

40 reggel Jézussal

*40 reggel
Jézussal*

© 2015 – Viața și Sănătate Kiadó
Minden jog fenntartva.

Fordította: Bartha Sándor
Szerkesztő: Mezei Áron
Projektvezető: Romică Sîrbu

A bibliai idézeteket a Károli-fordítás alapján közöltük.
Az Ellen G. White könyveiből származó idézeteknél az oldalszámok
a spanyol kiadás szerint jelennek meg.

A Viața și Sănătate Kiadó könyvei megvásárolhatók
a Sola Scriptura könyvesboltokban.
www.viatasisanatate.ro/librarii

Postai megrendelés és ügyfélszolgálat:
Editura Viața și Sănătate
Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34
Fax: 021 323 00 40
E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro
Honlap: www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României.

ISBN 978-973-101-935-2

40 reggel Jézussal

Tisztelt testvérem/testvérnőm!

Újabb napkeltét él meg az egyház! Arra hívtunk mindannyian, hogy örüljünk ennek a virradatnak. Hiszen az új nap friss erőt hoz magával, s megújítja Isten ígéreteit.

„Az éjszaka elmúlt, a nap pedig közelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit” (Róm 13:12). Életedben éjszaka van? Isten azt akarja, hogy világosságban élj!

Közülünk sokaknak a lelki élete Jézus legközelebbi tanítványaiéhoz hasonlít, amikor a Mester életének legnehezebb pillanatában „méne a tanítványokhoz és aluva találá őket, és monda Péternek: *Így nem bírtatok vigyázni velem egy óráig sem!?*” (Mt 26:40).

Isten csodát fog tenni, meg fogja változtatni az életedet egy napkelte alkalmával. Csupán vállalnod és törekedned kell arra, hogy ebben a különleges pillanatban, órában Jézussal együtt virrasztasz.

Ebben az értelemben nyújt segítséget ez az útmutató. Kitartásra bátorítalak. Imádkozz, hogy megtapasztalhasd életedben a Szentlélek kitöltését, s biztosítalak, hogy ezen időszak lejárta után már nem lesz ugyanolyan az életed, mint korábban volt!

Tudnod kell, hogy a Szentlelket nem azért kapjuk, hogy kellemes érzéseket keltsen bennünk, hanem azért, hogy helyreálljon bennünk a biztonságtevés ereje. Ez volt pünkösdkor is a Szentlélek kitöltésének a célja.

Imádkozom érted.

Kezdjük el a 40 reggelt Jézussal!

Testvéri szeretettel ölellek!

Abel Sanchez A. Ielkés,

Kiscsoportok Osztály Igazgató,

Közép-Mexikói Unió

„Az Ő Igéjének erejével”

- 0. nap* Bevezető
- 1. nap* Naponként üdvözítve
- 2. nap* Egy lelki recept – 1
- 3. nap* Egy lelki recept – 2
- 4. nap* Hogyan értheted meg a krisztusi nyelvezetet
- 5. nap* Mit jelent az Igéről elmélkedni – 1
- 6. nap* Mit jelent az Igéről elmélkedni – 2
- 7. nap* Elmélkedés és lelki növekedés
- 8. nap* Az elmélkedés gyakorlása – 1
- 9. nap* Az elmélkedés gyakorlása – 2
- 10. nap* Sikeres ember vagy!
- 11. nap* Hogyan tápláld a krisztusi természetet
- 12. nap* Hogyan találod meg Krisztust – 1
- 13. nap* Hogyan találod meg Krisztust – 2
- 14. nap* Növekedés Krisztusban
- 15. nap* Megmentve a szentségre
- 16. nap* Egy magasztosabb tapasztalat
- 17. nap* Önkéntes adományok
- 18. nap* A tized és a lelkiség
- 19. nap* Odszentelődés
- 20. nap* Az Istennel való beszélgetés előjoga – 1
- 21. nap* Az Istennel való beszélgetés előjoga – 2
- 22. nap* Amikor Isten népe imádkozik
- 23. nap* A közbenjárás ereje
- 24. nap* Az imával kapcsolatos ígéret
- 25. nap* Hogyan válhatsz erős közbenjáróvá
- 26. nap* Lelki növekedés
- 27. nap* Az elme és a lelki egészség – 1
- 28. nap* Az elme és a lelki egészség – 2
- 29. nap* A lelki befolyások és az elme – 1
- 30. nap* A lelki befolyások és az elme – 2
- 31. nap* Hogyan lehet békéd és mentális egészséged
- 32. nap* Öröm az Úrban
- 33. nap* A világhosszág csatornái és az áldások
- 34. nap* Személyes elhívás
- 35. nap* A rostálás
- 36. nap* A rostálás okai
- 37. nap* A rostálás meghosszabbítása
- 38. nap* A rostálás tanulságai
- 39. nap* Az odszentelődés hangja
- 40. nap* A Krisztus és Sátán közötti konfliktus vége
- 41. nap* A találkozás

O. nap Bevezető

Tudtad-e, hogy...

- ... azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel?
- ... azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel jársz?
- ... azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel?
- ... azért lettél teremtve, hogy elméd szent legyen?
- ... azért lettél teremtve, hogy elvégezz egy küldetést?
- ... azért lettél teremtve, hogy győzedelmes légy Krisztusban?

A „40 reggel Jézussal” című, lelki növekedést célzó szeminárium egy hatékony tervet ajánl a figyelmünkbe, mely által szorosabb és bensőségebb kapcsolatba kerülhetünk Istennel.

Az előttünk álló negyven napon megláthatod Istent dolgozni az életedben, de a körülötted levők életében is.

A naponkénti Istennel járás lehetővé teszi, hogy igazi keresztényként éljünk. A Szentlélek naponkénti kenetének elfogadása Krisztus erejét és életét hozza magával, s ez tesz bennünket minden helyzetben győztesekké.

Az Istennel való naponkénti járás egységben tart a mennyyel, s ez által közvetlenül Jézustól kapjuk az átalakító befolyást.

A lelki növekedést célzó szeminárium által szeretnénk elérni azt, hogy megerősödj és fejlődj a következő 41 napon, mélységes vágyat érezz az Istennel való járásra, mígnem egyesülhetsz majd Vele Jézus visszajövetelének pillanatában.

Azt szeretnénk, hogy örülj minden áldásnak, és valósítsd meg minden olyan lelki álmodat, amelyet még nem sikerült elérned.

Az Istennel való naponkénti járás segít bennünket valódi keresztényi életet élnünk.

A tanulási időszak végén, a Jézussal eltöltött 40 nap kellemes emlékeket felidéző igazolványát nyújtjuk majd át neked. Isten áldjon meg téged! Imádkozunk érted már attól a pillanattól, amikor eldöntötted, hogy részt veszel a szemináriumon, és mindvégig a 40 napon át. Kezdd el!

„Szeressed az Urat, a te Istenedet, és hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága.” (5Móz 30:20)

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel!

1. nap Naponként üdvözítve

Ha gyakorlatba ülteted a mai üzenetet, akkor a 41 nap végén győztes lehetsz.

Isten áldjon meg ezen utazás minden egyes napján! Imádkozz és kezd el!

Isten minden nap üdvözít engem már a kora reggeli óráktól kezdődően, hogy szent lehessen egész napon át. Ha nem kapom meg minden nap az Ige erejét, nem sikerül Isten gyermekeként élnem, mert *„valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek”* (Jn 1:12). Ha minden egyes nap nem kapom meg először Isten erejét, akkor saját természetem ösztönei fognak vezérelni.

Ezt a fontos célkitűzést fogjuk követni a 40 reggel során: Isten keresését a nap korai óráiban, hogy a keresztényi élet mindennapi teendői közben szentek lehessünk.

Egy napra üdvözítve: Mit is tanít a Biblia erre vonatkozóan? Miként kellene befolylásolnia fontosabb napi teendőimet annak, hogy az üdvösség egy napra szól? Honnan ered az elv, miszerint az üdvösséget egy napnak nevezett mértékegységnyi időre kapom?

Kezdetben Isten azért lépett közbe, hogy mindent rendbe tegyen: *„Kezdetben teremté Isten az eget és a földet”* (1Móz 1:1). Hasonlóképpen szeretne minden nap kezdetén közbelépni, hogy az Ő akarata szerint tegyen rendet az életünkben.

Meghívlak, tanulmányozzuk azokat az okokat, amelyekért keresnünk kell Istent a mindennapok első óráiban.

1. Ezt maga Jézus parancsolta meg

Ő parancsolta: *„Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát, és ezek mind megadatnak néktek”* (Mt 6:33). A hívőnek úgy kell minden nap ébrednie, hogy Jézus lélegzi be. Isten Igéje iránti éhséggel és szomjúsággal kell fölkelnie. Mint ahogy a testnek is táplálékra van szüksége bármilyen tevékenység megkezdése előtt.

Mi lelked leghőbb vágya reggel, amikor fölébredsz? Ha elsődleges vágyad nem az, hogy Isten elé járulj imádkozni és a Szentírásból tanulmányozni, akkor valami nincs rendben az életedben.

Jézus parancsa az, hogy Isten foglalja el az első helyet. Ezért, amint fölkelsz az ágyból, mielőtt megmosdanál, felöltöznél vagy bármi mást – még a legjelentéktelenebb dolog is – tennél, előbb járulj Isten elé, hogy lelked erőt kapjon az aznapi megszentelődéshez. Ezen erő nélkül a napod minden téren kudarcot vall.

Miért van szükség arra, hogy Isten foglalja el az első helyet? El fog árulni a szíved, ha reggel fölébredsz, és bármilyen egyszerű dolgot is elvégzel. A szíved természetünkben fakadóan arra törekszik, hogy Isten a második helyre kerüljön. Ha így jársz el, megcsal téged a szíved. Azt olvastuk 5Móz 11:16 versében, hogy vigyáznunk kell, nehogy megcsaljon bennünket a szíved. Álnok és hamis a szív, ezért kell nagyon vigyáznunk rá, hiszen belőle árad naponta az élet. Amikor reggel fölébredek, nem kell kibúvókat keresnem, nem kell más terveket szőnem. Istennek kell elfoglalnia az első helyet, és kész.

2. Istennek napi programja van az életemre vonatkozóan

„Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is, amelyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülök” – olvassuk Zsolt 139:16 versében.

Mit is jelent a „tervezés”? A szó számos meghatározása közül az alábbiit vegyük figyelembe: A tervezés egy meghatározott időre vonatkozóan a kívánt tevékenységek előre meghatározását vagy leírását jelenti.

A felolvasott zsolnárból határozottan kitűnik, hogy Istennek napi terve van minden személyre vonatkozóan, aki szeretne szentségben élni.

Amikor reggel fölkelek, ez legyen első dolgom: Milyen terve van mára Istennek az én életemre? Hol van megírva ez a terv? Isten minden napra vonatkozó terve az Ő könyvében, a Bibliában van. Lapjain az Ő teljes akarata megtalálható annak érdekében, hogy a napod áldott legyen, és hogy szentül élhess.

Mit kell tennem, hogy fölfedezzem az Isten által nekem szánt napi programot? Amikor reggel fölbredek, minden más tevékenység előtt vennem kell a Bibliát, s minden előítéllettől mentesen, Jézustól való teljes függőségben kell kérnem a Szentlelket, hogy értesse meg velem a Szentírásban kijelentett isteni akaratot.

Engedd, hogy Isten szóljon hozzád, válaszoljon az imáidra, miközben feltárul előtted az Ő akarata. Tegyük fel, hogy a Szentlélek a 119. zsolnárhoz vezetett, s hirtelen fölfedezel valamit a 105. vers olvasása közben. Mit kell tenned? Imában szólítsd meg Őt, mondd el, hogy szereted, dicsőítsd a nevét, adj hálát az Igéért, amely útmutatóul szolgál arra a napra. Mondd el, hogy a rendelkezésedre álló világosság nélkül szakadéka zuhannál, ámde halold Őt, mivel aznapra határozott és érthető látást kaptál arra az útra vonatkozóan, amelyen járnod kell. Folytasd az olvasást, s miközben Isten szól hozzád a Biblia lapjain, te is beszélj Hozzá imában. Így a Szentlélek erőt fog adni, hogy szentségben élj egész nap.

Sátánnak is van napi terve személyes életedre vonatkozóan. Azt olvassuk Mt 6:34 versében, hogy „elég minden napnak a maga baja”.

Isten tervének az a célja, hogy naponta semlegesítse életed ellenségének ténykedéseit. Szeretnéd keresni Istent minden nap, már az első órákban, hogy élhess, vagy inkább a Sátán által naponta felkínált gonoszság rabszolgája akarsz lenni?

Az Istennel való naponkénti kapcsolat hiánya megrontja ítélőképességünket az élet minden területén, de különösen a lelkieken.

3. Naponta meg kell újítani a belső embert

A Biblia határozott és közvetlen tanítást ad erre vonatkozóan: a bűn hatalmától való szabadulás egy napra szól. Nem biblikus az „egyszer megmentve, örökre megmentve” elmélet. A bűntől megmentett embereknek (Krisztus mint Megváltó elfogadása által), akik az örök élet és a bűntől való szabadulás útjára lépnek (amikor majd eljön Jézus és átalakít bennünket), sosem szabad elfelejteniük, hogy a bűn hatalmától megszabadító üdvösség naponkénti, ezért minden nap „félelemmel és rettegéssel” kell véghezvinni.

Figyeljük meg, mint mond a Biblia:

2Kor 4:16 – „A belső mindazáltal napról napra megújul.”

1Kor 15:31 – „Naponként halál révén állok.”

2Kor 7:1 – „Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket.”

Róm 12:2 _____

Zsid 3:13,15 _____

2Kor 6:2 _____

Józs 3 _____

4. Szívem öröme és boldogsága

„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene!” – olvassuk Jer 15:16 versében.

A szöveg három vetületére érdemes kitérnünk:

- „Ha szavaidat hallattad” (más fordításokban: „megtaláltam szavaidat”): Ahhoz, hogy valamit megtaláljunk, keresnünk kell. Ezért tehát, amikor reggel fölbredek, nem várom, hogy az Ige keressen, hanem én keresem az Igét. Keresnem kell Istent a nap első óráiban, s ezt nem csak felületesen, hanem teljes szívből kell tennem. Jeremiás a következőképpen írja le ezt a fajta keresést: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:13). A lelkemnek minden reggel szüksége van az Üdvözítőre. Nélküle üres, zavart és tévelygő marad a lélek.
- „Élveztem azokat” (más fordításokban: „megettem azokat”): Nem elég kijelentened, hogy az Ige fontos, jó, mennyei és üdvösséget ad. Fogyasztanod kell az Igét, a mennyei táplálékot a szívedbe kell raktározni. Csak így juthatnak a vérkeringésedbe azok a tápanyagok, amelyek közvetlenül Istentől származnak.
- „A te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára”: Aki elhatározza, hogy a reggel első óráiban már keresni kezdi Istent, békességben és nyugalomban lesz része egész napon át.

Következtetés

Az Istennel járás és a Vele való kapcsolat elmélyítése hatással van az életünkre, a hosszú életre. A következőt olvassuk 5Móz 30:20 versében: „Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert ő a te életed és a te életednek hosszúsága”.

A naponkénti járás Istennel segít abban, hogy igazi keresztényi életet éljünk. A Szentlélek naponkénti kenetének elfogadása magával hozza Krisztus életét és erejét, amely segít abban, hogy minden helyzetben győzedelmeskedjünk.

A naponkénti járás Istennel egységben tart a mennyel, és általa közvetlenül Jézus Krisztustól kapjuk meg az átalakító befolyást.

Kiegészítés

Utazásunk alatt próbáld minden nap feljegyezni azt a napi programot, amit Isten ajánl számodra. Leírhatod, hogy mit vár el tőled Isten, de azoknak neveit is, akikért imádkozol, továbbá az Istentől származó napi üzenetet. Alkalmad lesz ezt naponta megtenni, s akkor jobban megérted, hogy mennyire fontos megérezned és leírnod a rád vonatkozó isteni tervet.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

2. nap Egy lelki recept (1)

Olvasd el Jn 3. fejezetét

Mi könnyebb: kereszténnyé válni, vagy megmaradni kereszténynek? Amikor feltettem ezt a kérdést, felfedeztem, hogy ifjak és idősek egyaránt azt hiszik, hogy sokkal nehezebb megmaradni kereszténynek. Lehet, hogy egy evangelizációs kampány vagy egy válásos tábor során tértek meg, talán megérintette őket egy ének vagy prédikáció, aztán az idő teltével ellillant az érzélem, s visszatértek oda, ahonnan elindultak. Talán felfedezték a hibát, ami rejlik saját megszentelődésük vagy hitük előmozdításában, és feladták a küzdelmet. Miért történik így? Meglehet, hogy nem értették meg, hogyan kell keresztényi életet élni? De mi is a keresztényi élet alapja?

Ákár fiatal, akár idősebb vagy, te is belebotlasz ezekben a kérdésekbe. Hogyan válhat fontossá az életedben a kereszténység? Hogyan ismerheted meg személyesen Jézust? Szeretném elmesélni az én tapasztalatomat.

Az én szomorú valóságom

Miután már három éve szolgáltam lelkészként, hirtelen nagy nehézségekkel kerültem szembe. Addig sikerült megszereznem mások prédikációit, beleértve az édesapámét és a nagybátyámét is. Prédikáltam a végidei eseményekről, az egyház hitalapelveiről, egy napon azonban rájöttem, hogy ezek a szónoklatok nem azt tükrözik, amit én hiszek, és nem is árulkodnak a Krisztussal szerzett személyes kapcsolatmról. Szerepet játszottam, s folytattam a szokásos életemet anélkül, hogy tudtam volna, mi is a keresztényi élet. Lelkészként azonban kötelességemnek éreztem azt, hogy szakember legyek ezen a téren is.

Egyik nap megpróbáltam Jézusról prédikálni, s akkor hirtelen úgy éreztem, csapdába estem. Beszéltem valakiről, akit nem is ismertem személyesen. Egyre jobban elkeseredtem, amint megértettem, hogy az evangélium lényege maga Jézus, és hogy Ő nem az első helyet foglalja el az életemben. Hidd el, nincs szégyenletesebb dolog egy lelkész számára, mint az, hogy nem ismeri Jézust. Miközben bensőmben harc dúlt, fájdalommal állapítottam meg, hogy nem sikerült megismernem Jézus Krisztust személyes tapasztalat által, így hát jobb, ha más foglalkozás után nézek.

Önvizsgálat

Eldöntöttem tehát, hogy mindent megteszek azért, hogy a kereszténység eme kérdésére választ találjak. Az egyik lelkeszi találkozón, miközben a társaim épp a sátraikat állították fel, egyenként magamhoz hívtam néhány barátomat, s kérdéseket tettem föl nekik a hitről, vallásról, és arról, hogy mindezek hogyan válhatnak valósággá az életemben. Szégyelltem azonban a munkatársaimnak beismerni, hogy ezek személyes kérdéseim, ezért harmadik személyben tettem fel őket:

– Tegyük fel, hogy a gyülekezetemben van valaki, aki nem tudja, miként nyerhetne üdvösséget? Mit kellene mondanom neki?

– Mondd meg neki, hogy fentről jövő új életre van szüksége.

- Jó, de ezt hogyan szerezheti meg?
- Mondd azt, hogy nyújtsa ki a kezét, s ragadja meg Isten karját.
- Ezt hogyan teheti meg?
- Essen a Szegletköre, hogy összetöressék.
- És ez mit jelent?
- Azt jelenti, hogy a Bárányra kell tekintenie.

Sajnos még zavarodottabban értem haza. Tanácsadás vagy prédikálás közben én magam is használtam ezeket a válaszokat, csak hogy személyes keresésemre vonatkozóan ezeknek semmi értékük nem volt. Fájdalommal állapítottam meg, hogy vallásos nyelveze-tünk és kifejezésmódunk valószínűleg sok embernek semmit sem jelent.

Mintha egy más világból származtak volna ezek a kifejezések, amelyeket az avatlatlanok nem is értenek meg. Már el is határoztam, hogy otthagynom a lelkeszi szolgálatot, amikor valaki a következőt mondta nekem: „Még nem fejezted be a keresést, mivel a könyvekben még nem kerested a választ.”

Olvasás és aláhúzás

Be kellett ismernem, hogy csak akkor olvastam a Bibliát, és akkor imádkoztam, amikor kötelességemnek éreztem. A válaszkérés miatt azonban sikerült újból tanulmányoznom, konkrét módszereket kerestem, hogy érthetőbben megfogalmazhassam a távolinak tűnő kifejezéseket.

Könyveket vásároltam, amelyek a hitről, Jézusról és a bűn fölötti győzelemről szóltak. Abban az időben nem sok volt kapható, de rátaláltam a *Jézushoz vezető út* című könyvre, amely kellően vékony kötet volt ahhoz, hogy gyorsan elolvashassam. Régen egyszer már fellapoztam a tanulmányaim idején, de nem találtam túl érdekfeszítőnek. Most azonban sikerült újraolvasnom, s mindent aláhúztam, amiről úgy gondoltam, hogy az én feladattal kapcsolatos. Elképzelhetitek, hogy szinte az egész könyvet aláhúztam. Azt is felfedeztem, hogy honnan származnak ezek az érthetetlennek tűnő kifejezések: ebből a könyvből. Amikor elolvastam, annyira dühös voltam, hogy képes lettem volna a tűzbe dobni. Az aláhúzott kifejezések továbbra is elérhetetlenek voltak számomra.

Három tényező

Amikor egy olvasási szünetet tartottam, hogy elmélkedjek ezeken a kifejezéseken, észrevettem, hogy valami furcsa dolog megy végbe a bensőmben. Megmagyarázhatatlannak tűnt, s bár nem találtam meg azt, amit kerestem, eldöntöttem, hogy folytatom a kutatást. Sikerült újra elolvasnom, ám ekkor dupla vonallal húztam alá a konkrét, kivitelezhető dolgokat. S nagy meglepetésemre három dolgot húztam alá: **a Biblia tanulmányozása, az ima és a bizonyágtevés**. Nem voltak számomra kellemes dolgok. A Bibliánál szívesebben olvastam a telefonkönyvet! Ám mégis úgy gondoltam, megér egy próbát.

Megkaptam tehát a siker mágikus receptjét: Olvasni minden nap a Bibliát és imádkozni annyit, amennyivel Isten is elégedett. Majd ezt a keveréket fél órára a sütőbe kell tenni, s máris kész a győzelmi desszert. Nos, ez a győzelmi recept nem sikerült a sütőben!

Tudni akartam, hol hibáztam el. Egyik nap Nikodémus történetére bukkantam. Nikodémus éjjel ment Jézushoz beszélgetni. A következőképpen szólt hozzá: „Uram, Te nagy

tanító vagy, beszélgetni szeretnék veled fontos teológiai elméletekről.” Estél-e hasonló csapdába? Ő beszélgetni, elemezni szeretett volna, ám Jézus a lehető legegyszerűbb választ adta: az üdvösséghez ismerned kell Istent.

Újra alkalmazni kezdtem a „bibliatanulmányozás + ima” receptet, csak hogy most már azzal a céllal tanulmányoztam a Szentírást, hogy megismerjem Jézust az evangéliumokban leírt életének és tanításainak tanulmányozása által. S ez már egészen más volt! Felfedeztem, hogy saját erőmből nem érhetem el a tökéletességet. A tökéletesség egy ajándék, amelyet Isten ajándékoz nekünk, miközben megismerjük Jézust.

S attól kezdve új módszerek után kutattam, hogy folytathatnám tudjam keresztényi tapasztalatomat. Olyan módszereket kerestem, amelyek által megismerhetem Jézust, de sosem találtam újat. Minden más jó cselekedet a Jézussal naponta eltöltött idő eredménye. Egyedül még csak hitet sem szerezhetek magamnak, mert az is Isten ajándéka. Ennek értelmében tehát, a keresztényi élet alapja, hogy megismerd Jézust és személyes kapcsolatot ápolj Vele.

Jézus a következőképpen határozza meg a Vele való naponkénti kapcsolatot: *„Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha... Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő véré, nincs élet bennetek”* (Jn 6:35,53).

Ugye, hogy érthetetlennek tűnik ez a szöveg? Képzeld el, milyen véleményük lenne, és mit kezdenének a déltengeri szigetek emberevő őslakói a kereszténységgel, ha ez lenne ez egyedüli dolog, amit tudnának róla. Jézus itt a lelki életről beszél: *„Az én szavam lélek és élet”*. Ha a fejezet további szövegeiben mérlegeled szavait, rájössz, hogy személyes kapcsolatról beszél. A naponkénti közösséget, azt az időt határozza meg, amit Vele töltünk, és Ő velünk.

Annnyira személyes kapcsolatra kell eljutnunk, hogy saját akaratumat teljes mértékben elnyelje az Ő akarata. Krisztus mondta, hogy csak akkor lehetünk élő keresztények, ha naponta keressük Őt. Csak akkor lehet valaki élő keresztény, ha személyes tapasztalatot szerez Istennel.

Mit jelent lelki szempontból Krisztus testét enni és véré inni? Azt, hogy személyes tapasztalatot szerzel Jézussal, amely a Vele való naponkénti kapcsolaton alapszik. Elfogadni az Igét, a mennyei kenyeret ugyanaz, mint elfogadni magát Jézus Krisztust. Amikor Isten Igéje befogadást nyer a szívbe, Isten Fia testének és vérének a részesei leszünk.

Ahogy a testben is az elfogyasztott étel járul hozzá a vér megújulásához, úgy alakul ki bennünkben Isten Fiának teste és vére Isten Igéjének befogadása által. S ha ezen Igének aláveted magad, mennyei természet részesévé válsz. Úgy kell Isten Igéjének a naponkénti lelki szükségletek kielégítésére szolgáló lelki eledellé válnia, mint ahogyan szüksége van a testnek is a mindennapi eledelre. Ez biztosítja az életet a test számára...

A leépülés és a veszteségek miatt a testnek meg kell újítania a vért, amelyet az elfogyasztott étel tesz lehetővé. Így kell állandóan táplálnunk magunkat az Igével, aminek az ismerete örök életet jelent. Az Ige legyen táplálékunk és italunk. Csak általa lel élelemre és erőre a lélek. Ezért tehát, úgy táplálom keresztényi tapasztalatomat, hogy naponta időt szakítok Isten megismerésére. Hit által élek Krisztusban, az Ige és az ima által maradok meg Őbenne.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

3. nap Egy lelki recept (2)

Úgy tudok megismerni valakit, ha...

1. Beszélgetek vele.
2. Meghallgatom, amit mondani akar nekem.
3. Együtt járok és dolgozom vele.

Isten adta a Vele való személyes kapcsolat eme módozatait számunkra. Csak akkor ismerem meg, ha megtanulom, hogy ki is Ő (ima által), meghallgatom azt, amit mondani akar nekem (az Ige tanulmányozása által), s akkor együtt fogunk járni és dolgozni (keresztény bizonyosságtevés).

S bár a keresztényi élet lényege Jézus megismerése és a Vele való naponkénti kapcsolat, gyakran történik, hogy nem hisszük el, hogy ez könnyen elérhető. Sátán arra próbál rávenni, hogy saját hitünket és tökéletességünket munkáljuk, s miután azzal töltöttük el az időt, hogy ellene harcoljunk, már nem marad elég időnk megismerni Jézust. Tudjuk, hogy szükségünk van Isten minden fegyverzetére a győzelemhez (Eféz 6:11-17), mégsem értjük meg, hogy az Ő fegyverzetének használata lényegében azt jelenti, hogy fel kell öltöznünk Jézus Krisztust (Róm 13:14).

Ezért tehát folytassuk hitéletünket annak tudatában, hogy mit is jelent naponta térdre borulni Isten megnyitott Igéje előtt. Isten megismerésének nincs más módja, csak a személyes kapcsolat és közösség útja.

Nincs miért elnézést kérnem azért, hogy erről írok. Igencsak nyilvánvaló számos keresztény életében a jelentőségteljes közösségi élet hiánya. Ismertem lelkészt, aki elcsüggedt, mert gyülekezetének tagjai valós nehézségekkel szembesültek, s amikor segítségért folyamodtak hozzá, beismerték, hogy nem szenteltek kellő időt az evangéliumok tanulmányozására, s a nap egyetlen pillanatát sem fordították a Jézussal való találkozásra.

Függetlenül attól, hogy ki vagy, ma a következő kérdést teszem föl neked: „Tudod-e, mit jelent naponta időt szentelni az Istennel való személyes elmélkedésre?”

Egy legalista személy azt hiheti, hogy sok időt tölt Jézussal és ismeri Őt, a valóságban azonban csak információkat és érveket gyűjt a vitatkozásaihoz. Lehet, hogy egy kerek órát töltök azzal, hogy mások hibái és meggyőződésbeli hiányosságai, esetleg magatartása fölött sajnálkozom, ám ez nem jelent személyes imaéletet, mivel a hangsúly nem Istenre esik.

Mit is jelent az imaélet? Különleges időt, amely során igyekszem megismerni Istent. Sosem találtam erre jobb módszert, mint azt, hogy egy órát szentelek Krisztus életének és tanításainak tanulmányozására az evangéliumokból.

Valaki érvelhet a következőképpen: „Ő, és mi lesz a Biblia többi részével? Mi lesz a hitalapelvekkel?”

Barátom, figyelj rám! A Bibliában csak kétféle információ létezik: egy, amely képzésre szolgál, s egy másik, amelyik ihletésre szolgál. Ha keressük Istent, Ő elvezet a Biblia kikép-

zést nyújtó részeihez, ám ezek nem helyettesítik azokat az igeszakaszokat, amelyek által megismerhetjük Jézust, személyes Megváltónkat.

Naponkénti, csak Istennel töltött idő

A csak Vele töltött idő többet jelent egy futtában elolvasott szövegrésznél. Az Ige olvasását jelenti, a kommunikáció figyelembe vételével. Olvasok arról, hogy Ő találkozott olyan emberekkel, akik olyanok voltak, mint te vagy én. S akkor az olvasottak értelmében imádkozom, beleképezem magam a leírásba. Én vagyok a meggyógyult bélpoklos, a látását visszanyerő vak. S miközben személyessé válik számomra az olvasmány, megtanulom megismerni Őt.

Csodálatosak a gyülekezetben az istentiszteletek vagy a családi áhítatok. Ezek is fontosak. Ám csak akkor válnak áldássá, ha mindegyikünknek van személyes kapcsolata Istennel. És Isten azt várja el, hogy keressük reggel korán az Ő erejét, hogy a nap további részét is az Ő jelenlétében éljük ahelyett, hogy este majd a bocsánatát kérjünk azért, mert elhanyagoltuk Őt.

Egyesek azért vitatják ezt a receptet, mert nem tartják előnyösnek. Így érvelnek:

- De hát én egész nap kommunikálok Istennel. Imádkozom a munkahelyen. Egész nap kapcsolatban vagyok Vele!
- Az jó, de szoktál félretenni egy különleges időt, amikor személyesen, csak Vele ápolod a kapcsolatot?
- Nem, mert nem érzem szükségét!

Csodálatos dolog egész nap kapcsolatban lenni Istennel. Lényegében ez a Neki szentelt idő célja. Nem az a cél, hogy „sarokba szorítsuk” Őt egy eldugott ösvényen, hanem olyan kapcsolatot kell kialakítanunk, amely összhangban tart Ővele egész napon át. Ámde fölfedeztem, hogy a kijelentés, miszerint „én egész nap kapcsolatban vagyok Vele, de nincs időm egy különleges időre” lényegében felületes kapcsolatról árulkodik. Maga Jézus mondta, hogy nem élhetsz lelki életet, ha nem szakítasz időt a lelki táplálkozásra.

Furcsa lenne azt mondani az orvosnak: „Nincs szükségem ételre. Nincs szükségem napi három étkezésre, mert rájöttem, hogy én egész nap táplálkozhatok.”

A fizikai világban ennek semmi értelme, mivel a táplálkozás és a pihenés, amely egy folyamatos körforgást képez az emberi szervezetben, lényegében annak az eredménye, hogy pontosan elkülönített időt szentelünk az étkezéseknek. Éppen ilyen furcsa kijelenteni a lelki életre vonatkozóan is: „Nincs szükségem arra, hogy különleges időt töltssek Istennel. Én egyszerűen egész nap tartom a kapcsolatot Vele.”

Tulajdonképpen azt az álláspontot szeretném képviselni, hogy az igazi hitéletben nem tartható fenn valós módon az igazi kapcsolat Istennel egész napon át, ha nem szentelünk különleges időt a Vele való találkozásra.

„Nekem erre nincs időm” – mondhatná valaki. Barátom, hallgass rám: Ha nincs időd imádkozni és keresni Istent, azt jelenti, hogy nincs időd élni, mivel Isten semmire sem taníthat meg, ha nem időzöl a lábainál. Biztosítlak, hogy ha naponta szakítasz időt Rá, sokkal hatékonyabb leszel a tevékenységemben.

Sosem fogom elfelejteni azt a tapasztalatot, ami rádöbbenett erre. Kezdtém megérteni az Istennel töltött személyes idő fontosságát. Az egyik táborban én feleltem a fiatalok

sátrainak felügyeletéért. Napközben számos programot kellett szerveznem, s amint bees- teledett, találkozónk volt a vezetőkkel. Ekkor beszéltük meg a másnapi terveket és kihívá- sokat. Mire végeztünk, már este tizenegy óra lett. S mivel a reggeli tevékenységek előtt még más feladataim is voltak, arra eszméltem, hogy hajnali fél ötkor kell kelnem, hogy személyes időt tölthessek Istennel.

Így hát, arra kértem az Urat, hogy ébresszen föl fél ötkor, ha szeretné, hogy Vele tölt- sem a reggeli órákat. Nem állítottam be a csörgőórát, úgy feküdtem le. Hirtelen riadtam föl. Az órára néztem: 4:30-at mutatott. A pszichiáterek természetesen azt mondanák, hogy előre beprogramoztam az agyamat, hogy fölébredjek, de én ebben kételkedem. Ha tanul- mányozod Jézus életét, fölfedezheted, hogy Isten minden reggel azért ébresztette fel Fiát, hogy felkészítse egy új napra (Ésa 50:4).

Fölfedeztem, hogy az alvási időszak egy részét kell feláldoznom arra, hogy időt tölt- hessek kettesben Istennel, s ha ezt teszem, akkor az alvásból elszakított minden egyes óra helyett kétórányi erőt ad. Azt olvassuk Ésa 40:28-31 verseiben, hogy Isten ad erőt a meg- fáradottaknak.

Az Istennel töltött idő lelki receptje misztikusnak és a valóságtól elrugaszkodottnak tűnhet. Némelyek közülünk annyira magunkba zárkóztunk, folyamatosan mérlegelve viselkedésünk alapján a kereszténységünket (a külső forma, a tiltások és megengedett dolgok, a „tedd vagy ne tedd” fényében), hogy egyszerűen nehezünkre esik változtatni.

Sok esetben teljes hittel és Jézustól való függőséggel indulunk útra, egy idő után azonban úgy gondoljuk, hogy nélküle is erényes életet élhetünk. Kezdünk a külső csele- kedeteinkre hangsúlyt fektetni. Ez kétségtelenül így történik. Amikor egy külsőségekkel foglalkozó személy megpróbálja megváltoztatni a kapcsolati magatartását, elvárja, hogy azonnali eredményt hozzon a Krisztussal együtt töltött idő. S ha nem jelentkezik azonnali győzelem, egy hétre megszakítja a közösséget, majd újból próbálkozik. Ezt nevezik „idő- szakos” vallásnak. Egy nap igen, egy nap nem. Ilyenkor eljön hozzám és azt mondja: „Nem vált be a lelki recepted.”

Hát persze, hogy nem! Lehet olyan vallásod, amely boldogtalanná tud tenni tenni, ám nem tud megmenteni. Azt olvassuk Lk 9:23 versében, hogy a naponkénti és személyes tapasztalat Krisztussal élő és jelentőségteljes kell, hogy legyen.

Isten azt akarja, hogy a Vele való kapcsolatunk és helyes eljárásaink az Ő ereje ben- nünk lakozásának az eredménye legyen. Ezáltal válnak kézzelfoghatóvá az elérhetetlen- nek és érthetetlennek tűnő kifejezések, amelyekkel leírjuk a keresztény tapasztalatot, s válnak valóságossá naponkénti imaéletünkben egy személyes Krisztus oldalán.

Megtörténhet, egyesek azt gondolják, hogy az Istennel töltött személyes idő lénye- gében kötelesség, melynek teljesítésével bejuthatunk a mennybe. Csakhogy, ha egy ember eszik vagy iszik, még nem jelenti, hogy egészséges is! Nincs egyetlen más módszer sem Isten megismerésére, csak a naponkénti tapasztalatok.

Arra szeretnék bátorítani, hogy függetlenül attól, amit érzel, holnap reggel kezd el Krisztus megismerésének eme tapasztalatát. Ha föllapozod a Bibliát, és olvasol életéről és jelleméről, ha megérted azt, hogy szükséged van az Ő jelenlétére az életedben, s ha bármi is történik, tovább keresed Őt, fokozatosan meg fogsz változni, vágyódní fogsz ezekre

a csendes pillanatokra Istennel. Láttam ezt megvalósulni saját életemben és a másokéban is.

Ha naponta törekszel arra, hogy ápd a kapcsolatot Krisztussal, s megengeded, hogy dolgozzon benned, fel fogod fedezni az alábbi valóságot:

„Látszólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki átérzi gyarlóságát, és teljesen a Megváltó érdemeiben bíz. Ima, valamint Isten Igéjének tanulmányozása által, és mert hiszi, hogy Isten állandóan jelen van, a leggyengébb ember is kapcsolatban lehet az élő Krisztussal, aki fogja kezét, és soha nem engedi el.” (A nagy Orvos lábnyomán, 182. old.)

Az „Egy lelki recept” című fejezeteket lényegében Morris Venden, *Hogyan tehetjük valóságossá a kereszténységet* című könyv 5. fejezetéből vettük át. Utazásunk alatt próbáld felírni az életedre vonatkozó isteni programot. Jegyezd föl, hogy mit vár el tőled, de azon személyek neveit is, akikért imádkozol, továbbá a mai napra szóló isteni üzenetet is. Alkalmad nyílik ezt minden nap megtenni, s megérted majd, mennyire fontos élned és felírnod azt a programot, amit Isten szán neked minden nap.

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápd Istennel!

Sikerül megismernem egy személyt, ha...

1. Beszélgetek vele.
2. Meghallgatom, amit mondani akar nekem.
3. Együtt járok és dolgozom vele.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

4. nap

Hogyan értheted meg a krisztusi nyelvezetet

Az Istennel való beszélgetés kell legyen a legfontosabb tevékenység, amit megteszünk a nap első órájában. Az Úr parancsa mindazokhoz szól, akik szeretnék komolyan venni a lelki növekedést: „Minden reggel első dolgokat legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: »Fogadj el, Uram, a Te tulajdonodnak! Összes terveimet lábaidhoz teszem. Használj fel ma is szolgálataidra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat Tebenned végezzem!« Ez mindennapi kötelességetek legyen. Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak” (Jézushoz vezető út, 69–70. old.)

„Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat” (Jn 8:43).

„Megjegyeztétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok” (Mk 4:24). Olvasd el 5Móz 30:20, valamint Józ 22:5 versét.

Istennel programja és terve van életem minden napjára. A nap kezdetén szükségem van arra, hogy megismerjem az Igéből életemre vonatkozó akaratát. Hogyan fedezhetem fel ezt minden nap? Vizsgáljunk meg néhány módszert, melyek segítségével felfedezhetjük akaratát mindennapjainkra: ima, az Ige olvasása, meghallgatása, engedelmisség és az Ige megtartása.

Az ima

Ima által beszélünk Istennel, a Biblia tanulmányozása által pedig válaszolunk és reagálunk szavaira. Az ima és az Ige tanulmányozása egymástól elválaszthatatlanok. Amikor fölérdek, lelkem ég a vágytól, hogy az Ő jelenlétében lehessek, s a Bibliából és a Próféta-ság Lelke írásából megtudhassam, hogy mi a terve számomra.

Ezen a találkozón a hívő szabadon elmondhat bármit, amit csak akar Istennek. Különböznek a szükségleteink, s azokat visszatartás nélkül kell az Atya lábai elé helyezni. Többek között a következőket tartalmazhatja az imánk: hálaadás, ráhagyatkozás, közbenjárás a családért és öt nem hívő barátért. Kérd a Szentlélek vezetését a Biblia és a Próféta-ság Lelke által, hogy megismerhesd Isten mai napodra vonatkozó tervét.

Isten Igéjének olvasása

A kommunikációs eszközök nyújtják a nap híreit, közleményeit, s ahhoz, hogy napirányban legyünk mindazzal, ami történik körülöttünk, meg kell állnunk, hogy elolvassuk és meghalljuk az eseményeket. Hasonlóképpen kínál fel Isten is az Igét, amely bemutatja azt a napi programot, amit Ő szán nekünk. Ebben találjuk meg az Atya tanácsait, melyek által semlegesíthetjük azt a munkát, amit Sátán folytat a mai hívők ellen.

Isten akaratának megismerése minden reggel elengedhetetlen annak érdekében, hogy győzelmet arathassunk mind lelki, mind anyagi téren. A jó és a gonosz megkülönböztetésének a képességét az határozza meg, hogy milyen mértékben szereztünk tudomást e tervről és vállaltuk azt. Krisztus erre a szükségre utalva jelentette ki: „Tévelyegtek,

mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát” (Mt 22:29). Ha nem ápolunk naponkénti kapcsolatot a nap első óráiban Istennel, akkor károsodhat józan ítélőképességünk az élet minden területén.

Annyiszor olvassuk el a szöveget, amennyiszer szükséges. Törekedjünk helyesen megérteni Isten akaratát, hisz ebben rejlik aznapi sikerünk.

A testi ember nem érti a Lélek dolgait. Ezért kell figyelnünk arra, nehogy becsapjuk magunkat. Jézus a tanítványainak szegezte a kérdést: *„Szemeitek lévén, nem láttok-é? És füleitek lévén, nem hallotok-é?”* (Mk 8:18).

Isten minden gyermekének a következő szeretetteljes meghívást teszi a nap kezdetén: *„Akinek van füle, hallja, mint mond a Lélek a gyülekezeteknek”* (Jel 2:7).

Hallás és engedelmesség

Kire figyelünk, miközben ilyen sokféle hang vesz körül? A felénk áradó hangok fontossági sorrendjének meghatározása a mi feladatunk. Szabadon eldönthetjük, kire figyelünk jobban, ám az a szabadság nem adatott meg nekünk, hogy döntéseink következményeit is meghatározzuk.

Ezen a világon Isten Igéjénél semmire sem kellene jobban figyelni. Elsősorban arra van szükségünk, hogy Isten hangjára figyeljünk, mert ez a legfontosabb. Érdemes hangsúlyoznunk, hogy nem elég hallgatni, figyelni is kell az elhangzottakra.

Ebben a pillanatban imádkozz Istenhez a következőképpen:

„Atyám, szeretném érthetően, tisztán hallani a hangodat, s közöld velem, hogy mit vársz el tőlem. Szeretnék dicsőíteni ma Téged, amiért megteremtettél. Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád. Most pedig olvasni fogok az Igéből, mert szeretném, ha lelkem teljes mértékben rád figyelne.”

„Boldog ember, aki hallgat engem, az én ajtóm előtt virrasztván minden nap, az én ajtóim félfáit őrizvén” (Péld 8:34).

Ámos próféta jövendölte: *„Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után”* (Ámos 8:11).

Csak az Isten Igéjének lelki kenyere képes kielégíteni a lélek fontos szükségleteit. A fizikai, testi kenyér hatása gyorsan eltűnik, a lelki kenyéré azonban örökre megmarad.

A nap kezdetén mi a lelked leghőbb vágya? Ha válaszod a következő: *„Hogy járjak Isten előtt és fedezzem fel akaratát életemre vonatkozóan”,* akkor folytasd így, és mélyítsd ezt a vágyat. Ha azonban nincs ilyen érzélem az életedben, azonnal állj meg és vizsgál meg a fontossági sorrendet.

Egyszer hallottam, amint egy testvér kijelentette: *„A válságok azért vannak, hogy láthatóvá váljék, ki kicsoda.”* Mennyire igaz ez a kijelentés! Ha valaki nem alakítja úgy szokásait, hogy békeidőben már a kora reggeli órákban Isten közelségét keresse, akkor mit fog tenni válság idején? Az, aki ébredés után elsőként Istent keresi, sokkal jobban fel fog készülni a mindennapi válságokra, és boldogabb lesz.

„Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírtak abban; mert az idő közel van” (Jel 1:3).

Hallás és betöltés

Amikor belelapozunk a Bibliába, a Szentháromság élő Igéje van előttünk, s mivel az Igét nem lehet elválasztani Istentől, Ő is jelen van, ránk tekint és vágyik arra, hogy keressük Őt.

Ebben az ünnepélyes és szent pillanatban a következőkre kell figyelniünk:

1. Hit: Ez a te találkozásod Istennel, Jézussal és a Szentlélekkel. Érezd meg az Atya ölelését, Jézus barátságát és a Szentlélek törődését, hogy megkaphasd a mára szükséges táplálékot. Próbáld magad elé képzelni ezt a képet, s higgy abban, amit látsz és hallasz.

Ha készek vagyunk mindenekelőtt Istent keresni a nap kezdetén, áldásban lesz részünk és átváltozunk, mivel megtaláljuk Őt, s magát az Úr Jézust csodálhatjuk. Ő mondta: *„Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak”* (Péld 8:17). *„És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem”* (Jer 29:13).

2. Hallás: Törekedj arra, hogy különleges figyelemmel kövess minden szót, ami az Atyától, a Fiútól és a Szentlélektől származik. Élet van minden szóban, amit Isten mond a szívednek.

3. Párbeszéd Istennel: Ne csupán hallgass, hanem imában beszélj is. Minden megértett üzenetre vagy szóra reagálj, ismételd el, folytass párbeszédet, adj hálát, dicsőítsd, s örülj minden szónak, amit Isten mond a szívednek. Fogadd meg, hogy teljes komolysággal figyelsz mindenre, amit hallasz. Ne feledd: A Biblia tanulmányozásának és az imának együtt kell járnia.

4. Tartsd meg: Érthető és határozott a bibliai parancs: *„Az igének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. Mert ha valaki hallgatója az igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt”* (Jak 1:22-24).

Naponta el kell határoznom, hogy tisztelem és dicsérem Istent teljes szívemből. Ha nem így járok el, akkor a szívem nem fogja komolyan venni az aznapra szóló isteni akaratot.

Következtetés

Krisztus kortársai nem értették meg szavait, mert képtelenek voltak meghallani azokat. Mit mondhatunk azonban a mai nemzedékről?

A lelki dolgok megértéséhez nincs szükségünk másra, csak arra, hogy lelki emberek legyünk. Mi a lelki ember első dolga? Isten elé járul azonnal, ahogy fölébred, s keresi a Bibliában és a Prófétaság Lelkének írásában Isten akaratát arra a napjára vonatkozóan. Utána pedig az Ő jelenlétében marad a nap további részében, és minden tevékenység végzése közben.

Ahol jelen van valaki, aki hisz a mennyei akaratban, tulajdonképpen az élő Isten egyik imádója van jelen. A legtöbb esetben lehetőségünk van arra is, hogy napi teendőink végzésével egy időben hallgassuk Isten Igéjét. Például meghallgathatunk hangfelvételeket az autóban vagy a munkahelyen (ha erre van lehetőség). Bibliai üzeneteket akár te is rögzíthetsz különböző készülékeken, amelyeket zenei kísérettel meghallgathatsz. Alkalmas és alkalmatlan időben szívdd magadba az Igét, s bármikor valld meg a szeretetteljes Megváltót.

Szeretnék egy másik észrevételt is tenni. Mától kezdve próbáljunk meg teljes figyelmet fordítani az Igére, amikor valaki fölolvassa. Ugye, hogy odafigyelsz, amikor felcsendül a nemzeti himnusz? Nem kellene hasonlóképpen eljárnunk az Igével is?

Találkozás

Fölvetted-e már a kapcsolatot azzal a hét személlyel, akiket szeretnél bevinni a 40 reggelen át tartó közbenjárói tervedbe? Ne vesztegesd az időt, a Szentlélek dolgozni fog, te pedig az általa felhasznált eszköz leszel, hogy Ő eljusson szeretteid szívéhez.

Ne feledd: Számunkra a legnagyobb kihívás ebben az elvilágiasodott társadalomban a bibliai elvek alapján hinni és eljárni. Éppen ezért minél több időt töltesz Isten Igéjének hallgatásával, annál jobban fogsz növekedni lelkileg.

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel!

A mai tevékenység során gyakorolj négy módszert, melyek által szívedben őrizheted Isten Igéjét: memorizálás, dicsőítés, írás és bizonyágtevés.

Gyakorlat:

1. Ha egy adott pillanatban Biblia nélkül maradnál, emlékezetből el tudnád ismételni azokat a szövegeket, amelyek kifejezik hited indítékait? Könnyen tudsz idézni szövegeket a szombatkezdési áhítaton?
2. Ajánlom, válassz még most egy zsoltárt vagy egy bibliai igeszakaszt, próbáld átültetni egy ének dallamára a szöveget, és énekeld el Istennek. Megfelelő erre a célra például a 100. zsoltár.
3. Miután elénekelted a zsoltárt, írd le a szövegét egy papírlapra. Jegyezd fel azokat a gondolatokat, amelyek még eddig nem merültek fel benned olvasás vagy éneklés közben.
4. Ha a nap folyamán találkozol valakivel, beszélj az általad megtanult igeszakaszokról és az Isten Igéjéből kapott üzenetekről.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

5. nap

Mit jelent az Igéről elmélkedni? (1)

Olvasd el Jn 6:47-51 verseit!

Ma megtanuljuk, mit jelent és hogyan kell Isten Igéjéről elmélkedni. Az elmélkedés Isten megismerésének legfontosabb eszköze. Ötvözni kell azonban más módszerekkel, amelyek elősegítik a hívő ember lelki növekedését, mint például: hallgatás, tanulmányozás, memorizálás, írás, éneklés és az Isten Igéjéről szóló beszélgetések.

Kezdjük el tehát azzal, hogy alaposan tanulmányozzuk az Isten Igéjéről való elmélkedés jelentőségét. Amikor elmélkedünk, befogadjuk magunkba az igazságot. Ennek értelmében tehát az elmélkedés: ...

Az Istennel való párbeszéd és az Ő üzenetének meghallgatása legyen legfontosabb tevékenységünk a nap első óráiban.

Istennek terve van életem minden napjára vonatkozóan. A nap kezdetén személyesen kell tudomást szereznem akarataról. Az ima és az Ige tanulmányozása elválaszthatatlanok, s amikor fölébredek, szívem legnagyobb vágya legyen az, hogy Isten elé járuljak. Krisztus mondta: *„Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát”* (Mt 22:29). Ha a nap első óráiban ápolunk személyes kapcsolatot Istennel, az kihát ítélőképességünkre és életünk minden területére. A világon semmit sem kellene fontosabbnak tartanunk Isten Igéjénél. Szükségünk van arra, hogy meghalljuk az Ő hangját, mivel minden hang közül ez a legfontosabb. *„Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után”* (Ámos 8:11). A Bibliát föllapozva a Szentháromság élő Igéje előtt állunk, s mivel nem elvlasztható Isten az Igétől, Ő is jelen van, rád néz, s arra vár, hogy keresd Őt.

Naponta el kell határoznom, hogy dicsőítem és magasztalom Istent teljes szívemből. Ha nem ezt teszem, akkor a szívem nem fogja komolyan venni az Ő akarát az adott napra vonatkozóan.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Hogyan rejtsem az Igét a szívembe? Sok mindent rejtsek ma a szívedbe, de a legfontosabb Isten terve, amely meg van írva a szent Könyvbe, mennyei kézikönyvünkbe.

„Az ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem” (Jób 23:12).

„Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 119:11).

„... a ti tiszta gondolkozásokat emlékeztetés által serkentgetem; hogy megemlékezzenek a szent prófétáktól ezelőtt mondott beszédekről, és az Úrnak és Megtartónak általunk, az apostolok által közölt parancsolatjáról” (2Pt 3:1-2).

„A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsoldárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szíveitekben az Úrnak” (Kol 3:16).

„Írja le magának könyvbe e törvénynek mását” (5Móz 17:18).

„Hanem veszték erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és leszték nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig” (Csel 1:8).

A mai tevékenység a négy módszer gyakorlásából áll, amelyek segítenek Isten Igéjét a szívedbe rejtened: memorizálás, éneklés, másolás és bizonyoságtézés.

Memorizálás

„Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondottam néktek” (Jn 14:26).

Krisztus kijelentése azt üzeni nekünk, hogy ma kötelességünk és feladatunk feltölteni Isten Igéjével. Így szól parancsa: „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van” (Ésa 55:6). Szintén Ő parancsolta: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyoságot tesznek rólam” (Jn 5:39). Közbenjáró imájában pedig többek között a következőket mondta: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17:3).

Elmélkedj: Ha valamilyen oknál fogva az Igét elvonnék tőled, vajon lelki szempontból túlélést jelentene számodra az, amit megtanultál kívülről? A Szentlélek eszünkbe juttatja, amit hallunk, olvasunk és megtanulunk. Éppen ezért a hívőnek mindennap kihívást jelent, hogy a nap első óráiban jelenjen meg Isten előtt, elméjét az Igével töltsse be, elmélkedjen arról napközben saját maga ihletésére, és hogy bizonyoságot tehessen másoknak is hitéről.

Salamon írta: „Fiam! Az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolatimat megőrizze a te elméd” (Péld 3:1). És maga Isten mondta: „Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt” (2Móz 20:8).

A Biblia megtanulásának egyik kiváló módszere az, ha imában reagálunk mindarra, amit Isten közöl Igéje által. Például: „Megjelentted nékem az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a te orcád előtt” (Csel 2:28). Tedd magad Péter helyébe, és ismételd ezt a verset imában. Aztán engedd beszélni az érzelmeidet, s mondd el Istennek, mennyire hálás vagy ezért az áldásért.

Ilyenképpen az emlékezőtehetséged képes természetes módon rögzíteni a verseket. Amikor Isten a Biblia által beszél hozzád, és te ima által válaszolsz, könnyebben meg fogod tanulni az olvasottakat.

Isten Igéjének tanulmányozása elmélkedéssel társulva segíteni fog minél több vers megtanulására még akkor is, ha ezt nem tudatosan teszed. Látni fogjuk majd holnap, hogy

amikor szóról szóra gondolunk egy versre, s hagyjuk, hogy a Szentlélek alkalmazza üzenetét az életünkben, akkor az a vers nem csak a szívünkbe, hanem az elménkbe is bevésődik.

Éneklés

Az Ige tanulmányozásának másik módja a szövegek eléneklése. A zsoltárok nagy része tulajdonképpen himnusz. Több gyülekezetben is szoktak megzenésített bibliai szövegeket énekelni. Ki ne emlékezne 1Jn 4:8 versére vagy a 23. zsoltárra, de más szövegekre is, amelyek éneklés közben vésődnek bele az elménkbe? A dicsőítésre leginkább alkalmas szavak azok, amelyeket maga Isten mondott. Amikor éneklünk, memorizáljuk az Igét.

Kérd a Szentlelket, tanítson meg dallamokat költeni kedvenc szövegeidre, zsoltáraidra. Ezeket énekelj a személyes közösség pillanataiban, s ez minden bizonnyal kiváló lelki gyakorlatnak fog bizonyulni, hogy lelked megerősödjön az ellenség támadásaival szemben.

Elmélkedj most Dávid és Pál apostol tanácsain: *„Zengedeztetek az Úrnak, ti hívei! Dicsőítsétek szent emlékezetét”* (Zsolt 30:5). *„Énekeljétek néki új éneket, lantoljatok lelkesen, harsogón”* (Zsolt 33:3). *„Beszélgetvén egymás között zsoltárokból és dicséretkekből és lelki énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak”* (Eféz 5:19). Mit szólnál ahhoz, ha költenél egy dallamot kedvenc szövegedre vagy zsoltárodra, s a találkozón majd bemutatnád?

Másolás

A szent szövegek megtanulásának egy másik gyakorlati módja a szöveg másolása. Az elmélkedés órájában használj egy füzetet vagy a számítógépet, s írd le azokat a szövegeket, verseket, amelyek megérintettek. Írás közben értjük meg jobban a szöveg apró részleteit, így fedezzük fel, majd alkalmazzuk az életünkben mindazt, amit nem értettünk meg első olvasásra.

A prédikátorok sok prédikációt készíthetnek ezzel a módszerrel. A legjobb prédikációk azok, amelyek előbb a prédikátor szívét érintik meg, mert akkor sokkal több meggyőző erővel lehet őket bemutatni. Isten Mózes által Izrael jövődöbeli királyainak a következő utasításokat adta: *„És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a lévita-papokéból. És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden igéjét, és e rendeléseket, hogy azokat cselekedje”* (5Móz 17:18-19).

Olvasás, másolás és éneklés által rögződik a szívünkbe Isten élő Igéje, s ez által mindenben hűségesek leszünk.

Bizonyágtevés

Az isteni Ige megtanulásának egy másik módja, ha beszélünk róla másoknak is. *„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábaj, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!”* (Ésa 52:7). Bőséges áldás árad mind a beszélőre, mind a hallgatóra. Jó beszélni Isten áldásairól és az Ő üzeneteiről! Malakiás emlékeztet arra, hogy az ilyen beszélgetések feljegyzésre kerülnek a mennyi könyvekbe: *„Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét”* (Mal 3:16).

Amikor egymással az Igéről társalgunk, szívünk épül és megerősödik. Ez történt az Emmaus felé tartó tanítványokkal is, akik Jézussal beszélgettek: „*Avagy nem gerjedezt-é a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat?*” (Lk 24:32).

Az Igéről való beszélgetés szokását megtaláljuk már a Mózes könyveiben is: „*Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr! Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. És ez igék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben. És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz. És kössed azokat a te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között. És írd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra*” (5Móz 6:4-9).

Minél gyakrabban elmélkedünk az Igéről, annál tartalmasabbak lesznek a beszélgetéseink és a bizonyosságtevésünk.

Gyakorlat

1. Ha egy adott pillanatban Biblia nélkül maradnál, emlékezetből el tudnád ismételni azokat a szövegeket, amelyek kifejezik hited indítékait? Könnyen emlékszel szombatkezdési szövegekre?
2. Ajánlom, válassz még most egy zsoltárt vagy egy bibliai igeszakaszt, próbáld átültetni egy ének dallamára a szöveget, és énekeld el Istennel. Megfelelő erre a célra például a 100. zsoltár.
3. Miután elénekelted a zsoltárt, írd le a szövegét egy papírlapra. Jegyezd le azokat a gondolatokat is, amelyek eddig nem merültek fel benned olvasás vagy éneklés közben.
4. Ha a nap folyamán találkozol valakivel, mesélj az általad megtanult igeszakaszokról és az Isten Igéjéből kapott üzenetekről.

Kiegészítés

Utazásunk alatt próbáld minden nap feljegyezni azt a napi programot, amit Isten ajánl számodra. Leírhatod, hogy mit vár el tőled Isten, de azoknak a személyeknek a neveit is, akikért imádkozol, továbbá az Istentől származó napi üzenetet számodra. Alkalmad lesz naponta ezt megtenni, s akkor jobban megérted, hogy mennyire fontos megérezned és leírnod a rád vonatkozó, Istentől származó tervet.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

6. nap Mit jelent az Igeről elmélkedni? (2)

Olvasd el Jn 6:47-51 verseit.

Ma az „elmélkedés” szó értelméről fogunk tanulni, valamint arról, hogy miként elmélkedjünk Isten Igéjéről. Az elmélkedés az egyik legfontosabb eszköz, amely által megismerhetjük Istent, s amelyet olyan más eszközökkel kell társítanunk, amelyek elősegítik a lelki növekedést, mint például: hallgatás, olvasás, tanulmányozás, memorizálás, másolás, éneklés és az Isten Igéjéről való beszélgetések.

Kezdjük tehát azzal, hogy mélyrehatóan tanulmányozzuk az Igeről való elmélkedés jelentőségét. Amikor elmélkedünk, befogadjuk lényünkbe az igazságot. Ennek értelmében tehát az elmélkedés jelentése a következő:

1. A bensőmbé rejtem Isten Igéjét. *„Az ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem” (Jób 23:12).*
2. A Szentlélek vezetése alatt nyitott szívvel elmélkedek az igeszakaszról, s akkor a Szentlélek elvezet minden igazságra, amelyre szüksége van a lelkemnek.
3. Engedem, hogy a Szentlélek hasonlítsa össze azt a keresztényt, aki most vagyok, azzal a kereszténnyel, akivé válnom kellene az Ige fényében.
4. Egy bibliai személy helyébe helyezem magam és kijelentem: *„Uram, dolgozz úgy az életemben, ahogyan dolgoztál az ő életében.”* Ez azt jelenti, hogy megengedem: Isten használjon fel és változtassa meg az életem.
5. Fogyasszam el, tegyem magamévá az Élet Kenyerét, hogy egész napon át új életet éljek.

Gyakoroljuk az elmélkedést

„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene!” (Jer 15:16).

Elmélkedjünk erről a szövegről a következő tényezők figyelembe vételével:

1. „Ha szavaidat hallattad” (más fordítás szerint: „Amikor rátaláltam szavaidra”):
Mit sugall a „rátaláltam” szó?
A keresésre utal: Milyen kell, hogy legyen ez a keresés? *„És kerestek engem és megtaláltak, mert teljes szívetekből kerestek engem” (Jer 29:13).* A 42. zoltár megjegyzi, hogy a lelkemnek szüksége van Istenre ahhoz, hogy éljen. Erre a keresésre a következőképpen utal a zoltáros: *„Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, oh Isten!” (Zsolt 42:2).* Amikor reggel fölébredsz, mi lelked leghőbb vágya? Úgy ébredsz, hogy Isten és az Ige erejét lélegzed be?
2. „Élveztem azokat” (más fordítás szerint: „Megettem azokat”): Ezt értelmezhetjük úgy is, mint kóstolást vagy az élelem megrágását, míg nem a tápanyagok bejutnak a lélek vérkeringésébe. S e folyamatnak köszönhetően élek egész napon át.

Isten közelségében kell maradnom, míg nem érzem, hogy lelki táplálékot nyertem. Nem járulhatok az Atya elé csak egy kis kóstolás erejéig.

3. „Szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vigasságára”: Ezt érzi az a személy, aki a nap kezdetén a vezetést átengedi Istennek. Az ilyen kapcsolat erőt és boldogságot eredményez. Megfigyelted, hogyan fogalmazhatod át a szöveget élőbb és vonzóbb formára? Folytasd az elmélkedést, s akkor új igazságok tárulnak eléd!

Az Igéről való elmélkedés folyamata olyan, mint a táplálkozás. Ahogyan élelmiszert kell juttatnom a szervezetembe, hogy kivonhassam belőle a tápanyagokat, úgy kell bensőmben fogadnom Isten élő Igéjét. A naponkénti közösség nyújtotta táplálék nélkül gyengének és üresnek fogod érezni magad, éppen úgy, ahogyan a szervezet is erőtlennek és reagálásra képtelennek érzi magát, ha nem kap elegendő táplálékot.

Most pedig elmélkedj Ezékiel próféta szavain: *„Te pedig, embernek fia, halld meg, amit én néked szólok. Ne légy pártos, mint ez a pártos ház, nyisd föl szádat, és egyed, amit én adok néked. [...] És megevém azt, és lőn az én számban, mint az édes méz”* (Ezék 2:8; 3:3).

Több életet

Jézus a következő kijelentést tette: *„A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet”* (Jn 6:63).

Minél jobban elmélyedek az Igében, annál nagyobb életerőt kapok. Minél többet iszom ebből a forrásból, annál többet tudok befogadni. Szavai a „lélek és élet” szavai. Amikor Sátán megkísértette Jézust a pusztában, a következőket mondta: *„Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké”* (Mt 4:3). Jézus egy ószövetségi szöveget idézve válaszolt: *„Meg van írva: Nemcsak kenyérrrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik”* (Mt 4:4).

Isten Igéje életet tartalmaz. Ha nem táplálkozom belőle minden nap, nem lesz erőm élni, mivel Istennek köszönhetően vagyok részese az életnek és Krisztus ígéreteinek. Ezt a magyarázatot igazolja Péter apostol is: *„Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon”* (2Pt 1:4).

Több megértést

Az igazság önmagában nem csupán életet jelent, hanem megértést és tisztánlátást is. A zsolttáros mondta: *„A te beszéded megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűeket”* (Zsolt 119:130).

Minél többet táplálkozunk az Igéből, és minél több igazságot fogadunk be, annál tisztábban látjuk a dolgokat. Jézus mondta: *„Ti vagytok a világ világossága”* (Mt 5:14). És minél inkább megengedjük Isten Igéjének, hogy behatoljon a szívünkbe, annál jobban fogunk világítani.

Teljes alárendeltség Isten vezetésének

Az igazi elmélkedés az elme Szentléleknek való teljes alárendeltségét is feltételezi. Az elmélkedés azt jelenti, hogy befogadjuk Krisztust az Ige által. A bibliai leírás alapján elfogadott lelki igazság önmagában nem érinti meg mélységes módon az életünket.

A kívánt átváltozás érdekében szívünk rejtekébe kell befogadnunk az igazságot. Csak a Szentlélek képes ezt a munkát elvégezni, felkínálni a kinyilatkoztatást a maga teljes igazságában. Abban a meggyőződésben kell Isten elé járulnunk, hogy teljes mértékben Tőle függünk, s akkor megkapjuk a naponkénti lelki táplálékot.

Pál világított rá igen jól erre: *„Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak. Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely ő benne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke. Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk”* (1Kor 2:9-12).

A Szentlélek révén kapjuk meg Isten megismerésének áldását. A lelki dolgok megértése érdekében nem kellene saját felfogóképességünkben, vagy értelmi adottságainkban bízunk.

Salamon példája

Példaértékű az a magatartás – ami az Isten elé járulás megfelelő voltát illeti –, amit tanúsított Salamon uralkodásának kezdeti szakaszában. Nem sokkal az után, hogy elfoglalta Izrael trónját, Isten megjelent neki álomban, s a következőket mondta: *„Kérj, amit akarsz”. S e csodálatos mennyei felszólításra a következő válasz érkezett: „És most, óh én Uram Istenem, te tetted a te szolgádat királlyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni... Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?”* (1Kir 3:7,9).

Salamon esetében természetes reakció volt a mennyei kinyilatkoztatásnak való teljes alárendeltség. A 3. vers a következőképpen hangzik: *„Szereté pedig Salamon az Urat, járván Dávidnak, az ő atyjának parancsolatiban.”* Ugyanezeket a feltételeket várja el tőlünk is Isten, hogy kinyilatkoztathassa minden nap tervét az életünkre nézve.

Az alárendeltség mellett Salamonnak más tulajdonságai is voltak, amelyeket érdemes megemlítenünk:

1. Olyan volt, mint egy gyermek – teljes mértékben mennyei Atyjától függött. *„Én pedig kicsiny gyermek vagyok”* – mondta az Úrnak. Isten megáldja az alázatos lelkű embert, és kinyilatkoztatja magát neki. Ezért van szükségünk az alázatosságra és a gyermeki függőségre. Salamon esetében ez a függőségi érzés, a bizalom és az őszinteség eredményezték azt, hogy Isten legyen életében a legfontosabb. Egyik nap Jézus magához szólított egy gyereket, a térdére ültette, majd így szólt a tanítványokhoz: *„Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába. Aki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában”* (Mt 18:3-4). Az alázatos ember elismeri, hogy a Szentlélek közbelépésére van szüksége ahhoz, hogy megérthesse Isten kinyilatkoztatásait.
2. Király volt – tehát nagy volt a felelőssége. Annak ellenére, hogy még gyermeknek érezte magát, Salamon tudatában volt annak a pozíciónak, ahová helyezte

őt Isten. „Te tetted a te szolgádat királlyá.” Így kell eljárunk. Amikor Istenhez közeledünk, hogy kinyilatkoztassa és megmutassa igazságait, el kell ismernünk, hogy az Ő kegyelme által tesz bennünket fiaivá és Krisztussal együtt örökösökké. Kapcsolatot ápolunk vele, örülünk közelségének, s Ő szívesen szól hozzánk, hogy tanítson, vigasztaljon, tanácsoljon és építsen, mivel Ővele egyik vagyunk. Készségesen mutatkozik meg azoknak, akik alárendelik magukat Neki.

Jézus mondta: „Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak” (Jn 14:21).

Következtetés

Az elmélkedés a Szentírás és a Prófétaság Lelkének írásai fölött való gondolkodást, a szöveg elemzését jelenti a Szentlélektől való teljes függőségi magatartással, abból a célból, hogy felfedezzük az ihletett Írásba foglalt igazságok jelentőségét. S akkor az elfogadás és az üzenetnek való alárendeltség által befogadjuk azt.

Ha elmélkedés közben alázatosságot, bizalmat és engedelmességet tanúsítunk, az igazság befogadása életet és tisztánlátást fog eredményezni.

Az elmélkedés azt jelenti, hogy befogadjuk az igazságot a bensőnkbe, hogy Krisztussal, az Élet Kenyerével és az Igével táplálkozzunk. Az „elmélkedés” szó a latin *meditatio* szóból ered, amelynek jelentése „orvoslás, gyógyítás”. Mint tudjuk, az orvosságot úgy ajánlatos bevenni, ahogy fölírta az orvos.

Gyakorlat

1. Mit jelent az elmélkedés? Írd ide a válaszodat.
2. Milyen alapvető magatartás szükséges ahhoz, hogy a Szentlélek föltárja előttünk a Szentírás igazságait?
3. Van-e az életednek olyan területe, amely még nincs alárendelve a Szentlélek vezetésének?

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

„Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké.” (Jézus)

Az elmélkedés Isten megismerésének fontos eszköze. Amikor reggel fölébredsz, mi lelked leghőbb vágya? A naponkénti közösségből fakadó táplálék nélkül gyengének és üresnek fogod érezni magad, mint ahogyan a test is erőtlen és reakcióra képtelen, ha nem kap megfelelő táplálékot. Isten Igéjében élet van. Táplálék nélkül nem lesz erőd élni, mivel ez a táplálék tesz Krisztus életének és ígéreteinek részesévé. Az igazi elmélkedés elméd Szentléleknek való teljes alárendeltségét feltételezi.

Azzal a meggyőződéssel kell Isten elé járulnunk, hogy csak úgy kapjuk meg a naponkénti lelki táplálékot, ha teljes mértékben Tőle függünk. A Szentlélek által kapjuk meg Isten megismerésének áldásait. A lelki dolgok megértéséhez nem saját értelmünkben és felfogóképességünkben kell bízunk.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világtól való távolodásra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyosságtételek, 5. köt., 112. old.)

Még velem tartasz? Igen? Minden nap áttanulmányoztad az anyagot? Gratulállok! Csak így tovább! Egy szép igazolványt is kapsz majd a végén!

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

7. nap

Elmélkedés és lelki növekedés

(Ésa 59:2) *„Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orcáját ti elöttetek, hogy meg nem hallgatott.”*

(Zsolt 1:2) *„Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.”*

(Zsolt 37:4) *„Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit.”*

A lelki növekedés időigényes folyamat, a bibliai elmélkedés pedig az igazság befogadásának elengedhetetlen eszköze.

Ma meg fogjuk ismerni azokat az alapfeltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elmélkedés elvezessen a lelki növekedéshez.

Első feltétel: Szakadj el a büntől

A Biblia azt mondja 1Jn 3:4 versében, hogy a bűn törvénytelenység, vagyis a törvény áthágása. Ha mélyebben megvizsgálod a „törvénytelenység” szó jelentését, megérted, hogy a bűnben élő ember szembehelyezkedik Istennel. A bűnhöz való közeledés és a bűn szeretete éket ver az Atyával ápolat közvetlen és mélységes kapcsolatba. A bűn megakadályoz abban, hogy tisztánlátással rendelkezünk az Istennel való kapcsolatunkban, amelyet szeretne kialakítani velünk a nap folyamán.

Érthető a mennyei tanács: *„Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké”* (1Jn 2:15-17).

A hívő ember, aki a nap első óráiban már keresi Istent az Igéről való elmélkedés által, végül természetesen gyűlölni fogja a világot és annak kívánságait.

Mit értünk a „világ” alatt?

Ez nem a földgolyót jelenti, hanem az emberi cselekedeteket, mint az erkölcstelenység, iszákosság, erőszakosság, góg, büszkeség vagy hiúság. Meg kell értenünk, hogy a hívő ember küzdelme nem az evilági dolgok ellenében folyik: ház, autó technológia, munkahely, tanulmányok, kutatás, tudomány stb. *„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak”* (Eféz 6:12).

Ebből a szövegből azt értjük meg, hogy Isten minden egyes fia a világi lelkülettel, a bűnös, újjá nem született természettel küzd. Az ilyen lelkületet, akár a gyülekezetben, akár azon kívül nyilvánul meg, el kell, hogy utasítsák azok, akik Istent szeretik.

Ennek következtében, a „világ” kifejezés mindarra vonatkozik, ami beékelődhet az Istennel való állandó kapcsolatunkba.

Második feltétel: Örömmel járulj Isten elé

Az Isten színe elé járulás alapvető feltétele annak, hogy az elmélkedés meghozza a nap folyamán a lelki növekedést. A Vele való találkozásnak kell a nap legvárta és legérdekesebb eseményének lennie. Minden imádkozót át kell járnia az Isten iránti mélységes hála érzete mindenért, amit Ő tesz. Ez által még hálásabbak és boldogabbak leszünk az Ő jelenlétében.

Péter apostol Dávid szavait idézte, amikor beszélt erről a tapasztalatról: *„Megjelentetted nékem az életnek útait; betöltesz engem örömmel a te orcád előtt”* (Csel 2:28).

A zsoltáros kijelentette, hogy az elmélkedés az öröm és a gyönyörűség pillanata. Dávid minden írásában megtaláljuk azt az örömet és gyönyörűséget, amit Isten Igéje hozott számára. A 119. zsoltárban az öröm több kifejeződését is megtaláljuk. Olvasd el ezt a zsoltárt, és tedd magad Dávid helyébe, akkor minden bizonnyal több okod lesz átélni azokat az érzelmeket, amelyeket ő érzett. Olvasd imádsággal és elmélkedéssel.

Figyeld meg a 119. zsoltár alábbi szakaszait, melyeket kiválasztottam számodra:

„És gyönyörködöm a te parancsolataidban, amelyeket szeretek” (47. vers)

„A te bizonyosságaid én gyönyörűségem, és én tanácsadóim” (24. vers)

„A te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst” (72. vers)

„Mily édes az én ínyemnek a te beszéded; méznél édesebb az az én számnak!” (103. vers)

„Felettből tisztá a te beszéded, és a te szolgád szereti azt.” (140. vers)

„Gyönyörködöm a te beszédedben, mint aki nagy nyereséget talált.” (162. vers)

Megfigyelted, hogy mennyire más az Ige tanulmányozása és az elmélkedés, ha ezeket a feltételeket gyakorlatba ülteted? Miért nem tűnik már egyhangú és fárasztó tevékenységnek? Íme, ennek a főbb okai:

- 1. Öröm az Úrban:** A Biblia Isten Igéje. S mivel nem választható el egy személy a hangjától vagy a beszédétől, ha az Igének örülünk, az Úrnak, az Ige Szerzőjének is örülünk. Ezt tapasztalta meg Dávid, s minden bizonnyal ez lesz a mi tapasztalatunk is. Ő az Istennel való kapcsolat által fejlesztette ki ezt az érzést. Ezzel bizonyította, hogy szereti Istent. Örömét lelte az Úrban. Isten volt az élete.
- 2. Öröm Isten akaratában:** Aki Istenben és az Ő Igéjében örül, igyekszik meg tudni akaratát, hogy azt betöltve örömben legyen része. A Biblia határozottan jelenti ki, mit kell tennünk, hogy örömet szerezzünk Istennek. *„És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekszük, amik kedvesek előtte”* (1Jn 3:22).

Ilyen volt Dávid magatartása. Ő mondta: *„Hogy teljesítem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van”* (Zsolt 40:9).

Nekem, mint Isten fiának, keresnem kell minden nap kezdetén Atyám akaratát. Jobb a nap kezdetén meg tudni akaratát, mint a nap végén bocsánatot kérni az elkövetett hibákért. Tudatában kell lennünk annak, hogy ez a keresés nem kötelességből kell fakadjon, hanem abból a megelégedésből, amelyet megtapasztalunk, ha megismerjük az Atya tervét arra a napunkra vonatkozóan. Jeremiás mondta: *„Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek”* (Jer 29:11).

Amikor személyesen felismerem az Igéből az Atya akaratát és azt befogadom a szívembe, a Szentlélek örömet ad és erőt az engedelmességhez. Meg vagyok győződve, hogy Isten akarata a legfontosabb és a legjobb számomra. Teljes mértékben átadom magam Neki és az Ő akaratának. Ez elengedhetetlen alapfeltétele az isteni akarat megismerésének. Pál a következő felhívást intézi hozzánk: *„Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata”* (Róm 12:1-2).

- 3. Öröm az Ő Igéjében:** E közösségi találkozó során Isten az Ige által szól hozzám, én pedig imában beszélek Hozzá. S ennek következtében örömet lelem az Ő akaratában. A Vele töltött idő kellemes lesz számomra. Ha a nap kezdetén találkozom az Úrral, hallom szavát és szemlélem arcát, egyre nagyobb örömben leszek részem. Ez által az elmélkedés elengedhetetlen gyakorlatává válik lelki fejlődésünknek, mivel általa ápoljuk a kapcsolatot Istennel, van közösségünk Ővele, s Őneki velünk.

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

Az Igéről való elmélkedés az igazság befogadásának elengedhetetlen eszköze.

Ne feledd: Isten szeretné elfoglalni az első helyet az életedben

Állj meg és gondolkodj: Van-e életednek olyan vetülete, amelyben a világias lelkület elsőbbséget élvez? Minden reggel előbb Istent kerestem? Vagy talán mást is tettem, mielőtt kerestem volna Őt?

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.).

Imádkozz tovább azért a hét barátodért, akiket megmutatott neked a Szentlélek. S miközben te közbenjársz, Ő munkálkodikni fog.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

8. nap Az elmélkedés gyakorlása (1)

A tegnap megtanultuk, hogy a lelki növekedés folyamatának elengedhetetlen eszköze az elmélkedés, mivel így ivódik bensőnkbe az igazság. Ma és holnap pedig a bibliai elmélkedés gyakorlati vonatkozásairól fogunk beszélni.

Olvasd el nagy figyelemmel a következő igeszakaszokat:

„Elközelítének pedig a faluhoz, amelybe mennek vala; és ő úgy tőn, mintha tovább menne. De kényszeríték őt, mondván: Maradj velünk, mert immár beestvéledik, és a nap lehanyatlott! Beméne azért, hogy velök maradjon. És lőn, mikor leült velök, a kenyeret vevén, megáldá, és megszegeván, nekik adá. És megnyilatkozána az ő szemek, és megismerék őt; de ő eltűnt előlük. [...] És monda nekik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még veletek valék, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megíratk a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsolttárokban én felőlem. Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat” (Lk 24:28-31, 44-45).

Olvasd el újra ezt az igeszakaszt. Gondolkodj azokon a részleteken, amelyeket nem sikerült megértened első olvasásra. Sikerült találnod valamit, ami „érinti” életed valamilyik vetületét?

Most pedig imában beszélj Istennek arról, amit kiemeltél a szövegből, valamint a gyakorlati tanulságokról, amelyeket sikerült levonnod a mai napodra vonatkozóan.

Segítségképpen elemezzünk néhány tanulságot, amelyek levonhatóak ebből a szövegből, s amelyeket meg kell tanulnunk, amikor elmélkedünk Isten Igéjéről.

1. Elmélkedés Isten jelenlétében

Figyeljük meg ezt a pontosítást: „És lőn, mikor leült velük”. Ne feledd: Amikor föllapozom a Bibliát, Isten jelenlétében vagyok, mivel az Ige nem választható el Szerzőjétől. Amikor az Istennel való közösséged helyére mész a nap első óráiban, az Úr is veled megy, melléd ül vagy talán épp szembe veled, hogy beszéljen hozzád, és hogy meghallgasson. Az elmélkedés termékeny gyakorlásának ez az első követelménye.

Ünnepélyes pillanat ez, amikor a Teremtő Isten által alkotott lény és a Megváltó közösségben van egymással. Ilyenkor a Szentlélek irányítja a hívő elméjét, hogy megismerhesse ima és tanulmányozás által az életére vonatkozó isteni akaratot.

Valahányszor kész vagyok időt tölteni Vele, Ő is kész lesz velem időzni. Ennek érdekében az elmélkedést az Úrra várakozó magatartással kell kezdeni, miközben kitárjuk szívünket és elménket a Szentlélek előtt, amely elvezet majd Istenhez és az Igéhez.

Ez az én találkozásom Istennel, és semminek sem szabad megzavarnia ezt a szent pillanatot. Lelkemnek naponta szüksége van rá, hogy életet nyerjen. Szükségem van arra, hogy az Atya árnyékában időzzek. Salamon írta: „Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni, és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én inyemnek” (Énekek 2:3).

Az Atya mellett beszélgethetünk, elolvashatunk szövegeket, énekelhetünk egy dicsőeneket vagy egyszerűen csak csendben maradhatunk az Ő jelenlétében.

Csak itt, az Istennel ápolott közösség idején törethetnek össze életem gonosz erői. Erre nincs más lehetőség. „Csak egyetlen hatalom törheti meg a gonosz erejét az emberi szívben: Isten hatalma Jézus Krisztusban. Csakis a Megfeszítettnek vére által tisztulhatunk meg a bűntől. Csakis az Ő kegyelme képesíthet arra, hogy elbukott természetünk hajlamainak ellenálljunk.” (*Evangelizálás*, 601. old.).

Fontos tehát megjegyeznünk, hogy az Isten Igéjéről való elmélkedésre nincs egy mindenkire érvényes képlet. Csak az Atya akarata megismerésének a készsége számít. A Szentlélek mindenkinek a rendelkezésére bocsátja azt a legjobb módszert, mely által megismerheti Istent. Ma csupán néhány ajánlatot közlünk. S ha ez elősegíti a közösség-ápolást Istennel, akkor alkalmazd. Ha nem, akkor kérd a Szentlelket, hogy mutasson egy számodra találhatóbb módszert.

2. Az Úr hangjának meghallása

Már tanultunk arról, hogy az elmélkedés Isten hangjának meghallását jelenti az Ige által, valamint beszélgetést Vele ima által. Ahhoz, hogy tisztán és érthetően hallható legyen az Ő hangja, figyelni kell az alábbiakra:

Krisztus uralma az életem fölött valóság? Kulcskérdés lehet a következő is: Van-e az életemnek olyan területe, amely nincs a Szentlélek ellenőrzése alatt? A megosztott szív megakadályozhat abban, hogy mélyebben megértsem Isten Igéjét.

A meg nem vallott bűn is megakadályoz abban, hogy felismerjem Isten hangját.

Nem fogom jól érezni magam Jézus jelenlétében, ha bűnt melengetek az életemben. Ha képmutatóan és tudatosan engedetlen vagyok a Biblia tanításaival szemben, akkor ez közvetlen befolyással lesz az Istennel való kapcsolatomra.

Dávid írta: „*Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgattott volna az én Uram.*” De mivel a szíve igaz volt Isten előtt, a következő versben kijelenthette: „*Ámde meghallgattott Isten, figyelmeztet könyörgésem szavára*” (Zsolt 66:18-19).

3. Krisztus táplálékának elfogadása

A Bibliában Jézus úgy mutatkozik be mint Kenyér, és mint aki felkínálja a Kenyeret. A kenyerek megsokasításakor Ő adta át a kenyeret kiosztás végett, az emmausi tanítványokról szóló leírásban pedig azt olvassuk, hogy leült velük az asztalhoz, „a kenyeret vévén”. Valahányszor a Bibliához folyamodunk, hogy megismerjük Istent, felfedezzük, hogy melléttünk van Az, aki a kenyeret felkínálja. A Szentlélek által Ő fogja megismertetni velünk az Atya akarát. Amikor eldöntjük, hogy elfogadjuk ezt a kenyeret a nap első óráiban, akkor teljes mértékben megelégszünk ezzel a kenyérral. Az emmausi tanítványok tapasztalata azt igazolja, hogy amikor az Úr asztalánál ülünk, akkor bőséges táplálékot nyerünk az Igéből. Az Úr szívesen táplál bennünket. A felolvasott szövegben megfigyelhető, hogy miközben Jézus asztalhoz ült velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta.

Ez fog történni velünk is ebben az időszakban, de életünk minden napján is. Az Úr elé járulunk, alázatosan keresve az Ő akarát, és Isten minden gyermekének ki fogja nyilatkoztatni magát.

Vajon nem ez történt az emmausi tanítványokkal is? Ezt olvassuk a Bibliában: „És megnyilatkoznak az ő szemeik”. Ismerjük a szöveget, amely azt mondja, hogy szemlélvén változunk el és hiszünk, mivel amikor az Úr elé járulunk a nap első óráiban, nem csak az igazságot nyilatkoztatja ki, hanem magát Krisztust.

S habár Jézus eltűnt a tanítványok szemei elől, a szöveg határozottan beszél arról, hogy jelenlétének boldogsága, öröme és szépsége velük maradt. Ezért lángoló szívvel szaladtak, hogy elvigyék Jeruzsálembe társaiknak is a hírt.

Ha az Úr jelenlétében elmélkedünk minden reggel, az eredmények láthatóvá válnak az életünkben: örömmel élünk az Ő jelenlétében, Krisztus tanúi és hírnökei leszünk, s betöltjük az isteni tervet arra a napunkra vonatkozóan.

Befejezés előtt gondoljunk a menny három, nekünk szánt igazgyöngyére:

- a) 2Móz 33:15: „*Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.*”
- b) „Látszólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki érzi semmiségét, és teljesen a Megváltó érdemeiben bíz. Ima, valamint Isten Igéjének tanulmányozása által, és mert hiszi, hogy Isten állandóan jelen van, a leggyengébb ember is kapcsolatban lehet az élő Krisztussal, aki fogja kezét, és soha nem ereszi el.” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 182. old.).
- c) „Szánj időt arra, hogy a Megváltót válaszd mindennapi társaddá és meghitt barátoddá! Szakíts időt a Szentírás tanulmányozására.” (*Boldog otthon*, 110. old.).

Hogyan érzed magad lelki szempontból? Érzed a növekedést? Ha eldöntöd, hogy továbbra is minden nap keresed Istent, sokkal boldogabb leszel Krisztusban.

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

Ma és holnap a bibliai elmélkedés gyakorlati vetületeivel foglalkozunk.

Amikor az Istennel való közösséged helyét elfoglalod a nap első óráiban, az Úr is veled megy, melléd ül vagy talán épp szembe veled, hogy beszéljen hozzád, és hogy meghallgasson. Ilyenkor a Szentlélek irányítja a hívő elméjét, hogy megismerhesse ima és tanulmányozás által az életére vonatkozó isteni akaratot. Csak az Atya akarata megismerésére való készség számít. A Szentlélek mindenkinek a rendelkezésére bocsátja Isten megismerésének legjobb módszerét. A Biblia tanításai iránti nyílt és tudatos engedetlenség közvetlen módon befolyásolni fogja kapcsolatodat Istennel. Amikor az Úr elé járulok, alázattal igyekszem megismerni akaratát, és megértést találok. A közösség által Isten kinyilatkoztatja magát minden gyermekének.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

9. nap Az elmélkedés gyakorlása (2)

Kezdjük az alábbi tanáccsal:

„A versről versre való mindennapi tanulmányozás gyakran a legáldásosabb. Olvasson el a tanuló egy bibliaszöveget és elméjét összpontosítsa annak megértésére, amit Isten abba a szövegbe helyezett el számára. Azután addig időzzön annál a gondolatnál, amíg azt magáévá nem teszi. Ha egy ilyen szakaszt mindaddig tanulmányoz, amíg annak jelentősége és értelme világossá nem válik előtte, ez nagyobb értéket fog jelenteni számára, mintha sok fejezetet olvasna át figyelmesen úgy, hogy nem tart a szeme előtt egy határozott célt. [...] A nyomtatványok óriási áradatával – amelyeket állandóan önt a nyomda – fiatal és idős egyaránt megszokja a gyors és felületes olvasást, ennek következtében elméjük elveszíti az összefüggő és intenzív gondolkodást. (Előttem az élet, 189–190. old.)

Gyakoroljunk úgy, hogy kiválasztunk egy fejezetet, majd teljes egészében elolvassuk, hogy kifejtsük a tartalmát. Ezután válasszunk két-három szöveget, amelyekről elmélkedjünk.

Válaszd ki például 2Krán 20. fejezetét. Olvasd el a fejezetet, hogy megértsd, miről is van szó. Ha szeretnéd mélyebben elemezni, kezd az olvasást már a 17. fejezettől. Figyeld meg, hogy Jósafát békeidőben készült a harcra, hadsereget szervezett, helyreállította a papságot, bírakat állított, hogy Isten akarata szerint ítélkezzenek. Egyszóval, a jólét idejében fektette le az alapokat, s amikor beköszöntött a válság, isteni látásmóddal kezelte a helyzetet.

Ne feledd:

Válságok azért vannak, hogy kiderüljön, ki kicsoda. Most pedig válasszunk három szöveget, és elmélkedjünk azokról: a 6, 9 és 12. verseket. *„És monda: Oh, Uram, mi atyáink Istene! Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányoknak minden országain? A te kezvedben van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna”* (2Krán 20:6).

Itt hol van a kihívás? Meg kell tanulnunk összpontosítani egy adott versre, elmélkedjünk arról, hogy milyen céllal helyezte oda Isten, s aztán elmélkedjünk fölötte, mignem mennyei üzenetté válik számunkra.

Kezdetnek kiváló módszer néhány kérdést feltenni. Kérdezzük meg tehát 2Krán 20:6 versétől: *„Ki is a menny és a föld Ura? Ki a világegyetem Ura? Kinek a kezében van az erő és a hatalom? S ha Ő uralkodik, akkor ki állhatna ellene?”* Összpontosíts minden érzelmeddel és energiáddal, hogy felfedezhesd Isten akaratát. Szüntesd meg saját benyomásaidat vagy a másoktól, esetleg a kívülről érkező benyomásokat, s rendeld érzéseidet a Szentlélek vezetése alá, hogy megérthesd a 2Krán 20:6 verséből Isten tervét a mai napodra vonatkozóan.

Ne feledd:

„A Bibliát csak a Szentlélek segítségével ismerhetjük meg, aki az Igét adta.” (Előttem az élet, 189. old.).

Isten a Biblia által szól hozzám, én pedig imában beszélek Hozzá, így válaszolok szavaira. Folytassuk az elmélkedést, s próbáljuk meghallani az Úr hangját az Igében.

Most pedig hasonlóképpen járj el a 9., majd a 12. verssel is. *„Amikor veszedelem jövend mi reánk, háború, ítélet, döghalál vagy éhség, megállunk e házban előtted (mert a te neved e házban van) és amikor kiáltunk hozzád a mi nyomorúságainkban: hallgass meg és szabadíts meg minket”* (9. Vers).

Folytass párbeszédet a szöveggel. Milyen kérdéseket kell feltennünk annak érdekében, hogy ebből a versből megtudjuk, mit is akar mondani az Úr? Kihez kell kiáltanom, amikor szorult helyzetben vagyok? Isten meg fogja hallani a hangomat? Milyen biztosítékom van arra vonatkozóan, hogy megszabadít? Tegyé fel más kérdéseket is, és ismételd meg a 6. vers esetében alkalmazott folyamatot. Engedd, hogy Isten válaszoljon. Próbáld meghallani a hangját.

12. vers: *„Oh mi Istenünk, nem ítéled-é meg őket? Mert nincsen mi bennünk erő e nagy sokasággal szemben, mely ellenünk jön. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak te rád érznek a mi szemeink.”*

Most fogalmazd meg a kérdéseket, és kezdj el párbeszédet folytatni a szöveggel. Hallgasd meg Isten válaszát.

Figyelted, hogy a Biblia tanulmányozása sokkal személyesebb, vonzóbb és erőteljesebb lett? Látod, hogy mennyivel könnyebb meghallani Isten hangját és felfedezni akaratát? Minden nap ültessd gyakorlatba ezeket az elveket.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.).

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

Ma gyakorlatba ültettük azt, amit az utóbbi napokban tanultunk az elmélkedésről. Ezek a leckék áldásul szolgálnak az életedre.

A válságok azért vannak, hogy kiderüljön, ki kicsoda. *„A Bibliát csak a Szentlélek segítségével ismerhetjük meg, aki az Igét adta.”* (Előtted az élet, 189. old.). Engedd meg Istennek, hogy válaszokat kínáljon fel. Törekedj meghallani a hangját. Következik a találkozó!

Az utazás végén találkozó lesz az összes résztvevővel, s akkor majd átvehetsz egy igazolványt is!

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

10. nap Sikeres ember vagy!

Általában a következő kérdést teszik fel a sikeres embereknek: Mi a sikered titka?

Ha pénzzel és javakkal rendelkezel, akkor ez teljes siker, vagy csupán pillanatnyi siker? Az Istennel való naponkénti közösség nélkül minden siker csupán egy illúzió.

Ma felfedezzük a sikeres élet kulcsát. Meg fogjuk látni, hogy egyesek lelki győzelmet arattak, és áldották az Urat életükkel. Tanuljunk ránk hagyott bizonyágtevésükből.

Az Isten Igéjéről való elmélkedés a keresztény ember mindennapi lelki növekedésének elengedhetetlen eszköze. Néhány lelki óriás életének tanulmányozása által arra akar bátorítani a Szentlélek, hogy lelki győzelmet arass, s hogy ezt a győzelmet keresd Istenben életed minden napján.

Dávid

A lelki győzelmet aratók közül ő az első személyiség. Ezt jelenti ki róla a Biblia: *„Találtam szívem szerint való férfit, Dávidot, a Jesse fiát, ki minden akaratomat véghezviszi”* (Csel 13:22).

Mi a kulcsa egy ilyen lelki magaslat elérésének? Erről maga Dávid beszélt: *„Mely igen szeretem a te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom!”* (Zsolt 119:97).

Ez volt Dávid nagy titka, és ez legyen a tied is: a napot Isten jelenlétében az elmélkedéssel kezdeni és befejezni.

Legtöbb zsoltárában Dávid nyíltan beszél arról, hogy szenvedélyévé vált az Isten Igéjéről való elmélkedés. Amikor a „törvényt” emlegeti, akkor lényegében Mózes öt könyvére utal. Képzeld el, mit tenne Dávid ma, ha a Biblia ilyen sokféle fordítása állna a rendelkezésére. Mit tenne, ha az isteni Igéről szóló ilyen nagyszámú nyomtatvány állna a rendelkezésére. Minden bizonnyal azt mondaná, hogy előnyös helyzetben vagyunk, mivel ilyen nagy mennyiségű lelki táplálék áll a rendelkezésünkre.

A kereszténynek tanulmányoznia kell, és törekednie kell az értelmi fejlődésre, de mindenekelőtt a lelki fejlődésre. Amikor az Igéről elmélkedünk, elménk kapcsolatot teremt a végtelen Istennel. A Biblia ez által válik a legnagyobb erővé, amely befolyásolja a lelki természet fejlődését.

Mivel közösséget ápolt Istennel és kereste Őt, Dávid kitérta szívét Isten előtt, és egy igen magas lelki magaslatra jutott. A Biblia úgy beszél róla, mint aki mindenben sikeres ember volt. Ő volt *„aki igen felmagasztaltaték”, „Jákob Istenének felkentje”, „Izráel dalainak kedvence”, „Ki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákob Istenének.” „Szívem szerint való férfiú, ki minden akaratomat véghezviszi.” „Ki Dávidnak, a te szolgádnak...”* (2Sám 23:1; Csel 7:46; 13:22; 4:25). Dávid győzött pásztorként, katonaként, királyként és zeneszerzőként. A gyakorlatban élte azt, amit leírt az első zsoltárban arról az emberről, aki komolyan veszi közösségét az Úrral, s az Ő Igéjén elmélkedik: *„minden munkájában jó szerencsés léssen”* (3. vers).

Lényegében éppen erre törekszik lelki növekedést célzó szemináriumunk is! Igen, szeretnénk, ha szokásoddá válna minden nap előbb Istent keresni. Utazásunk végéig még

van 31 nap. A végén nem szeretnél egy újabb 41 napos utazáson részt venni, amely során minden nap áttanulmányozunk egy zsoltárt?

Ne feledd

A Szent Könyvben meg van írva Isten terve minden napodra vonatkozóan. Járulj azonnal ébredés után Isten elé. Lelked leghőbb vágya fölkelés után az legyen, hogy megismerd ezt a tervet. Dávidhoz hasonlóan meg fogod tapasztalni, hogy a Szentlélek csodálatos módon dolgozik minden nap az életedben.

„Az a teremtő energia, amely létrehozta a világokat, Isten szavában van. Ez az Ige erőt ad; életet teremt. Minden parancsa ígéret, amelyet ha az akarat magáévá tesz, és a lélek elfogad, akkor a Végtelen életét viszi magával. Átformálja természetünket, és lelkünket Isten képmására újjáteremti.” (Előtted az élet, 126. old.)

Józsue

Józsue egy másik vezető volt, aki megtanult erőt és bátorságot nyerni az Ige naponkénti tanulmányozásából. Izrael vezetésének feladata egy nagyon nehéz időszakban hárult rá, mivel a világ egyik legnagyobb vezető egyéniségének a helyébe kellett lépnie.

Előtte óriások és hatalmas várfalak magasodtak, melyeket be kellett vennie. Közeledett az ütközet napja. Mindent alaposan, bölcsen, tisztánlátással kellett eltervezni. Emberrileg lehetetlen küldetésnek tűnt.

Józsue tudta, hogy Isten nélkül sehová sem jut. Kereste Őt, mert tudta, hogy Isten győzelemre vezetheti. A Biblia azt mondja, hogy az Úr jelent meg előtte és így szólt: *„Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz! El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz” (Józs 1:7-8).* Elmélkedj éjjel és nappal az Igéről: ez volt Józsue számára a mennyei akarat.

Józsue engedelmes volt Isten iránt, és sikeresen bevezette Izrael népét a megígért földre. Isten szeretne téged is minden megtett lépésedben vezetni. Campbell McAlpine, az *Alone With God: A Manual of Biblical Meditation* című könyvében több személy tapasztalatát is megemlíti, akik megtanulták túltenni magukat a szorult helyzeteken úgy, hogy elkezdték tanulmányozni minden nap Isten Igéjét. Az alábbiakban bemutatunk három esetet a könyvből.

George Müller bizonyágtevése

Az 1830-as évek elején George Müller szörnyülködve nézte kortársai hitetlenségét, s mindenképpen meg akart mutatni az embereknek – mint ahogyan ő említette – a „kézzel fogható bizonyítékát” annak, hogy Isten, a mi Atyánk hűséges és örök, aki szeretné bebizonnyítani, hogy Ő, az élő Isten mindazok iránt hűséges, akik összhangban élnek mennyei elveivel.

Az Úr megadta neki a kívánt alkalmat, s arra készítette, hogy az angliai Bristol városában árvaházakat alapítson. Müller az Úrtól kért mindent, amire szüksége volt. Semmit sem várt embertársaitól, csak egyedül Istenre hagyatkozott. Emberek ezreinek jelent ihletést

az, ahogyan annak idején Müller megalapította és működtette ezeket az árvaházakat, de az élete, tevékenysége és szolgálata is példaértékű. A „Soul Food” (Lelki táplálék) című üzenetben tett bizonyosságot arról, hogy milyen értéket nyújtott számára az elmélkedés. Íme:

„Isten irgalmas volt hozzám, s megtanított egy igazságra, amelynek jótékony hatásait élvezem már tizennégy éve. Megértettem, hogy minden nap a legfőbb gondom az kell legyen, hogy lelkem örüljön az Úrban. Ezért nem az volt a legfontosabb feladatomban, hogy észrevegyem, milyen sok teendőm van az Úr munkájában, hanem hogy mit kell tennem annak érdekében, hogy a lelkem épüljön és táplálkozzon az Úrban. Az Isten Igéjében található igazságot tanulmányozhatom, hogy bemutassam az elveszetteknek, hogy segíthessek a hívőknek, vigasztalást nyújtsak az elkeseredetteknek, s hogy Isten gyermekéhez méltóan viselkedjem. Ám, ha nem örültem volna Őbenne, nem erősödhettem volna meg minden nap lelkileg, és semmit sem a helyes magatartással végeztem volna.

Reggel általában csak imádkozni szoktam, de később megértettem, hogy a legfontosabb az Ige tanulmányozása és az elmélkedés. Ezáltal vigasztalást, ihletést és kiképzést nyertem. Isten vezetett és igazgatott, s így, az Ige által valós kapcsolatot alakítottam ki az Úrral. Ezért tehát minden nap tanulmányozni kezdtem az Újtestamentumot. Rövid imában kértem Isten áldását az Igére, s elmélkedtem, elemeztem minden egyes vers részleteit, próbáltam kivonni belőle egy áldást, ám nem a közösségért végzett szolgálatomra, nem a prédikálásomra, hanem saját lelkem táplálására. Minden reggel ugyanaz történt. Néhány perc elteltével késztetést éreztem, hogy megvalljam egy bűnömet, vagy hogy közbenjárjak, hálát adjak, esetleg áldást kérjek. Az történt, hogy késztetést éreztem az imádkozásra. S néhány, imában eltöltött pillanat után visszaemlékeztem az olvasottakra, s ezeket személyes vagy másokért mondott kérésekké változtattam, de mindig az volt a szemem előtt, hogy az elmélkedés legfőbb célja, hogy táplálékban részesüljön a lelkem.

Ennek értelmében a jelenlegi és a korábbi gyakorlatom közötti különbség a következő: korábban azonnal imádkozni kezdtem felkelés után, s néha a reggeli elfogyasztásáig imádkoztam. Általában imádkozással kezdtem, kivéve azokat a napokat, amikor úgy éreztem, hogy kiszáradt a lelkem, s ilyenkor olvastam egy igeszakaszt a Szentírásból. És mi történt? Gyakran egy negyed, egy fél vagy akár egy egész órát töltöttem a térdeimen anélkül, hogy békét vagy tanítást kaptam volna, vagy éreztem volna azt, hogy összetört a lelkem. Némelykor fél órán át üres volt az elmém, s csak ez után kezdtem imádkozni igazából.

Most pedig egyszerűen eltűntek ezek a problémák, mert valós közösségben vagyok Istennel, megbeszélem vele az Igében talált üzeneteit. Sokszor megborzadok azon, hogy miért nem jöttem korábban rá ezekre a dolgokra.”

George Müller megtanulta, hogy a bibliai elmélkedés olyan áhítat, amely forradalmasítja az életünket.

Egy háziasszony

„Rendszeresen látogattam a gyülekezetet, részt vettem minden tevékenységben, mégis belül üresnek éreztem magam, mivel tudtam, hogy nincs személyes közösségem Istennel. Pusztán egybeesésnek köszönhetően (vagy legalábbis akkor így képzeltem), a férjemmel egy lelkész tanításait hallgattuk az elmélkedésről. Miközben bemutatta a tanulmányt, megértettem, hogy ez jelenti a választ kereséseimre, mert így jobban megismer-

hetem Istent. A lelkész bemutatott néhány elmélkedési gyakorlatot, s még azon a héten megfogadtam Istennek, hogy naponta tanulmányozom Igéjét.

Néhány évnyi kutatás és tanulmányozás után, ma nem is tudom szavakban kifejezni azt, ami a szívemben és életemben van azért, hogy betartottam az Ige naponkénti tanulmányozásának fegyelmét, s megengedtem a Szentléleknek, hogy kinyilatkoztassa számomra Istent magát. Vannak napok, amikor érzem az Ő teljes magasztosságát és gyöngédségét, és vannak napok, amikor személyes és családomra vonatkozó ígéreteket és áldásokat kapok. Még feddése is szelíd és kellemes, mivel tudom, hogy szeret és közönségre törekszik velem. Bizakodó vagyok minden nap az Úrban, hogy még többet kinyilatkoztat Önmagáról az Ige által, s ezért áldom Őt. Vannak helyzetek, amikor úgy érzem, már-már fölrobbanok jelenlétének teljességétől.

Közel tizenöt éven át éltem különféle félelmek szorításában. Ezek abszurd és alapítlan félelmek voltak, de abban a pillanatban igencsak valóságosaknak tündek. Ma szívem telve van hálával és dicsőítéssel Isten iránt, aki annyira személyesen ismer engem, hogy lényem minden szükségletéről gondoskodik.”

Egy üzletember

„Immár három éve, hogy Isten Igéjét tanulmányozom. Vágytam arra, hogy beszéljek néhány áldásról, melyeket az elmélkedés nyomán kaptam. Egy hónapon át tartó tanulmányozás után észrevettem, hogy már nincs szükségem a gyomorfekélyre írt gyógyszerre, sem a megszokott fájdalomcsillapítókra. Fél évvel később egy komoly üzleti kihívással szembesültem. Ám az aggodalom helyett mindent az Úr kezébe helyeztem és az Igében találtam erősítést. Egyetlen éjszakám sem telt el álmatlanul, és nem tápláltam negatív gondolatokat. Áldva legyen az Úr! Ő szabadított meg félelmeimtől és aggodalmaitól!

Isten Igéjének tanulmányozása által sikerült nagyobb önfegyelmet gyakorolnom. Teljes mértékben megváltoztattam alvási, munkavégzési és táplálkozási szokásaimat. Reggel hatkor kelek és hét óráig elmélkedem. Reggeli előtt pedig szaladok öt és fél kilométert.

Néhány héttel ezelőtt futás közben Isten közölte, hogy visszaadta a fiatalságomat. Az elmúlt 25 évemhez képes sokkal jobb testi és lelki erőnlétben érzem magam.

Emellett megtanultam elmélkedni napközben is. Este, amikor nyugovóra térek, addig elmélkedem egy-két szövegen, mígnem elalszom. Ez az utolsó, amire gondolkodom. Ezután mélyen alszom. Amikor fölébredem, első gondolatom Isten Igéje.

Hálás vagyok azért a leckéért, amit kaptam az elmélkedésre vonatkozóan!”

Áldás a rendelkezésedre

Istennek minden napra van egy áldása számodra az Igében. Csak meg kell keresned.

„A mennyei béke és öröm forrásai felfakadnak a lélekhez az ihletett Ige által és hatalmas folyamává lesznek, hogy áldásul szolgáljanak mindazoknak, akik a közéletben vannak.” (Előttem az élet, 192. old.)

Használd ki ezt az időszakot, s váljon szokásoddá, hogy a mindennapok első óráiban Isten elé járulsz. A 40 nap lejárta után észlelni fogod a változást. A Szentlélek naponta változtatja a törvénytelenéget feddhetetlenségévé, s e mindennapos folyamat következtében egyre jobban fogsz hasonlítani Krisztusra.

Olvasd el figyelmesen a következő kijelentést:

„A Biblia tanulója szemléli a Megváltót, és felébred lelkében a hit, az imádat és a szeretet csodálatos ereje. Tekintetét Krisztusra irányítja, és a szemlélő átalakul Annak hasonlóságára, akit szemléli.” (Előttem az élet, 192. old.)

Ha békére és öröme törekszel, őrizd meg szívedben az alábbi üzenetet:

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Látod, mennyire egyszerű? Elég, ha kialakul a szokás, s máris könnyebben, különösebb erőfeszítés nélkül kezdünk járni minden nap Istennel. Ha továbbra is minden nap Istennel jársz, tanulmányozási időszakunk végén majd találkozót tartunk, ahol oklevelet is fogsz kapni!

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

A keresztyén naponkénti lelki növekedésének elengedhetetlen eszköze az Isten Igéjéről való elmélkedés.

Képzeld el, mit tenne Dávid, ha a Biblia ilyen sokféle fordítása állna a rendelkezésére. Mit tenne, ha az isteni Igéről szóló ilyen nagyszámú nyomtatvány állna a rendelkezésére. Minden bizonnyal azt mondaná, hogy előnyös helyzetben vagyunk, mert ilyen nagy mennyiségű lelki táplálék áll a rendelkezésünkre. Istennek terve van minden napra vonatkozóan, s ez a terv a Szent Könyvben van megírva. Lelked leghőbb vágya ébredés után az legyen, hogy ismerd meg ezt a tervet. Dávidhoz hasonlóan te is meg fogod tapasztalni, hogy a Szentlélek minden nap csodálatosan dolgozik az életedben. *„El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz” (Józs 1:8).* Éjjel és nappal elmélkedj az Igéről: ez volt a Józsuéval kapcsolatos mennyei akarat. Hasonlóképpen szeretné Isten, hogy téged is vezessen minden lépésedben. „Isten irgalmas volt hozzám, s megtanított egy igazságra, amelynek a jótékony hatásait élvezem már tizennégy éve. Megértettem, hogy minden nap a legfőbb gondom az kell legyen, hogy lelkemnek örülnie kell az Úrban.”

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

11. nap

Hogyan tápláld a krisztusi természetet

A tanfolyam első szakaszának befejezésével meghívjuk Alejandro Bullón lelkész, közölje azt az üzenetet, amelyet Isten szánt neked ma. Ő foglalja össze az eddig elhangzottakat. Isten áldjon meg téged!

Azonnal a keresztsége után Krisztust a Szentlélek elvezette a pusztába. Ott, a magányban Jézus olyan kijelentést tett, amely örökre az erőteljes és boldog élet titka marad: *„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”* Lehet, hogy így érvelsz: „Lelkész testvér, értem, hogy miért beszélsz a Biblia tanulmányozásáról. Tudom, hogy tanulmányoznom kell, mégsem érzek vágyat, nem találok örömet az olvasásban!”

Barátom, elsősorban ne tartsd kötelességnek a Biblia olvasását. Úgy tekints a Szentíráásra, mint szerelmes levélre. Mit tesz egy fiatalember, amikor levelet kap a szerelmétől? A következőképpen gondolkodik: „Ó, mennyire idegesítő! Nincs kedvem elolvasni ezt a levelet, mert fáradt vagyok! Csak úgy kötelességből azonban mégis átfutok a sorokon!” Így tesz? Nem, bizonyára nem. Ellenkezőleg, reménykedve várja a levelet, türelmetlenül nyitja föl és lélegzetvisszafojtva olvassa el. És utána? Eldobja? Nem! A zsebében őrzi! Két perc múlva újra elolvassa, majd visszacsúsztatja a zsebébe. Öt perc múltán ugyanolyan türelmetlenül olvassa el, mint előző alkalommal. Még egyszer, aztán még egyszer, s még egyszer, mígnem úgy érzi, hogy már nem kell elolvasnia, mivel még a pontokat és a vesszőket is tudja kívülről. De még ekkor is elolvassa a levelet.

Mi ennek a titka? Honnan származik a levél elolvasásának eme buzgó vágya? Miért nem unja meg? A kulcsszó a SZERETET. A fiatalember szereti a levél íróját. Kedves testvérem, a Biblia nem szabályok és tiltások útmutatója. És nem egy megátalkodott nép történelmi leírása. Sem mérések, nevek és színek kötete. Nem egy furcsa állatokról és prófétikus jelképekről szóló könyv. A Biblia a legszebb szerelmes levél, amit valaha írtak! Egy meg nem értett szeretet története. Egy olyan szereteté, amely nem szűnik meg várni. Szerelmes levél, amely a Bárány vérével íródott. Kezdve a Teremtés könyvétől a Jelenésekig egy vörös fonal vezet végig minden lapján: a Bárány vére, amely a Golgotára hív: „Fiam, szeretlek, te vagy a legszebb dolog, amim van!”

A Bibliában továbbá találkozhatasz számos hozzád hasonló ember élettörténetével. Olyan emberekével, akik kísértéseken és próbákon estek át. Akik néha elbuktak. Férfiak és nők, akik küzdöttek az érzelmekkel és szenvedélyeikkel, de akik a Bárány vére árán győztek. A leírások által azt mondja neked Isten: „Fiam, ne csüggedj el, nézz előre és haladj tovább. Sikerülni fog.”

Mindezek mellett azonban a keresztyéni élet legnagyobb ellensége a formalizmus. A Biblia gépies olvasásának nincs tápértéke az új természetre vonatkozóan. Az olvasás a Szerzővel való kapcsolat és párbeszéd kell, hogy legyen. Olvass el egy verset, majd elmélkedj fölötte. Próbáld meg alkalmazni, gyakorlatba ültetni az üzenetét. Tedd fel magadnak a kérdést: „Mi a mondanivalója ennek a versnek?” Válaszolj a kérdésre. Mondd el Istennek,

hogy mit gondolsz. Beszélj arról, hogy milyen az életed az éppen olvasott üzenet fényében. Ne siess. Próbáld „élvezni” a Jézussal folytatott párbeszéd minden percét. Ne kötelességként vagy teherként tekints erre, hanem mint az Istentől származó személyes ígéretekkel való csodálatos találkozásra.

Más újabb ötlet annak érdekében, hogy megszeresd a Biblia tanulmányozását, az lehet, hogy ha egyes szám első személyben olvasod. Amikor a „mi” szóval vagy egy többes szám harmadik személyben írt szöveggel találkozol, fogalmazd át egyes szám első személybe. Helyezd életedet a Biblia lapjaira. Képzeld el, hogy Isten személyesen hozzád, és nem általában az emberiséghez szól. Például, a Róma 8:31 versében olvassuk: *„Mit mondk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”* Ezt a következőképpen olvashatod: *„Mit mondok azért ezekre? Ha Te, szeretett Atyám, velem vagy, kicsoda állhat ellenem?”* Ilyenképpen elmondhatod Istennek, hogy szerinted mi vagy ki van ellened, beszélhetsz félelmeidről, kételyeidről, bizonytalanságaidról, s mondandódat zárhatod azzal, hogy mindezek ellenére hiszed, hogy ha Ő veled van, semmi sem vehet erőt rajtad.

Eme gondolatok mellett szeretnék megosztani veled néhány gyakorlati tanácsot, amit Tercio Sarli lelkész mondott az elmélkedésről, imáról és az Ige tanulmányozásáról szóló szemináriumán:

1. **Válassz egy órát:** Ahogyan minden nap egy bizonyos órában étkezel, úgy válassz egy órát, hogy egyedül maradhass Istennel, elmélkedhess, imádkozhass és tanulmányozhass a Bibliát. Tudtad, hogy a nap 24 órájában 96 negyedórás időegység áll a rendelkezésedre? Mi lenne, ha két-három ilyen időegységet félretennél az Istennel való közösségápolásra?
2. **Válassz egy helyet:** A közösség ápolására félretett idő alatt csendre és nyugalomra van szükséged, hogy semmi se vonja el a figyelmedet. Ilyen lehet a nappali, a hálószoba, az iroda vagy épp kint a természetben is egy fa alatt, egy folyó partján. Ilyen helyeket választott maga Jézus is. Fontos azonban, hogy a hely lehetőleg mindig ugyanaz legyen, és hogy érezd magad kényelemben.
3. **Törekedj az elcsendesedésre:** Felejtsd el a gondjaidat, s az első perceket töltsd teljes csendességben, így készítsd fel a szívedet az Istennel való közösségre. Ha az áhítat ideje alatt eszedbe jut valami fontos tennivaló, jegyezd le egy papírlapra, s nem fog többé zaklatni a gondolata.
4. **Őrizd meg az elmédben ennek az órának a célját:** Azért vagy itt, hogy elmélkedj, beszélj Istennel, halld meg a hangját és imádkozz. Ne hagyj, hogy valami is eltérítsen ettől a tervtől. Ne használd ezt az időt a szombatiskolai lecke tanulmányozására vagy az ifjúsági órára való felkészülésre, esetleg más egyébre. Ez az óra az Istennel való közösségre legyen szentelve, semmi más foglalatosságot ne vállalj.
5. **Imával kezd:** Természetes módon beszélj Istennel. Hívd meg Őt, hogy legyen veled ezen óra alatt, s kérd, hogy áldjon meg az elmélkedés, a tanulmányozás és az ima pillanataiban.
6. **Használd a Bibliát:** Válassz ki egy igeszakaszt, olvasd fel magadban, elmélkedj minden mondatán, s törekedj arra, hogy az olvasás által Isten hangját halld meg. A Szentlélek csodálatos igazságokat fog kinyilatkoztatni életedre vonat-

kozóan. Kezdheted az evangéliumok egy vagy két fejezetének naponkénti felolvasásával. Meg fogsz lepődni, milyen sok értékes tanításra lersz. Legyen kéznél egy füzet is, hogy lejegyezhesd a Szent Könyvben talált felfedezéseidet.

- 7. Egyéb lelki könyvek:** A Biblia mellett számos jó könyv áll rendelkezésedre: *Jézushoz vezető út, Jézus élete, Krisztus példázatai, Gondolatok a hegyibeszédről* stb. Nem az a fontos, hogy sokat olvass, hanem, hogy elmélkedj az olvasottakon, amely akár egy kis részlet is lehet, mégis elégséges lelki tápláléknak bizonyulhat. Fontos az alapos elmélkedés az olvasottakról.
- 8. Az ima pillanatai:** Most már készen állsz arra, hogy többet beszélj Istennel, a barátoddal. Mondj el mindent, amit akarsz. Beszélj aggodalmaidról. Ellen G. White mondja:

„Hozzátok gondolatokat, örömöket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat, s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fáraszthatjátok Őt. [...] Nyomorunk és jajkiáltásunk szívéig hat. Vigyétek Őhöz mindazt, ami szíveteket nyomja. Senki sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. Békességünk feltételei közül egyik sem oly jelentéktelen, hogy ne részesítené figyelemben.” (Jézushoz vezető út, 100. old.)

Annyit imádkozz, amennyit csak akarsz, és amennyire ihlet téged Isten.

- 9. Mennyi időt töltök ebben a közösségben?** Nem lehet mindenkire érvényes időtartamot meghatározni. Egyesek napi negyed órával kezdik, majd növelik az időt, ahogy növekszik elmélkedési és közösségápolási képességük. Ennek az időszaknak az öröme progresszív, fejlődő. Ellen G. White szerint egy órát kell minden nap töltenünk a Jézus életéről és tanításairól való elmélkedéssel (*Jézus élete*, 63. old.).

Most pedig nem marad más hátra, csak kezd el, és tarts ki. Ne csüggedj, ha egyik vagy másik nap akadályok merülnek fel. Kezd újra, s törekedj kihasználni ezt a csodálatos közösségi órát. Ennek az lesz az eredménye, hogy egyre inkább örülni fogsz az üdvösségnek, s szívesen megvallod hitedet és boldogságodat másoknak is, mivel „a szív, amely állandóan Krisztusban leli nyugalját, folytonosan és komolyan fog Krisztusért munkálkodni” (*Jézushoz vezető út*, 71. old.).

Sikerült eddig minden nap Isten jelenlétében időznöd? IGEN? Ez csodálatra méltó! Folytasd így, ne tétovázz! Az első tíz nap sokkal nehezebb egy szokás kialakításában, de ne lazsájlj, mert az ellenség minden rést megkeres, hogy tönkretegyje új életmódodat. Légy tehát óvatos!

Azért lettél teremtve, hogy kapcsolatot ápolj Istennel

Tartod a kapcsolatot azokkal a személyekkel, akikért imádkozol?

„Ó, ha tudnám, hogy megtalálom őt, elmennék szinte az ő székéig...” (Jób)

Az igazság az, hogy Isten mindig ott van, ahol mi vagyunk, és próbál magához vonzani még azelőtt, hogy mi időt és energiát fordítanánk az Ő keresésére. Jézus bemutatta, hogy az üdvösség nem annak az eredménye, hogy mi keressük Istent, hanem annak,

ahogyan válaszolunk akkor, amikor Ő keres bennünket. Isten minden nap az ajtóban várakozik, s tekintetével azt figyeli, hogy mikor tűnünk fel a távolban. S amikor meglát, fogadásunkra élénk szalad s örömmel köszönt. Ő kezdeményez, mellettünk marad, magához vonz s várja, hogy észrevegyük a jelenlétét. Folytassuk a keresést, mert előbb Ő keresett bennünket. Azért szeretjük, mert Ő előbb szeretett minket, amikor elhagyta a dicsőséget és eljött a bűnnel és nehézségekkel telt világba. Ő mindig keres bennünket. Nem könnyű megszabadulni Tőle, ám mi minden tőlünk telhetőt megteszünk, különböző stratégiákhoz folyamodunk, hogy elmaradjon tőlünk.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Tekintsd meg újra Isten tervét a mai napodra vonatkozóan.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

12. nap

Hogyan találd meg Krisztust (1)

Az alábbi két fejezetet („Hogyan találd meg Krisztust 1-2) Morris Venden *How to Make Christianity Real* című könyvének 3. fejezetéből vettük át és adaptáltuk. Folytassuk utazásunkat alázattal és engedelmes lelkülettel.

Gondoltad-e valaha, mi történne, ha Isten eltűnne? Volt idő, amikor úgy tűnt, hogy elveszett, sőt egyesek azt hitték, hogy meghalt. De ha Ő nem tűnt el, akkor miért olyan nehéz rátalálni?

Néhány évvel ezelőtt olvastam egy fiatal diáklány levelét. Sosem fogom elfelejteni segélykiáltását:

„Közülünk sokan, fiatalok és a gyülekezet hűséges tagjai, szomorú helyzetben vagyunk. Hatalmas és mélységes szükségletünk van, amely nem nyer kielégítést. Éhen halunk, mert nem vagyunk táplálva.

Kérlek, vegyétek komolyan szavaimat, mert tudom, mit beszélek. Naponta hagyják el fiatalok a gyülekezetet, megkeserednek, kiábrándulnak, reményüket veszítik, miközben másokat egyáltalán nem érdekel a vallás, mert nem találnak benne semmit, ami segítségükre lehet.

Nincs többé szükségünk olyan prédikációkra, amelyek arról szólnak, hogy miként kell bizonyosságot tennünk másoknak. Sokszor mondják nekünk, hogy hirdetniük kell az evangéliumot, ám erre a kihívásra feleletképpen felfedezzük, hogy nincs is mondanivalónk. Hogyan tudnánk meggyőzni másokat, hogy várják Krisztust, ha a legtöbben közülünk föl sem ismernék, ha ma eljönne? Szükségünk van valakire, aki beszéljen nekünk Istenről. A hitalapelvekről és az egyházi gyakorlatokról mindent tökéletesen tudunk.

Számos dolgot ismerünk, de nem ismerjük Krisztust. Sosem mutatták be nekünk, s ha Isten nem tesz csodát és nem nyilatkoztatja ki Őt, sosem fogjuk megismerni.

Kérlek, tanítsatok meg arra, hogyan ismerjük meg Istent és az Ő jellemét. Lelki értelemben még csecsemők vagyunk! Jézusra van szükségünk! Vágyunk arra, hogy megismerjük Őt. Mutassátok meg nekünk személyes tapasztalatokat által, hogyan kommunikálhatunk Vele. Legnagyobb szükségünk Isten megismerése. Meg tudnátok mutatni, hogyan találjuk meg Őt?”

Ez a kérdés azonban nem csak a 20 év körüli fiatalokra vonatkozik. Olyanok is, akik 20 éve már a gyülekezet tagjai, beismerték, hogy sikertelenül próbálkoztak megtalálni Őt. Valaki egyszer a következőképpen fogalmazta meg elkeseredését: „Azt hiszem, hogy Isten még a laccímemet sem tudja.”

Érdemes megfigyelnünk, hogy némely bibliai személyiség hasonló nehézségbe ütközött, amikor meg akarta találni Istent. Egy éhes lélek segélykiáltását olvashatjuk Jób 23:3 versében: „Ő, ha tudnám, hogy megtalálom őt, elmennék szinte az ő székéig...” Ámos 8:12 pedig olyan embereket említ, akik elcsigázottan járnak ide-oda, napkelettől napnyugtáig az Urat keresve, és akik nem is fogják megtalálni Őt.

Hát nem elcsüggesztő? Tudni akarjuk, hogy Isten egyáltalán megtalálható-e. És hogy kezdeményezheti-e az ember Isten keresését?

Isten keres bennünket...

A Biblia szerint egyesek sikerrel járnak ebben a keresésben. Ők vannak kevesen. A Mt 7:14 verse két útról tesz említést, amely végső sorsunk felé vezet. Miközben a legtöbben közülünk a halál felé vezető széles úton folytatják a menetelést, másoknak sikerül megtalálniuk a keskeny utat, amely az örök életre visz. Jézus mondta, hogy ha keressük Őt, nyugalmat találunk a lelkünknek (Mt 7:7; 11:29), és Isten megígérte, hogy ha teljes szívvel keressük Őt, akkor meg fogjuk találni (Jer 29:13), mivel Ő nincs távol tőlünk (Csel 17:17).

Ennek következtében van segítségünk, amikor Istent keressük. Nem kell a lelkésztől várunk, hogy győzzön meg arról, hogy Istenre van szükségünk, az igazság azonban az, hogy Ő mindig ott van, ahol mi vagyunk, próbál magához vonzani még mielőtt időt és energiát fordítanánk az Ő keresésére.

Emlékszem Jézus példázataira az elveszett juhról, az elveszett drakhmáról és a tékozló fiúról (Lk 15). A vámszedők és a többi „bűnösök” Jézus körül tolongva szívták magukba a szavakat. A félrehúzódo farizeusok és az írástudók, akik saját szemükben erényes emberek voltak, zúgolódní kezdtek: „*Ez bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik*” (Lk 15:2).

Jézus egy nagy igazságot bemutató példázattal válaszolt: Isten keres bennünket, s az Ő keresése messze felülmúlja a mi keresési kísérleteinket. E három példázat bátorításul szolgál, mivel többnyire azt írják le, ahogyan Isten keresi az embert. És nem arról szólnak, hogy milyen emberek keresik Őt.

A veszteség...

Az első példázatban egy száz juhval rendelkező pásztor észreveszi, hogy egyik állata elveszett. Valahol a sivatagban tűnt el, s ha magára marad, akár el is pusztulhat. S bár tudatában volt saját állapotának, nem találta meg a haza vezető utat. A pásztor azonnal elindult a sivatagba megkeresni a juhát, s nem nyugodott, míg meg nem találta. Nagy örömmel hozta haza, majd összegyűjtötte a barátait és a szomszédait: „*Örvendezetek én velem, mert megtaláltam az én juhomat, amely elveszett vala*” (Lk 15:6).

Jézus rámutatott, hogy az üdvösség nem annak az eredménye, hogy mi keressük Istent, hanem annak, hogy miként válaszolunk, amikor Isten keres bennünket. Lehet, hogy a juhhoz hasonlóan tudjuk, hogy elvesztünk, ám nem ismerjük a visszautat.

Isten azonban utánunk jön és megkeres. A második példázatban Jézus egy asszonyról beszélt, akinek volt tíz ezüstpénze. Egyik éjszaka vette észre, hogy az egyik pénzérme – valószínűleg a házban – elveszett. Mécsesét gyújtott és átkutatta otthonát. Hosszasan kereste, mert bár kis érme volt, számára nagy értéket jelentett.

Megfigyelhetjük, hogy nem a sivatagban vagy a hegyekben vészett el, hanem a házban, gazdája otthonában. A pénzérme még azt sem tudta, hogy el van veszve. Tudta azonban ezt a gazdája, s addig kereste, míg meg nem találta. Aztán emlékeztetőül vendégséget szerzett. Jézus újból arra világított rá, hogy milyen nagyra értékel egyetlen lelket is a menny.

Jézus a tékozló fiú példázatával zárta tanítását. Egy hálátlan fiúról beszélt, aki saját döntésének a következményeként mindenét elveszítette. Távoli országba utazott, s annyi gazdagságot vitt magával, amennyit csak tudott. Az idegenben eltűnt, elveszett, így próbálta elfeledni az édesapját. Bizonyos idő után sikeres lett, barátokat szerzett, akik

segítettek elkölteni a pénzét. De eljött az a nap is, amikor pénz nélkül maradt. Elkopott a kabátja. Még az inge is elkopott, s végül, amikor a disznókkal lakott együtt, „magába szállt”, s eszébe jutott atyja szeretete. Ennek a szeretetnek az ereje hívta haza, s akkor így szólt: „Fölkelvén, elmegyek az én atyámhoz...” (Lk 15:18).

Létezik bűnbocsánat a tudatosan elkövetett bűnre? Megbocsát Isten azoknak, akik lemondanak a hitről és azt választják, hogy elvesznek? Ez a példázat arra tanít, hogy bár tudjuk a haza vezető utat, Isten minden nap az ajtóban vár, tekintete a láthatárt kémleli, hogy mikor tűnünk fel a messzeségben. S amikor megpillant, elénk szalad, fogad bennünket, és örömmel átölel.

E három szemléltető példával Jézus bemutatta az isteni jószágot. Az élet különböző helyzeteiben azonosulunk ezen tapasztalatok valamelyikével. Talán tudjuk, hogy el vagyunk veszve, ám nem ismerjük a hazafelé vezető utat, de az is megtörténhet, hogy úgy vesztünk el, hogy nem is vesszük észre. De akár meg is tervezhetjük azt, hogy elveszünk, és nem tudunk már visszatérni. Jézus arról biztosít, hogy Isten mindhárom embercsoportot keresi. Értékesek ezek az emberek a menny számára, és Ő mindenkor örül minden megmentett léleknek.

Ez Isten óhaja. Ez az Ő megváltási terve. Ő nem egy távolságtartó személy, aki bújócskát játszik velünk, amikor a sorsunk forog a kockán. Nem kerül bennünket. Ellenkezőleg, olyan Istennek szolgálunk, aki sosem hagy tévelyegni, akár tudjuk, hogy eltévedtünk, akár nem, akár tudjuk a hazafelé vezető utat, akár nem.

Függetlenül attól, hogy milyen helyzetben vagyunk, Isten kezdeményez, mellettünk marad, magához vonz, s várja, hogy megérezzük közelségét. Továbbra is keressük Őt, mivel Ő keresett előbb bennünket. Szeretjük Őt, mert Ő előbb szeretett, elhagyta a dicsőséget és egy bűnnel és nehézségekkel terhelt világba jött. Mindig Ő keres bennünket.

„Rendben van” – mondhatja valaki –, „ám ha Krisztus keres bennünket, miért olyan nehéz megtalálni Őt?”

Ez volt a nagy kérdés már kezdetben is, amikor a bűn behatolt a világba. Azért nem találjuk meg Őt, mert leginkább arra fordítjuk energiáinkat, hogy meneküljünk Tőle, s néha épp akkor menekülünk, amikor megtaláltuk Őt.

Ádám a fák és a bokrok közé bújt el Édenben, mert tudta, hogy Isten nemsokára eljön, hogy találkozzon vele úgy, ahogy minden nap tette. S miután föllázadt a mennyei akarat ellen, már félt találkozni az Úrral. Végül talált egy sűrű bokrot, ahol elrejtőzhetett. Isten azonban hamar a keresésére indult.

Jákób a pusztába menekült a családjától. A testvére halálra kereste őt, s úgy gondolta, hogy hamarosan vége az életének. Kimerülten rogyott össze egy poros útszélen, párnaként egy követ tett a feje alá, s próbált elaludni. S ekkor egy titokzatos, égis éré létrát látott álmában. Isten követte őt az úton, s Jákóbot meghatotta, amikor rádöbbsent, hogy tévedései ellenére az Úr még mindig szereti.

Jónás Isten elől menekült. Nem akarta elvinni Ninivébe az üzenetet, s „megszökött”. A nyílt tengeren, a hajóban azt gondolta, hogy végre sikerült elszöknie, Isten azonban még a hal gyomrába is vele tartott.

A tárzusi Saul Jeruzsálem összes keresztényét megpróbálta megölni. Majd Damaszkuszba utazott, hogy ott is keresztényeket üldözzön. Isten követte őt, s kész volt

megbocsátani a múltját, sőt kész volt segíteni neki új életet kezdeni. A damaszkuszi úton végig kísérte őt, s eszébe juttatta azt az imát, amit István mondott halála előtt: „*Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt!*” (Csel 7:60).

A menekülés útjai

Nem könnyű megszabadulni Istentől, mégis gyakran megteszünk minden tőlünk telhetőt, különböző stratégiákhoz folyamodunk, hogy a nyomunkat veszítse. A valóság azonban az, hogy egyetlen dolog elől menekülünk: az engedelmesség elől! Próbálunk megszökni az igazsággal való szembesülés pillanata elől, s megértjük, hogy képtelenek vagyunk igazgatni az életet és az örök dolgokat. Énünk és büszkeségünk nehezítik megmentésünket. A szív saját erejéből, saját képességei és forrásai alapján akarja megvalósítani az üdvösség vallását. Arra akarunk támaszkodni, amit magunk erejéből értünk el, és különböző megoldásokat találunk ki, csak hogy ne kelljen engedelmeskednünk.

Gyakran próbáljuk az időt jogosnak tűnő dolgokkal tölteni, mint például tanulás vagy munka, hogy ne kelljen komolyan gondolnunk olyan tényezőkre, mint az örökkévalóság és kapcsolatunk Istennel. A diákok gyakran panaszkodnak, hogy túl sok a tanulni-valójuk, s erre túl kevés idő áll rendelkezésükre. Ám ha visszagondolok egyetemi éveimre, elismerem, hogy azok voltak ám a gondtalan éveim, hiszen most egyre több felelősség és feladat hárul rám minden nap, s úgy tűnik, mintha egyre gyorsabban telne az idő. Valaki adott nekem egy könyvet, amelynek meglepő címe volt: „*Hogyan élj 24 órát naponta*”. Azt tervezem, egyszer majd elolvasom. Még nem lapoztam bele, mert nem volt elég időm!

Ha földi tevékenységekbe menekülünk, beszippantanak e világ gyönyörei. Önmagunktól és Istentől is menekülni fogunk, mivel folyamatosan rengeteg tennivalónk lesz, állandóan rohanunk, folyamatosan keressük az újabbnál újabb szenzációkat, s így próbáljuk elhessegetni a jövőtől való félelmünket. Ez a gyönyörök utáni rohanás. Valósággal kifejlesztjük magunkban a nyugtalanság szindrómáját. S ha nem találunk elegendő tevékenységet vagy kedvtelést, ami lefoglalna, felháborodunk, mert nagy kinnak tűnik, hogy marad időnk arra is, hogy Istenre meg az örökkévalóságra gondoljunk!

Annak ellenére, hogy folyamatosan arról panaszkodunk, hogy sokat kell dolgoznunk, valamelyest elégedettek is vagyunk, mivel a munka megakadályoz abban, hogy feláldozzuk az énünket.

A menekülés egy másik módja a hamis vallás. Hivalkodva öltjük magunkra azt a vallási magatartást és nyelvezetet, amellyel rendelkezünk. A színjátás szakemberei leszünk, azt színleljük, hogy Isten közelében vagyunk, miközben ez távolról sem igaz. S amikor nem tudjuk elfogadni a Vele való személyes kapcsolatot, módszereket keresünk, hogy elkerüljük Őt. Kedvünket leljük abban, hogy időnk nagy részében vitatkozzunk, szószálhasogatók módjára beszéljünk vallási témákról. A feltételezéseknek általában nincs gyakorlati hasznuk, ámde éles elméről tesznek bizonyosságot, s ezzel becsaphatunk másokat, mert elhiszik, hogy vallásos emberek vagyunk.

Bár tudatosan menekülünk Isten elől, Ő mindenhová követ, a közelünkben marad, segít, amikor nem tudjuk, mitévők legyünk, s tanácsol még akkor is, ha nem kérjük. Keresi az alkalmat, hogy kifejezhesse, mennyire szeret, s gondoskodik rólunk még akkor is, ha menekülünk.

Az Isten elől való menekülésnek van még egy kifinomultabb formája is, amelynek nem mindig vagyunk a tudatában, vagy egyszerűen nem akarjuk beismerni. Miután megértjük, hogy szükségünk van Istenre, s bár elfogadjuk, hogy engedelmeskednünk kell Neki, át kell adnunk magunkat, mégis újabb menekülési utakat keresünk. Kezdeményezzük a keresést, s azt képzeljük, hogy saját erőnkől képesek vagyunk megtalálni Őt.

Magatartásbeli változások

Sokan közülünk próbáljuk megváltoztatni a magatartásunkat, mert kézzelfogható megvalósításnak tűnik. Önvizsgálatot tartunk s próbáljuk megkeresni Isten önmegvalósítás és a pszichológia segítségével, anélkül, hogy Ő lenne életünk központja, és hogy példaképünknek Krisztust tartanánk. Próbálunk lemondani bűnös szokásainkról, gonosz gondolatainkról és törvénytelenességünkről. S ha sikereket érünk el magatartásunk megváltoztatásában, ha sikerül helyes erkölcsű személyekké válnunk, akkor azt hisszük, megtaláltuk Isten.

Néha azt hisszük, hogy megtaláltunk Isten, pedig csak kellemes érzelmek vagy túlhevült érzület vett erőt rajtunk. Ilyen az érzelmek vallása, amely nem Isten Igéjén alapszik. Keresünk egy bizonyos hangulatot, légkört, s próbáljuk jó emberekkel körülvenni magunkat. Isten-keresésünk sikere az aláhulló könnyek számától vagy a hátunkon végigfutó érzelmektől, a sejtelmes zenétől és fényhatásoktól függ, amelyek segítenek abban, hogy vallásosnak érezzük magunkat. Azt hisszük, hogy ha sikerült kialakítanunk a megfelelő hangulatot, lelki infúziót kapunk, ami majd érezteti hatását a legközelebbi érzelmi ébredésig.

Ez történik minden menekülési módszerrel az igazság pillanatától addig a pillanattig, míg végre meg nem értjük: arra van szükségünk, hogy átadjuk magunkat Istennek. Menekülni próbálunk az imára való felszólításra válaszolva, a gyülekezetbe járva vagy a lelkéssel beszélgetve. Kibúvót keresünk azt állítva, hogy sosem lennénk képesek bizonyos tetteket elkövetni. Ígéreteket és erőfeszítéseket teszünk, ám telnek a napok, s az irodánk, a szobánk nem viseli a térdeink helyét, s a Jézus életét és jellemét bemutató Bibliánk fedőlapját lassan belepi a por.

Kiegészítés

Anyagias és elvilágiasodott világunkban az a titka a Biblia szerinti eljárásnak, hogy naponta Istennel kell járnod!

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

13. nap

Hogyan találj meg Krisztust (2)

„Rendben” – mondhatná valaki – „ha igaz, hogy menekülünk Isten elől, mit tehetünk ez ellen? Hogyan adjuk át magunkat Neki?”

Elsősorban, a jelenleginél valami jobbra kell vágyunk. Ez a vágy nem bukkan fel magától. Csak Istentől, a Fiútól és a Szentlélektől származhat. A Szentháromság folyamatosan munkálkodik annak érdekében, hogy elvezessen bennünket erre a megértésre.

Másodsorban, szükségünk van arra, hogy a megváltási tervet minél mélyebben megértjük. Isten nem kényszerít minket, hogy megismerjük Őt, ellenben nekünk kell abban a légkörben helyet foglalnunk, ahol létrejöhet ez a megismerés, ahol Isten Igéjét olvassák, hirdetik és mutatják be. Isten nem fogja ránk kényszeríteni a megváltási tervet. Az elfogultak, a fanatikusok általában szeretnék megelőzni a Szentlelket, aki csendesen szólít meg, szelíd hangon, s ilyenkor hátulról toloncolnának másokat, s közben eltávolodnak Istentől. Isten azonban nem agresszív. Ő mindig a mi oldalunkon áll, de nem kényszerít, és nem hagy magunkra. Amikor menekülünk, követ bennünket.

Harmadik lépésként el kell fogadnunk, hogy menekülünk előle, hogy próbálunk megszabadulni Tőle különböző módon. Ha önvizsgálatot tartunk, elismerjük bűnös voltunkat. Isten munkája nem hiábavaló. Segít abban, hogy győzzünk saját magunk fölött, ám nem azzal a céllal teszi, hogy megrekedjünk hibáinkban, hanem hogy őszintén, kibúvók és különleges elvárások nélkül elismerjük gyengeségünket.

A legnehezebb azonban az utolsó lépés. Ezen a szinten próbálunk ismét menekülni. El kell ismernünk, hogy nem vagyunk képesek magunkat megváltoztatni. Isten mindenható követ, ám nem segíthet addig, míg nem jutunk el a nagy szükség kapujába. Csak-hogy a tékozló fiúhoz hasonlóan nem akarunk Jézushoz jönni, míg nem fogynak el összes javaink.

„Az Úr semmit sem tehet az ember megmentésére, amíg az meg nem győződik saját gyengeségéről, le nem vetkőzi minden önelégültségét, s alá nem veti magát Isten irányításának. Ekkor kaphatja meg az ajándékot, melyet Isten nyújtani kíván. Ő semmit sem tart vissza a szükségét átérző lélektől.” (Jézus élete, 300. old.)

Aki úgy próbálja megkeresni Krisztust, hogy előbb nincs tudatában legnagyobb szükségének, s nem érti meg, hogy saját erőforrásai nem elegendőek, általában elkeseredik. Mint ahogyan sokan nem hajlandók biztosítást kötni javaikra, míg le nem ég a házuk, olyanok azok is, akik nem érzik, hogy szükségük van Krisztusra, míg nem élnek át keserű tapasztalatokat. Ez azt jelenti, hogy tudatában vannak a különbséget tevő szükségletnek, ám sosem érik el az odaszentelődést, azt a pontot, amely az engedelmességet és az önmegtartóztatást jelenti.

Volt valaha olyan érzésed, hogy Isten nem törődik veled? Érezted azt, hogy nem ismeri a laciédet vagy a telefonszámodat? Akkor talán még nem jutottál el az odaszentelődési pontra. Talán azt hiszed, még mindig egyedül tehetsz meg mindent.

Nem találjuk meg Krisztust, míg nem keressük teljes szívvel, s míg nem lesz számunkra az Ő keresése élet-halál kérdése. Nem találhatjuk meg, míg nem mondunk le önmagunkról és minden más erőforrásunkról. Amikor ráeszmélünk szükségletünkre, az egyetlen dolog, amit tehetünk, hogy elismerjük gyengeségünket, és kérjük, hogy Isten vegye át az irányítást.

Hogyan jutunk el oda, hogy felismerjük szükségletünket?

Két út van, s sajnos a legtöbben közülünk a széles úton járunk. Folytatjuk a menekülést. Mint ahogyan C. S. Lewis is írja: „Hasonlóképpen itt is; akkor ér a meglepetés, amikor az élet borzadályából részesülünk az általunk követett vezérfonalon haladva. Mindig sokkal, amikor életet találunk ott, ahol azt képzeljük, hogy magunkra vagyunk. »Vigyázat! Él!« – kiáltjuk. S épp ez az a pont, ahonnan sokan sarkon fordulnak. [...] Egy személytelen Isten – remek. A szépet, az igazságot és a jót szerető Isten az elménkben – már jobb. Egy alaktalan életerő, amely végigfut rajtunk, egy hatalom, amelyhez csatlakozhatunk – a legjobb. Ám maga Isten, az élő, aki a fonal másik végét húzza, s végtelen sebességgel közeledik, a vadász, a király, a férj – ez már egészen más! Eljön a pillanat, amikor a tolvajt játszó gyerekek hirtelen elhallgatnak: vajon nem valóságos léptek hallatszanak a folyosóról? Eljön a pillanat, amikor azok, akik a vallással foglalatostkodtak..., hirtelen visszavonulnak. Tényleg nem találtuk meg Őt? Sose gondoltuk volna, hogy ide jutunk! Vagy, ami még fájdalmasabb, vajon Ő talált meg minket?» (Miracles, 96–97. old.)

Ha rádöbben, hogy elmenekültél Isten elől, pedig évek óta gyülekezeti tag vagy, és most meg akarod keresni Őt, oda állj, ahol Isten elvégezheti a munkát. Társulj azokkal, akiket érdekel a mélysegebb keresztényi élet és tanulmányozz velük együtt. Keresd az alkalmat, hogy Ő elvégezhesse a különleges munkát, amelyben megérinthet a Szentlélek. Borulj térdre az Ige előtt, s elmélkedj Krisztus életéről.

Ne menekülj, ne fuss! Kérd Istent teljes erődből, hogy kegyelme által állítson meg a futásodban. A hit és a kegyelem Isten ajándékai, s Ő kész bárkinek felajánlani ezeket. Nem változtathatod meg a szívedet, nem tudsz újjászületni. Nem tudsz megtérni, ám annyit tehetsz, hogy magadhoz engeded Őt. Ne várd, hogy megérkezzen a megfelelő szónok. Ne várd, hogy az életed jobbra forduljon. Ne várd, hogy a hosszú és szenvedéssel teli életed túl legyen. Szeretnélek meghívni, hogy vedd le a Bibliádat a polcra, töröld le róla a port, s naponta olvass el egy fejezetet az evangéliumokból, ahol Krisztus élete van bemutatva. Ha befejezted, kezd újra, keress új gondolatokat és imádkozz azért, amit olvastál. Adj lehetőséget Istennek. Ő mindig ezt a lehetőséget várja tőled.

Ha teljes szívvel keresed Istent, minden bizonnyal megtalálad Őt, mivel „egyetlen ima sem emelkedik a magasba, még a leghalkabban elmondott sem, egyetlen könny sem hull, még a legtitkosabb sem, egyetlen őszinte érzület, még a leggyengébb sem fejeződik ki annak érdekében, hogy elősegítse Isten megismerését anélkül, hogy a Szentlélek ne jönne a fogadására. Még mielőtt elhangzana az ima, vagy mielőtt a szív vágya ismertté válna, Krisztus kegyelme az emberi lélek segítségére siet.” (Palabras de Vida del Gran Maestro, 162. old.)

Köszönöm Istennek, hogy minden nap megkeres. És te? Én meg akarom engedni Neki, hogy vegyen a karjába, találjon meg, de nem csak keresztényi életem kezdetén, hanem egész életemben. Szeretnél velem tartani ezen élő és Istennel szerzett személyes tapasztalatban?

„Szerető Atyánk, közülünk sokan azt hittük már egy ideje, hogy próbálunk megkeresni Téged, a valóságban azonban menekültünk előled. Köszönjük, hogy követtél, és nem hagytál magunkra. Segíts, kérünk, hogy naponta egyre közelebb kerüljünk Hozzád, megismerjünk Téged, hogy nyugalmat leljen a lelkünk. Köszönjük, hogy bőségesen árasztod ránk irgalmadat és szeretetedet. A Jézus nevében, ámen.”

Azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel járj

Isten nem erőszakos. Mellettünk marad, nem hagy el, ám nem kényszerít. Amikor menekülünk, utánunk ered.

Aki próbálja úgy keresni Krisztust, hogy előbb nem érzi legnagyobb szükségét, s nem érti meg, hogy saját erőforrásai elégtelenek, végül elcsügged. Ha felismerjük szükségletünket, az egyetlen dolog, amit tehetünk az, hogy elismerjük gyengeségünket, s kérjük, hogy Isten vegye át az irányítást. Ha rádöbbsz, hogy menekülsz Isten elől, még ha évek óta gyülekezeti tag vagy is, de most szeretnéd megtalálni Őt, állj oda, ahol Isten elvégezheti érted a munkát.

„Aki azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti köteleességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

14. nap **Növekedés Krisztusban**

„A Biblia a szív megújulását, mely által Isten gyermekei lehetünk, újjászületésnek nevezi. Ama jó mag kikeléséhez hasonlítja, melyet a gondos magvető családapa vetett el.

A hasonlatnál maradva, a megtérteket *»újszülött gyermekek«*-nek nevezi a Szentírás (1Pt 2:2), kiknek a Jézus Krisztusban érett férfiakká és asszonyokká kell növekedniük (Ef 4:15). Vagy miként a földre vetett jó magnak, nekik is növekedniük kell és gyümölcsöt kell teremniük. Ésaías próféta mondja róluk: *Az »igazság fáinak neveztessenek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!«* (Ésa 61:3). Így a természetből vett példák által akarja a Biblia velünk tökéletesebben megérteni a lelki élet titkát.

Az emberek minden bölcsessége és ügyessége sem képes a természet legkisebb tárgyának életet adni. Csakis az Istentől adományozott élet közvetítése által nyerhetnek a növények és az állatok életet. Hasonlóképpen csakis az Istentől származó élet által foganhat lelki élet az emberi szívben. Ha az ember nem születik Lélektől (Jn 3:5), nem lehet részese a Krisztusban való életnek.

A növekedésnek is ugyanaz a törvénye. Egyedül Isten fakasztja a bimbót, érleli a virágot gyümölcscsé. Az Ő ereje által terem a föld *»először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban«* (Mk 4:28). Hóseás próféta könyvében azt olvassuk, hogy Izrael *»virágozni fog, mint a liliom«*. *»Felelevenednek, mint a búzamag és virágoznak, mint a szőlőtő«* (Hós 14:6, 8). Jézus így figyelmeztet bennünket: *»Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek«* (Lk 12:27). A növények és virágok nem saját erejükből vagy szorgalmukból, hanem azon adományok elfogadása által növekednek, melyeket Isten életük fenntartására ajándékozott. Amilyen kevésbé növelheti a gyermek saját akaratóból vagy erejéből csak egy ujjnyival is termetét, éppoly kevésbé biztosíthatjuk szellemi, lelki fejlődésünket. A kisgyermek, éppúgy, mint a növény, csak a szükséges életerő, a levegő, a napfény és táplálék által növekedik. A természet ezen adományai éppoly áldásos hatással vannak a növény- és állatvilágra, mint Krisztus azokra, akik Benne bíznak. Számukra Ő az *»örök világosság«* (Ésa 60:19); a *»nap és pajzs«* (Zsolt 84:12). Olyan Ő népének, *»mint a harmat«* (Hós 14:6). Úgy száll alá, *»mint eső a rétre, mint zápor, amely megöntözi a földet«* (Zsolt 72:6). Ő az élet vize, *»az Istennek kenyere, amely a mennyből száll alá, és életet ad a világnak«* (Jn 6:33).

Isten az Ő Fiának felbecsülhetetlen adományozása által körülvette a földet kegyelmi légkörével, amely oly valóságos, mint az a légkör, mely a földet övezi. Mindazok, kik ezt az életadó levegőt választják, Krisztus Jézusban érett férfiakká és nőkké növekednek.

Valamint a virágok a nap felé fordulnak, hogy mindent megvilágító sugarai szépségüket és arányosságukat tökéletesbítsék, hasonlóképpen kell nekünk is az Igazság Napja felé fordulni, hogy ránk ragyogjon a mennyei fény, és jellemünk hasonlóbbá legyen Krisztushoz.

Jézus is erre tanít bennünket, mikor mondja: *»Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok... mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek«* (Jn 15:4-5). Hogy szent és Istennek tetsző életet élhessünk, épp oly mértékben

függ Krisztustól, mint a szőlővessző növekedése a szőlőtőkétől, melyből a gyümölcsözöshöz szükséges erőt nyeri. Töle elszakadva, hijával lesztek azon erőnek és életnek, amelynek segítségével a kísértésekkel szembeállhattok s a kegyelemben és szentségben növekedhettek. Ha ellenben Benne maradtok, életetek az övéből sarjadzik, nem száradtok el, sem terméketlenné nem váltok. Folyópartra ültetett fához lesztek hasonlóká.

Sokan úgy vélik, hogy a munkának egy részét maguknak kell elvégezniük. Bízna Krisztus bűnbocsánatában, de saját erejükből akarnak igaz életet élni. Az ilyen próbálkozások sikertelenek lesznek. Jézus mondja: *»Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek«* (Jn 15:5). A kegyelemben való növekedésünk, örömünk és hasznosságunk mind a Krisztussal való egyesülésünkől függ. Csak ha napról napra, sőt ha óráról órára közösségünk van Vele – ha Őbenne maradunk –, növekedhetünk a kegyelemben. Ő nem csak a szerzője, hanem befejezője is hitünknek. Krisztus az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Ám nemcsak a kezdetnél és végnél, hanem minden lépésünknel legyen velünk. Fenségesen fejezik ki ezt Dávid következő szavai: *»Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök«* (Zsolt 16:8).

Azt kérdezed: *»Hogyan maradhatok meg Krisztusban?«* Azon módon, ahogy elfogadtad Őt. *»Azért amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok őbenne«* (Kol 2:6). *»Az igaz pedig hitből él«* (Zsid 10:38). Ti átadtátok magatokat Istennek és tulajdonai lettetek, hogy Neki szolgáljatok és engedelmeskedjétek és vettétek Krisztust, az Üdvözítőt. Bűneitekért jóvátételt nem adhattok, önmagatok nem tudtátok volna szíveteke megváltoztatni; átadva magatokat Istennek, elhittétek, hogy Ő Krisztusért mindezt megtette érettetek. Hitben lettetek Krisztus tulajdonaivá és hit által kell Benne folyton növekednetek odaadás és elfogadás folytán. Mindent oda kell adnotok: szívet, akaratot, szolgálatot és saját éneteket is, hogy parancsait mindenekben teljesíthessétek. Hasonlóképpen kell mindent venetek: Krisztust, mint az áldások összességét, hogy szívetekben maradjon, és erősségetek, igazságotok és segítőtok legyen, hogy adjon erőt engedelmeskedni! Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Így imádkozzatok: *»Fogadj el Uram, a Te tulajdonodnak! Összes terveimet lábaidhoz teszem. Használj fel ma is szolgálatodra! Maradj velem s engedd, hogy minden munkámat Tebenned végezzem!«* Ez mindennapi kötelességetek legyen.

Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveiteket Néki rendeljétek alá, hogy megalóítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlónak legyen Krisztus életéhez.

A Krisztusban való élet a lelki nyugalom élete. Nem mindig az elragadtatás érzülete, de legyen állandóan békés, bizalommal tele. Reményetek nem önmagatokban, hanem Krisztusban van. Gyengeségeteket kiegészíti az Ő ereje, tudatlanságotokat az Ő tökéletessége. Azért ne magatokra, hanem Krisztusra tekintsetek! Foglalkozzanak gondolataitok az Ő szeretetével és jellemének tökéletességével! Krisztus önmegtágadása, alázatossága, tisztasága, szentsége, és leírhatatlan szeretete legyen a tárgya elmékedéseeteknek. Csak ha Őt szeretjük, ha az Ő példáit követjük és teljesen rábizzuk magunkat, akkor alakulhatunk át az Ő képására.

Krisztus ezen szavaival: *»Maradjatok énbennem...«*, a nyugalom, az állhatatosság és a bizalom gondolatát akarja kifejezni. Ily meghívással fordul hozzánk: *»Jöjjetek énhöz-*

zám... , én megnyugosztlak titeket» (Mt 11:28). A zsoltáros szavai ugyanezen gondolatot fejezik ki: »*Csillapodjál le az Úrban és várjad őt...*« (Zsolt 37:7). Ésaías próféta a következőkről biztosít bennünket: »*Csőndességben és reménységben*« lesz erősségetek (Ésa 30:15). Ezt a nyugalmat korántsem a tétlenségben találjuk, mert hisz magában a meghívásban bennfoglaltatik már a felszólítás a munkára: »*Vegyétek fel az én igámat... és nyugalmat találtok*« (Mt 11:29). A szív, amely állandóan Krisztusban leli nyugalját, folytonosan és komolyan fog Krisztusért munkálkodni.

Ha gondolataink saját énünknel időznek, akkor Krisztustól, az élet és erő forrásától eltávolodunk. Sátán azért igyekszik állandóan figyelmünket Krisztustól elvonni, hogy lelkünknek minden Vele való közösségét meghiúsítsa. A világ örömeire, az élet gondjaira, akadályaira és nehézségeire, saját gyengéitekre, vagy fogyatkozásaitokra, vagy mások tökéletlenségeire irányítja figyelmeteket. De ne esetek csapdájába. Még valóban lelkiismeretes egyéneket is, kik Istenért kívánnak élni, gyakran félrevezet, hogy saját gyengeségeiken és bűneiken gondolkozzanak, és ily módon, elszakítva őket Krisztustól, öröm éri, hogy győzelmet arat felettük. Ne magunkat tegyük gondolataink középpontjává, ne aggódjunk, ne remegjünk a saját megváltásunkért. Mindez csak arra szolgál, hogy a lelket az erő forrásától elvonja. Bízátok lelketek megtartását Istenre, és Benne reménykedjétek! Beszéljétek és gondolkozzatok Jézusról! Tűnjék el Őbenne saját énetek! Távolítsatok el minden kételyt és félelmet! Mondjátok Pál apostollal: »*Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem*« (Gal 2:20). Nyugodjatok meg Istenben! Amit rábíztok, azt meg fogja őrizni. Ha magatokat teljesen az Ő kezeibe ajánljátok, akkor annak segítségével, aki benneteket szeret, mindenenek túlaradóan győzedelmeskedtek.

Midőn Krisztus emberi természetet vett magára, az emberiséget a szeretet oly kötelelével fűzte magához, melyet semmilyen más hatalom, csupán az ember akarata szakíthat szét. Sátán minden csábításával azt akarja elérni, hogy ezen köteléket feloldva, bennünket Krisztustól elszakítson. Legyünk éberek, imádkozunk és küzdjünk tehát állandóan, nehogy elcsábítva más mestert válasszunk, mert ez mindenkor szabadságunkban áll. Irányítsuk szemeinket állandóan Krisztusra, aki megtart bennünket. Amíg Krisztusra nézünk, addig biztonságban vagyunk. Semmi sem ragadhat ki az Ő kezéből. Ha állandóan Őt szemléljük, »*ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől*« (2Kor 3:18).

Ily módon lettek az első tanítványok is hasonlóak az Üdvözítőhöz. Mikor szavait hallották, felismerték azt, hogy szükségük van rá. Keresték, megtalálták és követték Őt. Vele voltak a házban, az asztalnál, a magányban és a mezőn. Vele voltak állandóan, mint tanítványok tanítójukkal, és napról napra szent igazságokat tanultak Tőle. Úgy tekintettek Rá, mint a szolgák urukra, hogy megismerhessék kötelelességeiket. Azok a tanítványok emberek voltak, hozzánk hasonlóan (Jak 5:17). Ugyanolyan harcot vívtak a bűn ellen, mint mi; ugyanarra a kegyelemre volt szükségük, hogy szent életet folytathassanak.

Még János, a szeretett tanítvány, aki leghasonlóbb volt Urához, sem bírt természettől fogva szeretetre méltó jellemmel. Nemcsak önző és becsvágyó, hanem ha megbántották heves és haragtartó is volt.

De mikor Krisztus isteni jelleme megnyilatkozott előtte, beismerte fogyatékoságát és megalázkodott. Az az erő és türelem, az a hatalom és gyengédség, az a fenség és

szelídség, amit megnyilatkozni látott az Üdvözítő mindennapi életében, csodálattal és szeretettel töltötte el lelkét. Napról napra jobban vonzódott szíve Jézushoz, míg végre Mestere iránti szeretetében felolvadt saját énje. Heves és becsvágyó természete megváltozott. A Szentlélek újjáteremtő befolyása szívét megújította. Krisztus szeretetének hatalma teljesen átalakította jellemét. Ez a Jézussal való közösség biztos eredménye. Ha Krisztus szívünkben lakozik, akkor természetünk tökéletesen átalakul. Krisztus Lelke és szeretete meglágyítja a szívet, meghódítja a lelket, felemeli a gondolatainkat és érzelmeinket Istenhez. Krisztus jelenlétének érzete még mennybemenetele után is megmaradt híveiben; ez fényel és szeretettel teljes személyes jelenlét volt.

Az Üdvözítő Jézus, aki velük járt, velük beszélt, velük imádkozott, aki szívükbe vigaszt és reményt öntött, mialatt a béke üzenete hangzott el ajkain, vitetett fel a mennybe, s miközben a mennyei seregek fogadták, fülükben még visszhangzottak szavai: *»Ímé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig«* (Mt 28:20). Emberi alakjában szállott fel a mennybe. Tudták, hogy Isten trónusa előtt is Barátjuk és Üdvözítőjük marad, hogy szeretete meg nem változott, és továbbra is együtt érez az emberiséggel. Saját vérenek érdemét tárja Isten elé, felmutatta átszegett kezeit és lábait annak az árknak emlékezetére, melyet megváltottaiért fizetett. Tudták, hogy azért megy a mennybe, hogy nekik ott hátlékot készítsen, és hogy újból eljön, s őket magához veszi.

Ha a tanítványok Mesterük mennybemenetele után összejöttek, kérésüket Jézus nevében intézték az Atyához. Ünnepléses áhítattal hajoltak meg imájukban, és megismételték az ígéretet: *»... amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen«* (Jn 16:23-24). Áhítatos imában mind feljebb emelték kezeiket, ama biznysággal ajkukon: *»Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is érettünk«* (Róm 8:34). Pünkösöd napján nyerték el a Vigasztalót, akit Jézus nekik eleve megígért (Jn 14:17). Továbbá ezt mondotta: *»Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok«* (Jn 16:7). Krisztus ezentúl Lelke által állandóan gyermekei szívében lakozik. Vele való közösségük most sokkal szorosabb, bensőségebb lett, mint amikor személyesen velük volt. A bennük lakozó Krisztus szeretete, fénye és ereje visszatükröződött arcukról, olyannyira, hogy akik látták őket, csodálkozva azonnal megismerték, *»hogyan ők Jézussal voltak«*.

Ami Krisztus a hajdani tanítványoknak volt, ugyanaz kíván ma is lenni gyermekei számára, mert midőn tanítványainak kis csapatát utoljára gyűjtötte maga köré, így imádkozott: *»De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd én bennem«* (Jn 17:20).

Jézus érettünk könyörgött; azért könyörgött, hogy egyek lehessünk Vele, amint Ő is egy az Atyával. Milyen csodálatos egység ez! Az Üdvözítő gyakran hangsúlyozta: *»A Fiú semmit sem tehet önmagától«* (Jn 5:19), *»hanem az Atya, aki énbennem lakik, ő cselekszi e dolgokat«* (Jn 14:10). Ha Krisztus szívünkben lakozik, akkor munkálni is fogja bennünk *»mind az akarást, mind a munkálást, jó kedvéből«* (Fil 2:13). Úgy fogunk dolgozni, mint Ő dolgozott; ugyanazon lelkület nyilatkozik meg bennünk, amilyen Benne volt. Így Őt szeretve és Benne maradva *»mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban!«* (Ef 4:15). – Ellen G. White, *Jézushoz vezető út*, 8. fejezet, a szerző általi szövegkiemeléssel.

Kiegészítés

Csodálatos dolog az, hogy egységben érezhetjük magunkat a mennyel!

Azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel járj

„Így a természetből vett példák által akarja a Biblia velünk tökéletesebben megérinteni a lelki élet titkát.” (Ellen G. White)

„Jézus így figyelmeztet bennünket: »Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon növekednek« (Lk 12:27). A növények és virágok nem saját erejükből vagy szorgalmukból, hanem azon adományok elfogadása által növekednek, melyeket Isten életük fenntartására ajándékozott.” (Ellen G. White)

„Valamint a virágok a nap felé fordulnak, hogy mindent megvilágító sugarai szépségüket és arányosságukat tökéletesbítsék, hasonlóképpen kell nekünk is az Igazság Napja felé fordulni, hogy ránk ragyogjon a mennyei fény, és jellemünk hasonlóbbá legyen Krisztushoz.” (Ellen G. White)

„Azt kérdezed: »Hogyan maradhatok meg Krisztusban?« Azon módon, ahogy elfogadtad Őt. »Azért amiképpen vették a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok őbenne.«” (Ellen G. White)

„Minden egyes reggel újból szenteljétek magatokat az Úrnak. Összes terveiteket Néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez.” (Ellen G. White)

„Emeljük tekintetünket állandóan Krisztusra, s Ő megóv bennünket. Krisztusra tekintve biztonságban lehetünk. Senki sem fog kiszakítani az Ő kezéből.” (Ellen G. White)

„Amikor Krisztus lakozik a szívben, a teljes lény átalakul. Krisztus lelkülete és az Ő szeretete lágyítja meg a szívet, engedelmességre készíti a lelket, gondolatainkat és vágyainkat magasabb szintre, Isten felé, a menny felé emeli.” (Ellen G. White)

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világsóságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyosságtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

15. nap **Megmentve a szentségre**

Ma arról tanulunk, hogy szükségünk van naponta az isteni üdvösségre, hogy szentté lehessünk. Ezt a kijelentést minden bizonnyal hallottad már a lelki fejlődést elősegítő szeminárium kezdetén. Azért említjük itt újra, hogy a tanulási időszak végén kapcsolatod Istennel ne szakadjon meg, hanem továbbra is Vele járj.

Ez egy alkalmazkodási időszak az új valósághoz az Istennel való kapcsolatodban, és ugyanakkor egy lehetőség is a lelki életed számára, hogy közösségre lépj Vele a nap első óráiban, s ezt a közösséget meghosszabbítsd a nap további részében, de egész életedben is.

Ugyanez fog folytatódni az alkalmazkodási időszak után, mivel üdvösséget nyertél Krisztusban. Tűzd ki életed céljává ezt a névtelen írótól származó gondolatot: „Krisztussal kezdeni, Krisztussal befejezni – ilyen a keresztényi életvitel.”

A Biblia és a Próféta-ság Lelke írásai segítenek megérteni a következő tényezők fontosságát:

1. Üdvösség a hit gyakorlása által.
2. Isten keresése a nap első óráiban.
3. Napenkénti járás Istennel.

Elemezzünk néhány erre vonatkozó gondolatot: „Hinnünk kell, hogy Isten választottai vagyunk üdvösségre a hit gyakorlása, Krisztus kegyelme és a Szentlélek munkálkodása által; magasztalnunk és dicsőítenünk kell Istent irántunk kifejezett számtalan csodálatos előjogáért.”

„Isten szeretete az az erő, amely vonzza a lelket Krisztushoz, hogy gyöngéd befogadást nyerjen az Atya elé. A Lélek munkálkodása folytán helyreállítást nyer Isten és a bűnös közötti kapcsolat. Az Atya mondja: »Istenük leszek, ők pedig az Én népem lesznek. Megmutatom nekik megbocsátó szeretetemet, és örömet árasztom rájuk. Értékesek számomra, mivel ez a nép, amelyet magamnak választottam dicsőíteni fogja az Én nevemet.«” (Értelem, jellem, egyéniség, 2. köt., 555–556. old.)

Meglepett, hogy Isten milyen érdekes részleteket tartogat számodra? Azért lettünk kiválasztva, hogy üdvösséget nyerjünk. Ezt a munkát a Szentlélek viszi véghez bennünk. Különleges nép leszünk, s az Úr örömében részesülünk. Az üdvösségre hívás lényegében meghívás az Úrban való örömteli életre.

Ezt a lelki Isten-keresést, a lelki intimitást a nap első óráitól kezdődően magyarázza meg nekünk Jézus Krisztus tapasztalata. Az alábbi idézetek szolgáljanak ihletésként számunkra:

„Nem csoda, hogy Jézus gyermekkorában növekedett bölcsességben és mindig kedves volt Isten és az emberek előtt, mivel lényegében ez volt mennyei elhívása. Nem a rabbik iskoláiban kereste a nevelést, mivel Isten maga volt a tanítómestere. S ahogy nőtt, fejlődött bölcsességben is. Szorgalmasan tanulmányozta az Írásokat, mert tudta, hogy tele vannak felbecsülhetetlen értékű tanítással. Jézus hűségesen végezte teendőit abban a családban, amelyhez tartozott, s a kora reggeli órákat

nem az ágyban töltötte, hanem gyakran félrevonult, tanulmányozta az Írásokat és imádkozott mennyei Atyjához.” (Tanácsok szülőknek, tanítóknak és tanulóknak, 247. old.)

„Krisztus folyamatosan üzeneteket kapott Atyjától, melyeket aztán közvetített nekünk. »Az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem« (Jn 14:24) – mondta Jézus. »Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon« (Mt 20:28). Ő nem csak magáért élt, gondolkozott és imádkozott, hanem másokért is. Minden reggel úgy tért vissza az Istennel töltött közösség órájából, hogy elhozta az embereknek a mennyei világosságot. Naponta a Szentlélek új keresztségében részesült. Minden új nap első óráiban Isten ébresztette föl Őt álmából, lelke és ajkai áldást nyertek, hogy a kegyelmet felkínálhassa másoknak is.” (Palabras de Vida del Gran Maestro, 105. old.)

Micsoda tapasztalatban volt része! Az Istennel való közösségnek és a bizonyágtevéshez és tanításhoz szükséges erő keresésének alapján következett be naponkénti növekedése. Nincs is szükségünk jobb példaképre, nem is kell ennél nagyobb biztosíték. Ez a terve és életvitele egy győzedelmes keresztyének: találkozás Istennel minden reggel.

„A város még mélyen aludt, még sötétség borított mindent, amikor Jézus felkelt, kiment egy puszta helyre és imádkozott.”

„Isten előkészít minden munkást, aki Krisztus példáját követi, hogy befogadja és felhasználja azt az erőt, melyet Isten megígért egyházának a föld aratásának megérelelésére. Ha az evangélium hírnökei megújítják odaszentelési fogadalmukat, az Úr napról napra újra megajándékozza őket Lelke megelevenítő és megszentelő jelenlétével. Mindennapi kötelességük teljesítését azzal a biztos tudattal kezdik meg, hogy a Szentlélek láthatatlan jelenléte teszi őket Isten munkatársaivá.” (Az apostolok története, 55–56. old.)

Végezetül pedig, a különleges keresztyéni élethez vezető harmadik lépés az Istennel való naponkénti járást jelenti. Ezért tehát, meghívlak, figyeld meg Énok életét, mivel ő 300 évig járt Istennel. Gondolkozz el: ez nem három és nem is harminc évet jelent, hanem háromszázat! Hosszantartó tapasztalat. Ezért vette magához Isten.

„Énokról azt olvassuk, hogy miután hatvanöt évet élt, nemzett egy fiút. Ezután háromszáz évig Istennel járt. Korábbi éveiben is szerette, féltte Istent, és megtartotta parancsolatait. Ő volt a szent családja egyik tagja, az igaz hit megőrzőinek, a megígért mag őseinek egyike. Ádám ajkáról ismerte meg a bukás szomorú történetét, és azt a vigasztaló történetet, amely az ígéletben tükröződő isteni kegyelemről szól. Bizott az eljövendő Megváltóban. Első fia születése után Énok mélyebb tapasztalatokat szerzett; szorosabb közösségbe lépett Istennel. Még jobban felismerte, hogy Isten gyermekének mi a kötelessége és a felelőssége. Amint látta a gyermek szeretetét atyja iránt, az atyai védelemben vetett egyszerű bizalmát; amint érezte elsőszülött fia iránti mélységes, sóvárgó szeretetét, drága leckét tanult meg Isten ember iránti, Fia odaáldozásában megmutatkozó szeretetéről és arról a bizalomról, amelyet Isten gyermekei mennyei Atyjukba helyezhetnek. Éjjel és nappal arról a végtelen, megmérhetetlen szeretetről elmélkedett, amelyet Isten Krisztus

által fejezett ki; és lelkének egész melegével vágyott feltárni ezt a szeretetet annak a népnek, amely között élt.” (Pátriárkák és próféták, 84–85. old.)

„»Boldogok, akiknek szívök tiszta: mert ők az Istent meglátják« (Mt 5:8). Énok háromszáz éven át törekedett szívének tisztaságára, hogy összhangban lehessen a mennyel. Három évszázadon át Istennel járt. Nap mint nap arra vágyott, hogy még nagyobb egységben lehessen vele. Egyre szorosabb lett a kapcsolat, mígnem Isten magához vette. Már ott állt az örökkévaló világ küszöbén, csak egy lépésre az üdvösség honától. És most a kapuk kinyíltak, az Istennel való járás, amely oly sokáig tartott a földön, tovább folytatódott, és ő átlépett a Szent Város kapuin – elsőként az emberek közül.” (Pátriárkák és próféták, 87. old.)

Látod? Ugye, hogy követendő példa? Csak ezeket a lépéseket kell követned. A szeminárium pedig épp ebben szeretne segíteni. Ne feledd:

1. A hit gyakorlása által nyersz üdvösséget.
2. Keresd a nap első óráiban Istent.
3. Járj naponta Istennel.

A befejezés előtt szeretnénk, ha megszívnéd Luther példáját:

„Az augsburgi küzdelem idején nem múlt el egy nap sem anélkül, hogy Luther ne szentelt volna legalább három órát imára. Mégpedig az elmélyülésre legalkalmasabb órákat választotta ki. Hallani lehetett, hogy cellájának magányában kiönti lelkét Isten elé, „mint amikor az ember a barátjával beszél.” (A nagy küzdelem, 209. old.)

„Különösen fontos, hogy minden ember Krisztus tanításainak fényében tanulmányozza a Szentírást, hogy megérthesse, kiben is összpontosul az örök élet reménye számára. A Bibliát kellene minden időben a legnagyobb és legsodálatosabb tankönyvnek tartanunk, amely az élet Igéjeként leszállt hozzánk a mennyből.” (A nevelés alapelvei, 254. old.)

„Az egyházban vannak hívők és nem hívők is. Krisztus e két csoportot a szőlő és a szőlőtőről szóló példázattal szemléltette. Így tanácsolta követőit: »Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek« (Jn 15:4-5).”

„Óriási különbség van a Krisztussal való vélt egység, és a valós hitkapcsolat között. A bizonyágtétel az egyházba hozza az embereket, ez azonban egyáltalán nem bizonyítja, hogy élő kapcsolatuk van a Szőlőtővel. Adott egy szabály, mely szerint az igazi tanítványt meg lehet különböztetni azoktól, akik csak állítják, hogy Krisztus követői, ám nincs hitük. Az egyik csoport terem gyümölcsöt, a másik nem. Az egyik gyakran végez tisztító metszést Isten, hogy még több gyümölcsöt teremjen, a másik azonban hamarosan kivágásra kerül, mert elszáradt.” (Reavivamiento y sus Resultados, 43–44. old.)

„Ez a lelki kapcsolat csak a hit személyes gyakorlása által alakítható ki. Az ilyen hit a mi részünkről egy magasabb rendű elvárást, tökéletes bizalmat és teljes odaszentelődést feltételez. Akaratunkat teljes mértékben a mennyei akaratnak kell alávetnünk, érzelmeinkkel, vágyainkkal, érdeklődési körünkkel azonosulnunk kell Krisztus országának jólétével s művének tisztességével, s akkor folyamatosan kegyelmet kaphatunk Tőle, Krisztus pedig elfogadhatja hálánkat.”

„Amikor kialakul ez a szoros közösség és kapcsolat, akkor bűneinket Krisztusra helyezzük, s elnyerjük az Ő feddhetetlenségét. Bűnné lett értünk, hogy feddhetetlenné válhassunk Őbenne Isten előtt. Krisztus által van bejárásunk szerető Atyánkhoz, aki befogad.” (Testimony Treasures, 2. köt., 73. old.)

„Ezt a napot végül zárja a következő imával: „Uram, vedd a szívemet, mert én nem vagyok képes átadni Neked. A szívem a Tiéd. Őrizd meg tisztán, mert én erre képtelen vagyok. Adj üdvösséget annak ellenére, hogy gyenge énem van, amely nem hasonlít Krisztushoz. Formálj, csiszolj, emelj föl tiszta és szent légkörödbe, ahol szereteted bő folyama beáramolhat a lelkembe.” (Palabras de Vida del Gran Maestro, 124. old.)

Haladj előre Jézus ígéretei által, s dönts el ma, hogy az életed állandó Istennel járás lesz üdvösségre és szentségre. (Ramildo Becerra lelkész)

Észrevetted, milyen más az, ha találkozál Istennel és a nap hátralevő részében is a kapott utasításokra gondolsz? Így növekedsz lelkileg. Így járt Énok is Istennel.

Azért lettél teremtve, hogy Istennel élj

„Krisztussal kezdeni, Krisztussal befejezni – ilyen a keresztényi életvitel.” (névtelen)

„Az Atya mondja: »Istenük lesznek, ők pedig az Én népem lesznek. Megmutatom nekik megbocsátó szeretetemet, és örömeimet árasztom rájuk. Értékesek számomra, mivel ez a nép, amelyet magamnak választottam dicsőíteni fogja az Én nevemet.«” (Ellen G. White)

„Szorgalmasan tanulmányozta az Írásokat, mert tudta, hogy felbecsülhetetlen értékű tanítást tartalmaznak.” (Ellen G. White)

„Isten előkészít minden munkást, aki Krisztus példáját követi, hogy befogadja és felhasználja azt az erőt, melyet Isten megígért egyházának a föld aratásának megérlelésére.” (Ellen G. White)

A Szentlélek tesz képessé arra, hogy Isten munkatársai legyünk. „Énok háromszáz éven át kereste a lélek tisztaságát, hogy összhangban lehessen a mennyel. Három évszázadon át Istennel járt. Naponta vágyott szorosabb kapcsolatra Vele. Közelebb és egyre közelebb, míg Isten magához nem vette.” (Ellen G. White)

„Különösen fontos, hogy minden ember Krisztus tanításainak fényében tanulmányozza a Szentírást, hogy megérthesse, kiben is összpontosul az örök élet reménye számára.” (Ellen G. White)

„Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. (Jézus)

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világszárságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

16. nap

Egy magasztosabb tapasztalat

„Napról napra egyre többet kell megtanulnunk Krisztustól, hogy tanításaival összecsengő tapasztalatokat szerezzünk. Magasztos és szent célokat valósíthatunk meg. Isten azt akarja, hogy ismeretben és erényekben állandóan növekedjünk. Törvénye az Ő hangjának visszhangja, amely mindenkit hív: »Jöjjetek feljebb. Legyetek szentek, még szentebbek!« Keresztény jellemünk napról napra tökéletesedhet.

Akik a Mester szolgálatába álltak, azoknak olyan tapasztalatokra van szükségük, melyek sokkal magasabbak, mélyebbek és szélesebbek, mint ahogy azt sokan gondolnák. Isten nagy családjának tagjai közül sokan aligha tudják, mit jelent az Ő dicsőségét szemlélni, és dicsőségről dicsőségre jutni. Sokuknak már van némi fogalma Krisztus tökéletes voltáról, és szívükben túlrad az öröm. Vágynak jobban, mélyebben érzékelni a Megváltó szeretetét. Ápolják ezért lelkükben az Isten utáni vágyakozás minden szikráját! A Szentlélek munkálkodik azokban, akik ezt akarják; formálja azokat, akik formálódni akarnak, alakítja azokat, akik át akarnak alakulni. Gyakoroljátok a lelki gondolkodást, és ápoljátok a szent közösséget! Isten dicsőségének még csak a kora hajnali sugarait láttátok. Ha kitaróan törekedtek megismerni az Urat, meg fogtok győződni arról, hogy »*az igazak ösvénye... olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig*« (Péld 4:18).”

Olvasd el Jn 15:11 versét.

„Krisztus mindig maga előtt látta, mit fog eredményezni küldetése. Fáradozással és önfeláldozással teli földi életét megvidámította az a gondolat, hogy mindez a vajúdás nem hiábavaló. Élete feláldozásával helyreállítja az emberiségben Isten képmását. Kiemel bennünket a porból, jellemünket saját jellemének mintájára újjáalakítja, és megszépíti saját dicsőségével. Krisztus látta, hogy lelke miként vajúdik majd, és elégedett volt. Megjelent szeme előtt a végtelenségbe nyúló örökkévalóság, és látta azok boldogságát, akik az Ő megaláztatása árán bocsánatban és örök életben részesülnek. Vétkeik miatt kapott sebeket, bűneik miatt törték Őt össze. Ő bűnhődött, hogy nekik békességük legyen, és az Ő sebei árán gyógyulnak meg. Hallotta az üdvözültek ujjongását. Hallotta a megváltottakat a Mózes és a Bárány énekét énekelni. Noha előbb vérrel kell megkeresztelkednie, noha a világ bűnei ártatlan lelkére súlyosodnak, noha kimondhatatlan lelki gyötrellem árnya borul reá, de az elé táruló örömmért vállalta a keresztet, és nem gondolt annak szégyenével.

Ebben az örömben minden követője osztozni fog. Bármilyen csodálatos és dicső is lesz az örökkévalóság, nem minden jutalom van a végső szabadulásig fenntartva. Hit által már itt osztozhatunk a Megváltó örömeiben. Mózeshez hasonlóan ki kell tartanunk, mint akik látják a Láthatatlant.

Az egyház most küzdő egyház. Most egy sötétségben veszteglő, majdnem teljesen bálványimádásba merült világgal állunk szemben. De közeleg a nap, amikor a harc véget ér. Az egyház győzni fog. Isten akarata lesz meg a földön, ahogy a mennyben is. Az üdvözültek a menny törvényén kívül más törvényt nem fognak ismerni. Mindnyájan boldog,

egygyé vált család lesznek, magukra öltve Krisztus igazságának – a dicsőítésnek és hálaadásnak – palástját. Az egész természet a maga páratlan szépségében dicsőítéssel és imádatl adózik Istennek. A világ a menny fényességében fürdik majd. A hold fénye olyan lesz, mint a nap fénye, és a nap hétszerte fényesebb lesz, mint amilyen most. Az évek boldogságban peregnek majd. E kép felett a hajnalcillagok együtt énekelnek, és Isten fiai örömben kiáltoznak, miközben Isten és Krisztus együtt hirdeti ki: »Nem lesz többé bűn, és halál sem lesz többé.«

Az eljövendő dicsőséget bemutató látomások, ezek az Isten kezével megrajzolt jelenetek legyenek drágák Isten gyermekeinek!

Az örökkévalóság küszöbén állva halljátok meg a kedves üdvözlést, amely azokhoz szól, akik ebben az életben együttműködtek Krisztussal, és kiváltságnak és megtiszteltetésnek tartották, hogy Érte szenvedhetnek. Az angyalokkal együtt leteszik koronájukat a Megváltó lábához, és így kiáltanak: *»Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmat és tisztességet és dicsőséget és áldást... A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké«* (Jel 5:12-13)."

Olvasd el Jel 7:9,17 versét. *„És a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak”* (Jel 21:4).

Istennel a hegyen. „Sohasem szabad szem elől veszítenünk a láthatatlan dolgokról kapott látomást. Így tudunk megfelelő értékrendet tartani az örökkévaló és az ideig való dolgok között. Ez ad erőt ahhoz, hogy másokat a magasabb rendű életre serkentsünk.

»Jöjjetek fel énhozzám a hegyre« – szól Isten hozzánk. Mózesnek, mielőtt Izrael megszabadításában Isten eszközévé lehetett, negyven évet kellett a puszta magányában elvonultan Istennel bensőséges közösségben töltenie. Mielőtt Isten üzenetét tolmácsolta a fáraónak, az égő csipkebokorban megszólaló angyallal beszélt. Mielőtt Isten népe képviselőjeként átvette a törvényt, fel kellett mennie a hegyre, és ott meglátta Isten dicsőségét. Mielőtt végrehajtotta az ítéletet a bálványimádókon, elrejtőzött a szikla hasadékában, és az Úr így szólt: *»Kiáltom előtted az Úr nevét: »irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú... de nem hagyja a bűnöst büntetlenül«* (2Móz 33:19; 34:6-7). Mielőtt életével együtt letette Izraelért hordozott terhét, Isten felhívta a Pizsga tetejére, és eléje tárta az Ígéret Földjének dicsőségét.

Mielőtt a tanítványok elindultak misszióújtjukra, Jézus felvitte őket a hegyre. Pünkösöd erejének és dicsőségének megnyilatkozása előtt volt a Megváltóval töltött éjszaka, az együttlét a galileai hegyen, a búcsújelenet az Olajfák hegyén, és az angyalok ígérete, valamint a napokig tartó imádkozás és bensőséges együttlét a felházban.

Jézus, amikor valamilyen nagy próba vagy fontos feladat előtt állt, elvonult a hegyek magányába, és az éjszakát az Atyához való imádkozással töltötte. Egy éjszakai imádkozás előzte meg az apostolok elhívását, a Hegyibeszédet, a megdicsőülést; valamint a tárgyalótermi és a kereszten elszenvedett lelki gyötrelmet és a feltámadás dicsőségét."

Az imádkozás kiváltsága. „Nekünk is időt kell szakítanunk az elmélkedésre, imádkozásra és lelki felüdülésre. Nem értékeljük az ima erejét és hatékonyságát úgy, ahogy kellene. Az ima és a hit megvalósítja azt, amire a földön semmilyen hatalom nem képes. Ritkán kerülünk minden vonatkozásban kétszer azonos helyzetbe. Folytonosan új dolgok

történnék velünk, és új próbákkal küzdünk, amelyekben a régi tapasztalatok nem adhatnak elegendő eligazítást. Folyamatos világosságra van szükségünk, ami Istentől jön.

Krisztusnak mindig van üzenete azok számára, akik figyelnek szavára. A Gecsemáné kerti lelki gyötrelem éjszakáján az alvó tanítványok nem hallották Jézus hangját. Volt valami homályos képük az angyalok jelenlétéről, de nem érzékelték a jelenet súlyát és dicsőségét. Álomosságuk és kábultságuk miatt nem nyerték el azt a bizonyosságot, amely lélekben megerősítette volna őket a rájuk váró félelmetes eseményekre. Ugyanígy ma is pontosan azok az emberek, akiknek a legnagyobb szükségük lenne a mennyei útmutatásra, sokszor maradnak anélkül, mert nem keresik a mennyel való bensőséges közösséget.

A kísértések, amelyeknek naponta ki vagyunk téve, szükségszerűvé teszik az imát. Mindenfelől veszélyek leselkednek ránk. Különösen azok vannak kísértésnek kitéve, akik igyekeznek másokat az erkölcsi fertőből kiemelni és a pusztulástól megmenteni. Mivel folytonosan testközelbe kerülnek a gonoszsággal, erősen kell kapaszkodniuk Istenbe, különben ők maguk is megfertőződnek. Rövid és sorsdöntő az az út, amely a szentség magaslatáról a mélységbe visz. Egyetlen pillanat alatt megszülethetnek az ember sorsát örökre megpecsételő elhatározások. Egyetlen elvesztett csata elég ahhoz, hogy a lelkünk védtelen maradjon. Egyetlen bűnös szokás, ha nem szállunk határozottan szembe vele, acélláncná szilárdul, és megköti az egész embert.

Azért maradnak sokan magukra a kísértésekben, mert nem tekintenek szüntelen az Úrra. Ha engedjük, hogy Istennel való kapcsolatunk megszakadjon, védtelenül maradunk. Minden jó szándék és elhatározás kevés a bűn leküzdéséhez. Imádkozó embereknek kell lennetek. Ne erőltlenül, csupán alkalmyszerűen, rendszertelenül imádkozzatok, hanem buzgón, kitartóan, szüntelenül! Nem mindig kell az imádkozáshoz leborulni. Legyen szokásotok a Megváltóval beszélgetni, amikor egyedül vagytok, amikor az utcán jártok, és amikor mindennapi munkátokban szorgoskodtok! A szív szótlán fohásza szálljon fel folytonosan segítségért, világosságért, erőért, ismeretért! Legyen minden lélegzetvétel egy-egy imádság!

Isten munkásaiként meg kell keresnünk az embereket ott, ahol vannak – sötétségben, bűnbe süllyedten és romlottsággal beszennyezve. De amíg Istenre támaszkodunk, aki a mi napunk és pajzsunk, a bennünket körülvevő gonoszság egyetlen foltot sem fog ruhánkon ejteni. Amikor pusztulásba rohanó lelkek megmentésén fáradozunk, nem szégyenülünk meg, ha Istenben bízunk. Krisztus a szívünkben, Krisztus az életünkben – ez a mi védelmünk. A jelenlétéből áradó légkör minden bűnnel szemben iszonyattal tölti el szívünket.

Lelkünk annyira azonosulhat az Ő lelkével, hogy gondolatban és szándékban egyik leszünk Vele.

Hit és ima volt az, ami által Jákob, a gyenge, bűnös ember Istennel küzdve győzött. Így válhattok ti is szent és magasztos szándékú, nemes szívű férfiakká és nőkké, akiket semmi sem térít el attól, ami igaz, jó és igazságos. Ez súlyos gondokkal, terhekkel és feladatokkal jár, de minél nehezebb a helyzet és súlyosabbak a terhek, annál nagyobb szükség van Jézusra.

Komoly hiba a közös istentiszteletek mellőzése. E gyülekezés kiváltságát nem szabad könnyen venni. A betegápolók sokszor nem élhetnek ezzel a kiváltsággal, de vigyázzanak arra, nehogy szükségtelenül maradjanak távol Isten házától.

A betegek szolgálatában a siker inkább múlik az odaszentelt és önfeláldozó lelkületen, mint bármely, pusztán világi foglalatosságban. Azok, akik felelősségeket hordoznak, teremtsenek olyan helyzetet maguknak, ahol Isten Lelke mélységesen tud hatni rájuk. Annyival buzgóbban kell vágyódniuk a Szentlélek segítségére és Isten megismerésére, mint másoknak, amennyivel nagyobb felelősséggel jár az ő megbízatásuk, mint másoké.

A mi munkánkban semmire sincs nagyobb szükség, mint az Istennel való kapcsolat gyakorlati eredményeire. Mindennapi életünkkel kell megmutatnunk, hogy Megváltónkban békét és nyugalmat találtunk. Az Ő békéje, amely szívünkben él, arcunkról sugárzik. Hangunknak meggyőző erőt ad. Az Istennel való közösség emelkedetté teszi a jellemet és az életet. Az emberek felismerik, mint az első tanítványok esetében, hogy Jézussal voltunk. Ez olyan erőt ad a szolgálattelvőnek, amelyet semmi más nem adhat. Ne engedje, hogy bármi is elvegye tőle ezt az erőt.

Kettős életet kell élnünk – az elmélkedés és a cselekvés, a csendes imádkozás és a buzgó munka életét. Az Istennel töltött együttlétből merített erő az éberség és figyelmesség komoly, megfeszített gyakorlásával párosítva felkészíti az embert a mindennapi feladatokra, és a legnehezebb körülmények között is lelki békességet ad."

A mennyei tanácsadó. „Sok ember, ha bajba jut, azt hiszi, földi barátokhoz kell problémáival fordulnia és segítségért folyamodnia. Nehéz helyzetekben kétely üli meg a lelküket, és az út sötétnek tűnik. Pedig az örök, a hatalmas tanácsadó szüntelenül mellettük áll, és bizalmukat kéri. Jézus, a nagy teherhordozó így szól: »Jöjjetek énhozzám... és én megnyugosztlak titeket«. Miért fordulnánk Krisztus helyett megbízhatatlan emberekhez, akik éppúgy Istentől függnek, mint mi magunk?

Talán érzed, hogy milyen fogyatékos a jellemed és milyen gyengék a képességeid a munka nagyságához mérten. De ha olyan lángelméd volna is, amelynél nagyobb nem volt még senkinek, az sem volna elég munkához. »Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek« (Jn 15:5) – mondja Urunk és Megváltónk. Minden ténykedésünk eredménye Isten kezében van. De bármi történjék is, kapaszkodjunk töretlen, kitartó bizalommal Istembe!

Minden kapcsolatodat, ami az üzleti életet vagy szabad idődet érinti, vagy ami egy egész életre szól, buzgó, alázatos imával építsd ki! Így mutatod meg, hogy tiszteled Istent, és Isten is tisztelni fog téged. Amikor félsz – imádkozz! Ha elcsüggedtél, szorítsd össze ajkadat az emberek előtt; ne vess árnyat mások ösvényére, hanem mindent mondj el Jézusnak! Nyújts ki segítségért kezedet! Gyengeségedben ragadd meg azt az erőt, amely végtelen! Kérj alázatosságot, bölcsességet, bátorságot, több hitet, hogy meglásd a fényt Isten fényében, és örvendezz Isten szeretetében!"

Odaszentelődés és bizalom. „Isten csak az alázatos és bűneit bánó embernek tudja és akarja kinyilatkoztatni önmagát. Örül, ha a múltban kapott jótéteményekkel és áldásokkal indokoljuk a még nagyobb áldásokra szóló igényünket. Isten többet ad a Benne teljes szívvel bizóknak, mint amennyit várnak Tőle. Az Úr Jézus tudja, mire van gyermekeinek szükségük; tudja, mennyi égi erőt fogunk az emberiség áldására igénybe venni; és mindent megad, amit mások áldására és a saját lelkünk nemesítésére használunk fel.

Kevésbé kellene bízunk abban, amit mi magunk tudunk tenni, és jobban abban, amit az Úr tehet értünk és általunk. Hiszen nem a saját munkádat végzed, hanem Istenét. Minden fenntartás nélkül add át Neki akarodat, hadd irányítsa Ő az utadat! Sohase alku-dozz a lelkiismeretteddel! Tudd meg, mit jelent Krisztusban szabadnak lenni!

A prédikációk szombatról szombatra való pusztá meghallgatása, a Biblia ismételt átolvasása, vagy versről versre történő magyarázása, mit sem használ sem nekünk, sem azoknak, akik hallgatnak minket, ha a Biblia igazságait nem visszük bele személyes életünkbe. Az értelmi képességeket, az akaratot, az érzelmeket Isten Igéjének irányítása alá kell rendelni. S akkor a Szentlélek munkája nyomán az Ige szabályai az élet alapelveivé lesznek.

Amikor az Úr segítségét kéred, tiszteld meg Megváltódat azzal, hogy áldásait hittel elfogadod. Minden erő, minden bölcsesség rendelkezésünkre áll. Csak kérünk kell.

Járj szüntelenül Isten világosságában! Elmélkedj jelleméről éjjel és nappal! Akkor meglátod dicsőségét, és jóságában örvendezni fogsz. Szíved átforrósodik szeretetétől; felemelkedsz, mint akit örökkévaló karok hordoznak. Istentől kapott erővel és világossággal többet értesz meg, és többet tudsz megvalósítani, mint amit valaha is lehetségesnek tartottál.

„Maradjatok énbennem.” „Krisztus így kérlel bennünket: *»Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok... Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek... Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek. Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek; és legyetek nékem tanítványaim. Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben...«*

»Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon: hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek« (Jn 15:4-16).

»Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énelem« (Jel 3:20).

»A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja« (Jel 2:17).

»Aki győz... adom annak a hajnalcsillagot«, »és felírom őreá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét... és az én új nevemet« (Jel 2:26-28; 3:12)."

„Egyet cselekszem.” „Aki Istenben bíz, elmondhatja Pál apostollal: *»Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít«* (Fil 4:13). Bármilyen hibák és kudarcok tapadnak is múltunkhoz, Isten segítségével le tudjuk győzni őket. Az apostollal mi is elmondhatjuk: *»Egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára«* (Fil 3:14).” (A nagy orvos lábnyomán, 503–516. old.)

Azért lettél teremtvé, hogy naponta Istennel élj

A Szentlélek munkálkodik azokban, akik ezt akarják; formálja azokat, akik formálódni akarnak, alakítja azokat, akik át akarnak alakulni.

A mi munkánkban semmire sincs nagyobb szükség, mint az Istennel való kapcsolat gyakorlati eredményeire. Mindennapi életünkkel kell megmutatnunk, hogy Megváltónkban békét és nyugalmat találtunk. Az Ő békéje, amely szívünkben él, arcunkról sugárzik.

Jézus, a nagy Segítő mondja: „Jöjjetek éh hozzám és megnyugosztalak titeket.” Eltávolodunk Tőle, hogy bűnnek alávetett emberi lényeket kövessünk, olyanokat, akiknek az élete hozzánk hasonlóan Istentől függ? Jézus jól ismeri gyermekei szükségleteit, és hogy mennyi mennyi mennyi erőt fogunk elsajátítani az emberiség áldására, ezért felajánlja mindazt, amit képesek vagyunk felhasználni mások javára és saját lelkünk nemesítésére. „Ha énbennem maradtok és az én Igém bennetek marad, kérjete és adatik néktek. Ezáltal dicsóítottik meg az én Atyám, sok gyümölcsöt teremtek és az én tanítványaim vagytok” – mondja.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre...”

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

17. nap

Önkéntes adományok

„Amit teszünk, teljes szívvel tegyük. Örömmel és hálával hozzuk adományainkat ezt mondva: jó szívvel hozzuk Neked azt, ami a Tied. Az általunk hozható legdrágább szolgálat is semmiség amellelt az ajándék mellett, amit adott Isten ennek a világnak. Krisztus egy ajándék minden nap. Isten a világnak adományozta Őt, s kedvesen fogadja az emberekre bízott ajándékokat a mű előrehaladása érdekében. Ezáltal elismerjük és elfogadjuk, hogy minden Istené.” (Manuscript 124, 1898)

„A szeretetteljes szívből fakadó ajándékot Isten örömmel megáldja, és a lehető leggyümölcsözőbbé teszi az Ő szolgálatában. Ha szívünket Jézusnak adtuk át, akkor ajándékainkat is elhozzuk Neki. Aranyunkat, ezüstünket, legdrágább földi kincseinket, legjobb szellemi és lelki képességeinket örömmel szenteljük annak, Aki szeretett minket, és önmagát adta érettünk.” (Jézus élete, 65. old.)

Hála- és engesztelési adományok

„Hálatelt szívvel járuljatok az Úr elé múltbeli és jelenlegi irgalmáért, s fejezzétek ki hálátokat jótéteményeiért, hozzátok hálaadományaitokat, önkéntes adakozásaitokat bűnért való adományként.” (Review and Herald, 1881. január 4.)

Utálatosak Isten előtt a félszível hozott adományok.

„Isten sáfárává tette az embert.”

A tized és a lelkiség

Ma számos vita a tizedre vonatkozóan általában egy korlátozott kérdéskör köré összpontosul. Kell adnunk tizedet? És hová kell adnunk? Miért kell tizedet adnunk? A valóságban azonban ez a vita figyelmen kívül hagyja az igazi kérdést: Miért rendelte el Isten a tizedrendszert? Van a tizednek más rendeltetése is, mint a gyülekezeti szolgálatok fenntartása? Megérthetjük-e a tizeddel kapcsolatos kérdéseket úgy, hogy az elősegítse az Istennel való járásunkat?

A tizedről szóló első leírás a Bibliában egy beszámoló Ábrahám találkozásáról Melchisédekkel (1Móz 14:20). A második pedig akkor jelenik meg, amikor Jákób megfogadja, hogy Isten áldásaira válaszként tizedet ad (1Móz 28:22). E két példa közül egyik sem válasz Isten új parancsolatára vonatkozóan. Egyszerűen csak folytatása annak a természetes imádati formának, amit ők gyakoroltak. A tized által az emberek elismerték, hogy Isten keze igazgatja életük anyagi oldalát. Ezek az emberek nem támogatták az egyházat, mert még nem létezett egyház. Egyszerűen csak hódoltak Istennek.

Később, amikor Isten Izrael népének közvetlen utasításokat adott a tizeddel kapcsolatosan, ezek az utasítások az istentiszteleti szolgálatra vonatkozóan hangzottak el. A szentélybe kellett hozniuk a tizedet és az adományokat, mert ott lakozott Isten Neve (5Móz 12:5-6,11). Isten elfogadta a tizedet, és felhasználta a papok és lévíták által végzett szolgálatok fenntartására.

A Bibliát tanulmányozva a továbbiakban az ébredésre való felszólítással találjuk tár-sítva a tizedet (2Krn 31; Neh 12:13; Mal 3). Az igazi ok mindig a vallási szolgálat, egy olyan forma, mely által elismerjük Istennel mint Megváltónkkal való kapcsolatunkat.

Mindezek mellett, a tizedre vonatkozó isteni terv Mt 6:25-34 verseiben van leírva. Itt Jézus a pénzt és az anyagi javakat Istennel való közvetlen konkurenciának állítja be. A következő választások elé állít: Kinek szolgálunk? És hogyan szolgálunk? Érdemes megfigyelnünk, hogy a szövegkörnyezetben az élet alapvető szükségleteiről, nem pedig fényűzésről van szó. Az olyan életet, amely csak az étkezésre és a ruházódásra összpontosít, Jézus „pogány” jelzővel illeti. Ehelyett egy kihívás elé állít: „*Hanem keressétek először Istennek országát és az ő igazságát, s ezek mind megadatnak néktek*” (Mt 6:33).

S még ha nem is jelenik meg közvetlenül Mt 6. fejezetében, a tized az egyik legfontosabb eszköz, amit felhasznál Isten tanítványi „gyakornokságunkban”, mivel segít összpontosítanunk Urunkra, miközben az anyagi világgal küzdünk. Amikor tizedet adunk, Istent helyezzük az első helyre. Elismerjük, hogy az Ő tulajdona vagyunk, és hogy mindenünk az Övé. Elismerjük, hogy sáfárok vagyunk. Ennek érdekében figyeljünk meg néhány módszert, amelyek segítenek abban, hogy a tizedfizetésben is helyes imádatot alkalmazzunk.

Íme, mit tehetünk, hogy javítsunk az imádaton:

Első lépés: Az Istennel való kapcsolat elfogadása

El kell ismernünk, hogy az igazi imádat csak olyan szívből fakadhat, amely összhangban van Istennel. Ennek értelmében, első lépésként fogadjuk el a kapcsolatot Istennel. Ez a lépés úgy kezdődik, hogy beismerjük bűneinket, majd elfogadjuk a megbocsátás és az örök élet örömét. Ekkor teremtünk kapcsolatot Jézussal, és visszaszolgáltattjuk a tizedet, mellyel igazoljuk üdvösségünket Krisztusban, s együtt ünnepelhetjük meg a Megváltót. Ez a megváltás jogosítja fel Krisztust arra a pozícióra, amelyet fővállalt életünkre vonatkozóan.

Második lépés: Isten mint a Teremtő elfogadása

A második lépés arra vonatkozóan, hogy a tizedünk imádat legyen, hogy fogadjuk el Istent mint Teremtőt. Ez által Ő újjáteremthet és új életet adhat nekünk. S mivel Ő a Teremtőnk, felel minden szükségletünkért. Ekkor elismerjük, hogy a tizeddel Őt imádjuk és Őt helyezzük az első helyre. Akkor választjuk az új életet, amikor elsősorban Isten országát és az Ő igazságát keressük. Ebben az értelemben a tized egy olyan eszköz, mely segít abban, hogy helyes fontossági sorrendet állítsunk fel.

Harmadik lépés: Lemondani önmagunkról és elfogadni az Ő uralmát

A tized imádati magatartást feltételez, mivel az adományozó elfogadja, hogy Isten mindennek a tulajdonosa. Ez a harmadik lépés. Elhatározzuk, hogy alávetjük magunkat Isten uralmának, és elfogadjuk vezetését. Elismerjük, hogy mindenünk az Övé. Mi csak egyszerű sáfárok vagyunk.

Tizedünkkel Istennek szolgálunk, s ennek az a célja, hogy emlékeztessen bennünket, hogy mindenünk az Övé. Segítséget kapunk, hogy javainkkal az Ő dicsőségére sáfárkodjunk. Ez által elfogadjuk azt a felelősséget, hogy vigyáznunk kell mindarra, amit ránk bízott.

Negyedik lépés: Isten gondviselésének, vezetésének és szeretetének elismerése

Ha elfogadjuk az Ő gondoskodását, vezetését és szeretetét irántunk, a tizedadást imádatá tesszük. A tized juttatja eszünkbe, hogy Ő visel gondot rólunk, és hogy törődik

életünk minden apró részletével. Mielőtt tizedet adnánk, Ő már meghozta a szükséges lépéseket napi szükségleteink kielégítésére. Hálatelt szívvel mutatjuk be Neki a tizedet, elismerjük a kapott áldásokat, mivel nem is adhatnánk tizedet, ha nem kaptuk volna már meg az áldást.

Ötödik lépés: Annak elfogadása, hogy szentnek kell lennünk Isten előtt

A tized mint imádat lehetőséget ad, hogy elfogadjuk a parancsot, miszerint szentnek kell lennünk Isten előtt (lásd: 3Móz 20:26). S mivel az Ő tulajdona vagyunk, szentek is, vagyis féltettek egy különleges célra. Amikor tizedet adunk, elismerjük, hogy teljes mértékben az Ővéi vagyunk. Így tizedünkkel bizonyítjuk, hogy Isten „féltett” gyermekei vagyunk.

Hatodik lépés: Életünk újbóli odaszentelése Istennek

Ha elfogadjuk, hogy a tized szent, és hogy az Istené, lényegében az áldást ismerjük el azzal, ahogy a szent dolgokhoz viszonyulunk. A helyes viszonyuláshoz pedig az kell, hogy az Istennel való naponkénti járásunk fényében hozzuk tizedünket az Úr elé. Ezáltal a tized egy lehetőség az odaszentelődésre. Örülhetünk üdvösségünk valóságának és az elfogadásnak Krisztus által. Elfogadhatjuk az új életet Őbenne. Megünnepelhetjük Isten jóságát, mellyel gondoskodik életünk anyagi oldaláról, és ugyanakkor elismerjük, hogy Ő visel gondot lelki téren is rólunk. A tized Istenről és a szívünkről tesz bizonyosságot, valamint arról, hogy elfogadjuk és imádjuk Őt életünk minden napján.

Egy Dél-Csendes-óceáni szigeten élő 13 éves gyerek esete jól szemlélteti ezt az imádati formát. Egy kifogott halat hozott, s azt mondta a gyülekezet presbiterének, hogy ez az ő tizedadománya. Majd megkérdezte, hogy miként kell eljárnia a hallal. A presbiter tanácsokkal látta el, majd gratulált neki, hogy sikerült tiz halat kifognia. A gyerek erre így válaszolt: „Még nem! Ez volt az első hal, amit fogtam. A többi még a vízben van. Most megyek, hogy kifogjam őket!”

Valóban, a tized az Isten-imádat egyik eszköze, ha Őt helyezzünk életünk első helyére. A tized kézzelfogható hálánkat jelenti az Istennel egyre szorosabbá váló kapcsolatunkért.

Benjamin C. Maxson, igazgató,
Keresztény Sáfárság Osztály, Generál Konferencia
(Forrás: DYNAMIC, 2002. július–szeptember, 4–5. old.)

Azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel jársz

Ábrahám és Melkhisédék tizedeikkel nem az egyházat támogatták, mivel akkor még nem létezett szervezett egyház. Egyszerűen csak imádták Istent.

A tized igazi oka mindig az imádat. Ezzel viszonyulunk Istenhez mint Megváltónkhoz. Amikor tizedet adunk, igazoljuk üdvösségünket Krisztusban, s együtt ünnepeljük a Megváltót. Mivel Ő a Teremtőnk, gondoskodik minden szükségletünkről. Ezt ismerjük el, amikor imádjuk Őt, s amikor a tizedadással Őt helyezzük az első helyre. A tizedet imádatá tesszük Isten előtt, amikor elismerjük gondviselését, vezetését és szeretetét irántunk.

Tizedadományunkkal elismerjük, hogy teljes mértékben Istenéi vagyunk.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

18. nap A tized és a lelkiesség

Ma számos vita a tizedre vonatkozóan általában egy korlátolt kérdéskör köré összpontosul. Kell adnunk tizedet? És hová kell adnunk? Miért kell tizedet adnunk? A valószínűségben azonban ez a vita figyelmen kívül hagyja az igazi kérdést: Miért rendelte el Isten a tizedrendszert? Van a tizednek más rendeltetése is, mint a gyülekezeti szolgálatok fenntartása? Megérthetjük-e a tizeddel kapcsolatos kérdéseket úgy, hogy az elősegítse az Istennel való járásunkat?

A tizedről szóló első leírás a Bibliában egy beszámoló Ábrahám találkozásáról Melchisédekkel (1Móz 14:20). A második pedig akkor jelenik meg, amikor Jákób megfogadja, hogy Isten áldásaira válaszként tizedet ad (1Móz 28:22). E két példa közül egyik sem válasz Isten új parancsolatára vonatkozóan. Egyszerűen csak folytatása annak a természetes imádati formának, amit ők gyakoroltak. A tized által az emberek elismerték, hogy Isten keze igazgatja életük anyagi oldalát. Ezek az emberek nem támogatták az egyházat, mert még nem létezett egyház. Egyszerűen csak hódoltak Istennek.

Később, amikor Isten Izrael népének közvetlen utasításokat adott a tizeddel kapcsolatosan, ezek az utasítások az istentiszteleti szolgálatra vonatkozóan hangzottak el. A szentélybe kellett hozniuk a tizedet és az adományokat, mert ott lakozott Isten Neve (5Móz 12:5-6,11). Isten elfogadta a tizedet, és felhasználta a papok és lévíták által végzett szolgálatok fenntartására.

A Bibliát tanulmányozva a továbbiakban az ébredésre való felszólítással találjuk társtíva a tizedet (2Krón 31; Neh 12:13; Mal 3). Az igazi ok mindig a vallási szolgálat, egy olyan forma, mely által elismerjük Istennel mint Megváltónkkal való kapcsolatunkat.

Mindezek mellett, a tizedre vonatkozó isteni terv Mt 6:25-34 verseiben van leírva. Itt Jézus a pénzt és az anyagi javakat Istennel való közvetlen konkurenciának állítja be. A következő választások elé állít: Kinek szolgálunk? És hogyan szolgálunk? Érdemes megfigyelnünk, hogy a szövegkörnyezetben az élet alapvető szükségleteiről, nem pedig fényűzésről van szó. Az olyan életet, amely csak az étkezésre és a ruházkodásra összpontosít, Jézus „pogány” jelzővel illeti. Ehelyett egy kihívás elé állít: *„Hanem keressétek először Istennek országát és az ő igazságát, s ezek mind megadatnak néktek”* (Mt 6:33).

S még ha nem is jelenik meg közvetlenül Mt 6. fejezetében, a tized az egyik legfontosabb eszköz, amit felhasznál Isten tanítványi „gyakornokságunkban”, mivel segít összpontosítanunk Urunkra, miközben az anyagi világgal küzdünk. Amikor tizedet adunk, Isten helyezzük az első helyre. Elismerjük, hogy az Ő tulajdona vagyunk, és hogy mindenünk az Ővé. Elismerjük, hogy sáfárok vagyunk. Ennek érdekében figyeljünk meg néhány módszert, amelyek segítenek abban, hogy a tizedfizetésben is helyes imádatot alkalmazzunk.

Íme, mit tehetünk, hogy javítsunk az imádaton:

Első lépés: Az Istennel való kapcsolat elfogadása

El kell ismernünk, hogy az igazi imádat csak olyan szívből fakadhat, amely összhangban van Istennel. Ennek értelmében, első lépésként fogadjuk el a kapcsolatot Istennel. Ez a lépés úgy kezdődik, hogy beismerjük bűneinket, majd elfogadjuk a megbocsátás és az

örök élet örömét. Ekkor teremtünk kapcsolatot Jézussal, és visszaszolgáltatók a tizedet, mellyel igazoljuk üdvösségünket Krisztusban, s együtt ünnepehetjük meg a Megváltót. Ez a megváltás jogosítja fel Krisztust arra a pozícióra, amelyet főlvállalt életünkre vonatkozóan.

Második lépés: Isten mint a Teremtő elfogadása

A második lépés arra vonatkozóan, hogy a tizedünk imádat legyen, hogy fogadjuk el Istent mint Teremtőt. Ez által Ő újjáteremthet és új életet adhat nekünk. S mivel Ő a Teremtőnk, felel minden szükségletünkért. Ekkor elismerjük, hogy a tizeddel Őt imádjuk és Őt helyezzük az első helyre. Akkor választjuk az új életet, amikor elsősorban Isten országát és az Ő igazságát keressük. Ebben az értelemben a tized egy olyan eszköz, mely segít abban, hogy helyes fontossági sorrendet állítsunk fel.

Harmadik lépés: Lemondani önmagunkról és elfogadni az Ő uralmát

A tized imádati magatartást feltételez, mivel az adományozó elfogadja, hogy Isten mindennek a tulajdonosa. Ez a harmadik lépés. Elhatározzuk, hogy alávetjük magunkat Isten uralmának, és elfogadjuk vezetését. Elismerjük, hogy mindenünk az Ővé. Mi csak egyszerű sáfárok vagyunk.

Tizedünkkel Istennek szolgálunk, s ennek az a célja, hogy emlékeztessen bennünket, hogy mindenünk az Ővé. Segítséget kapunk, hogy javainkkal az Ő dicsőségére sáfárkodjunk. Ez által elfogadjuk azt a felelősséget, hogy vigyáznunk kell mindarra, amit ránk bízott.

Negyedik lépés: Isten gondviselésének, vezetésének és szeretetének elismerése

Ha elfogadjuk az Ő gondoskodását, vezetését és szeretetét irántunk, a tizedadást imádatá tesszük. A tized juttatja eszünkbe, hogy Ő visel gondot rólunk, és hogy törődik életünk minden apró részletével. Mielőtt tizedet adnánk, Ő már meghozta a szükséges lépéseket napi szükségleteink kielégítésére. Hálátelt szívvel mutatjuk be Neki a tizedet, elismerjük a kapott áldásokat, mivel nem is adhatnánk tizedet, ha nem kaptuk volna már meg az áldást.

Ötödik lépés: Annak elfogadása, hogy szentnek kell lennünk Isten előtt

A tized mint imádat lehetőséget ad, hogy elfogadjuk a parancsot, miszerint szentnek kell lennünk Isten előtt (lásd: 3Móz 20:26). S mivel az Ő tulajdona vagyunk, szentek is, vagyis félretettek egy különleges célra. Amikor tizedet adunk, elismerjük, hogy teljes mértékben az Ővéi vagyunk. Így tizedünkkel bizonyítjuk, hogy Isten „félretett” gyermekei vagyunk.

Hatodik lépés: Életünk újbóli odaszentelése Istennek

Ha elfogadjuk, hogy a tized szent, és hogy az Istené, lényegében az áldást ismerjük el azzal, ahogy a szent dolgokhoz viszonyulunk. A helyes viszonyuláshoz pedig az kell, hogy az Istennel való naponkénti járásunk fényében hozzuk tizedünket az Úr elé. Ezáltal a tized egy lehetőség az odaszentelődésre. Örülhetünk üdvösségünk valóságának és az elfogadásnak Krisztus által. Elfogadhatjuk az új életet Őbenne. Megünnepehetjük Isten jóságát, mellyel gondoskodik életünk anyagi oldaláról, és ugyanakkor elismerjük, hogy Ő visel gondot lelki téren is rólunk. A tized Istenről és a szívünkről tesz bizonyosságot, valamint arról, hogy elfogadjuk és imádjuk Őt életünk minden napján.

Egy Dél-Csendes-óceáni szigeten élő 13 éves gyerek esete jól szemlélteti ezt az imádati formát. Egy kifogott halat hozott, s azt mondta a gyülekezet presbiterének, hogy ez az

ő tizedadománya. Majd megkérdezte, hogy miként kell eljárnia a hallal. A presbiter tanácsokkal látta el, majd gratulált neki, hogy sikerült tíz halat kifognia. A gyerek erre így válaszolt: „Még nem! Ez volt az első hal, amit fogtam. A többi még a vízben van. Most megyek, hogy kifogjam őket!”

Valóban, a tized az Isten-imádat egyik eszköze, ha Őt helyezzünk életünk első helyére. A tized kézzelfogható hálánkat jelenti az Istennel egyre szorosabbá váló kapcsolatunkért.

Benjamin C. Maxson, igazgató,
Keresztény Sáfárság Osztály, Generál Konferencia

Azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel jársz

Ábrahám és Melkhisédék tizedeikkel nem az egyházat támogatták, mivel akkor még nem létezett szervezett egyház. Egyszerűen csak imádták Istent.

A tized igazi oka mindig az imádat. Ezzel viszonyulunk Istenhez mint Megváltónkhoz. Amikor tizedet adunk, igazoljuk üdvösségünket Krisztusban, s együtt ünnepeljük a Megváltót. Mivel Ő a Teremtőnk, gondoskodik minden szükségletünkről. Ezt ismerjük el, amikor imádjuk Őt, s amikor a tizedadással Őt helyezzük az első helyre. A tizedet imádatként tesszük Isten előtt, amikor elismerjük gondviselését, vezetését és szeretetét irántunk.

Tizedadományunkkal elismerjük, hogy teljes mértékben Istenéi vagyunk.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

19. nap Odaszentelődés

Isten megígérte: *»Kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem«* (Jer 29:13).

„Egész szívünket át kell adni Istennek, különben nem munkálja bennünk azt a változást, mely Isten képmását kialakítja. Bűnös természetünk elidegenített bennünket Istentől. A Szentlélek találónan ábrázolja állapotunkat: *»Akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt«* (Ef 2:1). *»Minden fej beteg, és minden szív erőtelen. Tetőtől talpig nincs e testben épség«* (Ésa 1:5-6). Sátán törében tart bennünket, foglyokká tétettünk az ő akaratára (2Tim 2:26). Isten meg akar bennünket gyógyítani, szabadítani bűneinkből. Miután ez teljes átalakulást igényel, egész lényünk megújulását, azért teljesen át kell adnunk magunkat Istennek.

A saját énünk elleni küzdelem a leghatalmasabb harc, amelyet meg kell vívunk. Énünket átengedni, alárendelni mindent Isten akaratának: küzdelembe kerül, de a lélek engedelmessé kell válnia Istennek, mielőtt szentségben megújulhatna.

Isten kormányzata nem alapszik vak alárendelésen és okatlan korlátozásokon, habár Sátán így szeretné feltüntetni. Értelmünkre és lelkiismeretünkre hivatkozik: *»No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr«* (Ésa 1:18). Így hangzik az Alkotónak teremtményeihez intézett meghívása; Isten nem akarja teremtményeit kényszeríteni. Nem fogadhatja el tiszteletünket és hódolatunkat, ha azokat nem készségesen és értelmesen hozzuk. A kierőszakolt engedelmség akadályozhatja az értelem és jellem fejlődését; és géppé alacsonyítana le bennünket. Nem ez a Teremtő szándéka. Az Ő vágya az, hogy az ember, mint a teremtés koronája, a fejlődés legmagasabb fokára jusson el. Kilátásba helyezi számunkra az áldások teljességét, melyekhez kegyelem által kíván eljuttatni. Magához hív bennünket, hogy átadván magunkat Neki, akaratát bennünk munkálhassa. Egyedül tőlünk függ tehát, hogy a bűn örökös rabszolgaságát, avagy Isten gyermekeinek csodás és boldogító szabadságát választjuk-e?

Midőn átadjuk magunkat Istennek, természetesen mindazt fel kell adnunk, ami elválasztana Tőle bennünket. Azért mondta a Megváltó: *»Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom«* (Lk 14:33). Mindazt el kell hagynunk és fel kell adnunk, ami szívünket elvonhatja Istentől. A gazdagság sok ember bálványja. A pénz szeretete, a vagyonszerzés vágya az az aranylánc, amely Sátánhoz köti őket. Gondtalan, kényelmes és felelősség nélküli élet, rang és méltóság szintén oly bálványok, melyeket sokan imádnak. Azonban szét kell törnünk a rabszolgaság eme bilincseit. Nem lehetünk félig Istené, félig pedig a világé. Nem vagyunk Istennek a gyermekei, ha nem vagyunk teljesen azok.

Sokan vannak, akik azt állítják, hogy Istent szolgálják, de mégis saját erejükből akarják parancsolatait megtartani, jellemüket átalakítani és üdvösségüket biztosítani. Szívüket nem készíti Krisztus szeretetének mélységes tudata, hanem azért igyekeznek az Istentől rájuk bízott keresztyéni kötelességeket teljesíteni, hogy a mennyet kiérdemeljék. Ily valásnak nincs semmi értéke. Ha azonban Krisztus vonult be szívünkbe, akkor annyira megteltek tiszta szeretettel és a Vele való közösség szent örömeivel, hogy szakadás többé nem állhat be. Ha Őreá tekintünk, megfélekedünk önmagunkról. Krisztus szeretete életünk

és tevékenységünk forrásává válik. Ha szívünk mélyében éreztük Krisztus és az Atya bensőséges szeretetét, akkor nem kérdezzük, mily fokig szükséges Isten parancsolatait megtartanunk; akkor nem akarunk megállni a legalsó fokon, hanem tökéletes összhangban kívánunk élni Megváltónk akaratával. A legnagyobb komolysággal törekszünk ennek elérésére, és olyan élénk érdeklődéssel viseltetünk Iránta, amely teljesen megfelel a kilátásba helyezett dicsőségnek. A Krisztusról való vallástétel, Iránta való mélyebb szeretet hiányában üres beszéd csupán, értelmetlen külsőség és szolgai járom.

Azt hisszük talán, hogy igen nagy áldozat mindent felajánlani az Úrnak? Tegye fel mindenki ezt a kérdést: »Mit adott Krisztus érettem?« Életét, szeretetét és szenvedéseit – mindent feláldozott Istennek Fia a mi megváltásunk érdekében. Lehetséges-e, hogy ilyen végtelen szeretet méltatlan tárgyai, szívünket távol tartsuk Tőle? Életünk minden egyes pillanatában az Ő kegyelmi áldásait élvezzük; épp ezért nem vagyunk képesek teljesen megérteni azt a mélyeséges tudatlanságot és kimondhatatlan nyomort, amelyből kimentett bennünket. Vajon feltekintünk-e Hozzá, kit a mi bűneink juttattak a keresztre, úgy, hogy készakarva lekicsinyeljük végtelen áldozatát és szeretetét? Látva a dicsőség Urának ezen mély megaláztatását, vajon zúgolódhatunk-e azért, hogy csak küzdelmek és önmegettadás által nyerhetünk életet?

Sok büszke szív kérdezi: »Miért kell megalázkodnom és vezekelnem, mielőtt Isten gyermekévé lennék?« Én Krisztushoz utasítalak benneteket! Ő teljesen ártatlan volt, sőt mi több, Ő volt a menny Fejedelme, aki azért jött e világra, hogy a bűnös emberiséget megmenthesse a haláltól: *»mivelhogy életét halálra adta... és a bűnösökért imádkozott«* (Ésa 53:12).

Vajon mit áldozunk fel, ha mindjárt mindenünket is odaadjuk? Egy bűnöktől beszenyerezett szívet, hogy azt Krisztus saját vérével megtisztítsa, és kimondhatatlan szeretetével megváltsa. És az emberek mégis nehéznek tartják, hogy mindent feladjanak. Ő, szégyellem, ha erről beszélni hallok; ó, szégyen erről írni is!

Isten nem kívánja, hogy azt adjuk fel, ami javunkra szolgál, hiszen minden egyes cselekedetében csupán gyermekeinek jólétét tartja szem előtt. Vajha mindazok, akik még nem döntöttek Krisztus mellett, felismernék, hogy Ő sokkal becsesebb és magasabb adományokat adhat nekik, mint amilyeneket ők maguk keresnek! Az ember önmaga ellen követi el a legnagyobb igazságtalanságot, ha Isten akarata ellenére cselekszik és gondolkodik. Igaz örömet nem találhatunk a tilos utakon, melyeket Ő tiltott meg, aki jól tudja, mi válik javunkra, és aki övéinek csak javát akarja. A bűn útja a nyomornak és pusztulásnak útja.

Nagy tévedés azt hinni, hogy Isten szívesen látja gyermekei szenvedését. Az egész mennyet érdekli az ember boldogsága. Mennyei Atyánk egyetlen teremtménye elől sem zárja el az öröm útjait. Csak azt kívánja, hogy azokat az élvezeteket kerüljük, melyek szenvedéseket és keserű csalódásokat okoznak, melyek életünket szerencsétlenné teszik, s végül a boldogság és a menny kapuját is elzárják előlünk. A világ Megváltója elfogadja az embereket úgy, ahogy vannak, minden vágyukkal, gyengeségükkel és tökéletlenségükkel együtt. Szent vérével nemcsak bűneinktől megtisztítani és megváltani akar bennünket, hanem mindazok forró vágyát is ki akarja elégíteni, akik készségesen felveszik magukra igáját és hordozzák az Ő terhét. Békét és nyugalmat kíván nyújtani mindazoknak, akik az élet kenyeréért jönnek Hozzá. Csupán oly kötelességeket hárít ránk, melyek földi léptein-

ket az áldások magaslatai felé irányítják, amelyekre az engedetlenek sohasem juthatnak el. Az igazi örömteljes élet abból áll, hogy Krisztus, a dicsőség reménye bennünk kialakuljon.

Sokan kérdik: »Hogy adhatom át magamat teljesen Istennek?« Kívánnád átadni magad; de ahhoz, hogy ezt saját erődből elérjed, gyenge és tehetetlen vagy, mert a kételkedés kötelékei és bűnös életed szokásai rabságban tartanak. Ígéreteid és elhatározásaid fővényre vannak építve; gondolataidat, szenvedélyeidet és érzelmeidet nem vagy képes uralni. Megszegett ígéreteid és be nem tartott fogadalmaid megingatják őszinteségedbe vetett hitedet, csüggedsz, és azt hiszed, hogy Isten nem fogadhat el. Azonban ne ess kétségbe! Amit meg kell értened, az az akarat tényleges ereje. Ez az emberi természetet uraló erő, a döntés vagy a választás hatalma. Minden az akarat helyes irányú tevékenységétől függ. A választás képességét Isten megadta az embernek; tőled függ, hogy helyesen élj azzal. Bár szívedet nem változtathatod meg, és saját erődből Istent nem szeretheted, mégis szabad választásodtól függ, hogy Őt szolgálj. Mihelyt átadod Néki akaratodat, Ő fogja benned munkálni úgy az akarást, mint a cselekvést. Ily módon egész lényedet Krisztus Lelke uralja; szereteted Isten Fiában összpontosul, s gondolataid összhangban lesznek Vele.

Ha csak kívánság marad a jóság és szentség utáni vágyakozásunk, az semmit sem ér. Sokan, bár remélik és vágyakoznak arra, hogy Isten gyermekei legyenek, mégis elvesznek. Sohasem jutnak el odáig, hogy akaratukat Istennek alárendeljék. Nem döntenek most: keresztények akarunk lenni!

Ha akaratodat és kívánságaidat tettekké érleled, tökéletes átalakulás mehet végbe életedben. Ha akaratodat teljesen alárendeled a Megváltónak, akkor egy minden erőt és uralmat felülmúló magasztos hatalommal egyesülsz. Akkor az állhatatossághoz felülről fogsz erőt nyerni, és így, állandóan átadva magad Istennek, képes leszel új életet, a hitnek életét élni!" (*Jézushoz vezető út*, 5. fejezet)

Azért lettél teremtve, hogy naponta Istennel élj

Egész szívünket át kell adni Istennek, különben nem munkálja bennünk azt a változást, mely Isten képmását kialakítja.

A saját énünk elleni küzdelem a leghatalmasabb harc, amelyet meg kell vívunk. Énünket átengedni, alárendelni mindent Isten akaratának: küzdelemben kerül, de a léleknek engedelmeskednie kell Istennek, mielőtt szentségben megújulhatna.

Ha azonban Krisztus vonult be szívünkbe, akkor annyira megtelik tiszta szeretettel és a Vele való közösség szent örömeivel, hogy szakadás többé nem állhat be. Ha Őreá tekintünk, megfélelkezünk önmagunkról.

Azt hisszük talán, hogy igen nagy áldozat mindent felajánlani az Úrnak? Tegye fel mindenki ezt a kérdést: »Mit adott Krisztus érettem?«... Vajon mit áldozunk fel, ha mindjárt mindenünket is odaadjuk? Egy bűnöktől beszennyezett szívet, hogy azt Krisztus saját vérével megtisztítsa, és kimondhatatlan szeretetével megváltsa. És az emberek mégis nehéznek tartják, hogy mindent feladjanak.

A világ Megváltója elfogadja az embereket úgy, ahogy vannak, minden vágyukkal, gyengeségükkel és tökéletlenségükkel együtt. Szent vérével nemcsak bűneinktől megtisztítani és megváltani akar bennünket, hanem mindazok forró vágyát is ki akarja elégíteni, akik készségesen felveszik magukra igáját és hordozzák az Ő terhét.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

20. nap

Az Istennel való beszélgetés előjoga (1)

„Isten szól hozzánk a természet, a kinyilatkoztatás, gondviselése és Lelkének befolyása által. Mindez azonban nem elégséges; Előtte nekünk is ki kell tárnunk szívünket. A helyes lelki élet fejlődéséhez szükséges, hogy valóságos összeköttetésben legyünk mennyei Atyánkkal. Ha szívünk Hozzá vonzódik, és műveit, irgalmasságát, áldásait állandóan szemünk előtt is tartjuk, ez még nem jelenti azt, hogy Vele érintkezünk, hogy közösségben vagyunk Vele. Hogy ezt elérhessük, mindennapi életünkben is Hozzá kell folyamodnunk tanácsért.

Szívünket feltárni Istennek mint barátunknak, ez az ima. Nem mintha szükséges lenne, hogy elmondjuk Istennek, kik vagyunk, mit akarunk, hanem hogy ily módon Istent a szívünkbe fogadhassuk. Az ima nem Istent hozza le hozzánk, hanem bennünket emel fel Őhozzá.

Mikor Krisztus e földön járt, imádkozni tanította tanítványait. Arra oktatta őket, hogy mindennapi szükségleteiket vigyék Isten elé, és összes gondjaikat Őreá vessék. Az az ígérete, hogy imájukat és kérésüket meghallgatja, biztosíték a mi számunkra is.

Jézus maga is gyakran imádkozott, amikor közöttük járt. Magára vette fogyatkozásainkat, gyengeségeinket, és áhítattal kért mennyei Atyjától támogatást és segítséget, hogy kötelességeire és próbáira felvértezze. Minden tekintetben Ő a mi példaképünk, gyengeségünkben testvérünk, aki »megkísértetett mindenben hozzánk hasonlóan« (Zsid 4:15), de mint az egyedüli büntelen, természete visszariadt a gonosztól; lelki fájdalmakat és kínokat szenvedett el a bűnös világban. Emberi mivolta az imát szükségletévé és kiváltságvá tette. Atyjával való közösségében vigaszt és örömet talált.

Ha tehát az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, mennyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük annak szükségét, hogy bensőségesen és állandóan imádkozzunk Istenhez!

Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk áraszthassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk?! Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. Vajon mit gondolnak a mennyei angyalok a gyenge, elhagyott és kísértésnek kitett emberiségről, mikor látják, hogy Isten végtelen szeretete sokkal többet óhajt nekik adni, mint amennyit kérni tudnának, de ők mégis oly keveset imádkoznak, és oly kishitűek?! Az angyaloknak öröm Istent szolgálni és közelében tartózkodni. Legnagyobb örömük, hogy Istennel közösségben lehetnek; ám e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a Vele való közösség hiányában is.

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott

tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek forrásai vannak felhalmozva.

Folytonos ima és buzgó éberség nélkül abban a veszélyben vagyunk, hogy hanyagokká leszünk, és az egyenes ösvényről letérünk. Ellenfelünk folytonosan akadályozni akarja a kegyelem trónjához vezető utunkat, hogy a bensőséges imát és hitet nélkülözve, ne jussunk ahhoz a kegyelemhez és erőhöz, mellyel a kísértéseket legyőzhetjük.

Vannak feltételek, melyek alapján elvárhatjuk, hogy Isten meghallgassa imáinkat. Az első feltétel az, hogy segítségének szükségét érezzük és felismerjük. Hisz megígérte: *»Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra«* (Ésa 44:3). Azok, akik éheznek és szomjúhóznak az igazságot, és akik szívük mélyéből vágyakoznak Isten után, biztosak lehetnek, hogy Isten megelégti őket. De a szívnek nyitva kell lennie Isten Lelkének befolyása előtt, hogy az isteni áldásokat befogadhassa.

Nagy ínségünk már önmagában is olyan érv, amely a legbeszédesebben szólal fel érdekünkben. Ámde nekünk kell az Urat keresnünk, hogy érettünk cselekedjen. *»Kérjétek és adatik néktek«* (Mt 7:7). És Ő, *»aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?«* (Róm 8:32).

Ha igazságtalanságot rejtegetünk szívünkben, és tudatosan vétkezünk, az Úr nem hallgathat meg bennünket; csak a bűnbánó és összetört szív imája kedves Előtte. Ha minden felismert igazságtalanságot jóvátettünk, remélhetjük, hogy Isten meghallgassa kérésünket. Érdemeink sohasem ajánlanak bennünket Isten kegyelmébe; egyedül Krisztus érdeme és szolgálata vált meg, és az Ő vére tisztít meg bennünket; a mi munkarészünk az, hogy az imameghallgatás feltételeinek eleget tegyünk.

A győzelmes ima másik eleme a hit. *»Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik«* (Zsid 11:6). Jézus így szólt tanítványaihoz: *»Amit könyörgétekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek«* (Mk 11:24).

Az ígélet határtalan, és hű az Isten, aki adta. Ha nem is nyerjük el azonnal, amit kérünk, mégis higgyük, hogy az Úr hallja kérésünket, és teljesíteni fogja. Sokszor annyira tévedünk, és annyira rövidlátók vagyunk, hogy oly dolgokat kérünk, amik a legkevésbé sem válnának áldásunkra. Mennyei Atyánk szeretetből úgy válaszol imáinkra, hogy azt adja csak meg, ami javunkra szolgál, s amit magunk is kívánnánk, ha a Szentlélektől megvilágosítva a dolgok valódi állását láthatnánk. Ha imáink látszólag nem részesültek meghallgatásban, erősen ragaszkodjunk az ígérethez. A meghallgatás ideje bizonyosan el fog jönni, s elnyerjük azokat az áldásokat, melyekre legnagyobb szükségünk van. De merészség azt állítani, hogy imánk mindenkor és úgy hallgattatik meg, amint és ahogyan kívánjuk. Isten sokkal bölcsebb, semhogy tévedhetne, és sokkal jobb, mintsem visszatartsa jó adományokat azoktól, akik igazságban járnak. Azért bízatok Benne, megvigasztalódva, még akkor is, ha imátok nem talál azonnal meghallgatásra. Bízatok sziklaszilárdan ígéretében: *»Kérjétek és adatik néktek!«*

Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. Ha gyengeségünk és alárendeltségünk érzetében jövünk Istenhez, kinek tudása végtelen, aki összes teremtményeit ismeri, s szava és akarata által kormányoz mindeneket, s feltárjuk hitben és alázatosságban mindazt, ami szívünket nyomja, akkor meghallgatta jajkiáltásainkat, és

megenyhíti szívünket. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvétellel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van. Bár láthatóan nem érzékeljük jelenlétét, keze mégis szeretettel és szívbéli részvétellel megpihen rajtunk.

Ha kegyelmet és áldást kérünk Istentől, szívünket is a szeretet és megbocsátás lelkületének kell áthatnia. Hogy is imádkozhatjuk: *»Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek«* (Mt 6:12), holott haragot tartunk szívünkben? Ha imáink meghallgatását elvárjuk, akkor nekünk is éppúgy és olyan mértékben kell megbocsátanunk másoknak, amilyen mértékben mi elvárjuk bűneink bocsátását.

Az imában való kitarás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2). Péter így figyelmezteti a hívőket: *»Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok«* (1Pt 4:7). Pál apostol is int bennünket: *»Imádságotokban és könyörgétekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt«* (Fil 4:6). Júdas levelében a következőket olvashatjuk: *»Ti pedig, szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szentlélek által, tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében«* (Júd 20-21). A szüntelen ima a léleknek Istennel való szakadatlan egyesülése; általa az Istentől jövő élet árad a mi életünkbe, életünk tisztasága és szentsége viszont Istenhez kapcsol bennünket.

Szükséges, hogy kitartóan, szorgalmasan imádkozzunk; ne engedjük, hogy ebben bármi is gátoljon. Minden erőnket feszítsük meg, hogy szívünk Jézussal a közösséget fentartsa. Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Azok, akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imagyülekezéseket, mindenben eleget tesznek kötelezettségeiknek, és legkomolyabb buzgalommal igyekeznek az összes áldásokat elnyerni! Minden alkalmat felhasználják, hogy rájuk ragyogjon a mennyi fény sugara.

Imádkozzunk a családi körben; de mindennekfelett nem szabad a titkon való imát elhanyagolnunk, mert ez lelkünk lehelete, élete. Lehetetlen, hogy lelkünk fejlődjék, ha az imát elhanyagoljuk. A családi légkörben és nyilvánosan mondott imák nem elegendők. Csendben és egyedülletben öntsd ki szívedet; imád csak annak füléhez jusson, ki azt meghallgatja. Egyetlen kíváncsi fül se hallja meg ezen kéréseket. A csendes magányban mentes a lélek az összes külső befolyástól; elsősorban az izgalomtól. Nyugodtan, de buzgón hatoljon fel imád Istenhez! Állandó és gyógyító lesz az a befolyás, mely Tőle árad, ki a titkokat látja, s akinek fülei mindig nyitva vannak azok részére, akik szívük mélyéből Hozzá kiáltanak. Egyszerű, gyermeki hittel közösséget ápol a lélek Istennel, miáltal isteni fénysugarakat fogad magába, melyek erőt és kitartást kölcsönöznek a Sátán elleni küzdelemben. Isten a mi erősségünk örökkön örökké!" (Jézushoz vezető út, 93–98. old.)

Böjtöltél-e már? Ha még nem tetted, tervezd el, hogy a következő szombaton böjtölsz. A találkozás remekül fog sikerülni, és ha böjtölsz és készülsz, sokkal jobb lesz.

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

Az ima nem hozza le hozzánk Istent, hanem bennünket emel föl Hozzá.

Ha tehát az emberiség Megváltója, az Isten Fia, szükségét érezte az imának, mennyivel inkább fontos, hogy mi, bűnös, gyenge emberek is felismerjük annak szükségét, hogy bensőségesen és állandóan imádkozunk Istenhez! Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk?! Isten mindig kész meghallgatni legkisebb gyermekének is szívből fakadó imáját, és mi mégis oly kevés hajlandóságot mutatunk, hogy Isten elé vigyük kívánságainkat. *»Vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra«* (Ésa 44:3). *»Mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik őt keresik«* (Zsid 11:6). Ha félelmünkre és kétségeinkre hallgatunk, vagy ha minden titokba bele akarunk látni, mielőtt igaz hitünk lenne, nehézségeink mind nagyobbak lesznek. A szívből fakadó őszinte ima a legszorosabb közösségbe emel bennünket az Örökkévaló Lelkével. Ha pillanatnyilag nincs is rendkívüli bizonyítékunk arra, hogy Megváltónk és Üdvözítőnk szeretettel és részvétellel hajol le hozzánk, ez mégis úgy van.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

21. nap

Az Istennel való beszélgetés előjoga (2)

Isten a mi erősségünk

„Imádkozzatok kamráitokban; mindennapi munkátok és hivatástok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez. Így járt Énok is Istennel. A jó illatú áldozathoz hasonlóan szállnak fel ezek az imák a kegyelem trónjához. Kinek szíve Istenben nyugszik, azt Sátán soha le nem győzheti.

Nincs idő és nincs hely, amely alkalmatlan volna az Istennel való fohászkodásra. Mi sem gátolhat meg bennünket, hogy szívünket bensőséges imában Istenhez emeljük. Az utca zajában, a mindennapi üzleti ügyek intézése közben is fohászkodhatunk és kérhetjük Isten vezetését, miként Nehémiás is tette, mikor kérését Artaxerxes király elé tárta. Az Istennel való benső közösséget mindenütt ápolhatjuk. Szívünk ajtaja legyen mindig nyitva, és szüntelenül küldjük fel Jézushoz sóhajtásunkat: »Jöjj és maradj szívemben mint mennyei vendég.«

Lehet, hogy romlott légkör vesz körül bennünket, de mégsem kell annak mérgét magunkba szívunk: élhetünk az égnek tiszta levegőjében. A tisztátalan vágyak és szentségtelen gondolatok minden ajtaját szorosan elzárhatjuk, ha szívünket bensőséges imában emeljük Istenhez. Azok, akik szívüket nyitva tartják Isten áldása és segítsége előtt, sokkal szentebb légkörben élnek, mint amely őket e földön körülveszi; állandóan közösségük lesz a mennyei.

Jézusról tisztább fogalmakkal kell bírunk, és helyesebben kell értékelnünk az örök valóságok becsét. A megszentelt élet szépségével kell Isten gyermekei szívének eltelni, és ezen végcél elérése érdekében a mennyei dolgok feltárásáért, isteni világosságért kell imádkoznunk.

Irányítsuk lelkünket a menny felé, hogy az Úr a mennyei légkörbe vonhasson bennünket. Annyira közel juthatunk Istenhez, hogy minden váratlan megpróbáltatás alkalmával oly természetesen fordul Hozzá szívünk, mint a virág a napfény felé.

Hozzátok gondotokat, örömeiteket, szükségleteiteket és aggodalmaitokat s mindazt, ami nyom és kínoz Isten elé! Terheiteket sohasem találja nehezeknek, soha ki nem fárasztatjátok Őt. Ő, aki hajatok szálát is számon tartja, nem közömbös gyermekei szükségletei iránt. »Igen irgalmas az Úr és könyörületes« (Jak 5:11). Nyomorunk és jajkiáltásunk szívéig hat. Vigyétek Őhöz mindazt, ami szíveteket nyomja. Senki sem oly nehéz, hogy ne bírná el, mert hisz Ő tart fenn világokat, kormányozza a világmindenség ügyeit. [...] Isten nem kívánja, hogy remeték vagy szerzetesek legyünk, és a világtól visszavonulva szenteljük magunkat az Ő szolgálatára. Életünk legyen hasonló Krisztus életéhez, mind a magányban, mind a tömegben. Aki csupán imádkozik, de nem cselekszik, az csakhamar felhagy az imával is, vagy pedig imája külső formássá válik. Mihelyt kivonják az emberek magukat a társadalmi élet és a keresztyént terhelő kötelezettségek teljesítése, valamint a kereszthordás alól, mihelyt megszűnnek a legkomolyabban fáradozni Urukért és Mesterükért, ki érettük

dolgozott, bármily hűséges munkások voltak is, többé nincs miért imádkozniuk, és semmi sem készíti őket áhítatra. Imájuk egyéni és önző lesz. Nem tudnak többé az emberiség szükségleteiért, Isten országának épüléséért és a munkához való erőért imádkozni.

Nagy veszteségünk, ha az együttes imát elhanyagoljuk, amely pedig erősítene és bátorítana bennünket Isten szolgálatában. Szívünkben Isten szavának igazságai lassanként elvesztik erejüket, fontosságukat és jelentőségüket. Megszentelő befolyásuk nem hat szívünkre, lelki életünk hanyatlik. Egymással való érintkezésünk sokat veszít melegségéből a keresztyéni együttérés hiányában. Aki csak magának él, nem tölti be azt a hivatást, melyet Isten kijelölt. Ha helyesen ápoljuk természetes társas hajlamainkat, ezáltal összeköttetésbe lépünk másokkal, és így kifejlődnek Isten szolgálatára alkalmas erőink.

Ha a keresztyének mindennapi érintkezésük közben többet beszélnének egymással Isten szeretetéről s a megváltás nagy igazságairól, az erősítésükre és vigasztalásukra szólna, és szívük felüdülne. Naponként többet tanulhatunk mennyei Atyánktól, s naponként jobban tapasztalhatjuk kegyelmét. Ha így élünk, akkor mind élénkebbé válik bennünk az a vágy, hogy beszéljünk szeretetéről, s ha így cselekszünk, szívünk felmelegszik és felbátorodik. Ha többet gondolnánk Jézusra, és többet beszélnénk Róla, akkor jobban érezhetnénk jelenlétét is.

Ha annyit gondolnánk Istenre, mint ahányszor kegyelmének bizonyítékait tapasztaljuk, akkor gondolataink állandóan Nála időznének; élvezetté válna Róla beszélni és nevét magasztalni. Szívesen beszélünk mulandó dolgokról, mert érdekelnek minket; szívesen beszélünk barátainkról is, mert szeretjük őket; örömeiket és bánatukat átérezzük. Ámde végtelenül nagyobb okunk van arra, hogy Istent jobban szeressük, mint barátainkat, és ezért a legtermészetesebb dolog az volna, hogy gondolatainkban legtöbbször Vele foglalkozunk, szeretetéről, irgalmasságáról beszéljünk, és mindenhatóságát magasztaljuk. A gazdag ajándékok, melyekkel Isten elhalmozott bennünket, ne vegyék annyira igénybe gondolatainkat és szeretetünket, hogy többé mit sem adjunk Istennek; ellenkezőleg, ezek mindennap Őrá figyelmeztessenek, és a hála és a szeretet kötelékeivel fűzzenek bennünket mennyei Jótévedőkhöz. Nagyon sokat foglalkozunk a mi nyomorúságos földi életünkkel. Irányítsuk lelki szemünket a mennyei szentély nyitott kapujára, ahonnét Krisztus arcáról Isten fénye és dicsősége tükröződik vissza, aki *»mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez«* (Zsid 7:25).

Magasztaljuk Istent többet *»kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért«* (Zsolt 107:8). Imáink és áhítataink ne csupán kérésből álljanak! Gondolataink ne csupán saját szükségleteinkre irányuljanak, hanem gondoljunk azokra a jótéteményekre is, melyeket elvettünk. Túl sokat sohasem imádkozunk, de hálánkkal gyakran takarékoskodunk. Napról napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, és mégis mily kevés hálát tanúsítunk iránta, mily keveset magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit velünk cselekedett.

Rége, amikor Izráel fiai istentiszteletre gyűltek egybe, az Úr megparancsolta nekik: *»És ott egyetek az Úrnak, a ti Isteneteknek színe előtt, és örvendeztetek ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, amelyekkel megáld téged az Úr, a te Istened«* (5Móz 12:7). Amit Isten dicsőségére tettünk, azt örömteli szívvel, dicsénekekkel és háladással ajánljuk fel; sohasé szomorúan, búsan.

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essék nehezünkre Neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten

nem akarja, hogy gyermekei, akiket oly dicsőn megváltott, kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor Őt imádják, Isten velük van, Tőle vigaszt és áldást várhatnak, mely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei az Ő szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömmel, mint tehernek tekintsék az Ő szolgálatát. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve, mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve, hűségesen és becsületesen járhassanak el minden dologban.

Gyűljünk Krisztus keresztre alá! A megfeszített Krisztus legyen elmékedésünk, beszélgetésünk és legszentebb örömünk tárgya. Gondoljunk állandóan Isten áldásaira, és ha végtelen szeretetét tapasztaljuk, örömmel tegyünk le mindent azokba a kezekbe, melyek érettünk a keresztre szegeztek.

Szívünk az imának, hálaadásnak szárnyain jöhet közelebb az éghez. A mennyben hálával magasztalják és gyönyörű énekekkel dicsőítik Istent, és midőn mi kifejezzük szívünk háláját, istentiszteletünk mindinkább hasonlább lesz a mennyei seregéhez. »Aki hálával áldozik, az dicsőít engem« (Zsolt 50:23), mondja az Úr. Lépünk tehát mindnyájan tiszteletteljes örömmel Alkotónk elé hálával és dicsőénekekkel (Ésa 51:3).» (Jézushoz vezető út, 98–105. old.)

Böjtöltél-e már? Ha még nem, tervezd el, hogy a következő szombaton böjtölsz. A találkozás remekül fog sikerülni, és ha böjtölsz és készülsz, sokkal jobb lesz.

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

Imádkozatok kamráitokban; mindennapi munkátok és hivatástok közben is gyakran emeljétek fel szíveteket Istenhez.

A megszentelt élet szépségével kell Isten gyermekei szívének eltelni, és ezen végcél elérése érdekében a mennyei dolgok feltárásáért, isteni világosságért kell imádkoznunk. Jézus nevében imádkozni többet jelent annál, hogy az ima elején és a végén megemlítsük nevét. Azt jelenti, hogy Jézus érzelmeivel és lelkületével imádkozunk, hisszük ígéreteit, bízunk kegyelmében és az Ő akaratát cselekedjük. Aki csupán imádkozik, rövidesen már nem fogja tenni, vagy az imái szokássá válnak.

Aki önmagába zárkózik azért, hogy csak magának éljen, nem ott van, ahol Isten látni szeretné őt.

Ha többet gondolnánk Jézusra, és többet beszélénk Róla, akkor jobban érezhetnénk jelenlétét is. Napról napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, mégis mily kevés hálát tanúsítunk Iránta, mily keveset magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit értünk tett.

Megtanultad már az alábbi idézetet? Vagy, ami még fontosabb, megtapasztaltad azt, amit kifejez?

„Aki azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világtalanságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

22. nap Amikor Isten népe imádkozik

Ezt és a következő három fejezetet a „Prayer makes a difference” című, Mark Finley által írt füzetből vettük át. (Felhasználás a Dél-amerikai Divízió engedélyével.)

„Engedjétek meg, hogy a második világháború egyik legfontosabb jelenetéhez kalauzoljalak el. Hitler bombázó repülőgépei a szövetséges állásokat támadták. Páncélos hadosztályai pedig átszelték Európát. A szövetségesek a La Manche csatornáig vonultak vissza. Innen már nem volt hova visszavonulni. Winston Churchill rádióbeszédében mondta el a híres mondatot: »Ma éjjel egész Európában kihunytak a fények.«

Igaza volt. Európa nagyobb része elesett. Ám ebben a válságos helyzetben is történt egy figyelemreméltó dolog.

A történészeknek mai napig nehéz megmagyarázniuk az eseményeket. Európa kontinentális részén eleredt az eső. Ez szokatlan volt abban az évszakban. S az egyre hevesebbé váló vihar igencsak megnehezítette Hitler páncélos járműveinek az előre nyomulását.

A La Manche csatornára nehezedő ködfüggöny hirtelen fölszállt. Winston Churchill azonnal kihasználta ezt a kis lehetőséget. A Dunkerke partszakaszon körbefogott több ezer szövetséges katonát azonnal kimenekítették. A kimondatlan történelmi igazság azonban az, hogy több héten át a csatorna mentén levő falusi templomokban égve hagyták a lámpásokat. A lelkészek imára szólították fel a híveket. Férfiak, nők és gyerekek százai keresték fáradszóról Istent. Közbenjártak, hogy az Úr tegyen csodát, s változtassa meg az emberiség történelmének menetét.

A brit tranzakciókat délben leállították, hogy imatalálkozót tarthassanak. A parlament az ima helyévé vált. A tanárok megszakították a tanórát, hogy imádkozzanak. S e hatalmas közbenjárásnak köszönhetően teljesen megváltozott a történelem.

Ima-mozgalom Lipcsében

Lépjünk előre 45 évet a történelemben. 1989-et írtunk. Európán a szabadság szele söpört végig, s a totalitárius rendszerek homokvárként omlottak össze. Nemzet nemzet után választotta a politikai szabadságot.

Az egyik európai diktatúra, a kelet-német kommunista rendszer volt, amely az ellenzékkel különleges kegyetlenséggel bánt.

Lipcse egyik templomában hívek egy csoportja már 1985-ben ima-mozgalmat kezdeményezett. Szerények voltak a kezdetek. Öt-tíz személy találkozott minden hétfőn este. Teltek a hónapok, s egyre többen csatlakoztak. Az 1989-es év őszére ezek gyűltek össze Németország-szerte imádkozni.

Kelet-Berlinben néhány embert megérintett a lipcsei mozgalom, s ők is imádkozni kezdtek. Hamarosan már több ezren voltak. Ez az ima-mozgalom gyűjtötte meg a szabadság lángját. Imájuk sokat nyomott a latba azon az éjszakán, amikor leomlott a berlini fal. A katonák úgy döntöttek, hogy korábbi szokásuktól eltérően, most nem lőnek rá a tüntetőkre.

Letaglózva, mozdulatlanul és némán álltak, miközben a tömeg ellepte a Nyugat-Berlin felé vezető kapukat. Aztán ők is ünnepelni kezdtek a tömeggel, s közben leomlott a fal.

A *New Republic Magazine* című humanista folyóirat a következőképpen kommentálta az esetet: »Egy régi közmondás szerint az ima változtatja meg a dolgokat. Nem igazolhatjuk az ima valóságát, ám azok a személyek változtatták meg a modern Európa történelmének menetét, akik imádkoztak.«

Közbenjáró ima

Biblikus eredetű a közbenjáró ima. Talán nem sokat tudunk róla vagy arról, hogyan működik. Talán nem értjük meg teljességében, ám attól, hogy valamit nem értünk, még nem azt jelenti, hogy nem is létezik.

Például, lehet, hogy nem igazán érted, hogyan közvetítik a mozgó képsorokat a tévében. Ez azonban nem akadályoz meg abban, hogy megnyomd a távirányító gombját, és nézd a képernyőt.

Lehet, hogy nem értesz túl sokat az elektronikához, ez azonban nem akadályoz meg abban, hogy használd a mikrohullámú sütőt. Ha nem is értünk teljes mértékben valamit, az még nem gátol meg abban, hogy élvezzük az előnyeit.

Ha valami végtelen, nem azt jelenti, hogy semmit sem tudsz róla. Inkább azt, hogy bármennyit is tudnál róla, még mindig marad felfedeznivalód. Minél többet tanulmányozol, annál inkább rájössz, hogy még milyen sokat kell tanulnod.

A hithősök évszázadokon át hittek a közbenjáró imában. A közbenjáró ima biblikus.

Pál apostol mondja: »*Annakokáért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket, nem szűnök meg hálát adni tiérettek, emlékeztvén reátok az én könyörgéseimben*« (Eféz 1:15-16).

Pál példája

Pál másfél évet töltött Efézusban, s most eszébe jutottak ottani barátai. Azokra gondolt, akiket személyesen ismert.

A római börtönben volt, távol barátaitól. Ám annak ellenére, hogy a római kormány megfosztotta őt a szabadságától, letérdelt, és így imádkozott: »Szerető Atyám, emlékezzél meg efézusi barátaimról. Lépj közbe az életükben. Uram, bátorítsd őket és adj reménységet nekik. Emeld föl a lelküket és ihlesd őket.«

Pál hitt a közbenjáró imában

Tudta, hogy a római kormány láncra verheti a testét, ám nem akadályozhatja az imádkozásban. Börtönbe zárhatták, imái azonban áttörték a cella mennyezetét, és eljutottak Isten trónja elé. S mivel imádkozott, bekövetkezhetett egy olyan esemény, amely semmiképp sem történt volna meg, ha nem kereste volna imában az Urat.

Pál nem tartotta az imát amolyan pszichoterápiának, amelynek az a célja, hogy jobban érezze magát. Ő hitte, hogy ima által megérinthesi Isten szívét. Meg volt győződve, hogy Isten az imák által visz véghez csodákat. A Fil 1:3-5 verseiben így ír erről: »*Hálát adok az én Istenemnek, minden ti rólatok való emlékezésében, mindenkor minden én könyörgé-*

semben mindenitekért nagy örömmel könyörögvén, mivelhogy részt vettetek az evangéliom ügyében az első naptól fogva mind ez ideig.»

Az apostol hitte, hogy amikor imádkozik, csodák történnek, melyek nem történhetnek meg, ha nem imádkozik. »*Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, mindenkor ti értetek könyörögvén*« – mondja Kol 1:3 versében.

Csatornákká válunk, melyeken keresztül Isten kiárasztja az élet folyóját.

Miért imádkozott Pál? Erre Kol 1:9 versében kapunk választ: »*Azért mi is, amely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltsétek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcsességben és értelemben.*« Pál válasza pedig ez: »*Imádkozom. Azért imádkozom, hogy ti megismerjétek Isten akaratát. Imádkozom, hogy jó döntéseket hozzatok. Imádkozom, hogy bölcsék legyetek. Imádkozom, hogy növekedjétek a kegyelemben. Imádkozom, hogy ne keményedjen meg a szívetek. Imádkozom, hogy a Szentlélek védelmezzen benneteket.*«

A közbenjáró ima fontosabb jellemzői

- Csodálatos tudni azt, hogy egy barátod imádkozik értetted!
- Csodálatos tudni azt, hogy olyan férjed/feleséged van, aki imádkozik értetted!
- Csodálatos tudni azt, hogy a lányod vagy a fiad imádkozik a szüleiért!
- Csodálatos tudni azt, hogy valaki imádkozik értetted!

De álljunk csak meg... Ez újabb kérdést vet fel: Nem tesz meg Isten minden Tőle telhetőt azért, hogy megáldjon egy családot akár imádkozik, akár nem? Nem tesz meg Ő mindent, hogy megáldja barátainkat, a kormányt és a nemzetet akár imádkozunk, akár nem? Meglehet, hogy Ő ennyire függ a mi imáinktól? Végül pedig, lehet, hogy az imáim mégis érnek valamit, vagy csak én érzem jobban magam, ha imádkozom?

Válaszok a közbenjáró imára és a nagy küzdelemre vonatkozóan

A jó és a gonosz erői – Krisztus és Sátán – között dúló küzdelem lényegében egy harc. A pokol és az igazság erőinek ütközete.

Ebben a küzdelemben Isten szándékosan korlátolja magát. Nem lépi át szabad választásunkat. Egy időre megengedi, hogy elhatalmasodjon a küzdelem, s ezt azért teszi, hogy a világegyetem előtt világossá váljék, hogy a bűn halált szül.

A hatalmas Isten döntött úgy, hogy a jó és gonosz között dúló nagy küzdelem alapszabályai szerint jár el.

Akár imádkozom értetük, akár nem, Ő arra törekszik, hogy elérje családtagjaimat.

Akár imádkozom magamért, akár nem, Ő próbál megszólítani.

Akár imádkozom, akár nem, van egy bizonyos védelem, amelyet felkínál Isten az angyalok révén.

Ám amikor imádkozom és keresem Istent, az ima által új csatornákat nyitok meg, melyekkel megengedem, hogy a nagy küzdelem keretén belül olyan dolgokat tegyen, amit különben nem tenne. Isten nem csupán tiszteletben tartja a nem imádkozó személy választását, hanem az én választásomat is figyelembe veszi, ha imádkozom.

Amikor imádkozom, Isten a Szentlelkét kínálja fel. Ez a második csodálatos igazság: a közbenjáró imának ereje van.

Van a Bibliában egy csodálatos igeszakasz, amely megmutatja, hogy mi történik, amikor közbenjárunk imában másokért: 1Jn 5. A Szentírásban számos szöveg bátorít az imádkozásra. Számos igeszakasz buzdít arra, hogy keressük Istent. Ámde ez több, mint felszólítás az imádkozásra. Elmondja, hogy mi történik, amikor imádkozunk. Közli, hogy miért annyira hatékony az ima: *»És ez az a bizodalom, amellyel őhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket«* (1Jn 5:14).

Kihez van bizodalomunk? Istenhez! Nem magunkban és az imánkban bízunk. És a bizalmunk nem a hitünkre alapszik. Bizodalomunk Istenben van!

Melyik az a bűn, amely halálra visz? A megbocsáthatatlan bűn. Ez az a pont, amikor az ember már túl sokat ellenkezett, s így megkeményedett a szíve.

Figyeld meg a szöveget: *»könyörögjön«. Ki könyörögjön? Aki közbenjár. »Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, (a közbenjáró) könyörögjön, és az Isten életet ad annak, aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön.«*

Micsoda igeszakasz!

Te és én térdre borulva imádkozunk, s Istent keresve kapcsolatot teremtünk ég és föld között. Csatornákká válunk, melyeken át Isten kiárasztja az élet folyóját. Isten hatalma a közbenjárók által árad ki.

A közbenjáró ima változást eredményez az orvosi közösségekben

Van olyan orvos, aki arra a következtetésre jutott, hogy az imának fontos szerepe van a gyógyulás folyamatában. Több mint 200 közzétett tanulmány van a vallás és az egészség kapcsolatáról, s a legtöbb a közbenjáró ima és az egészség kapcsolatára összpontosít.

Dr. Randolph Byrd híres szívgyógyász San Franciscóban. Alaposan tanulmányozta az ima és az egészségi állapot kapcsolatát. Véletlenszerűen választott ki 393 beteget, akik szívkoszorúér műtéten estek át.

A betegeket két csoportra osztotta: az egyik csoportért senki sem imádkozott, a másik csoport tagjaiért pedig imádkoztak. Az előbbi csoport tagjai nem tudták, hogy senki sem imádkozik értük, mint ahogyan a második csoport tagjai sem tudták, hogy valaki könyörög értük. Ezt nevezik *»kettős vakpróbának«*. Az elme nem befolyásolhatja a szervezetet pozitív gondolatokkal, mivel nem tudhatja, hogy valaki imádkozik érte.

Ezek után dr. Byrd odaszentelt életű keresztényeknek adta meg azon betegek neveit, akikért imádkozniuk kellett. Figyelemreméltó eredményekre jutott. Meglepő volt a két csoport közötti különbség.

Sokkal rövidebb idő alatt épültek fel azok, akikért imádkoztak. És kevesebb gyógyszerre is volt szükségük. A gyógyulási folyamatban ritkábbak voltak a szövődmények. Azok, akikért senki sem imádkozott, többször szorultak orvosi ellátásra. Többször léptek fel szövődmények is esetükben, és több gyógyszerre volt szükségük. Sőt, még sokkal több fertőzés is fellépett náluk.

Az Egyesült Államok egyik híres napilapja tette közzé ezt a tanulmányt, és az eredményeket kiválóan nevezte.

Következtetés

A közbenjáró ima biblikus. A közbenjáró imának ereje van. A közbenjáró imának van hatása. Amikor imádkozunk, Isten válaszol. Amikor imádkozunk, kitöltetik a Szentlélek. Amikor imádkozunk, Isten bölcsességet és erőt ad. Amikor keressük az Ő arcát s buzgón közbenjárunk másokért, angyalok jönnek válaszként imáinkra, hogy világosságot, igazságot, gyógyulást és védelmet hozzanak.

A jó és gonosz közötti küzdelemben az ima a hívó ember számára lelki fegyver, amellyel legyőzheti az ellenséget. Ebben a küzdelemben emberi erőnél többre van szükségünk. A gonosz számára jelentéktelen ellenfelek vagyunk. Önerőből nem fogjuk legyőzni őt. A közbenjáró ima erőteljes fegyvert képez.

- Én gyenge vagyok, de Ő erős.
- Én tudatlan vagyok, de Ő bölcs.
- Én törekeny vagyok, de Ő mindenható.
- Én képtelen vagyok, de Ő képes.
- Én nem tudom, hogyan érinthetem meg szeretteim szívét, de Ő tudja.

Amikor közbenjáró imát mondok, bízik abban, hogy Ő megvalósítja célját az életemben, de azon személyek életében is, akikért imádkozom. Jézusba vetem hitemet most és mindenkoron.”

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

A közbenjáró ima-mozgalomnak köszönhetően változott meg gyökeresen a történelem menete.

Férfiak, nők és gyerekek százai keresték fáradhatatlanul Istent. Közbenjártak, hogy az Úr tegyen csodát, s változtassa meg az emberiség történelmének menetét. „Egy régi közmondás szerint az ima változtatja meg a dolgokat. Nem igazolhatjuk az ima valódiságát, ám azok a személyek változtatták meg a modern Európa történelmének menetét, akik imádkoztak.” (*New Republic Magazine*).

A hithősök évszázadokon át hittek a közbenjáró imában. Pál nem tartotta az imát amolyan pszichoterápiának, amelynek az a célja, hogy jobban érezze magát. Ő hitte, hogy ima által megérinthesse Isten szívét. Meg volt győződve, hogy Isten az imák által visz véghez csodákat. Csatornákká válunk, melyeken keresztül Isten kiárasztja az élet folyóját. A jó és a gonosz erői – Krisztus és Sátán – között dúló közdelem lényegében a pokol és az igazság erőinek ütközete.

Ám amikor imádkozom és keresem Istent, az ima által új csatornákat nyitok meg, melyekkel megengedem, hogy a nagy küzdelem keretén belül olyan dolgokat tegyen, amit különben nem tenne.

Isten nem csupán tiszteletben tartja a nem imádkozó személy választását, hanem az én választásomat is figyelembe veszi, ha imádkozom.

Te és én térdre borulva imádkozunk, s Istent keresve kapcsolatot teremtünk ég és föld között.

Isten hatalma a közbenjárók által árad ki.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világszágra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

23. nap A közbenjárás ereje

„Mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése” (Jak 5:16).

„Egyszer egy pap vigasztalni próbált egy asszony, akinek a férje elutazott egy vallási ébredés miatt a városból. A férfi az agnoszticizmus híve volt, s kijelentette, hogy akkor tér majd vissza, ha lecsillapodik a »vallási agitáció«.

Az asszony azt remélte, hogy a vallási ébredés következtében a férje megtér, most azonban belátta, hogy ez teljesen lehetetlen.

A lelkes mégis meghívta, hogy vegyen részt a reggeli imaórákon. A hölgy letörölte a könnyeit, és elhatározta, hogy elmegy a találkozókra.

Az imacsoport tagjai azonnal imádkozni kezdtek a férfiért. Lelkesen fogadták a kihívást, s kérték Istent, hogy dolgozzon a tévelygő férj szívében, s hozza haza, illetve vissza Krisztushoz őt. Név szerint imádkoztak érte.

Azon az estén a jelenlevők meglepetésére a férj is megjelent az ébredési istentiszteleten. Egy tapasztalatot akart megosztani velük. Elmesélte, hogy 35 kilométernyit haladt a hegyek felé, amikor hirtelen leállta az autó motorja. Nem tudott tovább menni.

Tudta, hogy helytelenül járt el, érezte bűnösségét, s hogy Isten kegyelmére van szüksége. Mélyen meg volt győződve, hogy haza kell térnie.

Végül a következőket nyilatkozta: »Most már tudom, hogy újjá kell születnem, különben sosem látom meg a mennyek országát.« Ez a férfi, aki csodálatos módon lett megszólítva, elfoglalta helyét a hívők között. Sokat sírt, s azon az estén elfogadta Krisztust Urának és Megváltójának.

Nagy ereje van a közbenjáró imának. A közbenjáró imának van hatása. A közbenjáró ima megváltoztatja a dolgokat. S íme, az ok: A jó és gonosz között dúló küzdelemben Isten tiszteletben tartja az ember szabadságát. Ő megérinthez egy szívet sokkal korábban, mint ahogyan mi imádkozunk érte. Ennek ellenére Őt korlátozzák a választásaink. Sosem lépi át szabad választásunkat. Ilyen értelemben korlátozott. Befolyásol, de sosem kényszerít. Meggyőz, de nem erőszakos. Tanácsol, de nem utasít.

Amikor imádkozunk valakiért, Isten Szentlelke árad ki rajtunk keresztül, hogy teljesítse kérésünket. A közbenjáró ima új ajtókat nyit meg Isten előtt, és új lehetőségeket kínál nekünk. Az Úr szolgálólánya jelentette ki: „Isten terve az, hogy hittal mondott imáinkra választ adjon, amit azonban nem tenne meg, ha nem kérnénk» (A nagy küzdelem, 580. old.).

Valami történik, amikor az emberek imádkoznak. Az imádkozók csoportjának szokatlan ereje van a Mindenható révén.

Két-három buzgósággal imádkozó személy változást eredményezhet. Isten meghallgat. Isten válaszol. Isten cselekszik. Isten életeket érint meg. Van ima-társad? Rendszeresen részt veszel ima-csoportban? Miért nem kezdesz el közbenjáró szolgálatot végezni? Ha már végzel ilyen szolgálatot, miért nem bátorítasz másokat is erre? Keresz egy személyt, akivel együtt imádkozhattok, készíts imalistát, s figyeld meg, hogy mit tesz Isten. El fogsz csodálkozni!”

Mennyei Atyánk minden nap meg akar tanítani a helyes életre, hogy betölthessük azt a célt, amiért teremtettünk. Hallgasd meg, mint mond Ó: „Fiam! Az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolatimat megőrizze a te elméd” (Péld 3:1-2).

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

A közbenjáró imának ereje van. A közbenjáró imának van hatása. A közbenjáró ima megváltoztatja a dolgokat. Íme, az ok: a jó és a gonosz közötti küzdelemben Isten tiszteltben tartja az ember szabadságát.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

24. nap

Az imával kapcsolatos ígéretek

„Mert igen hasznos az igaznak buzgósgós könyörgése” (Jak 5:16).

„Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bünt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak” (1Jn 5:16).

„Azért mondom néktek: Amit könyörgéstelekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek” (Mk 11:24).

„Kialts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz” (Jer 33:3).

„És ez az a bizodalom, amellyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket” (1Jn 5:14).

„Oh, könyörgést meghallgató, hozzád folyamodik minden test” (Zsolt 65:3).

„Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein” (1Pt 3:12).

„Mert nem hagyja el az Úr az ő népét, az ő nagy nevéért; mert tetszett az Úrnak, hogy titeket a maga népévé válasszon. Sőt tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel” (1Sám 12:22-23).

„Ámde meghallgatott Isten, figyelmezett könyörgésem szavára. Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem” (Zsolt 66:19-20).

„És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem” (Zsolt 50:15).

„Én az Istenhez kiáltok, és az Úr megszabadít engem. Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat” (Zsolt 55:17-18).

„És akármint kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt” (Jn 14:13-14).

„Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, a mit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám” (Mt 18:19).

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.).

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

A találkozásnak és a börtnek sok közös eleme van.

„Én az Istenhez kiáltok, és az Úr megszabadít engem. Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat” (Zsolt 55:17-18).

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

25. nap

Hogyan válhatsz erős közbenjáróvá

Másokért közbenjárva Jézussal egyesülünk az Ő hatalmas közbenjáró munkájában. Jézus az egyetlen tökéletes közbenjáró. Ő, a Mindenható könyörög érettünk. Ésaías, az evangéliumi próféta ekképpen írja le az Üdvözítő munkáját: *„A bűnösök közé számláltott; pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott”* (Ésa 53:12). A Zsidókhoz írt levél hozzáteszi: *„Mert mindenha él, hogy esedezzek érettük”* (Zsid 7:25). Végtelen szeretetének mindig örülhetünk. Ő minden pillanatban közbenjár értünk. Elménk fel sem foghatja e csodálatos szeretet magasztosságát, ez azonban nem azt jelenti, hogy ez a szeretet kevésbé valóságos. Amikor másokért keressük Isten kegyelmét, Jézussal egyesülünk a közbenjáró munkában. Tökéletlen, bűnnel szennyezett, az emberi természet megromlott csatornáiból fakadó imáink az Ő igazságában tisztulnak meg.

Hogyan egyesülj Jézussal a közbenjáró ima által

Amikor másokért közbenjárunk, szívünk eggyé válik Jézus szívével. Elménk egyesül az Ő mennyei céljaival. Ima által válunk eggyé Ővele, s alkotunk egy szeretetláncot.

Íme, hogyan kezd el Jézussal együtt a közbenjáró munkát.

1. Meghatározott idő az imádkozásra

Tűzz ki egy időpontot, amikor csak közbenjáró szolgálatot végzel. Márk evangéliumában olvassuk: *„Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy puszta helyre és ott imádkozék”* (Mk 1:35). Ha nem fektetünk le konkrét tervet a közbenjárásra vonatkozóan, az élet elfoglaltságai elrabolják az időnket. Manapság az élet zaja miatt nem hallható a Szentlélek szelíd hangja.

Határozz meg egy különleges helyet, ahol egyedül maradhatsz Istennel. Lehet az otthonod egyik helyisége, az irodád, a dolgozószobád, vagy a hálószoba. De lehet egy szabadtéri hely is: park, virágoskert, mező vagy bármely más hely, amely nyugodt környezetet biztosít. A legfontosabb, hogy egyedül maradj Jézussal.

2. Konkrét személyekért imádkozz

Közbenjárói szolgálatában Jézus konkrétan és név szerint imádkozott személyekért. Az Üdvözítő így bátorította Pétert: *„De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited”* (Lk 22:32). Jézus különösen Péterért imádkozott. Az Atya elé vitte tanítványának a nevét. Milyen örömet érezhetett Péter, amikor tudomást szerzett arról, hogy Jézus személyesen imádkozik érte. A Biblia arra bátorít, hogy imádkozzunk egymásért.

3. Készíts imalistát

Írd össze néhány személy nevét, s naponta az Urat keresve imádkozz értük.

4. Imádkozz hangosan

Jézus gyakran mondott közbenjáró imát hangosan. A Jézus imaéletéről szóló egyik tanulmány ezt a meglepő tényt derítette ki.

A Lk 11. fejezete szerint, amikor a tanítványok Hozzá közeledtek, hallhatták hangos imádkozását, és vágy ébredt bennük, hogy Jézussal együtt imádkozzanak. Keresztre feszítése előtt néhány órával, amikor a Gecsemáné kertben ezért a világot mondott közbenjáró imát, háromszor is a földre rogyott, és ezt mondta: „*Atyám... mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te*” (Mt 26:39).

Amikor hangosan imádkozunk, Sátán seregei megrettennek és elmenekülnek. Sátán nem bírja hallgatni a buzgó könyörgéseket, amelyek Isten trónjához emelkednek föl. A hangos szóval elmondott ima sokkal tárgyilagosabbá teszi a gondolatainkat, s kéréseink is sokkal pontosabbak lesznek. Ezért mondja a keresztény író, Ellen G. White: „**Tanuljatok meg hangosan imádkozni, amikor csak Isten hall benneteket**” (*Our High Calling*, 132. old.)

Még ha van is egy különleges helyünk, ahol csendes imát mondhatunk, Urunk meghív, hogy egyesüljünk vele buzgó közbenjáró imában, s hangosan emeljük kéréseinket a menny felé. Szeretnél erős közbenjáró lenni? Szeretnél a keresztényi tapasztalat egy új szintjére emelkedni? Vágysz mélyebb és személyesebb közösségre jutni Jézussal?

Égyesülj Jézussal a közbenjáró szolgálatban

- Szakíts egy különleges időt, egy csendes helyen a közbenjáró szolgálatra.
- Készít imalistát, írd fel neveket és konkrét kéréseket.
- Imádkozz hangosan egy olyan helyen, ahol csak Isten hallhat téged.
- Figyeld meg, hogyan dolgozik Isten. Az eredmények láttán meg fogsz lepődni! Érezni fogod, hogy szíved bensőséges vonzódást érez Iránta. Új látásmódot nyersz, hisz tudod, hogy Ő hűséges és válaszol gyermekei imáira.

Kiegészítés

Imádkozz többet, böjtölj többet, járj gyakrabban Istennel. Gondolkoztál már azon, hogy ez mit eredményezhet számodra? El tudod képzelni, milyen lesz a hívőkkel való találkozásod, ha ezeket a lelki gyakorlatokat alkalmazod?

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

Amikor másokért keressük Isten kegyelmét, Jézussal egyesülünk a közbenjáró munkában.

Tűzz ki egy pontos időt a közbenjárói szolgálatra, s ne feledd, hogy Jézus konkrét személyekért imádkozott és járt közben. Készít imalistát. Írd fel néhány személy nevét, kezd el naponta keresni Istent, s imádkozz értük hangosan. Sátán nem bírja hallgatni a buzgó könyörgéseket, amelyek Isten trónjához emelkednek föl.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világtól való távolmaradásra, a szeretetre és a többi mennyi adományra.” (*Bizonyságtételek*, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

26. nap **Lelki növekedés**

A lelki növekedés egy folyamat, amely naponkénti kapcsolatot feltételez Istennel egy egész életen át. Ma megismerjük a lelki növekedés kulcsfontosságú elemeit, valamint azt, hogy miként javulhat naponta az Istenről alkotott felfogásunk.

A lelki növekedés vagy tanítványság lényegében Isten felé közeledés egy életen át. Azt jelenti, hogy életünk minden területén nyitottak vagyunk az Istennel való közeli kapcsolatra, s engedjük, hogy az Ő akarata érvényesüljön. A lelki növekedésnek négy kulcseleme van:

- a) **Látásmód:** Istennel naponta, már az első órákban megvalósult személyes találkozók nyomán alakul ki. Az isteni akarat megismerésének keresését feltételezi, valamint az eltökéltséget és a mennyei akarat iránti engedelmisséget. Továbbá ide tartozik annak megértése is, amit Ő tenni akar bennünk és általunk.
- b) **Evangélium:** Annak elfogadása, amit Krisztus tett és tesz érettünk. Ide tartozik még az elhatározás is, hogy az evangéliumot hirdetjük mindennapi teendők végzése közben, és hogy alkalmazzuk azt a kapcsolatainkra is. *„Az erőtlenségem erőtelenné lettem, hogy az erőtlenséget megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. Ezt pedig az evangéliumért művelem, hogy résztárs legyek abban”* (1Kor 9:22-23).
- c) **Uralom:** Azt a gondolatot rejti, hogy én vagyok az agyag és Isten a fazekas (Jer 18:4). Krisztus uralmának elismerése azt jelenti, hogy alávetjük teljes mértékben magunkat Isten vezetésének és ellenőrzésének. Ennek olyannyira egy mindennapos tényezőnek kell lennie, hogy a szív megtapasztalhassa minden emberi kapcsolatomban és mindenben, amit teszek azt, hogy teljes mértékben és állandóan alávetem magam Krisztus vezetésének.
- d) **Jelenlét:** A napot Isten jelenlétében kell kezdenünk, s Vele induljunk feladatunk teljesítésére. Szokjuk meg állandó jelenlétét az életünkben és minden munkánkban. Az alapelv az, hogy legyünk egy hullámhosszon Istennel és Krisztus kegyelmével, mert ez a kegyelem tesz boldoggá és győztesé a bűn fölött. *„Megjelentetted nékem az életnek útait; betöltesz engem örömmel a te orcád előtt”* (Csel 2:28).

A gonosz uralma megakadályozásának és a legyőzhetetlen kereszténnyé válásnak az egyedüli módja az, hogy Krisztus jelenlétében kell maradnom.

„Látzólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki érzi semmisségét, és teljesen a Megváltó érdemeiben bíz. Ima, valamint Isten Igéjének tanulmányozása által, és mert hiszi, hogy Isten állandóan jelen van, a leggyengébb ember is kapcsolatban lehet az élő Krisztussal, aki fogja kezét, és soha nem ereszi el.” (A nagy Orvos lányomán, 182. old.)

Ha a fenti négy elemet alkalmazzuk, egy tökéletes egységet kapunk, s a Krisztussal ápoltságunk növekedni és fejlődni fog. Ebben az egységben a hangsúly minden esetben a keresztre, Isten legösszetettebb kinyilatkoztatására esik.

- 1. Gondjaink okait az evangélium, az uralom vagy mindkét területen kell keresnünk.**
 - a) Nem építettük be életünkbe az evangéliumot.
 - b) Nem vetettük alá magunkat Krisztus uralmának.
- 2. Nehézségeink okait gyakran a látásmód vagy az isteni jelenlét elvesztésében kell keresnünk.**
 - a) A látásmód elvesztése eltorzítja az evangéliumot.
 - b) Az isteni jelenlét elvesztése eltorzítja az uralommal kapcsolatos felfogásokat.
- 3. A legjobb választás: a látásmód és az isteni jelenlét ötvözése.**
 - a) Ha az Istenről és az Ő elvárásairól alkotott látásmódot jelenlétének érzésével ötvözzük, megváltozik az életünk.
 - b) Minden esetben látásmóddal kell indulnunk, s akkor az evangélium, az uralom és az isteni jelenlét felé fogunk haladni.

Gyakorlat

- 1. A látásmód javításának módszerei:**
 1. Tanulmányozd olyan személyek életét, akikben munkálkodott Isten.
 2. Elmélkedj Krisztus életéről.
 3. Fejlessz ki imaéletet, úgy beszélj Istennel, mint egy baráttal.
 4. Tanuld meg kívülről a Szentírást.
- 2. Az evangélium jobb megértésének módszerei:**
 1. Fogadd el azt a valóságot, hogy Jézus meghalt érted.
 2. Fogadd el azt, hogy létezésed Isten feltétel nélküli szeretetének az eredménye.
 3. Tanulmányozd az evangéliumi igazságokat.
 4. Fogadd el azt, hogy az üdvösség teljes mértékben Isten kegyelmének a munkája.
- 3. A krisztusi uralom életünkbe való beépítésének módszerei:**
 1. Imádkozz, hogy a Szentlélek mutassa meg, mit kell tenned.
 2. Kérdezd meg magadtól:
 - a) Mindennapi életemben milyen változásokat hoz Krisztus?
 - b) Milyen változásokat hoz mindennapi életembe az evangélium?
 - c) Milyen nagy változást hoz Jézus látható jelenléte azokban a döntésekben, amelyeket ma kell meghoznom?

Krisztus legyen minden döntésedben a legfontosabb!
- 4. Módszerek, melyek révén gazdagabb tapasztalatokra tehetünk szert Isten jelenlétével kapcsolatosan:**
 1. Fogadd el Krisztus ígéretének valóságát: „*Ímé, én veletek vagyok minden napon.*”
 2. Fogadd el a Szentlélek valóságát, valamint Jézus Krisztus jelenlétét az életedben (Jn 14:15-20).
 3. Naponta tegyél félre egy helyet, ahol Isten elfoglalhatja az életedet.
 4. Gyakorlati módon ismerd meg Isten jelenlétét.

(Adaptáció a „Biblikus alapelvek a keresztény sáfárságra vonatkozóan” című szeminárium alapján, melyet Benjamin C. Maxon írt.)

Kiegészítés

A tanulási folyamat alatt próbáld leírni azt a napi programot, amelyet Isten tervezett el az életedre vonatkozóan. Leírhatod, hogy mit vár el tőled, de azon személyek neveit is, akikért imádkozol, valamint az Ő üzenetét számodra.

Azért lettél teremtve, hogy kommunikálj Istennel

A lelki növekedés egy folyamat, amely naponkénti kapcsolatot feltételez Istennel egy egész életen át.

A lelki növekedésnek négy kulcseleme van:

1. Látásmód
2. Evangélium
3. Uralom
4. Jelenlét

Ha a fenti négy elemet alkalmazzuk, egy tökéletes egységet kapunk, s a Krisztussal ápoltságunk növekedni és fejlődni fog. Ezen elemek állandó fejlődése segít abban, hogy növekedjünk lelkileg. Ne feledd:

A lelki növekedés vagy tanítványság lényegében Isten felé közeledés egy életen át. Azt jelenti, hogy életünk minden területén nyitottak vagyunk egy Istennel való közeli kapcsolatra, s megengedjük, hogy az Ő akarata érvényesüljön.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

– Módszerek, melyek révén gazdagabb tapasztalatokra tehetünk szert Isten jelenlétével kapcsolatban:

1. Fogadd el Krisztus ígéretének valóságát: *„Ímé, én veletek vagyok minden napon.”*
2. Fogadd el a Szentlélek valóságát, valamint Jézus Krisztus jelenlétét az életedben (Jn 14:15-20).
3. Naponta tegyél félre egy helyet, ahol Isten elfoglalhatja az életedet.
4. Gyakorlati módon ismerd meg Isten jelenlétét.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

27. nap **Az elme és a lelki egészség (1)**

A lelki élet gyümölcsei

„A lelki élet azt nyújtja birtoklójának, amit egy egész világ keres, ám amit sosem fog megtalálni, ha nem adja át teljesen magát Istennek.” (121. levél, 1904)

A test, az elme és a lélek is nyer az Istennel való közösségből.

„Minden igazi tudomány és valódi fejlődés forrása Isten ismerete. Bármerre fordulunk a fizikai, szellemi és lelki szférákban, bárhova tekintünk – távol a büntől –, ennek az ismeretnek a kinyilatkoztatását látjuk. Ha a kutatás bármelyik vonalán haladunk azzal az őszinte céllal, hogy eljussunk az igazságra, érintkezésbe kerülünk azzal a láthatatlan, hatalmas Értelemmel, aki mindenben és mindenek által munkálkodik. Az ember értelme kapcsolatba került Isten értelmével; a véges a végtelennel. Az ilyen kapcsolat hatása felbecsülhetetlen a testre, az elmére és a lélekre.” (Előtted az élet, 14. old.)

Az Isten iránti szeretet fontos az egészség szempontjából

„Isten az emberi szervezet nagy oltalmazója. Testünkről gondoskodva együtt kell dolgoznunk Istennel. Az Isten iránti szeretet fontos az élet és az egészség szempontjától.” (Special Testimonies, Seria A, Nr.15, 18. old., 1900. április 3; Egészségügyi tanácsok, 589. old.)

A jócselekedetek a jó egészséget segítik elő

„A jótétemény kettős áldás. Segít azon, aki gyakorolja, és azon is, aki részesül benne. Az a tudat, hogy jót tettünk, a beteg test és lélek egyik legjobb gyógyszere. Az a tudat, hogy jól végeztük el feladatunkat, és örömet szereztünk másoknak, fel szabadulttá és boldoggá teszi lelkünket, és új életre kelti egész lényünket.” (A nagy Orvos lábnyomán, 257. old.)

A kegyesség összhangban van az egészségügyi törvénnyel

„Akik a bölcsesség és a szentség útján járnak, felfedezik, hogy »a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete« (1Tim 4:8). Az élet igazi örömeit élvezhetik, s nem háborgatják őket hiábavaló sajnálkozások a múltban eltékozolt órák miatt. De a jövőről szóló sötét jóslatok sem zavarják őket, ha nincsenek a szórakozások csábító hatásai alatt. A szentség nincs ellentétben az egészségügyi törvénnyel, hanem összhangban van vele. Az Úr félelme a jólét alapja.” (Christian Temperance and Bible Hygiene, 14. old., 1890; Egészségügyi tanácsok, 28–29. old.)

Állandó harc az elmére ható káros álmódolás ellen

„Aki szeretne a mennyei természet részese lenni, értse meg, hogy őrizkednie kell a világi kívánságokban rejlő erkölcstelenségtől. Állandó és kitartó lelki küzdelmet

kell vívni az elmére ható káros álmódosításokkal. Állhatatosságra van szükség, hogy ne engedjünk a kísértésnek, mely gondolatban és tettekben bűnre akar rávenni. A lelket meg kell védeni minden eleséstől hit által Jézusban, aki minden bukástól meg tud őrizni bennünket.

Tanulmányoznunk kell a Szentírást, s elmélkednünk kell tárgyilagosan és komolyan azon dolgok felől, amelyekről függ örök üdvösségünk. Jézus végtelen szeretete és kegyelme, helyettünk hozott áldozata a legkomolyabb és a legünnepélyesebb elmélkedést várja el tőlünk. Megváltónk és Közbenjárónk jelleme mellett kell kitartanunk.

Próbáljuk teljes egészében megérteni a megváltási terv jelentőségét. Elmélkedjünk Annak küldetésén, aki eljött, hogy megváltsa népét a bűntől. A mennyei témák következetes csodálata folytán hitünk és szeretetünk egyre erőteljesebbé válik." (Review and Herald, 1888. június 12.)

Az egészség megrontása gyengíti az erkölcsi erőnlétet is

„Az egészségre káros dolgok nemcsak a testi energiát, hanem a szellemi és erkölcsi erőt is gyöngítik.” (A nagy Orvos lábnyomán, 128. old.)

„Mivel az értelem és a lélek a test által jut kifejezésre, ezért a szellemi és lelki erő nagymértékben függ a testi erőtől és tevékenységtől. Mindaz, ami előmozdítja a testi egészséget, elősegíti az erős elme és a jól kiegyensúlyozott jellem fejlődését is.” (Előtte az élet, 195. old.)

A test: az elme és a lélek kifejeződésének eszköze

„A test nagyon fontos eszköz az értelem és a lélek fejlődésén keresztül a jellem kialakításában. Ezért a lelkek ellensége kísértéseivel az ember fizikai képességeit akarja gyengíteni és torzítani. Az itt elért sikerein keresztül Sátán sokszor az ember egész lényét foglyul ejti. A fizikai mivoltunkban rejlő hajlamok minden bizonnyal romlást és halált hoznak, ha nem kerülnek magasabb rendű képességeink uralma alá. Testünket lényünk magasabb rendű képességeinek kell uralniuk. Az akarat uralkodik az indulatokon, az akarat pedig legyen Isten uralma alatt. Az Isten kegyelme által megszentelt értelemnek, e nagyszerű képességnek uralma alatt kell tartania az életet.

Értelmünk, fizikai állóképességünk és életünk hossza változhatatlan törvényektől függ. E törvények iránti engedelmesség által az ember legyőzheti önmagát, saját hajlamait, győztes lehet harcában az »erők és hatalmak«, »a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak« (Ef 6:12).” (Próféták és királyok, 488. old.)

Az elmébe juttatott életadó energia

„Az Úr óhaja az, hogy elménk legyen józan és értelmes, hogy megérthesse az Ő szavainak és szolgálatának mélységeit, betöltse az Ő akaratát, az Ő kegyelmébe kapaszkodjon, s tiszta lelkiismerettel és hálás lelkiülettel végezze az Ő munkáját. Ezáltal az öröm a jó vérkeringést segíti elő. Az értelem életadó energiákat juttat az agyba. Ennek értelmében tehát sosem kell elkábítani az agyat kábítószerrel

használatával, de túlzottan felizgatni sem szabad serkentőszerekkel. Az agyat, a csontokat és az izmokat harmonikus tevékenységgel kell edzeni, hogy jól beállított gépezetként működhessen a szervezet minden része összhangban egymással, egyik vagy másik túlterhelése nélkül.” (100. levél, 1898.)

A diszpepszia* elbizonytalanítja a vallásos életet

„Az egészségügyi reform alapelveit minden kereszténynek alkalmaznia kell. Azok a férfiak és nők, akik elhanyagolják ezeket az elveket, nem tudnak felkínálni Istennek tiszta, életerős odaszentelődést, mivel az emésztési zavarokkal küzdő vagy a rosszul működő máj elbizonytalaníthatja a vallásos életet.

Az állatok húsának fogyasztása káros hatással van a lelki életre. Amikor a hús a legfontosabb élelmiszerré válik, akkor lényünk legmagasztosabb tulajdonságait legyőzi az alantas szenvedélyek. Mindez szembeszegülés Istennel, s lelki hanyatlást okoz.” (69. levél, 1896.)

A tudatos jócselekedet a legjobb gyógyszer

„A tudatos jócselekedet az egyik legjobb gyógyszer a beteg test és elme számára. Isten áldása egészséget és életet ad az áldás befogadjának. Az a személy, akinek az elméje megnyugszik Istenben és hálás, a gyógyulás útjára lépett. Némelyek nem értik meg, hogy vallásos kötelességük az elme fegyelmezése és nevelése, hogy kellemes dolgoknál időzzön, s így képessé válhatnak arra, hogy világosságot árasztanak, s ne sötétséget és keserűséget. Az ilyen emberek személyes kedvteléseiknek hódolnak könnyelmű beszédeikkel, nevetgéléseikkel és tréfáikkal, ezért depresszióba eshetnek és olyan belső lelki küzdelmet kell megvívniuk, amelyet kevesen tapasztaltak vagy értenek meg. Önmagukat csapják be azzal, hogy kereszténynek vallják magukat. Ők nem igazi keresztények.” (Signs of the Times, 1884. október 23.; Értelem, jellem, egyéniség, 35. old.)

Dolgozni a lélek és a test érdekében egyaránt

„Orvosainknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük, hogy gyógyulást szerezzenek úgy testi, mint az elme szintjén. Vigyázzanak, imádkozzanak és dolgozzanak, hogy a küzdő embereknek ne csak testi jólétet, hanem lelki áldásokat is nyújthassanak. Azok az orvosok, akik valamelyik egészségügyi intézményünkben dolgoznak, s akik Isten igazi szolgálói, egy különlegesen fontos munkát kell végezzenek minden szenvedő emberért, akivel kapcsolatba kerülnek. Egyetlen alkalmat sem szabad elszalasztaniuk, hogy a lelkeket Krisztushoz, a test és elme nagy Orvosához vezessék. Minden orvosnak kötelessége hozzáértő munkát végezni Krisztus szolgálatában. Egyetlen pillanatig sem szabad elhanyagolni a lelki dolgok iránti érdeklődést, mert ezzel eltékozlásra kerül az az erő, amely az emberek gondolatait a nagy Orvoshoz emelheti.” (223. levél, 1905.)

Az orvos, aki az elcsüggedt elmét és szívet kezeli

„Az orvosnak emberi bölcseségnél többre van szüksége ahhoz, hogy kezelni tudja a nehéz testi és értelmi betegségeket. Ha nem ismeri a mennyei kegyelem erejét, nem segíthet a szenvedőknek, sőt ellenkezőleg, csak súlyosbítja a helyzetüket. Ám

ha jól megalapozott függőségi kapcsolatban van Istennel, képes lesz kezelni az elcsüggedt és beteg elmét. A betegeket Krisztushoz fogja vezetni, s megtanítja őket arra, hogy a terhek nagy Viselőjének lábaihoz tegyék le nehézségeiket és aggodalmaikat.” (Testimony Treasures, 2. köt., 144. old., 1885; Értelmem, jellem, egyéniség, 2. köt., 417–422. old.)

Nem tesz lelki emberré, ha gyülekezeti tag, vezető, presbiter, akár lelkész vagyok. A lelkiesség egy folyamat, amely a naponkénti Istennel való járásból áll. Bárki is vagy, tudnod kell, hogy senki sem válik lelki emberré egy bizonyos gyülekezeti szolgálat vagy beosztás következtében.

Arra lettél teremtve, hogy egészséges elméd legyen

Minden igazi tudomány és valódi fejlődés forrása Isten ismerete. Bármerre fordulunk a fizikai, szellemi és lelki szférákban, bárhova tekintünk – távol a büntől –, ennek az ismeretnek a kinyilatkoztatását látjuk.

Akik a bölcsesség és a szentség útján járnak, felfedezik, hogy „a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete”. Az igazi jólét alapja az Isten-félelem. A test nagyon fontos eszköz az értelem és a lélek fejlődésén keresztül a jellem kialakításában. Ezért a lelkek ellensége kísértéseivel az ember fizikai képességeit akarja gyengíteni és torzítani. Az Úr óhaja az, hogy elménk legyen józan és értelmes, hogy megérthesse az Ő szavainak és szolgálatának mélységeit, betöltse az Ő akaratát, kegyelmébe kapaszkodjon, s tiszta lelkiismerettel és hálás lelkülettel végezze az Ő munkáját. Az, akinek az elméje megnyugszik Istenben és hálás, a gyógyulás útjára lépett.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

***MEGJEGYZÉS: Diszpepszia** – rossz közérzetet okozó, étkezés után jelentkező, felső hasi feszüléssel, puffadással, teltségérzéssel, émelygéssel stb. járó krónikus emésztési zavar.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

28. nap

Az elme és a lelki egészség (2)

Krisztus világítja meg az elmét

„Az orvosnak sosem kellene azt a tanácsot adnia a betegnek, hogy saját magára figyeljen. Feladata megtanítani a beteget, hogy remegő hit-kezelével kapaszkodjon az Üdvözítő kinyújtott karjába. Így az elmét a Világ Világosságától származó sugarak ragyoghatják be.” (120. levél, 1901.)

Az igazságnak nyugtató ereje van

„A megértett, élt és következetesen tiszteletben tartott igazság nyugtató ereje oly nagy értéket jelent egy szenvedő számára, amit emberi nyelv ki sem fejezhet. Szüntelenül mutassátok be a szenvedőknek Krisztus együttérzését és gyöngédségét, hogy bízni tudjanak abban, hogy Ő meggyógyíthatja betegségüket. Vezessétek őket, hogy megtanuljanak hinni a nagy Gyógyítóban, s akkor meg fogtok menteni egy lelket, sőt akár egy életet is.” (69. levél, 1898; Orvosi missziómunka, 309. old.)

Az igazi vallás hozzájárul az egészség helyreállításához

„Krisztus a mi nagy Orvosunk. Sok férfi és nő fordult ehhez az egészségügyi intézményhez (St. Helena Szanatórium) abban a reményben, hogy életüket meghosszabbító kezelésben részesülnek. Megannyi szenvedés miatt jutnak el ide. Mi akadályozhatná meg ezeket az embereket, akik testi kezelésre várnak, hogy Krisztushoz jöjjenek lelki segítséget találni? Miért nem örülsz testvérem és testvérnőm annak a reménységnek, hogy ha elfogadod Krisztust, Ő megáldja azokat, akik egészséged helyreállításával foglalkoznak? Miért nem osztod azt a hitet, hogy Ő munkálkodik együtt gyógyítóid erőfeszítéseivel, mivel azt akarja, hogy meggyógyulj? Ő azt akarja, hogy tiszta elmével rendelkez, hogy megérthesd az örök valóságokat. Ő azt akarja, hogy egészséges testtel rendelkez, hogy dicsőséget szerezz az Ő nevének azzal, hogy örödet az Ő szolgálatába állítod.” (Manuscript 80, 1903.)

Depresszióra hajlamos személynek adott tanács

„Oly mértékben kötelességed küzdeni a nyomasztó gondolatok és a szomorúság ellen, mint ahogyan kötelességed imádkozni. Neked kell szembeszállni az ellenség kísértéseivel, s határozott ellenőrzést gyakorolni beszéded és gondolataid fölött. Életed minden elkeseredése, amikor a kegyelemre van nagy szükséged, annak a következménye, hogy érzékeny emésztőszerveid begyulladtak, s emiatt vagy kimerült, s ezért aggódsz. Talán meglep, amit mondok, de a folyamatos ingerültség, és hogy másokat is ingerelsz lelkiállapotoddal, mivel hibákat keresel és gyanúsítgatsz, lényegében egyféle káromlást jelent. Az emésztési panaszok eme tüneteit nehéz elviselni, de uralkodj a szavaidon, s akkor nem fogsz vétkezni sem a barátaid, sem az ellenségeid ellen.” (11. levél, 1897.)

Isten jóváhagyásának biztosítóka

„Jótekonnyal van az egészségi állapotra Isten jóváhagyásának érzése. Ezáltal megerősödik a lélek a kételyekkel, a nehézségekkel és az eltúlzott aggodalmakkal szemben, melyek oly gyakran elvonják az életerőt, s a legzavaróbb és legsúlyosabb idegbetegségeket okozzák. Az Úr megígérte, hogy szeme vigyáz az igazakra, füle hallja imáikat, s az Ő szava beteljesedik.” (Életünk és munkánk, 299. old.)

A bűn és a betegség kapcsolata

„A bűn és a betegség között egy Isten által előre jelzett kapcsolat van. Ezt a kapcsolatot bármely orvos, már egyhónapnyi gyakorlat után is felismeri. Bár meglehet, hogy figyelmen kívül hagyja ezt a tényt, mivel elméje más irányzatokat követ, de ha figyelmes és őszinte, felfedezheti, hogy a bűn a betegség okozója. Az orvos legyen bölcs, értse meg ezt a kapcsolatot, s ennek alapján járjon el. Miután elnyerte a beteg bizalmát az által, hogy enyhítette szenvedéseit, s a sír pereméről hozta vissza őt, elmagyarázhatja neki, hogy a betegség a bűn következménye, s hogy van egy bukott ellenség, aki próbál elcsábítani, és aki pusztító gyakorlatokat alkalmaz mind a test, mind a lélek elvesztésére. Ajánlhatja a betegnek az önmegtágadást, valamint az élet és az egészség törvényei tiszteletben tartásának szükségességét. Főleg az ifjak elméjébe vésheti be ezeket a helyes életelveket. Isten gyöngéd szeretettel szereti teremtményeit, ám ez a szeretet ugyanakkor erőteljes is. Ő szabta meg a természet törvényeit, ám ezek a törvények nem egy kényúr elvárásai. Minden egyes »ne« szó, akár erkölcsi, akár testi téren tartalmaz egy ígéretet is, vagy legalábbis kapcsolatban van azzal. Ha tiszteletben tartjuk, lépéseinket áldások kísérik, ám ha visszautasítjuk, annak veszély és boldogtalanság lesz a következménye. Isten törvényeinek az a rendeltetése, hogy az embereket közelebb vezessek Őhöz. Ő fogja megszabadítani a gonosztól, a jóra fogja vezetni, ha engedik magukat vezetetni, de Isten sosem fogja kényszeríteni az embert. Nem érthetjük meg Isten terveit, de bízunk kell, s hitünket cselekedetekkel kell kifejeznünk.” (Testimony Treasures, 2. köt., 144–145. old., 1885.)

A bűn okozta betegségekre az evangélium jelenti a kezelést

„Amikor az evangéliumot a maga tisztaságában és erejében befogadják, ez hatékony kezelést jelent a bűn okozta betegségekre. »Feltámad... az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt« (Mal 4:2). Ezen a világon semmi sem gyógyíthat meg egy összetört szívet, nem adhat békét az elmének, nem távolíthatja el az aggodalmat, s nem úzhatja el a betegséget. A hírnév, a lángész, a tehetség – ezek nem képesek felvidítani a megterhelt szívet, helyreállítani a tönkrement életet. A lélekbe befogadott isteni élet az ember egyedüli reményége.” (78. levél, 1905.)

A menny az egészség helye

„Sátán találta ki a némelyek által hangoztatott felfogást, miszerint a lelkeség árt az egészségnek. A Biblia vallása nem árt sem a testnek, sem az elmének. Isten Lelkének befolyása a legjobb gyógyszer. A menny az egészség helye. Minél mélyebben megértjük a mennyi befolyást, annál bizonyosabb lesz a gyógyulás azon szenvedő számára, aki hisz. A kereszténység valódi elvei az emberek előtt feltárják

a felbecsülhetetlen értékű boldogság forrásait. A vallás egy kiapadhatatlan forrás, amelyből a keresztény annyit iszik, amennyit óhajt.” (Christian Temperance and Bible Hygiene, 13. old., 1890; Egészségügyi tanácsok, 27–28. old.)

A vallás a gyógyítás igazi tudománya

„A vallás a szív elve, nem pedig egy mágikus szó vagy az elme elkápráztatása. Csak Jézusra tekint. Ebben rejlik az egyedüli reménység arra vonatkozóan, hogy elnyerheted az üdvösséget úgy magad, mint a férjed számára. Ez a test és az elme gyógyulásának igazi tudománya. Az elmét nem szabad emberi lények felé terelni, csak egyedül Isten felé.” (117. levél, 1901.)

Az Üdvözítő iránti szeretet elűzi a sötétséget

„Az elmét az érzékiség járványa borította sötétségbe. A gondolatokat meg kell tisztítani. A férfiak és a nők nem értették meg, hogy a test gyógyulása szorosan kapcsolódik a szív és az elme tisztaságához. Az igazi keresztény szentséghez vezető tapasztalatot szerez. Lelkiismeretében nincs a büntudat nyoma sem, s lelkét nem szennyezi be az erkölcstelenség. Isten törvényének lelkületét és elveit alkalmazza mindennapi életében. Értelmét az igazság ragyogja be. Üdvözítője iránti tökéletes szeretetének hangulata elűzi a sötétséget, amely lelke és Isten közé ékelődött. Isten tiszta, nemes és szent akarata lett az ő akarata is. Arca mennyei fénytől ragyog. Teste pedig a Szentlélek temploma. Szentség ékesíti a jellemét. Isten meg tudja szólítani, mivel a lelke és a teste is összhangban van a mennyyel.” (Adventista Bibliakommentár, 7. köt., 921. old.)

Krisztus szeretete életet megújító erővel rendelkezik

„Az a szeretet, amellyel Krisztus árasztja el az ember egész lényét, éltető erő. Gyógyításával megérint minden létfontosságú szervet – az agyat, a szívet, az idegeket. Ezzel lényünk legmagasabb rendű képességeit tevékenységre serkenti. Száműzi a lélekből a bűnt és a bánatot, az aggodást és a gondot, amelyek felőrlik életerejét. Ez a szeretet derűt és nyugalmat hoz; olyan örömet ültet a lélekbe, amelyet semmiféle földi dolog nem tud elrontani: a Szentlélek örömét – gyógyító, éltető örömet.” (A nagy Orvos lábnyomán, 78. old., 1905; Értelem, jellem, egyéniség, 2. köt., 422–426. old.)

Közeledik a találkozó pillanata. Hogyan haladsz a böjt-terveddel?

Kiegészítés

A tanulási folyamat alatt próbáld leírni azt a napi programot, amelyet Isten tervezett el az életedre nézve. Leírhatod, hogy mit vár el tőled, de azok neveit is, akikért imádkozol, valamint Isten üzenetét számodra.

Arra lettél teremtve, hogy egészséges elméd legyen

„Krisztus a mi nagy Orvosunk. Ő azt akarja, hogy tiszta elmével rendelkez, hogy megérthesd az örök valóságokat. Ő azt akarja, hogy egészséges testtel rendelkez, hogy dicsőséget szerezz az Ő nevének azzal, hogy erődöt az Ő szolgálatába állítod.

Az Úr megígérte, hogy szeme vigyáz az igazakra, füle hallja imáikat, s az Ő szava teljesedik. Isten gyöngéd szeretettel szereti teremtményeit, ám ez a szeretet ugyanakkor erőteljes is. Ő szabta meg a természet törvényeit, ám ezek a törvények nem egy kényúr elvárásai. Minden egyes »ne« szó, akár erkölcsi, akár testi téren tartalmaz egy ígéretet is, vagy legalábbis kapcsolatban van azzal. Amikor az evangéliumot a maga tisztaságában és erejében befogadják, hatékony kezelést jelent a bűn okozta betegségekre. »Feltámad... az igazságnak napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt« (Mal 4:2). A vallás a szív elve, nem pedig egy mágikus szó vagy az elme elkápráztatása. Csak Jézusra tekintés. Ebben rejlik az egyedüli reménység arra vonatkozóan, hogy elnyerheted az üdvösséget úgy magad, mint a férjed számára. Ez a test és az elme gyógyulásának igazi tudománya. Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

29. nap **A lelki befolyások és az elme (1)**

A vallás és az egészség

„A személyes vallás a legfontosabb. János írta Gájusnak: »Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek« (3Jn 2). A testi egészség nagymértékben függ a lelki egészségtől, ezért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek. A személyes vallás a magatartásban, szavak és cselekedetek által válik láthatóvá, s olyan fejlődést eredményez, amely a tökéletesség legmagasabb fokára is eljut, és amelyet értékkel az Úr: »És ti Ő benne vagytok bételjesedve« (Kol 2:10).» (117. levél, 1901.)

Az igazi vallás erőt, nyugalmat és kiegyensúlyozottságot eredményez

„Az igazi vallás nem egy érzelem, hanem a szeretet és irgalom konkrét kifejeződése cselekedetek által. Ilyen vallásra az egészség és a boldogság érdekében van szükség, mivel behatol a lélek megszentelt templomába s kiűzi onnan a bűnös elemeket. Átvesszi az uralmat, megszenteli és beragyogja a szívet a feddhetetlenség Napjának fényes sugaraival. Az ég felé tárja ki a lélek ablakait, hogy beáramolhasson Isten szeretetének dicsősége. A nyugalom és az egyensúlyérzet azonnal helyet talál a lélekben. Mivel a mennyei légkör egy aktív tényező, amikor betölti az ember lelkét, testi, értelmi és erkölcsi erői gyarapodnak, s Krisztus képmása, a dicsőség reménysége rajzolódik ki bensőjében.» (Review and Herald, 1901. október 15; Jótékonyság, 42. old.)

Isten az élet és az öröm forrása

„Isten az élet, a világosság, az öröm forrása az egész világegyetem részére. Miként a fénysugarak a naptól, s a vizek árnai a forrásból, úgy áradnak szét Istentől az áldások, összes teremtményeire. Mindenütt, ahol ez az Istentől eredő élet a szívekben lakozik, onnan tovaárad szeretetben és áldásban másokra.» (Jézushoz vezető út, 77. old.)

Istentől kapja minden lény az életet

„Minden élőlény Isten akaratának és hatalmának köszönhetően él, s az életet Isten Fiának életéből kapja. Bármilyen képességekkel és tehetségekkel is rendelkeznek, az élőlények állandóan attól az erőforrástól függenek, amelyet az élet Forrásától kapnak. Krisztus az élet forrása. Csak egyedül Ő a halhatatlanság birtoklója, és Ő, aki a fényben lakozik, jelenthette ki: »én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.«» (Manuscript 131, 1897; Adventista Bibliakommentár, 5. köt., 1088. old.)

Sátán az elme befolyásával hat a másik elmére

„Sátán már akkor fölállította uralmát a világ fölött, amikor kiűzetett a mennyből. Fáradhatatlanul dolgozik annak érdekében, hogy megrontsa az emberek Isten iránti hűségét. Ugyanazt a módszert alkalmazza, amelyet alkalmazott a mennyben is: egyik elme befolyását a másikra. Ezáltal az emberek egymás kísértőivé válnak. Részesülnek Sátán erőteljes és megromlott érzelmeiből, és ellenállhatatlan uralmat gyakorolnak. Az ilyen gonosz érzelmek zászlaja alatt pártokba, egyesületekbe, titkos társaságokba tömörülnek, és nemzetközi ügynökök által végzik a tevékenységüket. Isten azonban nem sokáig fogja eltűnni működésüket.” (11. levél, 1903.)

Sátán célja a képességek önző módon való felhasználása

„Sátán, mint egy vadász helyezi el különleges csapdáit, hogy törbe ejtse az emberi lelket. Célja az, hogy az emberek az Istentől ajándékba kapott képességeiket önző módon használják fel, s ne szenteljék oda az Ő dicsőségére. Isten előre eltervezte, hogy az emberek abban legyenek foglalatossak, ami békét és örömet, valamint örök nyereséget szerez számukra, Sátán azonban azt akarja, hogy erőforrásainkkal mulandó dolgokra összpontosítsuk, és semmilyen jutalmat nem kínál.” (Review and Herald, 1910. szeptember 1.; Our High Calling, 202. old.)

A bűn nem hozott magával új energiát és szenvedélyt

„Nem szabad azt feltételeznünk, hogy Ádám bűnbeesésével Isten az emberi lénynek új energiát és szenvedélyt adott, mert ez azt jelentené, hogy Isten ültette a bűnre való hajlamot az emberi természetbe. Krisztus akkor kezdte el tértői munkásságát, amikor az ember bűnbe esett, hogy az Isten törvénye iránti engedelmesség és a Krisztusban levő hit által az embernek megadja az esélyt az isteni képmás megszerzésére.” (Manuscript 60, 1905.)

Mindenkinek két zászló közül kell választania

„Rettenetes küzdelem zajlik. Két nagyhatalom küzd egymás ellen – az isteni Fejedelem, Jézus Krisztus, a sötétség fejedelme, Sátán ellen. Nyílt küzdelem zajlik a szemünk előtt. Ebben a világban csak két tábor van, s minden emberi lénynek egyik vagy a másik zászló alá kell gyülekeznie. Vagy a sötétség fejedelmének zászlajához, vagy Krisztushoz csatlakozik.” (38. levél, 1894.)

A bűn megrontja egész lényünket

„A bűn kiterjed az ember teljes lényére, de hasonlóképpen működik a kegyelem is.” (8. levél, 1891.)

„A megrontott szív lerombolta a lélek nemes sajátosságait. Mindazoknak, akik szeretnék megtanulni a megváltás tudományát, Krisztus iskolájának alázatos tanulóivá kell válniuk, hogy lelkük temploma állandó lakhelyévé válhasson a Magasságos számára. Ha azt akarjuk, hogy Krisztus neveljen bennünket, lelkünket meg kell üresítenünk minden gőgös elvárástól, hogy Jézus Krisztus saját képmását helyezesse belénk.” (Our High Calling, 107. old., 1898.)

A kereszt helyes önképet ad az elmének

„Mi készíteti az emberi elmét arra, hogy helyes önképet alakítson ki magáról? Csak egyedül a golgotai kereszt. Ha Jézusra, hitünk Szerzőjére és Bevégezőjére tekintünk, minden öndicsőítési hajlamunk a porba hull. S miközben tekintetünket fölemeljük, szívünk a méltatlanság érzésével telik meg, s ez alázathoz vezet. Ha a keresztet szemléljük, olyan erőben részesülünk, amely megéri azokat a csodálatos ajándékokat, amelyeket a kereszt bocsátott a hívők rendelkezésére. Ha Krisztus által Istenre tekintünk, elillan az emberi büszkeség, s az önfelmagasztalás helyét átveszi az igazi alázat.” (Our High Calling, 116. old.)

Az ember tökéletességet nyer Krisztusban

„Krisztus élő kapcsolatba helyezi tanítványait magával és az Atyával. A Szentlélek emberi elmére gyakorolt hatása révén az ember tökéletességet nyer Krisztusban. A Krisztussal kialakított egység határozza meg az Ő kapcsolatát tanítványaival, s ez a világ előtt Jézus magasztosságának, erkölcsi kiválóságának és hatalmának a legmeggyőzőbb bizonyítéka arra vonatkozóan, hogy el fogja törölni a bűnt.” (Manuscript 111, 1903; Adventista Bibliakommentár, 5. köt., 1122. old.)

Csak Isten gyarapíthatja az ember erkölcsi értékét

„Az isteni mérce alapján az ember értéke a Krisztussal való egységétől függ, mivel Isten az egyedüli, aki fölemelheti az embert az erkölcsi méltóság szintjére Krisztus által. A világi tisztesség nem jelent nagyobb értéket annál, amit maga a Teremtő adott. A világot szerető emberek bölcsessége bolondság, s erősségük lényegében törékenység és gyengeség.” (Our High Calling, 151. old., 1873.)

Az önzés és következményei

„Az erkölcstelenség alapja az önzés, s mivel az emberi lények engedtek az önzésnek, napjainkban igencsak szemmel látható az Isten iránti hűtlenség. Nemzetek, családok és személyek törekednek arra, hogy énjüket érdekeik középpontjába helyezték. Az ember szenvedéllyel próbál uralkodni embertársain. Elszigeteli magát Istentől és társaitól, önzésében saját megzabolázhatatlan hajlamait követi. Úgy jár el, mintha mások jóléte attól függne, hogy alávetik magukat neki vagy sem.” (Review and Herald, 1903. június 25; Tanácsok a keresztény sáfárságra vonatkozóan, 24. old.)

Elnyerhető a győzelem

„Szent elvek ápolásával az ember kivívhatja a győzelmet saját bűnös hajlamai fölött. Ha aláveti magát Isten törvényének, érzelmei többé nem térnek el a helyes útról, képességeit már nem tékozolja el s nem arra használja többé, hogy olyan célokat kövessen, amelyek eltávolítják őt Istentől. A mennyei kegyelem által szavai, gondolatai és energiái megtisztulnak, kialakul új jelleme, s a bűn nyomán bekövetkezett romlást is legyőzheti.” (Manuscript 60, 1905.)

A bizonytalan elme a kísértés kezdetét jelenti

„A kísértésnek való engedés kezdete azt a bűnt jelenti, amikor az elme ingadozni kezd, s hiányzik belőle az Isten iránti következetes bizalom. A gonosz folyamatosan arra az alkalomra les, hogy helytelen képet mutasson be Istenről, s gondolatainkat tiltott területre terelje. Ha sikerrel jár, akkor a világi dolgokkal Sátán elvonja az elme figyelmét. Mindent megtesz, hogy felkorbácsolja az érzelmeket, fölébressze a szenvedélyeket, ám a ti felelősségeitek féken tartani az érzelmeket és szenvedélyeket, s azokat az értelem és a lelkiismeret ellenőrzése alá helyezni. S akkor Sátán már nem képes uralni az elmét. Krisztus felszólít, hogy vállaljuk fel az állandó küzdelmet a jellemünkben levő lelki gonoszság ellen. Le kell győzni a természetes hajlamokat. [...] Az étvágyat és a szenvedélyeket uralni kell, s az akaratot teljes mértékben Krisztus oldalára kell állítani.” (Review and Herald, 1892. június 14.; Our High Calling, 89. old.)

Senkinek sem kell elkeserednie az örökölt hajlamok miatt

„Sátán mindig készen áll és éberrel figyel, hogy becsaphasson. A csodálat minden eszközét beveti, hogy az embert az engedetlenség útjára térítse. Zavaros érzelmeket sugallva igyekszik megtéveszteni a lelkiismeretét. Hamis feliratokat helyez azokra az útjelzőtáblákra, melyeket Isten helyezett ki azért, hogy megtaláljuk a helyes utat. A gonosz erőinek épp ezen eszközei miatt – melyek a lélek felé áradó világosságot próbálják eltakarni – ruházott fel Isten mennyei lényeket, hogy vezessék, őrizzék és irányítsák azokat az embereket, akik a dicsőséget örökölni fogják. Senkinek sem kell elkeserednie örökölt hajlamai miatt, amikor Isten Lelke meggyőzi őt bűne tekintetében, amit tévedésből követett el. Meg kell térnie, meg kell vallania a bűnt, és le kell mondania a gonoszlól. Az őrzőangyalok készen állnak, hogy lelkiismeretesen vezessék a lelkeket az igaz úton.” (Manuscript 8, 1890; Adventista Bibliakommentár, 6. köt., 1120. old.)

Bűnrészesség társulás által

„Nem kell elkeserednie annak a léleknek, akit elcsábítottak a negatív befolyások, s aki másokkal társulva a bűn részese lesz és Isten akaratával és jellemével ellentétben cselekszik. »Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és aki az egeknél magasságosabb lőn» (Zsid 7:26). Jézus Krisztus nem csak Főpapunk és Közbenjárónk, hanem Áldozat a mi bűneinkért. Egyszer már önmagát adta mindannyiunkért.” (11. levél, 1897; Értelem, jellem, egyéniség, 1. köt., 28–33. old.)

Arra lettél teremtve, hogy elméd szent legyen

„Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek.” (3Jn 2)

Valahányszor Isten élete lakozik az emberek szívében, kiárad a körülötte levőkre is, áldást és szeretetet kínálva. Isten előre eltervezte, hogy az emberek abban legyenek foglalatosak, ami békét és örömet, valamint örök nyereséget szerez számukra. Krisztus akkor kezdte el térítői munkásságát, amikor az ember bűnbe esett, hogy az Isten törvé-

nye iránti engedelmesség és a Krisztusban levő hit által az embernek megadja az esélyt az isteni képmás visszaszerzésére. A bűn kiterjed az ember teljes lényére, de hasonlóképpen működik a kegyelem is.

Mi készíteti az emberi elmét arra, hogy helyes önképet alakítson ki magáról? Csak egyedül a golgotai kereszt.

„Az isteni mérce alapján az ember értéke a Krisztussal való egységtől függ, mivel Isten az egyedüli, aki fölemelheti az embert az erkölcsi méltóság szintjére Krisztus által. A mennyei kegyelem által szavai, gondolatai és energiái megtisztulnak, kialakul új jelleme, s a bűn nyomán bekövetkezett romlást is legyőzheti.”

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

30. nap

A lelki befolyások és az elme (2)

Sátán arra törekszik, hogy elkésértsen, Krisztus pedig arra, hogy hitet és reménységet öntsön a szívbe.

„Egy pillanatra se higgyétek, hogy Sátán kísértései valamilyen módon a javatokat szolgálnák. Meneküljetek előle úgy, mintha magától az ellenségtől menekülnétek. Sátán arra törekszik, hogy elkésértsen, Krisztus pedig arra, hogy hitet és reménységet öntsön a szívbe. Sátán azt sugallja, hogy bizalmunk hamis elvárásokon és ne Krisztus biztos és változhatatlan, igaz Igéjén alapuljon.” (Manuscript 31, 1911.; Our High Calling, 87. old.)

Van megoldás minden fajta kísértésre

„A kísértések minden egyes kategóriájára van sajátos megoldás. Az énünk és a bűnös természetünk elleni küzdelemben nem vagyunk magunkra hagyva, nem csak saját, korlátozott erőnkre támaszkodhatunk. Krisztus a hűséges és mindenható segítségünk. Tudva azt, hogy ilyen erő áll a rendelkezésünkre, senkinek sem kell elcsüggednie vagy elesnie.” (Review and Herald, 1884. április 8.; Our High Calling, 90. old.)

Krisztus vére az egyedüli megoldás

„Jehova törvénye mindent magában foglal. Jézus határozottan kijelentette tanítványainak, hogy Isten szent törvényét nem csak szavak és cselekedetek, hanem gondolatok, érzelmek és vágyak által is át lehet hágni. Az a szív, mely mindenkéfelett Istent szereti, nem fog hajlani arra, hogy Isten törvényét felületesen vagy csak külső szabályként kezelje. Ha megérti a Törvény lelki erejét, az alávetett és hűséges lélek tökéletes engedelmességről tesz bizonyosságot, s életének minden területén az isteni elveket tartja szem előtt. A parancsolatok igazi ereje csak ilyen engedelmesség által válik igazi lelki erővé. S akkor a bűn már visszataszítónak fog tűnni. Az öngizálás, önfelmagasztalás és a személyes érték hamis érzése megszűnik. Eltűnik a saját érdemeken alapuló biztonságérzet, s a lélekben helyet kap a mély meggyőződés a bűnről, valamint az egyén önmagával szembeni elégedetlensége. A méltatlanság érzésétől uralva a lélek elkeseredésében Isten Bárányának véréhez folyamodik, mert ez jelenti számára a gyógyulás egyedüli lehetőségét.” (Our High Calling, 142. old., 1888.)

Forduljunk szembe a kísértő kihívásával

„Sátán azt fogja sugallni, hogy bűnös vagy. Te azonban ne engedd, hogy befészkelje elmédbe magát az a gondolat, hogy mivel bűnös vagy, Isten elhagyott. Így válaszolj a kísértőnek: »Valóban bűnös vagyok, de éppen ezért van szükségem a Megváltóra. Megbocsátásra és megértésre van szükségem, és az Úr Jézus kijelentette, hogy nem veszek el, ha Hozzá megyek. Az van feljegyezve a levélben, amit írt,

hogy ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsátja és megtisztít minden hamisságtól (1Jn 1:9). Én bízom Isten Igéjében, és engedek tanácsainak.« Amikor Sátán azt sugallja, hogy elveszett vagy, válaszolj neki: »Igaz, de Jézus eljött és megkeresett, hogy üdvösséget adjon az elveszetteknek. Minél nagyobb a bűnöm, annál nagyobb szükségem van a Megváltóra.«” (98b. levél, 1896.)

Fordítsuk figyelmünket a félreértésektől Isten keze munkájára

„Isten meghívja teremtményeit, hogy forduljanak el a félreértésektől és a bizonytalanságtól, mely körülveszi őket, s csodálják az Ő kezének munkáját. Az ég csillagait érdemes csodálni. Isten alkotta azokat, hogy az ember áldására legyenek. Amikor az Ő műveit csodáljuk, angyalok csatlakoznak hozzánk, megvilágítják az elménket, s oltalmat nyújtanak a sátáni álnoksággal szemben.” (Manuscript 96, 1899; Adventista Bibliakommentár, 4. köt., 1167. old.)

A vallás befolyása

„Az igazi vallás nemesíti az elmét, finomítja az ízlést, megszenteli az ítélőképességet és birtoklóját a mennyei szentség és tisztaság részesévé fogadja. Elvezet az angyalok közelségébe, s egyre jobban elszigetel a világ lelkületétől és befolyásától. Az igazi vallás minden tettünkre és társas kapcsolatunkra befolyással van, s az önuralom lelkületét nyújtja, melynek boldogság és békeesség lesz az eredménye.” (Signs of the Times, 1884. október 23.; Egészségügyi tanácsok, 631. old.)

Az értelmi képességek fejlődése

„Ahogyan Dániel esetében is történt, az értelmi képességek fejlődése egyenesen arányos a lelki jellem fejlődésével.” (Review and Herald, 1898. március 22.; Adventista Bibliakommentár, 4. köt., 1189. old.)

A testi egészségi állapot javulása

„Amikor az elme fejleszti a képességeit, és amikor az akarat Isten oldalára van állítva, bekövetkezik a testi egészségi állapot csodálatos javulása.” (Medical Missionary, 1892. november–december; Egészségügyi tanácsok, 505. old.)

A helyes magatartástudat a legjobb gyógyszer

„Annak a tudata, hogy helyesen jártunk el, a legjobb gyógyszer a beteg test és elme számára. Isten áldásainak érzülete egészséget és erőt nyújt. Akinek a lelke Istenben nyugszik meg és hálás, a gyógyulás útjára lépett. Megalapozott elégtételt jelent az a tudat, hogy az Úr szemei ránk tekintenek és fülei készek meghallgatni imáinkat. A tudat, hogy van egy barátunk, akiben sosem csalatkozunk, akire rábízhatjuk lelkünk minden titkát, olyan boldogságot eredményez, amelyet szavakban nem lehet kifejezni.” (Signs of the Times, 1884. október 23.; Egészségügyi tanácsok, 629–630. old.)

Jézus szeretete kellemes légkörrel veszi körül a lelkeket

„Azok a lelkek, akik szeretik Jézust, kellemes és tiszta légkörrel lesznek körülveve. Vannak emberek, akik éhségben tartják saját lelküket. Őket nagymértékben segíteni fogja egy kedves szó vagy egy őszinte értékelés. Az Istentől ingyen és bőségesen

áradó mennyei áldásokat fel kell kínálni mindazoknak, akik a befolyási körünkben élnek. Ezáltal azt fogjuk igazolni, hogy a mennyei eredetű szeretet oly mértékben növekszik, amilyen mértékben felhasználjuk mások áldására. Ezzel Istent dicsőítjük.” (Our High Calling, 233. old., 1899.)

Egyetlen meggondolatlan pillanat következményei

„A lelkiismeret egyetlen védőpajzsának eltávolítása, egyetlen rossz szokás dédelgetése, a kötelességek teljesítésére való magasabb rendű készítmények egyetlen elhanyagolása a hitetés ösvényének lehet a kezdete. Ez az ösvény pedig azok soraiba vezet, akik Sátánt szolgálják. Közben mégis azt vallhatod, hogy Istenért és az Ő ügyéért lángol a szíved. Pillanatnyi meggondolatlanság, egyetlen félrelépés egész életedet terelhet rossz irányba.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 397. old.)

Isten nem tesz csodát azért, hogy eltávolítsa a hitetlenség gyümölcseit

„Isten figyelmeztet, tanácsol és dorgál, felkínálja a lehetőséget, hogy jóvátégyük tévedéseinket, mielőtt meggyökereznének bennünk és második természetünké válnának. Ám ha visszautasítjuk a helyreállítást, Isten nem lép közbe, s nem állít meg azon az úton, amit választottunk. Nem fog csodát tenni annak érdekében, hogy leállítsa az általunk elvetett magvak növekedését és gyümölcstermését. Az az ember, aki hitetlenségről vagy közönytől tesz bizonyosságot a mennyei igazság iránt, nem tesz mást, mint begyűjti azon magvak termését, amelyeket ő maga vetett el. Sokan éltek már át ilyen tapasztalatot. A hanyagságot, közönyt és az igazsággal szembeni ellenállást ápolva eljutottak oda, hogy érzéketlenül hallgatják azt az igazságot, amely valamikor megérintette a lelküket. Jéghideg ridegséggel, fémes durvasággal, áthatolhatatlan és kökemény, érzéketlen lelkülettel rendelkeznek – ilyenné válhat azon emberek jelleme, akik csak állítják, hogy keresztények. Így kell érteni azt a kijelentést is, hogy az Úr megkeményítette a fáraó szívét. Isten szólt az egyiptomi uralkodóhoz Mózes által, s felkínálta neki mennyei hatalmának meggyőző bizonyítékait, a fáraó azonban megátalkodottan utasította el azt a világságot, amely a megtéréshez vezette volna. Isten nem alkalmazott természetfölötti befolyást a lázongó fáraó szíve megkeményítésére, de mivel ellenállt az igazságnak, a Szentlélek elhagyta őt, s a saját maga választotta sötétségben és hitetlenségben maradt. A Szentlélek folyamatos visszautasításának következményeként az emberek elszakadnak Istentől. Amikor az elme megvilágosodásának módjai kimerülnek, többé egyetlen mennyei kinyilatkoztatás sem tudja kiragadni a tévelygőt a hitetlenségből.” (Review and Herald, 1882. június 20.; Our High Calling, 162. old.)

Urald a körülményeket, hogy ne a körülmények uraljanak

„Vannak olyan bajok, amelyeket enyhíthetünk, de meg nem szüntethetünk. Ahelyett, hogy a környezete alakítaná az embert, neki kell a környezetét alakítania, legyőzve az akadályokat. Azzal fejlesztheti képességeit, hogy rendet és összhangot teremtsen a zűrzavarban. Ebben a törekvésben számíthat Isten segítségére, ha igényli azt. Nincs magára hagyva, hogy egyedül birkózzék meg a kísértésekkel, a saját erejével küzdjön a próbákban. Mindenható Lény siet a segítségünkre. Jézus otthagya a menny

királyi udvarait. Szenvedett és meghalt a bűn miatt lealjasodott világon, hogy megtaníthassa az embereket, miként álljanak meg életük próbáiban, s hogyan győzzék le a kísértéseket. Ő a mi példaképünk.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 312. old.)

Isten óhaja, hogy az elme teljes mértékben megújuljon

„A bűnös gondolatok és szokások szennyét teljes mértékben el kell távolítani. Isten óhaja az, hogy az elménk teljes mértékben megújuljon, szívünk pedig megteljen az igazság kincseivel.” (Our High Calling, 108, 1901.)

Bölcsen kezeljük a különböző felfogásokat

„Valamennyiünknek tanulmányoznunk kell a jellemet és a modort, hogy tudjuk, hogyan bánjunk okosan a különféle gondolkodású emberekkel, hogy legkitűnőbb törekvésünkkel segítsük őket Isten szavának megértésében és az igaz keresztény élet megélésében. Olvassuk velük a Bibliát, tereljük a világiakról az örökkévaló dolgokra gondolataikat. Isten gyermekeinek kötelessége, hogy az Úr küldöttei legyenek, s megismerjék azokat, akiknek segítségre van szükségük. Ha valaki kísértés terhe alatt roskadozik, gondos óvatossággal karoljuk föl ügyét, és bánjunk vele bölcsen – hiszen örök élete forog kockán. Így az értük fáradozók szavai és tettei élet illata az életre vagy halál illata a halálra lehetnek.” (Bizonyágtételek, 4. köt., 69. old.)

Jézus tanítványait az elvhűség jellemzi

„Állhatatos és határozott elvek vezérlik azoknak az életét, akik Jézus lábainál időznek és Tőle tanulnak.” (Review and Herald, 1882. június 20.; Our High Calling, 162. old.; Értelem, jellem, egyéniség, 1. köt., 33–38. old.)

Mikor lesz a találkozó?

A szeminárium végén. Ha elfelejtetted, vagy ha még nem tudsz róla, vedd fel a kapcsolatot a lelkészeddel vagy a Keresztény Sáfárság Osztály vezetőjével az egyházterületnél, s érdeklődd meg az esemény pontos idejét és helyét. Mindenki jelen lesz, aki részt vesz ebben a tapasztalatban.

Sátán arra törekszik, hogy elkésersítsen, Krisztus pedig arra, hogy hitet és reménységet öntsön a szívbe.

„Egy pillanatra se higgyétek, hogy Sátán kísértései valamilyen módon a javatokat szolgálják. Meneküljetek előle úgy, mintha magától az ellenségtől menekülnétek. Sátán arra törekszik, hogy elkésersítsen, Krisztus pedig arra, hogy hitet és reménységet öntsön a szívbe. Sátán azt sugallja, hogy bizalmunk hamis elvárásokon s ne Krisztus biztos és változhatatlan, igaz Igéjén alapuljon.” (Manuscript 31, 1911.; Our High Calling, 87. old.)

Arra lettél teremtve, hogy elméd egészséges legyen

Sátán arra törekszik, hogy elkésersítsen, Krisztus pedig arra, hogy hitet és reménységet öntsön a szívbe. Az a szív, mely mindenekfelett Istent szereti, nem fog hajlani arra, hogy Isten törvényét felületesen vagy csak külső szabályként kezelje. Valóban bűnös vagyok, de éppen ezért van szükségem a Megváltóra. Megbocsátásra és megértésre van szükségem, és az Úr Jézus kijelentette, hogy nem veszek el, ha Hozzá megyek.

Minél nagyobb a bűnöm, annál nagyobb szükségem van a Megváltóra.

Az értelmi képességek fejlődése egyenesen arányos a lelki jellem fejlődésével. Aki nek a lelke Istenben nyugszik meg, és hálás, a gyógyulás útjára lépett.

Azokat a lelkeket, akik szeretik Jézust, kellemes és tiszta légkör veszi körül.

Isten figyelmeztet, tanácsol és dorgál, felkínálja a lehetőséget, hogy jóvátegyük tévedéseinket, mielőtt meggyökereznének bennünk és második természetünké válnának. A Szentlélek folyamatos visszautasításának következményeként az emberek elszakadnak Istentől. Amikor az elme megvilágosodásának módjai kimerülnek, többé egyetlen menyeyi kinyilatkoztatás sem tudja kiragadni őket a hitetlenségből.

Jézus elhagyta a mennyei udvarokat, szenvedett és meghalt a bűntől megrontott világban azért, hogy megtanítsa, hogyan viseljük el az élet kihívásait, és hogyan győzzünk a kísértések fölött. Az Ő élete tökéletes példa mindannyiunk számára.

„Aki azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világoosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

31. nap

Hogyan lehet békéd és mentális egészséged

„Áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, és akinek bizodalma az Úr; mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik, és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik” (Jer 17:7-8).

Bevezető

- A) Az ember félelmetes bizalmatlansági „aszály” közepette él, s ez számos betegség okozója. Ezzel ellentétben némely keresztény úgy él, mint az élő folyóvíz mellé ültetett fa. Figyeljük meg Ellen G. White üzenetét az *Értelem, jellem, egyéniség* című könyv első kötetéből:
1. „Tíz betegségből kilencnek az elmében kell keresnünk az eredetét.” – 60. old.
 2. „Az önközpontúság néha betegséget hordoz.” – 63. old.
 3. „A depressziós érzelmek ártanak az egészségnek.” – 64. old.
- B) Bizalom a mennyei erőben. A nyolc természetes gyógymód közül ez az egyik. Az Istenbe vetett bizalom olyan erőforrás, amely a Teremtő és Megmentő szeretetteljes jelenlétét hozza magával, hogy békét és lelki erőt nyújtson. Hogyan tudunk szert tenni erre a bizalomra? Tudjuk, hogy a bizalom isteni ajándék. Az ilyen bizalom békét hoz a megterhelt elmének, pozitívan hat a test és egész lényünk egészségi állapotára, s ekképp javul lelki egészségünk is. Tegyük fel magunknak a kérdést: Hogyan adhat békés elmét Isten, ha elménk mindenfélével meg van terhelve? Tanulmányozni fogjuk azokat az okokat, amelyek akadályozzák a bizalmat.

I. Az elme meggyógyítása (Olvasd el Zsolt 32:3-4 verseit)

Az *A nagy Orvos lábnyomán* című könyv egyik fejezete az értelmi egészségről szól. Ebből a fejezetből említünk meg hét okot, amelyek távol tartják a békét, bizalmatlanságot szülnek és betegé teszik az elmét.

„Számos betegség a depresszió következménye. Bánat, aggodás, elégedetlenség, bűntudat, bűnös állapot, gyanakvás – ezek egyaránt felőrlik az életerőt, és kaput nyitnak az összeomlás és a halál felé.” (A nagy Orvos lábnyomán, 241. old.)

1. Ez történt Dáviddal is, amikor rejtegette a bűnt, s naponta küzdenie kellett a bűntudatával. Figyeljük meg a szöveget: „Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt” (Zsolt 32:3). Számos esetben egy gyomorfekély, gyomorpanasz mögött az orvosok számára láthatatlan probléma áll, amit azonban nagyon jól ismer a beteg: tiltott nemi kapcsolatok, házastársi hűtlenség, lopás, gyilkosság vagy valami hasonló.
2. Figyeljük meg Dávidot a bűnvallomása után: „Vétkemet bevallám néked, bűnömöt el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak – és te elvetted rólam bűneimnek terhét” (Zsolt 32:5). Most már reménnyel teltnek,

bizakodónak, szeretetteljesnek látjuk Dávidot. Ami vele megtörtént, veled is megtörténhet. A bűn megvallása Isten és embertársaim előtt majdhogynem helyreállítja az egészségi állapotot. Egy megelégedett és örömteli lélek egészséget nyújt a testnek és erőt a léleknek. Amikor valaki megbocsát embertársának, akkor nem csak a megbocsátott jár jól. A legnagyobb előnyt a megbocsátó ember élvezi, mert eljut oda, hogy megismeri személyesen Istent, mivel megízleli azt a szeretetet és megbocsátást, ami Isten jellemtulajdonsága. A megbocsátás lelki és értelmi aktusának eredményeként kialakuló érzelmek az egészség javulását szolgálják.

3. Mit kell tenned, amikor negatív érzelmek kerítenek hatalmukba? Biztos lehetsz abban, hogy Isten és a Szentlélek veled van. Elkeseredésed ellenére bizz Istenben, s Dánielhez hasonlóan naponta háromszor imádkozz. Hangosan imádkozz, hogy halld saját hangod, s jól megfontold mondandódat:

„Szerető Atyám, az Úr Jézus nevében, és a Szentlélek erőteljes segítségével kérek, üzd ki szívemből a szomorúságot, a szorongást és az ellenségeskedést. Kitárom előtted a lelkem, trónusod elé járulok, hogy kegyelmet találjak. Tölts be engem örömmel, a Te jelenléteddel, háláérzettel, bizalommal és alázatos lélekkel azok iránt, akiket megbántottam, hogy bocsánatot kérhessek, és hogy megbocsássak azoknak, akik megsebeztek.”

Továbbá minden reggel ismételd el a következő szöveget: *„Ez a nap az, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen!”* (Zsolt 118:24). A nap végén pedig ismételd el még egyszer.

Most pedig ismerjük meg az Istenbe vetett bizalom másik módszerét:

II. Az ima erőforrást nyújt a betegség tudományos kezelésére (Lásd Jak 5:15).

1. Egy tanulmány során a megfigyelt személyek nem tudták, hogy egy kísérlet alanyai. Nemrégiben egy amerikai kórház végezte el, olyan betegek bevonásával, akik kezelés alatt álltak.

Az intenzív osztályon a betegeket találomra két csoportra osztották: az első csoport olyan betegekből állt, akiknek minden szükséges ellátást biztosítottak, a második csoportnak pedig szintén biztosították a műtét utáni előírt ellátást (a személyzet sem tudta, hogy egy tanulmányban vesz részt), azonban ez utóbbi csoport tagjaiért egy bizonyos távolságra levő gyülekezet tagjai imádkoztak hetente (az imádkozók szintén nem tudták, hogy megfigyelik őket, továbbá nem ismerték a betegeket, és a betegek sem tudtak az imákról). Íme, az eredmények:

- a) Az első csoportban a betegek több műtét utáni szövődményről panaszkodtak, s hosszabb ideig kellett az intenzív osztályon maradniuk.
- b) A második csoportban a betegek kevesebb időt töltöttek az intenzív osztályon, és kevesebb szövődményről számoltak be.

A tanulmány következtetése lényegében elismeri, hogy bizonyos feltételek mellett a gyógyulás folyamatában természetfölötti erők is részt vesznek. Ilyen feltétel például az ima és a hit. Ez egy tárgyilagos, pontos és tudományos bizonyítása annak, hogy az ima ereje és az Istenbe vetett bizalom valóságos.

2. Mit jelent az ima és az ima ereje? Az ima a szív kitérítése Isten előtt úgy, mint egy barát előtt. A beteg ügyét annak kezébe helyezheti, aki így szól: „*Én, az Úr vagyok a te gyógyítód.*”

Az ima Istenhez emel. Amikor a beteg kapcsolatba lép a végtelen erő Forrásával, s ha gyógyulása Isten dicsőségét szolgálja, akkor meggyógyul. Ha Istennek más az akarata, akkor erőt ad, vagy olyan módszereket bocsát a beteg rendelkezésére, melyek révén könnyebbé teszi a terhet, vagy enyhíti a szenvedést.

Figyeljünk meg egy gondolatot, amely jól magyarázza, ahogyan az Istenbe vetett bizalom hat az emberi szervezetre.

III. A gondolatok, érzések és érzelmek hatása az immunrendszerre

A pszichoneuro-immunológia az a tudományág, amely a gondolatok, érzelmek és érzések immunrendszerre gyakorolt hatását tanulmányozza. Vizsgálja a lelkiállapot hatását a testi betegségekre.

A lelkiállapotot különböző tényezők befolyásolják.

Egy személy pszichikai állapotát gyakran befolyásolja az otthonról, iskolából, közösségből hozott kultúra (hitek, elvárások, gyakorlatok). A kultúra alakítja vagy akár programozza a személyek pszichikai állapotát, ugyanakkor az elme is alakítja az immunrendszer reakcióit.

Az alábbi példa bemutatja, hogyan működik ez a fontos rendszer, és hogyan befolyásolja az elme.

Eset: A nagymama és az édesanya arra tanítják András, hogy nem jó, ha hirtelen megváltozik a test hőmérséklete, mert könnyen megbetegedhet. „Ha ki vagy izzadva, sose zuhanyozz hideg vízzel” – mondják neki. „Várd meg, míg csökken a tested hőmérséklete. Különben megbetegedhetsz. Figyeld meg, mi történik a fölmelegített vasdarabbal, ha vízbe tesszük: elhajlik. Veszélyes tehát a hideg zuhany a felhevült testre.”

S mivel ez a kijelentés folyton megisméltődött, András kultúrájának a részévé vált. Alakította és beprogramozta a gondolkodását, s ezáltal az immunrendszerét is.

Amikor majd felnőtt, lesz saját háza, és üzletember lesz, egy nap talán izzadtan tér haza. Beáll majd a zuhany alá, s észreveszi, hogy nem folyik a meleg víz. Megengedi a hideg vizet, ám akkor eszébe jut a gyerekkorban kapott tanács: „Hidegvíz... felhevült test... veszély.”

András lezuhanyzik, munkába megy, s elfelejti a zuhany alatt történeteket. Este azonban mégis rosszul érzi magát. Nehezen alszik azon az éjjel, s másnap mellkasi fájdalommal ébred, bedugult az orra, és láza is van.

Mi történt?

Természetesen számos magyarázat létezik, ám a pszichoneuro-immunológia egyik magyarázata az, hogy abban a pillanatban, amikor a felhevült test megérezte a hideg víz sugarat, András tudatalattija ezt az információt egy súlyos következménnyel, a betegséggel társította. Szervezete azonnal reagált, immunrendszere fellépett a betegség ellen, s működésbe léptetett egy sor védekezési eszközt: láz, gyulladás stb.

Nagy hatással van az elme a szervezetre, s ezt igencsak befolyásolja a kulturális környezet, amelyben az illető személy felnőtt és nevelkedik. Ebből két fontos tanulságot vonhatunk le:

- a) Amikor az elme nyugodt és bízik Istenben, amikor bizakodó, hálás és a Teremtőt imádó légkörben növekszik, az agyból kiinduló elektromos áramlások a szervezetbe egészséget és életerőt szállítanak.
- b) A szokások megváltozásához szükség van egy fokozatos, türelemmel véghezvitt nevelési folyamatra. Az elmében és az immunrendszerben egy új rendszer bevezetéséhez időre van szükség, mivel folyamatról beszélünk.

IV. Isten nagy és értékes ígéretei

Isten minden embernek küldött egy szerelmeslevelet – a Bibliát. Levele tele van ERŐTELJES ÍGÉRETEKKEL minden ember számára, aki lelki elégtételre, életének értelmére és életerőre vágyik.

A Bibliában 3 565 ígélet található. Hány ígéletnek örültél eddig? Hányat tettél magadévá, s hányra vonatkozóan kérted az Urat, hogy teljesítse a te életedben is?

1. A továbbiakban felsorolunk néhány ígéletet: „Azért mondom néktek: Amit könyörgétekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek” (Mk 11:24). „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit” (Zsolt 37:4). „Hagyjad az Úrra a te útadat, és bizzál benne, majd ő teljesíti” (Zsolt 37:5).
2. Hogyan kérheted az ígéletek teljesedését saját életedre és családjadra?

Elsősorban: Olvasd el kétszer vagy háromszor hangosan a kiválasztott ígéletet, s próbáld megérteni azt, amit Isten ígér.

Másodsorban: Fedezd fel, hogy milyen feltételek szükségesek ahhoz, hogy teljesedjen az ígélet, és légy kész eleget tenni ezeknek a feltételeknek.

Harmadsorban: Kérd imában, hogy teljesedjen számodra az ígélet, és mondd el, hogy vállalod a feltételeket. Előre is adj hálát imád meghallgatásáért, és azért, hogy az Úr teljesíti az ígéletet. Mondd el, hogy már eldöntötted, eleget teszel a feltételeknek.

Negyedsorban: Csodálatos eredményekre számíthatsz: békés lelkiállapotra, lelki egészségre, öröme, életerőre, ami testi erőnlétet, s közvetve teljes egészséget fog eredményezni.

V. Isten erőt ad ahhoz, hogy változtassunk rossz szokásainkon

1. Dr. César Gálvez az „*Erő az életmódbeli szokások megváltoztatásához*” című könyvében szemlélteti mindazt, amit közölni szeretnék veled ezen a héten:

„Már régóta egyedül élek egy panzióban, vagy éppen ott, ahol ebédidőben szoktam tartózkodni. Nyomaszt a munkám és a tanulmányaim.” Ezt egy tanár mondta, amikor segítségért folyamodott hozzám. „Az orvos azt mondja, hogy magas a vérnyomásom, a koleszterinszintem, és hogy stresszes vagyok. Azt javasolta, hogy ha el akarom kerülni a szívbetegséget, akkor mondjak le tevékenységeim egy részéről. Kérem, segítsen! Nem tudom, hogy kezdjem el!”

Elbeszélgettünk, s megtudtam, hogy biológianár egy híres magániskolában, és épp a mesteri diplomája megszerzésére készül. Megfigyeltem, hogy túlsúlyos, arca aggodalmat fejezett ki, kedves mosolya teljes ellentétben állt belső lelkiállapotával.

„Kész vagyok megtenni bármit, amit mond. Hogyan kezdjem el?”

Új barátom tanult, értelmes és őszinte ember, ám tanácsra volt szüksége. S habár megalapozott erkölcsi és vallási elvekkkel rendelkezett (adventista volt), baj volt az életmódjával. Fizikai és pszichikai gondjai voltak.

Kezdetben azt javasoltam, hogy csupán pár változást vezessen be az étrendjébe: fogyasszon kiadós reggelit és könnyű vacsorát, délben pedig ebéd előtt egyen meg egy tál zöldséget. Emellett közösen kidolgoztunk egy mozgástervet: kezdetben gyalogoljon 35 percet naponta.

A következő lépés az volt, hogy kidolgoztunk egy stratégiát dühének féken tartására, mivel ezen igencsak változtatni szeretett volna, mert nagyon sok feszültséget keltett benne.

A következő héten megmutatott nekem egy füzetet, amelyben kidolgozta a stratégiát.

Ez a barátom, aki jelentkezett nálam, a tudomány és az oktatás terén munkatársam, most új életmódot követ, amely olyan pszichikai erőt nyújt számára, ami a mennyei erőben való bizalom mellett segít neki minőségi életet folytatni.

Következtetés

1. Az egészségügyi üzenet azért adatott, hogy mindannyian hasonló tapasztalatot élhessünk át: hozzunk elfogadható, progresszív és kellemes változásokat, hogy örülhessünk az egészségnek.
2. Az egészségügyi üzenet pozitív, sosem negatív. Szeretném azzal zárni, hogy az Istenbe vetett bizalom sokkal több örömet hoz, mint a munkaképesség vagy az evangélium hirdetése.

Ma, eddig még sosem tapasztalt módon támasztja alá a tudomány is az egészségügyi üzenetet. Hatékony: egészséget, minőségi és hosszú életet eredményez, ha valaki gyakorlatba ülteti. Vonzó: ki ne szeretne Dánielhez és három társához hasonlítani? Ők értelmesek és lelki emberek voltak.

3. Az egészségügyi üzenet bővülő életet jelent számodra és számomra. Szeretnél hálát adni Istennek ezért a csodálatos áldásért? Szeretnél másképp viszonyulni az egészségügyi üzenethez? Isten áldjon meg téged!

A mai elmélkedés szerzője dr. César Augusto Gálves V., a Perui Egyetem tanára.

Kiegészítés

A találkozózn jelen lesznek majd mindazok, akik részt vettek a lelki szemináriumon. Ez lesz életedben a Pünkösöd. Tarts ki!

Örülj már most az áldásoknak.

Azért lettél teremtve, hogy egészséges elméd legyen

Mit kell tenned, ha negatív érzelmekkel vagy tele? Biztos lehetsz abban, hogy Isten és a Szentlélek veled van, s elkeseredésed ellenére bízzál. Minden reggel ismételd el a következő szöveget: „*Ez a nap az, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen!*” „*Áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, és akinek bizodalma az Úr; mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik, és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik.*” A bűn megvallása Isten és embertársaim előtt helyreállítja az egészségi állapotot.

A megelégedett és örömteli lélek egészséget nyújt a testnek és erőt a léleknek. Amikor egy személy megbocsát embertársának, akkor nem csak a megbocsátott az egyedüli, aki jól jár. A legnagyobb előnyt a megbocsátó személy élvezi. Eljut oda, hogy megismeri személyesen Istent, mivel megízleli azt a szeretetet és megbocsátást, ami Isten jellemtulajdonsága. A megbocsátás lelki és értelmi folyamatának eredményeként kialakuló érzelmek az egészség javulását szolgálják.

A szokások terén minden egyes változáshoz szükség van egy fokozatos, türelemmel véghezvitt nevelési folyamatra. Az elmében és az immunrendszerben egy új rendszer bevezetéséhez időre van szükség, mivel folyamatról van szó.

Csodálatos eredményekre számíthatok: békés lelkiállapotra, lelki egészségre, öröme, életerőre, ami testi erőnlétet, s közvetve teljes egészséget fog eredményezni.

Az Istenbe vetett bizalom sokkal több örömet hoz, mint a munkaképesség vagy az evangélium hirdetése.

*„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre.”
(Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)*

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

32. nap Öröm az Úrban

„Isten arra hívta el gyermekeit, hogy Krisztust képviseljék, bemutassák az Úr jóságát és irgalmasságát. Miként Jézus is kinyilatkoztatta nekünk az Atya jellemét, úgy kell nekünk is kinyilatkoztatnunk a világnak, mely nem ismeri bensőséges, irgalommal teljes szeretetét.

»Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; Én ő bennök, és te énbennem; ... hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem« (Jn 17:18,23). Pál apostol így szól Jézus tanítványaihoz: »Akik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak... levele vagytok«, »amelyet ismer és olvas minden ember« (2Kor 3:3,2). Jézus minden egyes gyermeke nyílt levél a világnak. Ha Krisztus követői vagytok, Isten annak a családnak, háznak, utcának és városnak, melyben éltek, bennetek egy levelet küld. Jézus, ki bennetek lakozik, általatos kíván szólni azokhoz, akik Őt még nem ismerik. Lehet, hogy a Bibliát nem olvassák, lapjáról a hozzájuk szóló hangot nem hallják; az Isten műveiből kiáradó szeretetet nem látják. Ha azonban Krisztus őszinte tanítványai vagytok, lehetséges, hogy általatos istenismeretre jutnak; felfogják jó voltát, megnyerhető, hogy Istent szeressék és Néki szolgáljanak.

A keresztyének hivatása, hogy a menny felé vezető úton a világosság hordozói legyenek, és a Krisztusról rájuk sugárzó fényt szétáraszák az egész világra. Legyen életük és jellemük olyan, hogy általa Krisztusról és szolgálatáról az emberek helyes fogalmat alkotassanak.

Ha tényleg Krisztust képviseljük, Isten szolgálatát oly vonzónak tüntetjük fel, amilyen az a valóságban. Keresztyének, akik állandóan szomorkodnak, zúgolódnak és panaszkodnak, helytelen színben tüntetik fel Istent és a keresztyén életet. Azt a benyomást keltik, mintha Istennek nem tetszene gyermekeit boldognak látni, és így hamis bizonyágot tesznek mennyei Atyánkról.

Sátán ujjong, ha Isten gyermekeinek hitét megingathatja, vagy őket kétségbe ejtheti. Öröme szolgál, ha bizalmatlanok vagyunk Istennel szemben, és kételkedünk abban, hogy Ő készséges és hatalmas minket megvásárolni. Örül, ha azt hisszük, hogy Isten atyai gondoskodásával kárunkat okozza. Sátán úgy tünteti fel előttünk Istent, mintha semmi részvétellel és irgalommal nem viseltetne irántunk. Istenre vonatkozólag állandóan elferdíti az igazságot; Istenről helytelen fogalmakkal tölti be képzeletünket. Ahelyett, hogy elmélkednénk mennyei Atyánkra vonatkozó igazságokon, Sátán hamis sugalmazásaira hallgatunk, és miközben bizalmatlankodunk Isten iránt és zúgolódunk ellene, nevére szégyent hozunk. Sátán törekszik a vallásos életet komorrá, bússá tenni, hogy fáradságosnak és nehéznek tűnjék fel. Ha pedig a keresztyén életében a vallást ilyen színben mutatja be, hitetlensége által Sátán csalását támogatja.

Sokan, életútjukon gyakran foglalkoznak hibáikkal, gyengeségeikkel, fogyatkozásaikkal, csalódásaikkal, és szívük csüggedt. Európai tartózkodásom alatt egy ilyen lélektől levelet kaptam, melyben kétségbeesésében vigasztalást kért tőlem. A levél vétele utáni éjjelen álmodtam. Nagy kertben jártam, melynek tulajdonosa körülvezetett mindenfelé. Én virágokat szedtem és kellemes illatukban gyönyörködtem, amikor hittestvérem, akitől az említett levelet kaptam, és aki szintén mellettem haladt, a jelentéktelen tövisekre

figyelmeztetett, melyek útját állták. Szomorúan állt ott és panaszkodott. Nem követte a vezetőt a helyes ösvényen, hanem a tövises és csalánok között botorkált ide s tova. »Nem szomorú-e – így panaszkodott –, hogy ezt a szép kertet így elcsúfítják a tövises és a csalánok?« A vezetőnk így felelt: »Ne vesződj a tövisekkel, melyek csak megsebeznek! Szedd inkább a rózsákat, liliomokat és szegfűket!«

Nemde ti is szereztek már életekben szép tapasztalatokat? Vajon nem éltetek-e már át olyan becses időszakokat, amikor szívetek örömpesve köszöntötte Isten Lelkét? Ha visszapillantotok a múlt eseményeire, nem jut-e sok drága és fenséges tapasztalat eszetekbe? Nem állnak-e Isten ígéretei – nyíló virágokhoz hasonlóan – életek útján mindenütt? Akarjátok-e szíveteket örömmel betölteni szépségükkel és pompájukkal?

A tövises és csalánok csak megsebeznek és fájdalmat okoznak; s ha ezeket gyűjtitek és másoknak is adjátok, megvetitek Isten javait, és másokat is távol tartotok az élet útjától.

Nem bölcs dolog, ha állandóan a múlt szomorú emlékeire gondolunk, ha az élet csatlódásait és igazságtalanságait idézzük emlékezetünkbe, ha mindaddig beszélünk róluk és panaszkodunk, amíg csüggedés vesz rajtunk erőt. Az elcsüggedt lelket sötétség veszi körül, mely kizárja szívéből Isten világosságát, és mások életútjára is árnyékot vet.

Hála legyen az Úrnak a szemünk elé tárt kellemes és barátságos emlékekért! Olyképpen gyűjtsük egybe szeretetből fakadó ígéreteit, hogy azok minden időben szemünk előtt legyenek. Isten Fia elhagyja Atyja trónját, és istenségét emberi alakba öltözteti, hogy az embert Sátán hatalmából megválthassa; győzelme megnyitja számunkra az eget, és bepillantást enged az isteni dicsőség birodalmába; az elbukott emberiség megmenekülése az örvényből, melybe bűnei sodorták; Istennel való közösségének újbóli visszaállítása, amikor a Megváltóba vetett hit által megállja a hit próbáját, Krisztus igazságát ölti magára és trónjához emeltetik fel – mindezek olyan képek, melyeket Isten azért tár szemeink elé, hogy felettük gondolkozzunk.

Ha Isten szeretetében kételkedünk avagy ígéreteivel szemben bizalmatlankodunk, szégyent hozunk rá, és elsomorítjuk Szentlelkét. Milyen fájdalmas érzések hasogatnák az anya keblét, ha gyermekei állandóan arról panaszkodnának, hogy anyjuk rosszakarójuk, holott egész életét gyermekei javára áldozta, hogy minden kényelmet megszerezzen számukra?! Feltéve, hogy kétségbe vonják anyjuk szeretetét, az anya szíve bizonyára megszakadna. Mit érezne az az atya, akit gyermekei ilyen bánásmódban részesítenének? És mit gondoljon menyeyi Atyánk, ha nem bízunk szeretetében, mely arra indította, hogy egyszülött Fiát halálra adja érettünk, hogy ezáltal örök életet nyerjünk? Az apostol így ír: »Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?« (Róm 8:32). És mégis mily sokan mondják tetteikkel, sőt szavaikkal is: »Ez nem rám vonatkozik. Talán másokat igen, de engem nem szeret az Isten.«

Mindez saját lelketeknek árt, mert a kétkedésnek minden szava meghívó Sátán kísértései számára; megerősíti bennetek a kétkedés iránti hajlamot, és tovaűzi töletek a szolgáló angyalokat. Ha Sátán kísért titeket, a kétely vagy hitetlenség egyetlen szavát se ejtsétek ki. Ha sugalmazásait meghalljátok, bizalmatlanság és lázadó gondolatok támadnak szívetekben. Ha érzelmeiteket kifejezésre juttatjátok, akkor a kétely minden egyes szava nemcsak magatoknak árt, hanem olyan magvetés lesz, mely mások szívében is gyökeret ver és mérges gyümölcsöt terem; lehetetlen lesz saját szavaitok káros hatását ellen-

súlyoznotok. Magatok talán kigyógyulhattok a kísértésekből, és kiszabadulhattok Sátán csapdájából, de mások, megfertőzve káros befolyástoktól, talán többé soha nem tudnak a hitetlenség töréből kiszabadulni, melybe a ti hitetlenségetek vezették őket. Milyen fontos tehát, hogy csak olyan dolgokról beszéljünk, melyek lelki erőt és életet lehelnek.

Az angyalok figyelik, meghallgatják, milyen jelentéseket adtok a világnak mennyei Mesteretekről. Társalgástok Róla folyjon, aki az Atya előtt közbenjár. Ha barátaitokat üdvözölve kezeteiket nyújtjátok, legyen Isten dicsérete szívetekben és ajkatokon. Így azok gondolatai is Jézusra fognak irányulni.

Mindenkit érnek megpróbáltatások, fájdalmak és szomorúságok, melyeket nehéz elviselni; kísértések környékeznek, melyeknek nehéz ellenállni. Ne egymásnak panaszkodjatok el gondjaitokat, hanem vigyétek imáitokban Isten elé! Legyen életszabályotok, hogy kétely vagy csüggedés egyetlen szavát sem ejtitek ki ajkatokon! Nagyban hozzájárulhatok mások életének felvidítéséhez, amennyiben őket a remény és vigasz szavaival megerősítitek.

Sok derék lélek van rettenetes kísértéseknek kitéve. Gyakran közel vannak az eleséshez, az önmagukkal és Sátánnal vívott küzdelemben. Ne csüggedjétek el őket nehéz harcokban! Bátorítsátok őket reményt keltő szavakkal, amelyek buzdítóan hatnak rájuk. Ha így cselekesztek, Krisztus fénye sugárzik szét rólatok, »mert közülünk senki sem él önmagának« (Róm 14:7). Öntudatlanul is szétáradó befolyásunk vagy buzdítani és erősíteni fog másokat, vagy pedig elcsüggeszt, és Krisztustól és igazságától tovaűz.

Sokan tévesen képzelik el Krisztus jellemét és életét. Azt hiszik, hogy nem volt életében melegség és napfény, hogy mindig komoly, szigorú és örömtelen volt. Ilyen komor nézetek gyakran az egész keresztény élettapasztalatot beárnyékolják.

Gyakran hallhattuk, hogy Jézus sírt, de sohasem látták Őt nevetni. Üdvözítőnk tényleg a fájdalmak embere volt; ismerte a gondot és szomorúságot, mert szíve minden emberi nyomor előtt nyitva volt. Bár élete az önmegtagadás élete volt, melyet fájdalom és gond árnyékolt be, de kedélye, lelkülete nem volt nyomott. Arcvonásai nem mutattak haragot és bosszúságot, hanem mindig békések, derűsek voltak. Szívéből az élet kimeríthetetlen forrása áradt, s bárhová ment is, oda nyugalmat, békét, örömet és vidámságot vitt.

Üdvözítőnk élete állandóan a legmélyebb és legszentebb komolyságot árasztotta, de sohasem volt szomorú vagy komor. Azok életét, akik Őt mintaképüknek tekintik, szent és komoly célok fogják betölteni; személyes felelősségük teljes tudatában lesznek. A könnyelműségtől tartózkodnak, többé nem találnak örömet hangos mulatozásokban, nyers tréfálgatásban. Jézus Krisztus hite a vizek árjához hasonló békét nyújt. Az öröm fényét nem oltja el, s a mosolyt nem hamvasztja el az arcokról. Krisztus nem azért jött a földre, hogy Néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon; s ha szeretete uralja szívünket, példáját követni fogjuk.

Ha főként embertársaink szeretetlen, rosszakarató eljárására gondolunk, lehetetlen, hogy őket úgy szeressük, mint ahogy Krisztus szeretett bennünket. Ha azonban gondolkozunk Krisztusnak irántunk tanúsított csodálatos irgalmasságán, ezt a lelkületet árasztjuk másokra is. Szeressük és becsüljük egymást annak ellenére, ha látjuk is egymás hibáit és fogyatkozásait! Gyakoroljuk az alázatosságot; a saját erőnkben ne bizakodjunk, és mások gyengeségeit türelmesen szenvedjük el! Ez kiöli a szűkkeblőséget és az önzést, és nemességé, nagylelkűvé tesz.

A zsoltáros így énekel: *»Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj!«* (Zsolt 37:3). *»Bízzatok Istenben«*. Minden napnak megvan a maga terhe, gondja és fáradsága; és milyen előszeretettel beszélünk ezekről! Hány hiábavaló gond hatol szívünkbe, hányszor beszélünk gondjaink terhéről, annyira, mintha nem volna szeretetteljes, irgalmas Megváltónk, aki mindig kész kérésünket meghallgatni, és minden időben, minden nyomorunkban segítségünkre jönni.

Jézus a barátunk. Vannak, akik állandóan félelemben élnek, gondokat okoznak maguknak. Bár napról napra láthatják Isten szeretetének kézzelfogható bizonyítékait, állandóan örvendhetnek atyai gondviselésének, de mindezt az áldást észre sem veszik. Gondolataik állandóan kellemetlen dolgoknál időznek, melyeknek bekövetkezésétől félnek. És ha tényleg vannak nehézségek, azok bár jelentéktelenek, mégis elvakítják őket mindazzal szemben, amikért hálásnak kellene lenniük. Ahelyett, hogy a felmerülő nehézségek őket Istenhez, az egyedüli Segítőhöz űznék, ellenkezőleg, elszakítják őket Tőle, mert nyugtalanságot, zúgolódást ébresztenek szívükben.

Helyesen cselekszünk-e, ha ilyen hitetlenek vagyunk? Miért lennénk hálátlanok, bizalmatlanok? Jézus a mi barátunk; az egész menny élénk részt vesz boldogulásunkban. Ne engedjük, hogy a mindennapi élet viszontagságai és küzdelmei kedélyünket izgassák, gondfelhőbe borítsanak! Ha ezt megengedjük, akkor állandóan találunk olyasmit, ami kínoz és nyugtalanít. Ne aggódalmaskodjunk, mert ez életünket felemészti és sorvasztja, de nem segít terheinket hordozni.

Üzleti, anyagi zavarokkal küzdhetünk, a jövődő sötétén állhat előttünk, veszteségek fenyegethetnek bennünket, de ne csüggedjünk, hanem vessük gondjainkat Istenre, és legyen szívünk nyugodt és vidám. Imádkozzatok bölcsességért és értelemért, hogy ügyeiteket helyesen vezethessétek, hogy így kárt és veszteséget elkerüljete! Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, hogy kedvező eredményeket érjetek el! Jézus megígérte segítségét, de nektek is törekednetek kell. Ha mennyei Segítőtökben bízva, minden tőletek telhetőt megtettete, akkor nyugodtan várhatjátok az eredményt.

Isten akarata és szándéka nem az, hogy gyermekeit gondok, terhek nyomják. De az Úr nem csal meg bennünket. Nem mondja: *»Ne féljete; életetek útján nincs semmi veszély.«* Tudja, hogy veszedelmek és megpróbáltatások várnak ránk, és ehhez mérten bánik velünk. Nem szándéka népét kivenni a bűnnel és bajjal telt világból, de rámutat arra a segítségre, amelyben sohasem csalódhatunk. Így imádkozik tanítványaiért: *»Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól«* (Jn 17:15). *»E világon nyomorúságotok leszen; én meggyőztem a világot«* (Jn 16:33).

Bizalom Istenben. Hegyibeszédében Jézus fenséges példázatokkal mutatott rá, hogy milyen szükséges Istenben bízunk. Ezen tanítások célja az volt, hogy Isten gyermekeit minden időben vigasztalja és bátorítsa, s így érthetően reánk is vonatkoznak. Az Üdvözítő híveinek figyelmét az ég madaraira irányítja, melyek gondtalanul zengik dalaikat, s bár *»nem vetnek, sem nem aratnak«*, mennyei Atyánk mégis gondoskodik összes szükségleteikről.

Az Üdvözítő kérdezi tőlünk: *»Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál?«* (Mt 6:26). A mindenható Gondviselő kitarja kezeit és kielégíti összes teremtményeit. Az ég madarai sem kerülnek el figyelmét. Bár nem rakja csőrükbe eledelüket, de gondoskodik szükségleteikről. Nekik kell a részükre elhintett magot összeszedni, nekik kell fiókáikat táplálni. Ének-

kel szállnak munkájukba: hisz »mennyei Atyátok eltartja azokat.« »Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál?« (Mt 6:26). Mint eszes lények, kik Őt imádjátok, nem vagytok-e sokkal becsesebbek az ég madarainál? Vajon Teremtőnk és Létfenntartónk, aki saját isteni kép-mására alkotott bennünket, nem fog-e a mi szükségleteinkről is gondoskodni, ha bízunk Benne?

Krisztus a mezei virágokra irányítja tanítványai figyelmét, melyek gazdag változottságban virulnak, s melyek mennyei Atyánk irántunk, emberek iránt való szeretetének megannyi megnyilvánulásai. Így szól: *»Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek«* (Mt 6:28). A természet e virágai szépségükben és egyszerűségükben felülmúlják Salamon királyi pompáját. Még a legdrágább öltözék, amit emberi művészet és ügyesség alkothat, sem versenyezhet a virágok természetes bájával, ragyogó szépségével. Jézus kérdezi: *»Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek?«* (Mt 6:30). Ha az Úr, az isteni művész ily gazdag színpompát kölcsönöz az egyszerű virágoknak, melyek egy nap alatt elhervadnak, mennyivel inkább visel gondot azokról, akiket saját képmására teremtett?! Krisztus ezen tanítása megfeddi a hitetlen szív kétségeit, gondjait és aggodalmait.

Az Alkotó minden egyes gyermekét boldognak, békésnek és engedelmesnek szeretné látni. Jézus mondja: *»Békességet hagyok néktek: az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!«* (Jn 14:27) Másutt ezeket mondja: *»Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék«* (Jn 15:11).

A boldogság, melyre önző indokból vágyunk, mellőzve a kötelességek útját, ingatag és mulandó; csakhamar elmúlik, s a szív bánattal és fájdalommal lesz tele. Isten szolgálatában azonban teljes az öröm és az elégedettség. A keresztyén nem halad bizonytalan ösvényeken, nincs kiszolgáltatva hiábavaló megbánásoknak és csalódásoknak. S bár a földi élet élvezeteiben nem veszünk részt, de örömmel tekinthetünk az eljövendő élet elé.

Hiszen már ebben az életben is a keresztyének a Krisztussal való közösség örömteli részesei; szemlélhetik szeretetének fényét, és élvezhetik állandó jelenlétét. Életünk minden egyes lépése közelebb hozhat Jézushoz, mindinkább megtapasztaljuk szeretetét, és lépésről lépésre megközelíthetjük az örök béke dicső honát. Azért ne vessük el Istenbe vetett bizalmunkat, hanem legyen bizodalomunk erősebb, mint valaha! *»Mindedig megsegített minket az Úr!«* (1Sám 7:12), és megsegít bennünket ezután is mindvégig! Tekintsünk, mint hatalmas emlékoszlopokra, jótéteményeinek bizonyítékaira, melyeket az Úr velünk cselekedett, hogy megvigasztaljon és kimentsen a pusztító kezéből. Legyenek állandóan élénken emlékezetünkben a kegyelem megannyi tanújelei, melyekkel Isten bennünket elhalmozott; a könnyek, melyeket felszárított; a fájdalmak, miket lecsillapított; a veszedelmek, miket elhárított; a szükségletek, miket kielégített és az áldások, melyeket reánk árasztott. Ezek erősítsenek zarándoklatunk hátralevő részén!

Az előttünk levő küzdelemben újabb, nem sejtett akadályokra számíthatunk; azonban akár a múlta, akár pedig az eljövendőre tekintünk, bátran mondhatjuk: *»Mindedig megsegített minket az Úr!«* – *»És életeden át tartson erőd!«* (5Móz 33:25). A ránk várakozó megpróbáltatások nem fogják erőnket felülmúlni. Dolgozzunk ott, ahol alkalom kínálkozik, abban a biztos tudatban, hogy a megpróbáltatások arányában kapunk erőt.

Így majd annak idején megnyílnak az egek kapui, hogy bevonulhassanak rajtuk Isten gyermekei s a dicsőség Királyának ajkairól, mint legszebb zene érinti füleiket: *»Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettet!»* (Mt 25:34).

Ezután üdvözölni fogják a megváltottakat abban a hazában, melyet Jézus készít számukra. Ott majd más társaságban élnek, mint a bűnös földön; ott többé nem találkoznak hazugokkal, bálványimádókkal, tisztátalanokkal, hitetlenekkel, hanem kizárólag azokkal, akik a bűnt és Sátánt legyőzték, és Isten kegyelme által tökéletes jellemekké alakultak át. Krisztus vére lemosott róluk minden bűnös hajlamot, minden tökéletlenséget, és rájuk ragyog a dicsőség fénye, mely a nap fényességét jóval felülmúlja. Az erkölcsi szépség, Krisztus jellembeli tökéletessége sugárzik le róluk, mely sokkal becsesebb az őket körülvevő külső fénynél. Mint büntelenek állják körül a nagy fehér trónt, s részt vesznek az angyalok dicsőségében és kiváltságaiban.

Tekintve azt a dicső örökséget, mely Krisztus követőire vár, »micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?» (Mt 16:26). Bár szegény lehet, mégis oly kincse és méltósága van, melyet a világ nem adhat. A megváltott, bűntől megtisztított, s összes nemes képességeit Isten szolgálatára szentelő lélek mindent felülmúló kincs. Isten és a szent angyalok színe előtt örvend a menny minden egyes megváltott léleknek; ezt az örömet szent, győzelmi énekek visszhangozzák.» (Jézushoz vezető út, 13. fejezet.)

Azért lettél teremtve, hogy egészséges elméd legyen

„Én ő bennök, és te énbennem; ... hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem.”

Keresztények, akik állandóan szomorkodnak, zúgolódnak és panaszkodnak, helytelen színben tüntetik fel Istent és a keresztény életet. Az elcsüggedt lelket sötétség veszi körül, mely kizárja szívéből Isten világosságát, és mások életútjára is árnyékot vet. És mit gondoljon mennyei Atyánk, ha nem bízunk szeretetében, mely arra indította, hogy egy-szülött Fiát halálra adja érettünk, hogy ezáltal örök életet nyerjünk? Milyen fontos tehát, hogy csak olyan dolgokról beszéljünk, melyek lelki erőt és életet lehelnek. Az angyalok figyelik, meghallgatják, milyen jelentéseket adtok a világnak mennyei Mesteretekről. Sok derék lélek van rettenetes kísértéseknek kitéve. Gyakran közel vannak az eleséshez, az önmagukkal és Sátánnal vívott küzdelemben. Ne csüggedjétek el őket nehéz harcaikban! Bátorítsátok őket reményt keltő szavakkal, amelyek buzdítóan hatnak rájuk. Ha így cselekesztek, Krisztus fénye sugárzik szét rólatok, „mert közülünk senki sem él önmagának”. Szeressük és becsüljük egymást, még ha látjuk is egymás hibáit és fogyatkozásait! Gyakoroljuk az alázatosságot; a saját erőnkben ne bizakodjunk, és mások gyengeségeit türelmesen szenvedjük el! Ez kiöli a szűkkeblűséget és az önzést, és nemessé, nagylelkűvé tesz. Tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, hogy kedvező eredményeket érjete el! Jézus megígérte segítségét, de nektek is törekednetek kell. Ha mennyei Segítőtkben bízva, minden tőletek telhetőt megtettetek, akkor nyugodtan várhatjátok az eredményt.

Nem szándéka népét kivenni a bűnnel és bajjal telt világból, de rámutat arra a segítségre, amelyben sohasem csalódhatunk. Így imádkozik tanítványaiért: *„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól”* (Jn 17:15). *„E világon nyomorúságtok léssen; én meggyőztem a világot.”* Ha az Úr, az isteni művész ily gazdag színpompát kölcsönöz az egyszerű virágoknak, melyek egy nap alatt elhervadnak, mennyei-

vel inkább visel gondot azokról, akiket saját képmására teremtett?! Krisztus ezen tanítása megfeddi a hitetlen szív kétségeit, gondjait és aggodalmait.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

33. nap

A világosság csatornái és az áldások

„Odaszentelt életű csatornáknak kell lennünk, melyeken átáramolhat mások felé a mennyei élet. A Szentlélek fogja bátorítani és betölteni az egész egyházat, minden szívet meg fog tisztítani és erősíteni.

Krisztus minden követőjének feladata van. Krisztus misszionáriusa kell, hogy legyen a családban, a helységben vagy a városban, ahol él. Mindazok, akik odaszentelik életüket Istennek, a világosság csatornáivá válnak. Isten az igazság eszközeivé teszi őket, hogy másoknak közvetíthessék az igazság világosságát.

Jézus munkásságának eredménye, miközben Ő éhesen és fáradtan ült a kútnál, széles körben elterjedt áldássá gyarapodott. Az egyetlen lélek, aki segítségért folyamodott Hozzá, olyan eszközzé vált, mely által eljuthatott az Üdvözítő másokhoz is. Ez volt minden időben az a mód, ahogyan Isten műve haladt előre ezen a földön. Engedjétek, hogy világosságotok ragyogjon, s akkor mások is világitani kezdenek.

Sokan vannak, akik azt hiszik, hogy függetlenül az Ő földi követőitől csak Krisztusnak köszönhetik a világosságot és a megszerzett tapasztalatokat. Jézus a bűnösök barátja, s szívet megindítja a fájdalom. Ővé minden hatalom mennyen és földön, ám Ő vezeti az egyházban levő bűnösöket, akiket a világosság csatornáivá tett.

Az első gyülekezetre a folyamatos növekedés munkája hárult: a világosság és az áldások központjainak létrehozása mindenütt, ahol őszinte lelkek készek voltak átadni magukat a krisztusi szolgálatra.

Ahogyan a napsugarak eljutnak a föld legtávolabbi zugaiba is, úgy juttatja el Isten az evangélium világosságát minden lélekhez ezen a földön. Ha Krisztus egyháza eleget tett volna Urunk tervének, akkor a világosság már kiáradt volna azokra, akik még sötétségben vannak a halál árnyékának völgyében.

Minden lélek kiváltsága, hogy élő csatornává váljon, melyen keresztül Isten kiáraszthatja kegyelmének gazdagságait, Krisztus fel nem fogható gazdagságát. Krisztus csak arra vágyik, hogy olyan ügynökei legyenek, akik bemutatják a világnak az Ő lelkületét és jellemét. Nincs a világon nagyobb szükség, mint az emberek között az Üdvözítő szeretetének kinyilatkoztatása. Az egész menny várja azokat a csatornákat, melyeken át szent olaját csepegtetheti, hogy örömet és áldást hozzon az emberek szívébe.

Isten egyházának győzelme a tagok kegyességétől függ, mivel ebben rejlik Krisztus hatalmának menedéke. Isten őszinte gyermekeinek befolyása talán kis értéket képvisel, ám érezhetővé válik az idők folyamán, és az azt megillető módon lesz feltárva a végső napon. Az igazi keresztény világossága, aki tartós kegyességgel és tántoríthatatlan hittel ragyog, az élő Megváltó hatalmát mutatja be a világnak. Krisztus követőiben megmutatkozik az »örök életnek kútfeje«. S még ha kevésbé ismeri is őket a világ, Isten különleges népeként vannak számon tartva, mint a megmentés választott edényei és csatornák, melyeken át kiárad a világosság a világra.

Gyülekezeti tagok, engedjétek, hogy ragyogjon fényetek! Engedjétek, hogy alázatos imákban legyen hallható a hangotok, miközben bizonyosságot tesztek e világ féktelenségéről, balgaságáról és szórakozásáról, de miközben hirdetitek a jelenvaló igazságot! Hangotok, befolyásotok, időtök – mindezek Isten ajándékai, melyeket arra kell használnotok, hogy lelkeket nyerjétek Krisztusnak.

Megmutatták nekem, hogy Krisztus tanítványai az Ő képviselői ezen a földön, s Isten azt szeretné, hogy világosságul szolgáljanak e világ sötétségében, miközben szétszédnek a városokban, falvakban, mint *»látványossága a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek«*.

A tanítvány legyen a világ világossága, azonban Isten nem kér tőle emberfeletti erőfeszítést, hogy ragyoghasson. Nem engedélyez egyetlen erőfelfejtést sem saját magunk elégtételére, hogy felsőbbrendű jósággal büszkélkedhessünk. Azt akarja, hogy lelkünk teljen be a mennyei elvekkel, s csak akkor fogjuk a bennük levő világosságot árasztani a világ felé. Az Ő hűsége, mellyel viszonyul az élet minden vetületéhez, lesz a világosság eszköze.

Amikor a vak tévelygés és előítéletek közepette Saul felfedezte az általa üldözött Krisztust, közvetlen kapcsolatba került az egyházzal, a világ világosságával. Ebben az esetben Anániás képviselte Krisztust, ugyanakkor képviselte Krisztus földi követőit is, akik elhívták a munkára. Krisztus helyetteseként Anániás megérintette Saul szeméit, hogy visszanyerje látását. Krisztus helyett helyezte kezeit rá, s imádkozott Krisztus nevében, és Saul részesült a Szentlélekben. Mindezek a Krisztus nevében, s az Ő ereje által történtek meg. Krisztus a forrás, az egyház pedig a csatorna.

Azoknak, akikre Isten igazságának kincseit bízta, meg kell engedniük a világosságnak, hogy ragyogjon az erkölcsi sötétség közepette.

Isten azt kéri népétől, hogy a világ világosságaként ragyogjon. Ezt nem csak a lelkészekről kéri, hanem Krisztus minden tanítványától. Beszélgetésük legyen mennyei. S miközben örülnek az Istennel való közösségnek, kapcsolatra vágnak embertársaikkal azért, hogy tetteik és szavaik által kifejezhessék Isten szeretetét, amely lelkesíti őket. Ez által válnak a világ világosságává, s az általuk közvetített világosság nem fog kialudni.

Krisztus követői legyenek az igazság eszközei, munkások, élő kövek, a világosság hordozói, hogy bátorítsák a mennyei angyalok jelenlétét. Az az elvárás irányukban, hogy legyenek olyan csatornák, melyeken átáramolhat az igazság és igazságosság lelkülete.

Az Úr rendelte, hogy egyháza legyen a mennyei befolyás őrzője. Az egész világegyetem arra vár, hogy a tagok váljanak csatornákká, melyeken át az élő víz a világ felé folyhat, s így sokan megtérjenek, hogy a maguk során ők is csatornákká váljanak, hogy Krisztus kegyelme megöntözhesse az Úr szőlőskertjének kiszáradt területeit.

Mindazok, akik Istennel kapcsolatban állnak, mások felé árasztják a világosságot. Ha valakinek nincs felkínálni való világossága, azt jelenti, hogy nincs kapcsolatban a világosság forrásával.

Isten rendelte el, hogy minden gyermeke világosságot árásson mások felé, s ha nem teszik, s a lelkek a bűn sötétségében maradnak, azért van, mert népe nem végzi azt a feladatot, amelyet el kellett volna végeznie a Szentlélek bátorításával. Ezért majd számot kell

adniuk Isten előtt. A sötétségről az Ő csodálatos világosságára hívtunk el, hogy hirdessük Krisztus dicsőségét.

Mindazok, akik Istennek szentelték életüket, a világosság csatornáivá válnak. Isten eszközökké teszi őket, hogy másokhoz is eljuttassa kegyelmének gazdagságait. Másokra gyakorolt befolyásunk nem attól függ, hogy mit mondunk, hanem inkább attól, amik vagyunk. Az emberek megcáfolhatják és lenézhetik a mi felfogásainkat, ellenkezhetnek a felhívásunkkal, ám egy érdekek nélküli, szeretetteljes élet olyan érv, amelynek nem lehet ellenállni. Az az élet, melyben a cselekedetek megegyeznek a szavakkal, s amelyet krisztusi alázatosság jellemez, igazi erőt képez ezen a földön.

Akiknek azonban világítaniuk kellett volna, csak halványan és betegesen világítottak. Mi a világosság? Irgalom, jóság, igazság, szeretet; az igazság kifejeződése jellemben és életben. Az evangélium a hívők személyes kegyességétől függ az élő erő alapján, s Isten elrendelte, hogy szeretett Fia halála által bármely lélek kész lehessen a nemes munkára. Minden léleknek ragyogó világosságnak kell lennie, mely hirdeti annak dicsőségét, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el bennünket. Isten munkatársai vagyunk. Valóban, munkások; ez azonban azt jelenti, hogy szorgosan kell dolgoznunk Isten szőlőkertjében. Vannak lelkek a gyülekezeteinkben, szombatiskoláinkban és a szomszédságunkban, akiket meg kell mentenünk.

A másokért végzett munka az a módszer, mely által a hívők saját lelküket életben tartják. Ha Jézus munkatársaivá válnak, a gyülekezeteinkben levő világosság folyamatosan gyarapodni és ragyogni fog, s sugarai áthatolnak a sötétség határain.

»Ti vagytok a világ világossága.« A zsidók saját nemzetükre korlátozták az üdvösség áldásait, Krisztus azonban rámutatott, hogy az üdvösség olyan, mint a napfény. Az egész világot elárasztja.

Azoknak szíve, akik válaszolnak a Szentlélek befolyására, csatornáivá válik, melyen át kiáradnak Isten áldásai. Ha Isten szolgálói elragadtatnának a földről, és ha a Szentlélek visszavonulna az emberek közül, ez a világ Sátán uralmának és pusztításának esne áldozatul. Habár a gonoszok nem ismerik el, de mulandó áldásaikat is Isten népe jelenlétének köszönhetik, annak a népnek, amelyet lenéznek és elnyomnak. Ám ha csak névleges keresztények, olyanok, mint a só, amely ízet veszítette. Sehogyan sem tudják jóra befolyásolni a világot. S mivel tévesen mutatják be Istent, gonoszabbak a hitetleneknél.

Mennyei küldetés

Azt a munkát kell végeznünk, amit végeztek a tanítványok. Minden kereszténynek misszionáriusnak kell lennie. Szolgáljunk kedvességgel és együttérzéssel azokért, akiknek segítségére van szükségük, önzés nélkül igyekezzünk enyhíteni az emberek szenvedéseit.

Mielőtt Jézus Krisztus fölment a mennybe, feladatot bízott tanítványaira, s azt mondta, hogy ők lesznek azok az örökösök, akikre az örök élet kincseit hagyta.

Az első tanítványokra bízott feladat hárul minden idők összes hívőjére. Aki elfogadta az evangéliumot, a szent igazságot is megkapta, amit hirdetni kell a világon. Akik Isten hűséges népét alkotják, minden időben buzgó misszionáriusok, s minden erejükkel azon vannak, hogy tisztességet szerezzenek az Ő nevének, és bölcsen használják fel képességeiket az Ő szolgálatára." (*Tanácsok a hatékony keresztényi szolgálathoz*, 24–29. old.)

Kiegészítés

Lelki szempontból jobban érzed magad? Szeretnél ebben a hangulatban maradni Krisztus visszajöveteléig? Várd a találkozó napját! Tudomást szereztél-e már az időpontról és a találkozó helyéről? Ha még nem, akkor érdeklődd meg.

Továbbra is imádkozz azokért a személyekért, akiknek a neveit fölírtad. Lehet, Isten azt akarja, hogy ezeket a lelkeket megnyerd az Ő országa számára. Gondolj ki egy stratégiát, melyet felhasználva beszélhetsz nekik Jézusról. Tervezd el, hogy velük együtt tanulmányozod a Bibliát, s készülj, hogy meghívd őket is a találkozóra.

Azért lettél teremtve, hogy teljesíts egy küldetést

Mindazok, akik odaszentelik életüket Istennek, a világosság csatornáivá válnak. Isten az igazság eszközeivé teszi őket, hogy másoknak közvetíthessék a világosságot. Ahogyan a napsugarak eljutnak a föld legtávolabbi zugaiba, úgy juttatja el Isten az evangélium világosságát minden lélekhez ezen a földön. Isten egyházának győzelme tagjai kegyességétől függ, mivel ebben rejlik Krisztus hatalmának menedéke. Azt akarja, hogy lelkük teljen be a mennyei elvekkel, s csak akkor fogják a bennük levő világosságot árasztani a világ felé. Az Ő hűsége, mellyel viszonyul az élet minden vetületéhez, lesz a világosság eszköze. Isten azt kéri népétől, hogy a világ világosságaként ragyogjon. Ezt nem csak a lelkészekről kéri, hanem Krisztus minden tanítványától. Beszélgetésük legyen mennyei. S miközben örülnek az Istennel való közösségnek, kapcsolatra vágnak embertársaikkal. Ha valakinek nincs felkínálni való világossága, azt jelenti, hogy nincs kapcsolatban a világosság forrásával. Mi a világosság? Irgalom, jóság, igazság, szeretet; az igazság kifejeződése jellemében és életben.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyei állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

34. nap Személyes elhívás

„Személyes munka vár minden keresztényre.

Isten elvárja, hogy mindenki dolgozzon az Ő szőlőskertjében. Vállald azt a munkát, amely rád hárul, és hűséggel kell végezned azt.

Ha közülünk mindenki élő misszionárius lenne, a jelenvaló igazság hamar elterjedne az összes országban, eljutna az összes nemzethez, törzshöz és néphez.

Minden igazi tanítvány Isten országának misszionáriusaként születik. Aki az élő vizet issza, az élet forrásává válik. Az áldást elnyerő annak adományozójává válik. Krisztus kegyelme a lélekben olyan, mint forrás a sivatagban, mely azért fakad, hogy mindenkinek a szomját oltsa, s a veszendőkben felébressze azt a vágyat, hogy akarjanak inni az élet vízből.

Isten személyes szolgálatot vár el mindazoktól, akikre rábízta a jelenvaló igazság ismeretét. Nem mindenki utazhat távoli országokba missziómunkát végezni, de mindenki lehet misszionárius saját hazájában, családjában vagy a szomszédok között.

Krisztus néhány lépésnyi távolságra állt a mennyei trónustól, amikor elhangzott parancsa a tanítványoknak. Szavaival lényegében mindenkit a misszionáriusok közé sorolt, akik hinni fognak az Ő nevében: *»Elmenvén széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.«* S őket Isten ereje fogja követni.

A lelkek megmentése legyen mindazoknak a munkája, akik Krisztust vallják. Tartozunk a világnak azzal a kegyelemmel, amelyet Istentől kaptunk, s a világossággal, mely ránk ragyogott, továbbá az igazságban felfedezett szépséggel és erővel.

Sokfelé hajlanak arra, hogy a szervezetek munkája vegye át a személyes erőfeszítések helyét. Az emberi bölcsesség a központosításra, nagyobb gyülekezetek és intézmények építésére hajlik. Tömegek hagyják a jótékonyági munkát intézményekre, szervezetekre, s ezzel próbálják mentegezni magukat, azt állítva, hogy nincsenek kapcsolatban a világgal, de közben szívük lassan kihűl. Önmagukkal foglalkoznak, s közömbösökké válnak. Isten és az emberek szeretete kihál a szívükből.

Krisztus személyes munkát bízott követőire, olyat, amelyet nem lehet megbízással másra ruházni. A betegekért és szegényekért végzett szolgálat, az evangélium hirdetése az elveszetteknek olyan munka, melyet nem lehet bizottságokra vagy jótékonyági szervezetekre hagyni. A személyes felelősség, erőfeszítés és áldozat az evangélium elvárása.

Mindazok, akik részesültek az isteni világosságban, világítsák meg azoknak az útját, akik nem ismerik a Világ Világosságát.

Mindenki kapott egy feladatot, s őt senki sem helyettesítheti. Mindenkinek fontos küldetése van, amelyet nem hanyagolhat el, nem lehet közömbös iránta, mivel e küldetés elvégzésétől függ mások jóléte, s annak elhanyagolása olyan lelkek pusztulásához vezethet, akikért Krisztus meghalt.

Mindannyian Isten munkatársaivá kell válnunk. Egyetlen rest ember sem az Ő szolgálója. Az egyház tagjainak meg kell érteniük, hogy magatartásukkal az egyház jólétét és gyarapodását befolyásolják.

Minden Krisztus által megmentett léleknek az a hivatása, hogy az elveszettekért munkálkodjon. Ezt a munkát elhanyagolták Izraelben. Vajon nem hanyagolják el ma is azok, aki vallják, hogy Krisztus követői?

Mindenkinek van tennivalója. Minden lélek, aki hisz az igazságban, foglalja el a helyét, és mondja: *»Ímhol vagyok én, küldj el engemet«* (Ésa 6:8).

Minden kereszténynek adatott a lehetőség, hogy ne csak várja, hanem siettesse Urunk, Jézus Krisztusunk visszajövetelét.

Aki Isten gyermekévé válik, attól kezdve úgy tekintsen önmagára, mint a világ üdvössége érdekében alábocsátott lánc egyik szemére, aki egy Krisztussal az Ő irgalmas tervében, s aki megkeresi és megmenti az elveszetteket.

Mindenki talál magának tennivalót. Senki se érezze, hogy nincs számára hely, nincs mit tennie Krisztusért. Az Üdvözítő azonosul az emberiség minden gyermekével.

Ákik egyesültek az Úrban, és megfogadták, hogy szolgálnak, kötelességük kivenni részüket a Jézussal együtt végzett nagy és csodálatos lélekmentési munkából.

Annyira nagy a munkamező, s oly nagy a feladat, hogy minden megszentelt szív a mennyei hatalom eszközeként állhat szolgálatba.

Az emberek Isten kezében eszközök, akiket felhasznál annak érdekében, hogy véghezvigye kegyelmének és irgalmának terveit. Minden embernek van elvégzendő feladata; mindenki kapott egy bizonyos világosságot, amely megfelel idejének szükségleteivel, és amely elégséges ahhoz, hogy el tudja végezni az Istentől kapott munkát.

Isten sokáig várt, hogy a szolgálat lelkülete elhatalmasodjon az egyházon, s hogy mindenki a képességei szerint dolgozzon.

Amikor elküldte a tizenkét, majd később a hetven tanítványt Isten országának hirdetésére, megtanította nekik a kötelességüket is – osszák meg másokkal azt, amit Tőle tanultak meg. Munkássága alatt Jézus végig személyes munkára képezte ki őket, hogy így gyarapodjon a tagok száma, s végül eljussanak a föld legtávolabbi részére is.

Nem csak a hivatásos lelkészeknek felelőségük eleget tenni ennek a küldetésnek. Bárki, aki elfogadta Krisztust, arra hivatott, hogy embertársai üdvösségét szolgálja.

Az egyház igazi jelleme nem a bizonyágtévésében mérhető le, és nem is azoknak neveiben, akik a gyülekezeti nyilvántartásban szerepelnek, hanem abban, amit a valóságban tesz a Mester érdekében, valamint kitartó és hűséges munkásainak számában. A személyes érdeklődés és éberség sokkal többet tehet Krisztus ügyéért, mint a prédikációk vagy a bizonyágtévések.

Ha valahol megalakul egy gyülekezet, minden tagnak tevékeny misszionáriusnak kell lennie. Látogassanak meg minden közelben élő családot, s ismerjék meg lelki helyzetüket.

A gyülekezet tagjai nem mindannyian arra hívtak, hogy idegen országban dolgozzanak, ám mindannyian világosságot kell árasztaniuk. Krisztus evangéliuma élő és ható. Isten nagy napján majd senki sem menekül meg, ha bezárkózott saját önző érdekeibe. Minden elme és kéz számára van elvégzendő feladat. Különböző munkákat végezhetnek el különböző felfogású és képességű emberek.

Krisztus szent igazságot hagyott ránk: amikor Ő a gyülekezet tagjaiban lakozik, akkor »örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne«. Vétkesek vagytok Isten előtt, ha nem tesztek meg minden töletek telhetőt, hogy másoknak felkínáljátok az élő vizet.

Mi keresztények még a tizenketted részét sem tesszük meg annak, amit megtehetnénk azért, hogy lelkeket nyerjünk Krisztusnak. A világot figyelmeztetni kell, s minden őszinte keresztény legyen idegenvezető, hűséges példakép, legyen kész hordozni a keresztet gyorsan és határozottan, megingathatatlan hűséggel az igazság iránt, áldozatot vállalva Isten ügyéért.

Lehetőségeihez mérten mindenki, aki megkapta az igazság világosságát, ugyanolyan felelősséggel tartozik, mint Izrael prófétája, akihez szóltak a következő szavak: »És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben.«

Minden emberre, aki részesül kegyelemben, az Úr másokért végzett munkát bíz. A helyünkön kell állnunk, s végezniük kell a ránk bízott feladatot. Mondjuk: »Ímhol vagyok én, küldj el engemet« (Ésa 6:8). Felelőség hárul mindannyiunkra: az Ige szolgálóra, a miszionárius betegápolóra, a keresztény orvosra, az egyszerű keresztényre, legyen kereskedő vagy földműves, jogász vagy lakatos. A mi munkánk feltárni az embereknek üdvösségük evangéliumát. Bármit is teszünk, azt ennek a célnak kell alávetnünk.

„Amikor szólította a szolgálókat, a ház ura mindenkinek adott munkát. Isten minden családtagja felelősséggel tartozik Istentől kapott javainak felhasználásában. Mindenki, a legalázatosabb és legjelentéktelenebbtől a legfontosabbig, a leghíresebbig, képességekkel megáldott erkölcsi ügynök, aki felelősséggel tartozik Isten előtt.” (Tanácsok a hatékony keresztényi szolgálathoz, 13–18. old.)

„Krisztus szent igazságot hagyott ránk; amikor Ő a gyülekezet tagjaiban lakozik, akkor »örök életre buzgó víznek kútfeje lesz Őbenne«. Vétkesek vagytok Isten előtt, ha nem tesztek meg minden töletek telhetőt, hogy másoknak felkínáljátok az élő vizet.” (Tanácsok a hatékony keresztényi szolgálathoz, 17. old.)

Még hét nap van hátra! Közeledik a találkozó. Megvalljuk az Urat, dicsőítjük Őt, s tudni fogjuk, hogyan járjunk Istennel, míg Jézus visszajön. A találkozó napján majd egy szép igazolványt is kapsz. Ő egy szent igazságot bízott ránk: amikor a gyülekezet tagjaiban lakozik, akkor »örök életre buzgó víznek kútfeje lesz Őbenne“.

Azért lettél teremtve, hogy teljesíts egy küldetést

Krisztus kegyelme a lélekben olyan, mint forrás a sivatagban, mely azért fakad, hogy mindenkinek szomját oltsa, s a veszendőkben azt a vágyat ébressze, hogy akarjanak inni az élet vizéből.

Mindazok, akik részesültek az isteni világosságból, világítsák meg azoknak az útját, akik nem ismerik a Világ Világosságát. Aki Isten gyermekévé válik, attól kezdve úgy tekintsen önmagára, mint a világ üdvössége érdekében alábocsátott lánc egyik szemére, aki egy Krisztussal az Ő irgalmas tervében, s megkeresi és megmenti az elveszetteket. Az egyház igazi jelleme nem a bizonyágtévésében mérhető le, és nem azon nevek számában, akik a gyülekezeti nyilvántartásban szerepelnek, hanem abban, amit a valóságban tesz a Mester érdekében, valamint kitartó és hűséges munkásainak számában.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világszágra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

35. nap A rostálás

Ámos 9:9 versére érdemes odafigyelni: „Mert ímé, én parancsolok és szétrázom Izráel házáat minden népek között, amint a rostával rázogatnak; de nem esik a földre egy szemecske sem.”

Hírvivője által Isten arra figyelmeztetett, hogy abban az időben be fog következni Izrael házára, Isten választott népére a rostálás, s akkor külön lesz választva a polyva a búzától. A rostálás gondolata a mezőgazdaságból származik. Learatták a búzát vagy az árpát, ám a termés tele volt konkollyal, szalmaszálakkal és más szennyyel. Egy bizonyos mennyiségű magvat rostába helyeztek, s elkezdődött a rosta rázása előbb enyhébb, majd erőteljesebb mozdulatokkal. A magok végül a rostában maradtak, s minden más egyéb kihullott. Még ma is használatos ez a módszer. Falusi környezetben például kifűjtják a babot, kukoricát és más magvakat.

A búza szempontjából ez egy nehéz, de szükséges folyamat. A rostálást végzőnek úgy kell ráznia a rostát, hogy csak a polyva hulljon ki belőle. Végül csak a tiszta magvak maradnak. Ezt ne feledd el. A polyva kihull, a búza pedig a rostában marad. Amennyire egyszerű, annyira mélységes ez az elv, amit Isten közölt Ámossal annak érdekében, hogy akkoriban a nép megértse: nehéz időket fog átélni, ám a végeredmény csodálatos lesz.

Isten prófétikus figyelmeztető üzenetet küldött Izrael népe rettenetes, de szükséges lelki rostálási folyamatára vonatkozóan, s ugyanazt az üzenetet küldi ma is maradék népének. Amikor a rostálásról tanulunk és elmélkedünk, kötelességünk odaadással figyelni erre az ünnepélyes üzenetre.

Tényleg be fog következni a rostálás?

Ellen G. White, a Hetednap Adventista Egyház isteni hírvivője határozottan kijelenti, hogy be fog következni:

„Egy nagy rostálás következik. A polyvát időben külön kell választani a búzától. Sokakban a szeretet azért hűl ki, mert túl sok a konkoly. Most az ideje, hogy az igazi hívő megerősödjön.” (46. levél, 1887.)

„Az Úr hamarosan eljön. Minden gyülekezetben végbe kell mennie egy tisztulási, vizsgálati folyamatnak, mivel sorainkban vannak hitetlenek, akik nem szeretik az igazságot, s nem szereznek tisztességet Istennek.” (Review and Herald, 1895. március 19.)

„Isten rostálja népét. Tiszta és szent gyülekezetet akar. Nem tudjuk, mi lakik az emberek szívében. De az Úr eszközöket adott, melyekkel tisztán tarthatjuk gyülekezetét.” (Bizonyosság-telek, 1. köt., 99. old.)

Ma reggel Isten megújította jószágát irántunk, és komolyan kell vennünk ezeket a figyelmeztetéseket:

„Ha valaha annak volt az ideje, hogy megértsük felelősségünket, akkor az most van, amikor az igazság elakadt és a feddhetetlenség nem tud közeledni. Sátán nagy erővel szállt alá, hogy minden álnoksággal és bűnnel dolgozzon azokban, akik

a veszendő útra léptek, minden tétovázót megingat, de akik nem ingadoznak, azok meg fognak állni.” (Testimony Treasures, 3. köt., 312. old.)

Az utolsó idézetben jól látható, hogy szükséges megérteni ezt az igen fontos témát: ismernünk kell Isten igazságát lelki megerősítésünkre vonatkozóan, s el kell döntenünk, hogy az Isten által kinyilatkoztatott jelenvaló igazság oldalára állunk.

A rostálás a jövőben fog bekövetkezni?

Nem. Sokan gondolják, hogy a rostálás egy olyan esemény, amely a távoli jövőben fog bekövetkezni. Ám a rostálás nem egy egyedi, gyors, elszigetelt, jövőbeni esemény. Hanem egy folyamat, amely már elkezdődött, s egyre nagyobb mértékű lesz, mivel célja a végsőkéig megpróbálni minden ember lelki alapját, aki elfogadta Jézust Megváltójának, és Isten népének soraiba lépett.

A rostálás egy szükséges folyamat, mivel sajnos az ellenség rengeteg konkolyt hintett az Isten által vetett búza közé.

Olvasd el az alábbi kijelentéseket

„Isten most rostálja népét, most vizsgálja meg céljainkat és indítékainkat. Sokan polyvának bizonyulnak – semmi búza, semmi érték nincs bennük.” (Bizonyásgtetelek, 4. köt., 51. old.)

„A nagy rostálás már elkezdődött, s folytatódik, mígnem kiráztatnak mindazok, akik nem hajlandók határozottan és bátran kiállni az igazságért, s nem áldozzák oda magukat Istenért és ügyéért.” (Korai írások, 50. old.)

A rostálás már elkezdődött. Sőt, egyre erőteljesebbé válik. Ezt nagyon jól meg kell értenünk, hiszen a Krisztussal és igazságával kapcsolatos indítékaink alapos vizsgálat alá esnek.

Talán felteszed a kérdést, hogy miért. „Az életem így is nehéz. Elfogadtam Jézust, hogy megoldjam a gondjaimat, s most egy nehéz próbát is ki kell állnom!”

A kereszténység első rostálása

Tanulmányozzunk egy bibliai esetet, amely Jézus idejében történt. Egy mai napra szóló tanulságot vonhatsz le belőle. Olvasd el Jn 6. fejezetét.

A szövegben le van írva, hogy Jézus a Galileai-tenger mellett, Názáretben, szülőfalujában járt. Akkoriban volt népszerűségének csúcspontján. János beszámol arról, hogy *„nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, amelyeket cselekszik vala a betegeken”* (Jn 6:2). Meg van említve a nagy tömeg, ugyanakkor az indítékaik is. A csodák, a látható dolgok miatt követték Őt. Mindezek ellenére azonban Jézus gondoskodott lelki és testi szükségletükről. Éhesek voltak, ennivalóra volt szükségük.

S mit tett? Kisebb csoportokra osztotta a tömeget, s kérte, hogy üljenek le a földre. Vette az öt kenyert és a két halat, mindenki szeme láttára hálát adott Istennek azért, ami a rendelkezésére állt, majd elkezdte az eledel szétosztását. A 10. versben azt olvashatjuk, hogy ötezer férfi volt jelen a nőknél és gyermekeken kívül. Ebből azt is érthetjük, hogy lehettek 15000-tól 50000-ig is. És mindannyian látták, hogy az öt kenyér és a két hal nem fogy el. Amikor áldást kínál, Jézusnak nincsenek kicsinyes céljai. A 11. vers határozottan

mondja, hogy annyit adott nekik, amennyit kívántak. Ettek, sőt jól is laktak. Igazi lakoma volt. Örültek Jézus áldott jelenlétének, az ingyen kapott és bőséges eledelnek.

Mivel Jézus szereti a bőséget, de nem szereti a pazarlást, azt kérte a tanítványoktól, hogy gyűjtsék össze a maradékot. Mennyi maradt? Tizenkét tele kosár. Ezek halászek által használt nagy kosarak voltak. S ezt is mindenki láthatta.

A tömeg fellelkesedett: „Az emberek azért látva a jelt, amelyet Jézus tőn, mondának: Bizony az ama próféta, aki eljövendő vala a világra” (Jn 6:14). Reakciójukat nem az üzenet váltotta ki, és az sem, hogy Ő volt a világ Megváltója, hanem a csoda. Azonnal királlyá akarták kiáltani. Vége a gürcölésnek, szenvedésnek és nehézségeknek. Ha megbetegszenek, Ő meggyógyíthatja őket. Ha éhesek, Ő majd enniük ad.

Jézus észrevette anyagi érdeküket. S mit tett? „Jézus azért, amint észrevehé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre” (Jn 6:15). Bölcsességet keresett, hogy azt tehesse, ami szükséges. Egy dolgot ne feledj el: Isten országában a számbeli siker jó, ám nem feltétlenül az isteni hatalom kifejeződésének biztosítója. Ha elfogadják az emberek, az jó, ám nem feltétlenül annak a biztosítója, hogy Isten hatalma jelen van.

A tanítványoknak sikerült eljutniuk Kapernaumba, a Galileai-tenger másik partjára. A hirtelen viharossá váló szél veszélybe kerültek, de Jézus hozzájuk ment, s az éj közepén megmentette őket. Végül átjutottak a túlsó partra.

Amikor Jézust újból hatalmas tömeg fogadta, nyíltan kijelentette: „Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok” (Jn 6:26).

Más szóval, anyagi okokból kerestek engem. Amikor látták, hogy föltárta igazi indítékaikat, jelt követeltek, ám Jézus pontosan azt mondta, amire szükségük volt: „Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jő, semmiképpen meg nem éhez, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha” (Jn 6:35). Ez azonnali reakciót váltott ki az emberekből: „Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállott alá” (Jn 6:41). Jézus azonban még nyomatékosabban szólott hozzájuk: „Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon” (Jn 6:53-54). Magyarázattal is szolgált, mivel jól értették, hogy mire utal: „Sokan azért, akik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?” (Jn 6:60). És mi volt üzenetének az eredménye? „Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele” (Jn 6:66).

A tömegeből minden egyes személy meg lett vizsgálva, mindenkinek próbára lett téve a Krisztushoz és az Ő üzenetéhez viszonyított lelki alapja. Mindenkinek döntést kellett hoznia az igazsággal mellett vagy ellen. Az Őt követő tömeg kezdett eloszlani, sorra távolodtak el, mígnem végül csak tizenketten maradtak. Nehéz pillanat volt, mivel csupán egy nappal korábban Jézust ezrek követték. Egyetlen nap alatt hagyták el tömegesen, s a tanítványok száma csupán tizenkettőre apadt.

Jézus próbára akarta tenni a tizenkettőt is: „Vajon ti is el akartok-e menni?” (Jn 6:67). Ők már meg lettek rostálva a Jézus küldetéséről szóló igazság meghallásakor. Meg lettek rázva, amikor látták szétszéledni a tömeget. S most Jézus próbára teszi őket egy személyes

kérdéssel, és alkalmat ad nekik, hogy elgondolkozzanak, maradnak-e vagy elhagyják Őt. Péter így válaszolt: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia” (Jn 6:68-69).

Figyelted Péter válaszát? Belefoglalta azt is, hogy elfogadta Jézust és azt az igazságot, amit Ő prédikál. És aki elfogadja Jézust és az Ő igazságát, nem mehet máshová. Korábban Jézus követése azt jelentette, hogy egy csodatevővel jártak. Mindaddig gyarapodott követőinek száma. Jézus követése a sikerrel, hírnévvel, bőséggel és anyagi jóléttel volt egyenlő. Az igazság elhangzásának pillanatában, valamint a rostálás eredményeként következett be a kereszténység első hitehagyása: kihullott a polyva, s csak a búzmagok maradtak.

Te kihez mész? Nem könnyű követni Jézust, ám ez az egyedüli út. Jézus igazságának engedelmeskedni ezekben az időkben nem könnyű, ám az igazság az egyedüli biztos dolog, ami létezik. Ma van az a nap, amikor meg vagyunk rázva és próbálva, de Péterhez hasonlóan maradjunk Jézus és az Ő igazsága oldalán. Mai döntéseink befolyásolják végső döntésünket arra vonatkozóan, hogy az igazság oldalán maradunk-e vagy sem.

Egyetlen embernek sincs miért távoznia, aki elfogadta Jézust, és úgy dönt, hogy a jó oldalon marad. Isten nem határozta el előre, hogy ki legyen a konkoly és ki a búza, hanem minden nap felszólít, hogy döntsünk az igazság mellett. Naponta keresnünk kell Istent a nap első óráiban, mielőtt bármit is tennénk. Ezek a pillanatok adnak erőt az ismeretlen próbák leküzdésére. Íme, a kulcs: kora reggel „engedelmeskedjetez azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek” (Jak 4:7). Nem vagyunk egyedül. Lehetséges a győzelem. Az ellenséget le lehet győzni, és a Jézus nevében le is lesz győzve!

„Így formálódik a jellem. Isten angyalai megvizsgálják az erkölcsi tartást. Isten megpróbálja népét. Angyal közölte velem a következőket: »Vigyázzatok atyámfiak, hogy valaha ne legyen bármelyikőtöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Isten-től elszakadjon; hanem intsetek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikőtök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által: Mert részeseivé letünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk« (Zsid 3:12-14).” (Maranatha, 50. old.)

Isten áldjon meg téged ezen az új napon. Ha szeretnél többet olvasni erről a témáról, ajánlom figyelmedbe Ellen G. White *Az utolsó napok eseményei* című könyvét.

Azért lettél teremtve, hogy győzz Krisztusban

„Mert imé, én parancsolok és szétrázom Izráel házát.”

A búza számára ez egy nehéz, de szükséges folyamat.

A magok végül a rostában maradtak, s minden más egyéb kihullott.

Isten rostálja népét. Tiszta és szent egyházat akar. Nem tudjuk, mi lakik az emberek szívében. De az Úr eszközöket adott, melyek által tisztán tarthatjuk gyülekezetét. Sokan polyvának bizonyulnak – semmi búza, semmi érték nincs bennük. A rostálás már elkezdődött. Sőt, egyre erőteljesebbé válik. Ezt nagyon jól meg kell értenünk, hiszen a Krisztussal és igazságával kapcsolatos indítékaink alapos vizsgálat alá esnek. A nagy rostálás már elkezdődött, s folytatódik, mígnem kirázódnak mindazok, akik nem hajlandók határozottan és bátran kiállni az igazságért, s nem áldozzák oda magukat Istenért és ügyéért. Isten országában a számbeli siker jó, ám nem feltétlenül az isteni hatalom kifejeződésé-

nek a biztosítéka. Ha elfogadnak az emberek, az jó, ám nem feltétlenül annak a biztosítéka, hogy Isten hatalma jelen van. „Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő véréét, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.” „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.” Te kihez mérsz? Nem könnyű követni Jézust, ám ez az egyedüli út. Jézus igazságának engedelmeskedni ezekben az időkben nem könnyű, ám az igazság az egyedüli biztos dolog, ami létezik.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre... (FOLYTASD AZ IDÉZETET)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

36. nap A rostálás okai

Ma új nap van. Milyen jó Isten jelenlétében kezdeni a napot! Isten adjon bölcsességet, hogy Jézus és az Ő igazsága mellett dönthesz, s hogy a mai nap forgatagában győzhess.

Kérlek, olvasd el a következő igeszakaszt: „*Monda pedig az Úr: Simon! Simon! Ímé, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed*” (Lk 22:31-32). Jézus figyelmeztette Pétert a rá váró nagy próbára, de biztosította, hogy imádkozni fog érte.

Ez a biztatás nekünk is szól. A rostálás idején Jézus velünk van, nem hagy magunkra. A rostálás már megkezdődött, sőt egyre erőteljesebbé válik:

„*Egy nagy rostálás következik. A polyvát időben külön kell választani a búzától. Sokakban a szeretet azért hűl ki, mert túl sok a konkoly. Most van az ideje, hogy az igazi hívő megerősödjön.*” (46. levél, 1887.)

„*Dátán és Abirám lázadásának esete megismétlődik, és ismétlődni fog az idők végezetéig. Ki fog az Úr oldalára állni? Ki enged az ámtásnak, s a maga során ki válik ámtóvává?*” (15. levél, 1892.)

„*Az Úr hamarosan eljön. Minden gyülekezetben végbe kell mennie egy tisztulási, vizsgálati folyamatnak, mivel sorainkban vannak hitetlenek, akik nem szeretik az igazságot, s nem szereznek tisztességet Istennek.*” (Review and Herald, 1895. március 19.)

„*A próbák idejét éljük, amikor ki fog hullni, aminek ki kell hullnia. Az Úr nem fog megbocsátani azoknak, akik ismerik az igazságot, mégsem engedelmeskednek parancsolatainak szavaik és tetteik által.*” (Testimony Treasures, 2. köt., 547–548. old.)

Melyek lesznek a rostálás okai?

Minden okkal történik. Ellen G. White írásai segítenek jobban megértenünk ezt a kérdéskört. Ennek érdekében felsorolunk néhány okot:

1. Az üldözés az egyházon kívüli ellenségtől fog érkezni

„*Az Isten szavának becsületes követői lázadóknak fognak minősülni. Szülők, akiket Sátán elvakított, durvák és kemények lesznek hívő gyermekükhöz. A gazda és a gazdasszony sanyargatja az Isten parancsolatait megtartó szolgát. »A szeretet meghidegül!« Gyermekek elvesztik örökségüket és otthonukat. Szó szerint fognak teljesedni Pál szavai: »Mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak« (2Tim 3:12). Az igazság egyes követőit, akik nem hajlandók megünnepelni a vasárnapot, börtönbe vetik, másokat elűznek hazájukból, egyesek pedig rabszolgasorsra jutnak. [...] Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani.*” (A nagy küzdelem, 608. old.)

„A jólét gyarapítja azon emberek számát, akik vallásosnak vallják magukat. Az üldözés azonban eltávolítja őket a gyülekezetből.” (Szemelvények, 3. köt., 257. old.)

„Minthogy üldözés nem folyik ellenünk, sorainkba sodródtak olyanok, akik látszólag keresztényi életmódot folytatnak, de akik, ha üldözés indulna meg ellenünk, azonnal távoznának.” (Evangelizálás, 360. old.)

Sajnos egyesek csak azért szolgálják az Urat, hogy nyugalmuk, kényelmük legyen és áldásokban részesüljenek. Amikor a végső válság eljön a földre, mindannyian dönteni fognak az igazság mellett vagy ellen, s akkor sajnos sokan távoznak sorainkból. Ne feledd, hogy ma, a következő szombat megérkezése előtt sokan, akik Isten népéhez tartozónak vallják magukat, el kell dönteniük, hogy dolgozni fognak-e vagy sem, hogy tanulmányoznak vagy inkább vizsgára jelentkeznek ezen a szent napon, hogy munkahelyük megtartásáért megvesztegetnek valakit, vagy tovább folytatják azt a tevékenységet, amiből élnek; dönteniük kell, hogy talán paráznságra adják a testüket, hogy megtarthassák a munkahelyüket, vagy hogy szerződést köthessenek, esetleg kicsikarjanak egy fizetésemelést. Sokan szenvednek éppen most amiatt, mert szilárdan kiállnak az igazságért. Ami azonban ránk vár, az sokkal nehezebb lesz.

Éppen ezért, ma kell eldönteniük, hogy Isten akaratának teszünk eleget, és megfogadjuk, hogy igényeljük a Szentlélek erejét.

„Isten népe hamarosan próbára lesz téve rettenetes próbák által, s sokan azok közül, akik ma őszinte és valódi hívőnek tűnnek, közönséges, értéktelen fémnek bizonyulnak. Ahelyett, hogy megerősödnének a fenyegetések és a visszaélések láttán, gyáván az ellenséghez csatlakoznak.” (Testimony Treasures, 2. köt., 31. old.)

2. Ellenszegülés a hű és igaz Tanú közvetlen bizonyága ellen

„Megkérdeztem, hogy mi az általam látott rostálás jelentése, és megmutatták, hogy az az üzenet váltotta ki a közvetlen bizonyágtevést, amit a Hű Tanúbizonyág tett Laodiceára vonatkozóan. Ez fog hatni a befogadó ember szívére, ennek következtében képes lesz magasba emelni a zászlót és kertelés nélkül hirdetni az igazságot. Egyesek nem fogják eltérni a közvetlen bizonyágtevést. Ellenállnak, s ez az, ami megrázza Isten népét. Láttam, hogy a Tanú bizonyágának még a felére sem figyeltek. Az ünnepélyes bizonyágtevés, melytől függ az egyház sorsa, nincs kellő módon értékelve, vagy talán teljesen figyelmen kívül lett hagyva. Ennek a bizonyágnak mély megtérést kell eredményeznie, s mindazok, akik elfogadják és alávetik magukat, megtisztulnak.” (Korai írások, 270. old.)

A Jel 3:14-21 verseiben találhatóak azok a határozott figyelmeztetések, melyeket Jézus intézett a laodiceai gyülekezethez. Tisztán érhető a tanács:

„A Laodiceához intézett üzenet arra a népre vonatkozik, amely vallja, hogy hisz a jelenvaló igazságban. E népet zömmel lágymeleg egyének alkotják, akiknek van egy nevük, ám nincs bennük buzgóság. [...] Vallják, hogy szeretik az igazságot, ám hiányosságai vannak az odaszentelődés és a keresztény buzgóság tekintetében. Nincs bátorságuk teljes mértékben hátat fordítani az igazságnak, nem akarnak a hitetlenek sorsára jutni, ám nem is képesek meghalni az énnel, és követni hitünk alapelveit. A laodiceaiak számára az egyetlen reménység az, hogy ismerjék fel azt az állapotot, mellyel megállnak Isten előtt, s ismerjék be hiányosságaikat.

Ők azok, akik sem hidegek, sem forrók. Semleges álláspontot foglalnak el, s közben azzal kérkednek, hogy mindenük megvan. A Hű Tanú gyűlöli a lágymelegséget. Utálattal tekint ezen személyek közönyére. Ezt mondja: »Vajha hideg lennél vagy hév!« A langyos vízhez hasonlóan arra ingerlik az Urat, hogy kivesse őket a szájából. Ezek az emberek nem teljesen közömbösek, és nem is megátalkodottan önző személyek. Nem is szentelik oda teljesen magukat Isten ügyére, nem azonosulnak teljes mértékben az Ő érdekeivel, inkább távol maradnak, s készek otthagyni a helyüket, amikor személyes és világi érdekeik úgy kívánják. Szívékből hiányzik a kegyelem belső munkája. Róluk mondja az Ige: »Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen...« (Szemelvények, 3. köt., 253–254. old.)

„A Laodiceához intézett üzenet azokra az adventistákra vonatkozik, akik sok világgossággal rendelkeznek, mégsem járnak világosságban. Akik bizonyágot tettek hitükről, s mégsem felelnek meg az Úr elvárásainak, ezért ha nem térnek meg, Isten kiveti őket.” (Szemelvények, 2. köt., 75. old.)

Lágymeleg vagy? Lehetsz akár forró is. Az Úr kivethet a szájából, de nem kell így történnie. Szegény vagy? Megkaphatod a hit és a szeretet aranyát. Vak vagy? Láthatsz a Szentlélek által. Meztelen vagy? Krisztus igazságába öltözhetsz. Megengeded, hogy Jézus megérintse a szíved? Engedd, hogy lakozzon a szívedben. Add át magad teljesen Neki már ebben a pillanatban, s újítsd meg ezt a döntésedet minden reggel. Hallgasd meg a felhívást: „Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg” (Jel 3:19).

3. A mai egyháztagok hamis tanai

„Az ellenség hamis tanokat szeretne behozni, például azt, hogy a szentély nem is létezik. Ez éppen az a hittétel, amely miatt sokan eltávolodnak a hittől.” (Evangelizálás, 224. old.)

„Az úgynevezett tudományt és a vallást szembeállítják egymással, mert véges emberek nem tudják felfogni Isten hatalmát és nagyságát. A Szentírás szavait tárják elé: »Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok után vonják.« Ez bizonyára meg fog mutatkozni Isten népe között.” (Evangelizálás, 524. old.)

„Mivel nem fogadták be az igazság szeretetét, hallgatni fognak az ellenség félrevezetésére. Elpártolnak a hittől, s megtévesztő szellemekre és ördögi tanításra figyelnek.” (Bizonyágtételek, 6. köt., 401. old.)

„A világot elárasztják az ámtó csalások. Aki elfogadja ezeket a csalásokat, az más emberek elméjére is befolyással lesz, hogy felcseréljék Isten igazságának értékes bizonyítékait a hazugsággal. Ezeket az embereket bukott angyalok csapják be, miközben nekik hűséges védelmezőknek kellett volna maradniuk, lelkek fölött kellett volna őrködniük, és számot kellett volna adniuk. Letették a fegyvert, hogy ámtó lelkeket kövessenek. Elferdítik Isten tanácsait, félreteszik figyelmeztetéseit és feddéseit, s nyilvánvalóan Sátán oldalára állnak.” (The Upward Look, 315. old.)

Akkor így szól majd az ellenség:

„»Ott lesznek a helyszínen ügynökeim, emberek, akik igazsággal kevert hamis tanokat hirdetnek, hogy lelkeket megtévesszenek. Lesznek jelen hitetlenek is, akik kételyeiket fejezik ki az Úr intő üzeneteivel szemben, melyeket egyházának küld. Ha az emberek olvasnák és elhinnék ezeket az intelmeket, akkor nem volna esélyünk legyőzni őket. Ám ha elterelhetjük figyelmüket ezekről az intelmektől, akkor tudatlanok maradnak hatalmunk és fortélyunk felől, s végül is a magunk oldalára állíthatjuk őket.« Ám Isten nem engedi, hogy szavát büntetlenül mellőzzék. Ha lelkeket csak kis időre is megtévészthetünk, Isten elvonja irgalmát, s átengedi őket a mi uralmunknak.” (Bizonyágtételek a lelkeseknek, 475. old.)

Mit látunk jelenleg magunk körül? Embereket, akik különbnél különb elméletekkel érkeznek. Az egyház egységes a Szentlélek, az istenség harmadik Személyéről való meggyőződés tekintetében. Ezek az emberek azonban nem egységesek abban, amit hisznek, de abban sem, amit nem hisznek. Nem hiszik üzenetünket úgy, ahogy prédikáljuk és hisszük a Hetednap Adventista Egyházban. Kételyt, széthúzást és a jelenvaló igazsággal szembeni bizalmatlanságot szórnak, s az igazságot összekeverik a hamissággal. Nagy buzgalommal védik álláspontjukat, mert bizalmunkba akarnak férkőzni, s így akarják bevezetni tévtanaikat. Jól látható a prófétikus üzenet ilyen téren való beigazolódása napjainkban. Eme üzenet szerint a búza szilárd marad, a tévtanok konkolya pedig ki lesz vetve, ám magával ránt másokat is.

Van-e kétely a szívedben? Van-e benned a bizalmatlanság egyetlen nyoma is a Hetednap Adventista Egyházzal kapcsolatosan? Ma reggel kérd Istent, hogy mutassa meg az igazságot, s dönts el, hogy szilárdan megállsz Jézus és egyháza oldalán.

4. Kritikák, vádaskodások és hazugságok

„Napjainkban is vannak, sőt lesznek egész családok, akik valamikor az igazságban örvendtek, de elvesztik hitüket, barátaikra vonatkozó rágalmak és hamis hírek következtében, akiket szerettek, s akikkel meghitten tanácskoztak. Feltárták szívüket a konkolyvetésre, a konkoly kikelt a búza között, megerősödött, végül elnyomta a búzatermést. A drága igazság nem hat többé rájuk.” (Bizonyágtételek a lelkeseknek, 411. old.)

5. Borzalmas elvilágiasodás, mivel képtelenek befogadni az igazság szeretetét, s nem szentelődnek meg az igazság iránti engedelmisség által

„Nincs messze az idő, amikor minden lélek próbára lesz téve. A fenevad bélyegét ránk akarják erőszakolni. Azok, akik lépésről lépésre engedtek a világi kívánságoknak és alkalmazkodtak a világi szokásokhoz, inkább engednek az erőnek, minthogy alá vessék magukat a kicsúfolásnak, a sértésnek, a fenyegető bebörtönzésnek és a halálnak. Verseny van az Isten és az ember parancsolata között. Ebben az időben az egyházban az arany elválasztódik a salaktól.” (Az utolsó napok eseményei, 173. old.)

„Különösen ünnepélyesen hangzik az apostol kijelentése azokról, akik nem akarják befogadni »az igazság szeretetét«. Azokról, akik az igazság üzenetét tudatosan elvetik, ezt hirdeti: »Ezért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy kárhoztassanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.« Az emberek nem mellőzhetik büntetlenül a figyelmeztetéseket, melyeket Isten kegyelemből küld nekik. Akik állhatato-

san elzárkóznak ezen figyelmeztetések elől, azoktól Isten elvonja Lelkét és átengedni őket a csalásnak, melyet annyira kedvelnek.” (Az apostolok története, 266. old.)

„Csak azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben, akik szorgalmasan tanulmányozták a Szentírást, és szeretik az igazságot. A Biblia bizonyágtétele nyomán felismerik az álcázott csalót. A próba senkit sem fog elkerülni. A kísértést rostája megmutatja, ki az igazi keresztény. Vajon Isten népe olyan szilárdan ragaszkodik az Igéhez, hogy érzékei nem fogják megcsalni? Fog-e ragaszkodni a Bibliához – és csakis a Bibliához – ebben a válságban?” (A nagy küzdelem, 625. old.)

„Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani.” (A nagy küzdelem, 208. old.)

Isten Igéje a következőképpen figyelmeztet: „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete” (1Jn 2:15).

Figyeld meg a figyelmeztetést az alábbi idézetben is. Amikor íródott, az emberek folyóiratokból és könyvekből olvastak regényeket. Ma a szappanoperákat nézik. Az elv azonban ugyanaz. Legyél nagyon figyelmes, hogy lelki döntést hozhass, s elszakadhass mindattól, ami által a világ betör az életünkbe és az otthonunkba.

„Azoknak, akik úgy érzik, hogy szabadon olvashatnak meséket és regényeket, a következőket mondhatom: Olyan magot vetnek, amelyet aratáskor majd nem gyűjthetnek be a homárba. Ilyen olvasmányból nem nyerhetek lelkierőt. Sőt, inkább elvon benneteket a tiszta Ige szeretetétől. A regények és a mesék eme ügynöke által Sátán azt éri el, hogy az elmét, mely szorgosan kellene tanulmányozza Isten Igéjét, valótlán és alantas gondolatokkal tölti meg. Ezáltal ezeket foszt meg idejüktől, energiájuktól és önfegyelmüktől, melyekre szükségük lenne az élet nagy kihívásaiban.” (Tanácsok szülőknak, tanítóknak és tanulóknak, 115–116. old.)

Éppen ezért, használd ki a nap első óráit, s szentelt oda életedet és gondolataidat Istennek. Az alábbi idézetet vésd az elmédbe, s elméldjed rajta egész nap, majd zárd a napot Istennel.

„Miközben egyre sokasodnak körülöttünk a próbák, sorainkban lesznek majd különválások és egységre törekvések is. Némelyek, akik már készek fölvenni a fegyvert, a valódi veszélyek láttán tesznek majd bizonyosságot arról, hogy nem a sziklára építettek, és engednek a kísértésnek. Akik nagy világosságban és szép előjogokban részesültek, de semmit sem tettek azok gyümölcsöztetésére, különböző okokra hivatkozva hagyják el sorainkat. S mivel nem kapták meg az igazság szeretetét, elcsábítja őket az ellenség. Engednek a csábító lelkeknek és a démoni tanoknak, s eltávolodnak a hittől.” (Lift Him Up, 205. old.)

Kiegészítés

A Szentlélek munkálkodjon ma benned!

Még 1, 2, 3, 4 nap van hátra... Imádkoztál már a találkozáért? Elképzelted, milyen lesz? Felejthetetlen!

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

Jegyzetek

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

37. nap

A rostálás meghosszabbítása

Péld 8:17: *„Én az engem szeretőket szeretem, és akik engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.”*

Milyen csodálatos ígélet! A reggel csöndjében, a nap első óráiban csupán azzal is dicsőítjük az Urat, hogy megtaláljuk Őt: *„És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem”* (Jer 29:13). De hogyan találhatjuk meg Őt? *„Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!”* (Sir 3:22-23). Fogadd el ma reggel megújuló irgalmát, s dönts el, hogy az Úr és az Ő igazságának oldalára állsz.

„Azok, akiknek alkalmuk volt hallani és elfogadni az igazságot, és egyesültek az Adventista Egyházzal, magukat Isten törvénytartó népének nevezvén, mégsem rendelkeznek több életerővel, és szentséggel, mint a névleges egyházak, Isten csapásában részesülnek éppúgy, mint azok az egyházak, amelyek szembehelyezkednek Isten törvényével.” (Az utolsó napok eseményei, 172. old.)

Mi lesz a rostálás következménye? Hányan hagynak el bennünket?

Egy nagyszámú csoport

„Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani.” (A nagy küzdelem, 208. old.)

A többség

„Isten népe hamarosan próbára lesz téve rettenetes próbák által, s sokan azok közül, akik ma őszinte és valódi hívőknek tűnnek, közönséges, értéktelen fémnek bizonyulnak.” (Testimony Treasures, 2. köt., 31. old.)

Sokkal nagyobb arányban, mint azt elképzeljük

„Amikor Isten törvényét érvénytelenítik, a gyülekezetet izzó próbák rostálják meg, és sokkal nagyobb arányban adnak helyet a csalárd lelkeknek s az ördögi tanításoknak. Ahelyett, hogy a szorosabb út megerősítené őket, sokan azt igazolják, hogy nem élő vesszői az igaz Szőlőtőkének, nem gyümölcsöznek, s a szőlő Gazdája kivezeti őket.” (Evangelizálás, 361. old.)

Sokan távoznak sorainkból

„Az Isten által végzett rostálás sokakat eltávolít, mint szél a száraz faleveleket.” (Testimony Treasures, 1. köt., 480. old.)

Tehetséges és ékesszóló férfiak

„Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak.” (A nagy küzdelem, 608. old.)

Ragyogásuk miatt csodált csillagok

„Sok »csillag«, akiknek ragyogását megcsodáltuk, eltűnik a sötétben.” (Próféták és királyok, 188. old.)

„Sokan megmutatják, nem egyek Krisztussal, nem haltak meg a világnak, hogy Vele élhessenek; és gyakori lesz a felelős állásokat betöltő emberek hitehagyása.” (Az utolsó napok eseményei, 176. old.)

„A hamarosan bekövetkező megpróbáltatás el fogja távolítani a műből azokat, akiket nem Isten hívott el, mivel Neki tiszta, őszinte, odaszentelt életű és felkészült lelkeszi karra van szüksége, hogy kiáraszthassa Szentlelkét.” (Szemelvények, 3. köt., 440. old.)

Egy dologgal azonban tisztában kell lennünk. Ellen G. White írásaiban sehol sem tűnik fel ez a kijelentés: „Lelkészek gyülekezeteikkel együtt el fognak veszni.” Az Úr szolgálólánya nem írt le ilyen kijelentést. Sajnos az ellenség hintette el ezt a hazugságot éppen azért, hogy amikor valaki tanulmányozza ezt a kérdéskört, s nem találja ezt a mondatot, hitetlenség szülessen meg a lelkében bizonyos igazságokkal szemben. Nagyon óvatossá kell lennünk az ilyen hamis idézetekkel, tévtanokkal szemben, amelyek minden oldalról meg fognak jelenni, hogy törbe csalják Isten népét.

Egész családok

„Napjainkban is vannak, és folyamatosan lesznek családok, akik egykor örültek az igazságban, de a rágalmak és a hamisságok miatt elvesztették hitüket, amit olyanokról mondtak nekik, akiket szerettek, és akikkel kellemesen beszélgettek. Megnyitották szívüket a konkoly vetése előtt, a konkoly felnőtt a gabona között, megerősödött, a gabona termése kevesebb és kevesebb lett, és a drága igazság számukra elvesztette erejét.” (Az utolsó napok eseményei, 176. old.)

Az egyház is elesik majd?

„Az egyház úgy tűnik, hogy elesik, de nem fog elesni. Szilárdan meg fog állni, és a Sionban levő bűnösök megrostáltatnak, a polyva külön lesz választva az értékes búzától. Ez egy igen nehéz próba lesz, de mégis meg kell történnie. Azokon kívül, akik győztek a Bárány vérében és az Ige által, senki sem lesz a hűségesek közé számolva. Őbennük nem lesz a bűnnek nyoma sem, és szájukban nem taláztatik álnokság. Le kell vetköznünk öngazultságunkat, s fel kell öltöznünk Krisztus feddhetetlenségét.” (Szemelvények, 3. köt., 436–437. old.)

A rostálás egy folyamat, melynek végcélja az egyház megtisztítása. A búza megmarad, a konkoly pedig távozik. A világ, a fanatizmus, a tévtanok konkolya távozik a világba vagy Babilonba, Isten népe pedig szilárdan megáll Jézus, az igaz egyház és az igazságok mellett a történelem végső eseményei közepette.

Hűséges szolgák jönnek elő, akik jelenleg rejtőznek

„Az Úr hűséges szolgálói a rostálásban, a próba idején láthatóvá lesznek. E drága lények, akik nem hajtottak térket Baálnak, most rejtve vannak. Nékik nem volt ragyogó világosságuk, mely vakító fényben ragyogott volna rájuk. A nyers és nem vonzó külső alatt a valódi keresztény jellem tiszta fényessége rejtőzött. Ha a menny felé nézünk nappal, nem látjuk a csillagokat, pedig ott vannak az égboltra erősítve, de a szem nem érzékeli azokat. Éjjel látjuk eredeti fényüket.” (Az utolsó napok eseményei, 181. old.)

„Az üldözések alkalmával a tanúk dönthetnek Krisztus mellett vagy ellen. Azok, akik együttérzést mutatnak a gonoszul elítélt emberek iránt, akik nem keseredtek meg velük szemben, megmutatják Krisztus iránti ragaszkodásukat.” (Az utolsó napok eseményei, 181. old.)

Isten népének száma nem fog csökkenni

„A csoport számbelileg csökkent. Egyesek kirázattak, kiestek, s az útszélen maradtak. A közömbös lelkiületűek, akik nem csatlakoztak a győzelmet és az üdvösséget értékelőkhöz, s nem imádkoztak kitartóan annak megszerzéséért, nem szereztek meg a győzelmet, lemaradtak a sötétben, helyüket pedig olyanok vették át, akik az igazságba kapaszkodtak.” (Korai írások, 271. old.)

Nagyon sok ember dönt majd az igazság mellett

„A megtört sorokat betöltik Krisztusnak oly képviselői, akik a tizenegyedik órában jöttek. Sokan vannak, akikkel Isten Lelke küzd. Isten pusztító ítéletének ideje a kegyelem ideje azoknak, akiknek [most] nincs alkalmuk megismerni, hogy mi az igazság. Az Úr szelíden néz rájuk, a kegyelem szíve érinti őket, keze ki van nyújtva megőrzésükre: míg az ajtó be van zárva azok előtt, akik nem lépnek be a sorba. Nagy számban csatlakoznak olyanok, akik ezekben az utolsó napokban hallják először az igazságot. Az Úr seregéből zászló zászló után hullt a porba, század század után csatlakozott az ellenséghez; az ellenség soraiból törzs törzs után egyesült Isten törvénytartó népével.” (Az utolsó napok eseményei, 182. old.)

Milyen legyen ma a mi magatartásunk?

„Amikor Krisztus vallását a végsőkig megvetik, amikor nem az Ő törvényét helyezik mindenek fölé, akkor kell a legbuzgóbbaknak és a legszilárdabbaknak lennünk. Az előttünk levő próba abban áll, hogy ki kell tartanunk az igazság és a feddhetetlenség védelmében, miközben a többség elhagy bennünket, s akkor kell megvívunk az Úr küzdelmeit, amikor egyre kevesebb a bajnok. Akkor majd mások ridegségéből kell meleget gyűjtenünk, az ő gyávaságukból kell bátorságot szereznünk, és hűséget árulásukból.” (Testimony Treasures, 2. köt., 31. old.)

„Amikor a világ szembefordul Isten törvényével, annak milyen hatása lesz azokra, akik valóban engedelmesek és igazságosak? Magával ragadja őket is a gonosz áradat? Mivel oly sokan csatlakoznak a sötétség fejedelmének zászlajához, az a nép is hátat fordít, amely hűséggel ragaszkodik Isten törvényéhez? Soha! Nem pusztul el és nem esik el egy sem, aki Krisztusban marad. Az Ő követői minden földi hatalmas-

ságnál nagyobb tekintélynek engedelmességek. S miközben az Isten törvényeivel szembeni megvetés sokakat arra késztet, hogy hagyják el a hitet, a hűségesek szilárdan megállnak a megkülönböztető igazságok mellett. Nem leszünk magunkra hagyatva. Alázatos szívvel kell az Igéhez folyamodnunk tanácsért, s vessük alá Istennek akaratunkat. Semmit sem tehetünk Isten nélkül.” (Szemelvények, 2. köt., 422–423. old.)

Ez az utolsó idézet nyíltan rámutat arra, hogy ha rendelkezünk világossággal és tisztánlátással a rostálással kapcsolatosan, arra is emlékeznünk kell, hogy „Amit vet az ember, azt aratándja is” (Gal 6:7).

Ezt a szöveget a következőképpen alkalmazhatjuk: a nap első óráiban, mindenekelőtt Istent kell keresnünk. Meg kell vallanunk ismert bűneinket, el kell hagynunk azokat, s erőt kell kérnünk, hogy győzhessünk a nap folyamán jelentkező kísértések fölött. Tanulmányoznunk kell a Szentírást és a Prófétaság Lelkének írásait, táplálkoznunk kell a jelenvaló igazsággal, hogy ne tudjanak becsapni bennünket a hamis elméletek és tanok. El kell döntenünk, hogy a Szentlélek ereje által szilárdan állunk meg az igazság oldalán, s a következőképpen Istenre hagyjuk. Most pedig, „fől kell ismernünk Istent minden utunkban, s akkor Ő fog vezetni bennünket. Alázatos szívvel kell az Igéhez folyamodnunk tanácsért, s vessük alá Istennek akaratunkat. Semmit sem tehetünk Isten nélkül.” (Szemelvények, 2. köt., 423. old.)

Kiegészítés

Szemináriumunk végéig csupán három nap van hátra. Már érezhetőek Isten áldásai. A találkozás napján sokkal több áldásban részesülsz majd, mint most. Továbbá utasításokat is kapsz majd, amelyek megerősítik az Istennel való kapcsolatodat.

Azért lettél teremtve, hogy győzz Krisztusban

Fogadd el ma reggel megújuló irgalmát, s dönts el, hogy az Úr és az Ő igazságának oldalára állsz.

„Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek.” (Ellen G. White)

„Az Isten által végzett rostálás sokakat eltávolít, mint szél a száraz faleveleket.” (Ellen G. White)

„Megnyitották szívüket a konkoly vetése előtt, a konkoly felnőtt a gabona között, megerősödött, a gabona termése kevesebb és kevesebb lett, és a drága igazság számukra elvesztette erejét.” (Ellen G. White)

A rostálás egy folyamat, melynek végcélja az egyház megtisztítása. A búza megmarad, a konkoly pedig távozik. „A megtört sorokat betöltik Krisztusnak oly képviselői, akik a tizenegyedik órában érkeznek.” (Ellen G. White)

„Alázatos szívvel kell az Igéhez folyamodnunk tanácsért, s vessük alá Istennek akaratunkat. Semmit sem tehetünk Isten nélkül.” (Ellen G. White)

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre... (FOLYTASD AZ IDÉZETET)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

38. nap A rostálás tanulságai

Eldöntöttem, hogy keresed Istent a nap első óráiban. Ez a csodálatos tapasztalat megváltoztatta az életedet. Lelki szempontból átnevelted magad. Csak úgy maradhatsz a nap folyamán Isten jelenlétében, és állhatsz meg szilárdan, miközben egyre erőteljesebb a rostálás, ha Őt keresed már reggel korán. Ne feledd:

„Ez az a nap, amelyen ki kell fejeznetek bizodalmatokat, amelyen felelősségtudatról kell bizonytságot tennetek, és cselekednetek kell. Nemsokára eljön a számadás napja. Induljatok a rátok háruló munka elvégzésére szorgalommal és buzgó imával. Mutassátok meg gyermekeiteknek, hogy nagy előjoguk részesülni minden nap a Szentlélek keresztségében. Az Úr leljen bennetek hű segítőtársra céljai véghezvitelében. Ima által olyan tapasztalatra tehetek szert, amely sikerre vezeti gyermekeitekért végzett munkátokat.” (Tanácsok szülőknek, tanítóknak és tanulóknak, 124. old.)

„Az irgalom kedves hangja jut el ma a fületekhez. Ma fogadjátok el a menny hívását. Ma az egész menny hív: »Jöjjetek!« A Lélek és a Menyasszony is mondja: »Jövel!«” (Review and Herald, 1869. augusztus 17.)

A tegnap tudomást szereztél arról, hogy sokan el fogják hagyni sorainkat. Ám nagyon sokan döntenek majd az igazság mellett, és csatlakoznak. Akkor Isten maradék népe nem esik el, hanem ellenkezőleg, gyarapodni fog.

„Vannak azonban személyek, akik elfogadják az igazságot, s elfoglalják azok helyét, akik ellenálltak és elhagyták az igazságot. Az Úr úgy fog munkálkodni, hogy a hátlatlanok és megkeseredettek különválnak majd a hűségesektől. [...] Nem apadnak el soraink. A szilárdak és hűségesek a hitet elhagyók helyébe lépnek.” (Szemelvények, 3. köt., 482–483. old.)

„Sőt, mi több, az Úr hozza be népét az egyházba: ez különösen azok javára íródott, akik ezen utolsó időben élnek. Sokan, akik nagy világossággal rendelkeztek, nem értékelték, s nem gyümölcsoztették úgy, ahogy tehatték volna. Nem gyakorolták az igazságot, s ezért az Úr azokat hozza be az akolba, akik a kapott világosság fényében élnek. De akiket megáldott az igazság megértésének lehetőségével, ám mégsem hallgattak elveire, azokat legyőzi a Sátán által bemutatott önfelmagasztalás és önámítás kísértései. Megvetik az igazság elveit, és vádakkal illetik Isten ügyét.” (Szemelvények, 3. köt., 481–482. old.)

Akkor bekövetkezik a késői eső, kitöltetik teljes mértékben a Szentlélek, hogy olyan erőt kölcsönözzön nekünk, mellyel elviselhetjük a végső próbákat, és hirdethetjük az utolsó figyelmeztetést a világnak.

„Hallottam a felfegyverzetek hangját, amint nagy erővel szólják az igazságot. Ennek lesz hatása. Sokan meg voltak kötözve: egyesek férjeik, feleségeik által, egyes gyerekek pedig a szüleik által. Az őszinték, akiket akadályoztak abban, hogy engedelmeskedjenek az igazságnak, most türelmetlenül kapaszkodnak bele abba. Elillant minden félelmük rokonaik miatt, s csak a magasba emelt igazság függött

a szemek előtt. Éheztek és szomjúhozták az igazságot, amely drágább lett az életüknél is. Megkérdeztem, hogy mi váltotta ki ezt a hatalmas változást. Egy angyal válaszolt: »A késői eső, az Úr arcáról származó felüdülés, a harmadik angyal hangos kiáltása.« (Testimony Treasures, 1. köt., 63. old.)

Ellen G. White írásai határozottan mutatnak rá arra, hogy a konkolynek távoznia kell. Csak a búza marad. Ezt a gondolatot találjuk meg Ámos 9:9 versében is Izrael népének megrostálására vonatkozóan: *„Mert ímé, én parancsolok és szétrázom Izrael házát minden népek között, amint a rostával rázogatsz; de nem esik a földre egy szemecske sem.”*

Nem a maradék fog távozni, a bűnösök távoznak a világba vagy Babilonba. Nem lesz egy újabb szervezet, újabb egyház, ez az egyház fog megállni.

A konkoly kiesik, s a maradékot azok a hívők alkotják, akik az igazság mellett döntöttek. Ez határozott módon lett kinyilatkoztatva:

„Úgy tűnik, mintha az egyház elesne, de nem esik el. Megmarad, de a bűnösök Sionból ki lesznek rostálva, a konkoly el lesz választva a drága búzától. Ez borzalmas megpróbáltatás, de meg kell történnie.” (Az utolsó napok eseményei, 180. old.)

Ellen G. White a következőket írta egy olyan személynek, aki tévtanokat terjesztett:

„Őn kiragad szövegeket a Bizonyágtételekből, melyek a kegyelemidő lezárására és Isten népe megrostálására vonatkoznak, s egy tisztább és szentebb nép megjelenéséről beszél, amely majd Isten népe közül kél fel. Ezek azonban csak az ellenségnek okoznak örömet.” (Szemelvények, 1. köt., 210. old.)

A maradék egyházat a Jelenések könyve Laodicea néven azonosítja. Ez az utolsó egyház. Nem lesz több. Ez az egyház marad fenn az idők végéig.

„Utasítást kaptam, hogy mondjam a világon lévő hetednapot ünneplő adventistáknak: Isten elhívott minket népeként, hogy sajátos kincse legyünk. Meghagyta: egyháza a földön tökéletes egységben álljon a Lélekben, valamint a Seregek Urának tanácsában az idők végezetéig.” (Az utolsó napok eseményei, 55. old.)

Éppen ezért, ezekben a pillanatokban, amikor tanulmányozol és keresed Istent, legyen ez legfőbb foglalatosságod, ezen a határozott utasításon elmélkedj:

„Miközben egyre sokasodnak körülöttünk a próbák, sorainkban lesznek majd szakadások és egységre törekvések is. Némelyek, akik már készek fölvenni a fegyvert, a valódi veszélyek láttán tesznek majd bizonyosságot arról, hogy nem a sziklára építettek, és engednek a kísértésnek. Akik nagy világosságban és szép előjogokban részesültek, de semmit sem tettek azok gyümölcsötztetésére, különböző okokra hivatkozva hagyják el sorainkat. S mivel nem kapták meg az igazság szeretetét, elcsábítja őket az ellenség. Engednek a csábító lelkeknek és a démoni tanoknak, s eltávolodnak a hittől. Másfelől pedig, amikor az üldözés vihara zúdul ránk, az igazi juhok meghallják az igazi Pásztor hangját. Érdek nélküli erőfeszítéseket fognak tenni, hogy megmentésük a veszendőket, s az akolból elcsábított sok lélek viszsztatér majd a Pásztorhoz. Isten népe felsorakozik, hogy egységesen szálljon szembe az ellenséggel. A közös veszély előtt megszűnnek majd a hatalmi harcok, s nem vitatkoznak már azon, hogy ki a nagyobb. Egyetlen igazi hívő sem fogja mondani: »Én Pálé vagyok«, »Én Apollósé«, »Én pedig Kéfásé«. Mindenki a következő bizony-

ságtévést fogja magáénak vallani: »Én Krisztusba kapaszkodom, örömet lelem benne mint személyes Megváltóban.« (Lift Him Up, 205. old.)

Ezért tehát most kell eldöntened, hogy az igazság, az engedelmisség és az Isten iránti teljes odaszentelődés oldalára állsz.

„Az apostol inti hittestvéreit, mondván: »Végezetre atyámfiak, legyetek erősek az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok.« Oh, milyen nap előtt állunk! Milyen rostálás lesz közöttünk, akik magukat Isten gyermekeinek vallják! Az igazságtalanok az igazak között lesznek. Akiknek nagy világosságuk volt, de akik nem jártak a szerint, a megvetett világosságnak megfelelő sötétségben lesznek. Szívelejük meg a Pál szavaiba foglalt tanulságot: »Megsanyargatom testemet, és szolgálva teszem, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.« Az ellenség szorgalmasan dolgozik, hogy akiket csak lehet, a hitehagyók soraiba rántsion. Ám az Úr hamar eljön és nemsokára minden egyes eset felett döntés születik, mindörökre. Akiknek a tevékenysége megegyezik a nekik kegyelmesen juttatott világossággal, azok az Úr oldalára kerülnek.» (Bizonyoságtételek a lelkeseknek, 163. old.)

Semmitől sem kell félned, nem kell aggódnod, mert az Úr melletted áll. Ezt olvasuk Róm 8:35-39 verseiben: „Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? [...] De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, az által, aki minket szeretett, mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.”

Ki kell használnunk ezt az időt, prédikálnunk kell ezt az üzenetet azoknak, akik még nem ismerik. Istennek még nagyon sok gyermeke van a világban szétszóródva, akik várják, hogy vidd el nekik a jelenvaló igazságot, hogy ők is csatlakozhassanak a maradék egyházhoz. Ne feledd, hogy egyszer valaki veled is megosztotta ezt az üzenetet. Ilyenképpen sokan várják a Jézus Krisztus általi üdvösség üzenetét, hogy ők is Isten egyházának tagjai vá válhassanak.

„A próbák idejét éljük, amikor ki fog hullni, aminek ki kell hullnia. Az Úr nem fog megbocsátani azoknak, akik ismerik az igazságot, mégsem engedelmeskednek parancsolatainak szavaik és tetteik által. Ha semmit sem teszünk azért, hogy lelkeket nyerjünk meg Krisztusnak, számon leszünk kérve azért a munkáért, amit elvégezhetünk volna, de lelki restségünk miatt nem tettünk meg. Akik az Úr országához tartoznak, dolgozniuk kell a lehető legkomolyabban a lelkek megmentése érdekében. El kell végezniük a rájuk eső részt, hogy a tanítványok elpeccéltethessenek.» (Testimony Treasures, 2. köt., 547–548. old.)

„Sokan olvassák a Szentírást, de nem fogják fel igazi értelmét. Férfiak és nők mindenfelé vágyakozva tekintenek az ég felé; imák, könnyek és kérdések fakadnak fel azok lelkéből, akik világosság, kegyelem és Szentlélek után áhítoznak. Sokan állnak Isten országának küszöbén és csak arra várnak, hogy oda begyűjtessenek.» (Az apostolok története, 109. old.)

Foglaljuk össze ezt a tanulmányt azzal a nagyon fontos gondolattal, hogy már elkezdődött a rostálás. És egyre erőteljesebbé válik. A konkoly ki fog hullni, ám a búza bent marad. Ma kell Istennek szentelt életet élned, s az igazság mellett döntened. Légy a Szentlélek eszköze, prédikáld ezt az üzenetet azoknak, akik éheznek Isten Igéjét. Isten áldjon meg téged!

Elmélkedj az alábbi idézetten:

„Láttam, hogy a rostálás idejét éljük. Sátán minden erejét megfeszítve munkálkodik, hogy kiragadja Krisztus kezéből a lelkeket, s rávegye arra, hogy Isten Fiát lábban tiporják. A jellem alakul. Isten angyalai felméri az erkölcsi értékeket. Isten megpróbálja népét. Ezeket a szavakat egy angyal mondta nekem: »Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon; hanem intsetek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikötök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által: mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk« (Zsid 3:12-14).» (Maranatha, 50. old.)

A rostálásról szóló fejezeteket a Dél-amerikai Divízió Sáfársági Osztálya keretén belül készítette elő Heraldo Lopes, braziliai lelkész.

Kiegészítés

Milyen lesz a találkozó? Jelen lesznek majd mindazok, akik részt vettek e lelki fejlődési szemináriumon. Akkor majd bemutatjuk az együtt töltött időszak jótékony hatásait, s megtanulunk együtt járni Istennel Jézus eljöveteleig. A programunk pedig egy úrvacsorai istentisztelettel zárul majd.

Csak úgy maradhatsz a nap folyamán Isten jelenlétében, és állhatsz meg szilárdan, miközben egyre erőteljesebb a rostálás, ha Őt keresed már reggel korán.

„Sokan, akik nagy világgossággal rendelkeztek, nem értékelték, s nem gyümölcöztették úgy, ahogy tehették volna. Nem gyakorolták az igazságot, s ezért az Úr azokat hozza be az akolba, akik a kapott világgosság szerint élnek.” (Ellen G. White)

„Éheztek és szomjúhozták az igazságot, amely drágább még az életüknél is.” (Ellen G. White)

„Úgy tűnik, mintha az egyház elesne, de nem esik el. Megmarad, de a bűnösök Sionból ki lesznek rostálva, a konkoly el lesz választva a drága búzától. Ez borzalmas megpróbáltatás, de meg kell történnie.” (Ellen G. White)

„Másfelől pedig, amikor az üldözés vihara zúdul ránk, az igazi juhok meghallják az igazi Pásztor hangját.” (Ellen G. White)

Ma kell Istennek szentelt életet élned, s az igazság mellett döntened.

„Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? [...] De mind ezekben felettébb diadalmaskodunk, az által, aki minket szeretett.” – Pál apostol

Már elkezdődött a rostálás. És egyre erőteljesebbé válik. A konkoly ki fog hullni, ám a búza bent marad. Ma kell Istennek szentelt életet élned, s az igazság mellett döntened. Légy a Szentlélek eszköze, prédikáld ezt az üzenetet azoknak, akik éheznek Isten Igéjét.

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

39. nap Az odaszentelődés hangja

„Ez legyen a ti szívetek vágya is: »Megváltóm, mindenem a tied. Lefiztetted az árat a lelkemért, és mindenem, amim van, a Tied. Segíts, hogy ne meggondolatlan tékozlás végett keressem a pénzt, ne büszkeségem kielégítésére, hanem azért, hogy nagy neved dicsőségére használjam fel«. Ez legyen mindenben a legfőbb gondolatotok: »Így járna el az Úr is? Meg lesz elégedve azzal, amit teszek? Ő életét adta értem, én azonban mit kínálhatok fel Neki helyette?« Csak annyit mondhatok: »Ami a Tied, Uram, azt nagylelkűen felajánlom Neked«. Ha Isten neve nincs a homlokotokra írva – mivel Istennek kell elfoglalnia gondolataitokat –, nem részesülhettek a dicsőség örökségéből. Maga a Teremtő kínálta fel az egész mennyet egy csodálatos ajándékban: egyszülött Fiában.

Isten veszi a tizedet és az adományokat, s így szól: »Az Enyém. Amikor rád bíztram a javaimat, közöltem, hogy egy részt megtarthatasz magadnak szükségleteid kielégítésére, egy másikat pedig vissza kell adnod Nekem.« Amikor hombárokba gyűjtöttétek be a termést, tisztességesen visszaadtátok Istennek a tizedet? Elhoztátok adományaitokat, hogy az Ő műve ne szenvedjen hiányt? Gondoskodtatok az árváról és az özvegyről? Ez a missziómunkának egy olyan területe, amelyet semmiképp sem lenne szabad elhanyagolni. Nincsenek közöttetek szegények vagy szenvedők, akiknek melegebb ruhára, megfelelő ételre, vagy mindenek felett együttérzésre és szeretetre van szükségük? Mit tettetek az özvegyekért, az elkeseredettekért, akik hívnak, hogy támogassátok gyermekeik vagy unokáinak neveléséért folytatott erőfeszítéseiket? Hogyan oldottátok meg ezeket a helyzeteket? Próbáltatok segíteni az árvákon? Amikor arra kértek benneteket aggódó szülők vagy nagyszülők, sőt, valósággal könyörögtek, hogy törődjete velük is, érzéketlen és durva módon utasítottátok vissza őket? Ha igen, akkor az Úr irgalmazzon nektek, mivel »amiilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek néktek«. S még meg kell lepődnünk azon, hogy az Úr nem küldi áldásait, miközben ajándékait helytelenül és önző módon használják fel?

Isten folyamatosan ezen élet áldásaival halmoz el. S amikor megkér benneteket, hogy mondjátok le ajándékairól az Ő műve különböző területeinek támogatása érdekében, lényegében ezzel lelki javatokat szolgálja, mivel így elismeritek, hogy Isten minden áldás forrása. Isten, a legaktívabb Munkás együtt dolgozik az emberekkel, hogy a létfenntartásukhoz szükséges eszközöket biztosíthassa, de elvárja, hogy együtt dolgozzanak Vele a lelkek megmentése érdekében. Ő helyezte szolgálai kezébe azokat az eszközöket, amelyekkel tovább vihetik a helyi és a külföldi missziómunkát. Ám ha az embereknek csupán fele végzi el feladatát, nem lesz elég anyagi fedezet, és a mű több helyen elvégezetlen marad.” (Review and Herald, 1890. december 23.)

Válasz Krisztus egységet kérő imájára

„Az egyház sosem fog eljutni az Isten által elvárt szintre, míg nem egyesül misszionáriusaival az együttérzésben. Az az egység, amelyért imádkozott Krisztus, sosem fog létrejönni, ha a missziómunkában nem mutatkozik meg a lelkiség, s ha az egyház nem válik missziót támogató tényezővé. A misszionáriusok erőfeszítései nem

járnak sikerrel, s nem érik el a kívánt célt, ha a helyi gyülekezet tagjai nem bizonyítják – nem csak szavakkal, hanem tettekkel is – azt, hogy tudatában vannak a rájuk háruló kötelességnek, a misszionáriusok nagylelkű támogatásának. Isten munkásokat hív el. Ez személyes hozzáállást igényel. Am elsősorban megtérésre, s csak az után másokért végzett megmentési munkára van szükség.” (Review and Herald, 1903. szeptember 10.)

Üresítsétek meg szíveteket az önzéstől

„Sajnálatos, hogy a mai egyház kevésbé kész kifejezni háláját azért, hogy az Úr kegyellemmel ruházta fel őt, s hogy a pénz talentumát bízta rá, hogy az Ő kincstárába helyezték el azt.

Az Úr szőlőskertjének terméketlen területei Istenhez kiáltanak: »Az emberek nem szakítottak időt arra, hogy gondozzanak bennünket.« Amikor engedik, hogy embertársaik a hiányosságok és a romlás rabszolgái maradjanak, a férfiak és nők lényegében megengedik Sátánnak, hogy megvádolja Istent: nem törődik azzal, hogy gyermekei szenvednek a létszükségletek hiányában. Istent bántja azoknak közönye, akikre áldásait bízta. A választott vezetők, akik nem hajlandók észrevenni a szenvedést, melyet különben enyhíthetnének, ők maguk hoznak fel vádakot Isten ellen.

Senki se becsülje alá a felelősségét. Ha nem is fektettek be dollárokat, csupán néhány centet, ne feledjétek, hogy Isten megáldja a fáradhatatlan szorgalmat. Nem nézi le a gyenge kezdeteket. Az apró dolgok bölcs felhasználása csodálatos bőséget fog gerjeszteni. Egy bölcsen felhasznált talentum két talentumot hoz Isten számára. A felajánlott tőkével arányos kamat várható. Isten elfogadja azt, amivel rendelkezik az ember, és nem várja el azt, amivel nem rendelkezik.

Isten elhív, hogy kínáljátok fel mindazt, amivel tartoztok Neki a tized és az adományok terén. Odaszentelődésre szólít fel a mű minden területén. Lelkiismeretesen végezzétek el azt, ami rátok hárul. Vegyétek komolyan, emlékezzetek arra, hogy Krisztus a ti oldalatokon áll, s érdeketekben munkálkodik. »Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.« Adakozzatok örömmel, jó lelkiülettel és teljes szívvel, s legyetek hálásak azért, hogy hozzájárulhattok Isten országának terjedéséhez ezen a földön. Üresítsétek meg szíveteket az önzéstől, s készítsétek elméteket a keresztyény szolgálatra. Ha szoros kapcsolatban vagytok Istennel, vágyakozni fogtok arra, hogy minden áldozatot meghozzatok az elveszettek üdvössége érdekében.

A lelki jólét és a keresztyény adakozó lelkiület

Az Úr nevében, forrón kérlek testvéreim és testvérnőim, hogy a világon átsöprő eme váltságban álljatok az Úr oldalára, s forduljatok ellene az erőseknek! Ha visszatartjuk, ami az Úré, átkot vonunk magunkra. A lelki jólét szorosan kapcsolódik a keresztyény adakozó lelkiülethez. Csak egyedül arra vágyjatok, hogy a Megváltó mennyei jótékonyágának örömét akarjátok utánozni. Értékes ígéretek kaptunk arra vonatkozóan, hogy ajándékaitok elöttetek jutnak el a mennyei udvarokba.

Szeretnétek biztosítást kötni javaitokra és ingatlanjaitokra? Helyeztétek Annak kezébe, akinek a tenyerei a keresztre feszítés jelét viselik. Tartsatok meg magatoknak mindent, ami-

tek van, s örök kárhozat lesz a részetek. Adjatok részt Istennek, s akkor abban a pillanatban az adományozott rész az Ő kézjelét fogja viselni, és rápecsételi változhatatlan jellemét. Szeretnétek örülni javaitoknak? Akkor használjátok arra, hogy áldást szereztek a szenvedőknek. Szeretnétek gyarapítani anyagi javaitokat? »Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jóvedelmed zsenyéjéből. Ekképpen megtelnek a te csüreid elégséggel, és musttal áradnak el sajtód válúi« (Péld 3:9-10)."

Isten újra megtölti az adományozó kezét

„Ha mindenki elvégezné a rá eső részt, az Úr szőlőkertjében a gyümölcs hiánya nem hozna ítéletet azokra, akik Krisztus követőinek vallják magukat. Az orvosi missziómunkának kell megnyitnia az ajtót a jelenvaló igazság előtt. A harmadik angyal üzenete legyen hallható mindenütt. Takarékoskodjatok! Vetkőzzétek le a büszkeséget! Adjatok Istennek földi kincseiteket! Adományozzatok most, amit csak tudtok, s ha együtt munkálkodtok Krisztussal, kezeitek még nagyobb adakozásra fognak nyílani. És Isten újra megtölti ezt a kezét, hogy még sok lélekhez eljusson az igazság drága kincse. Ő fog nektek adni, hogy a magatok során adhassatok másoknak.” (Review and Herald, 1901. december 10.; Tanácsok a keresztyén sáfársághoz, 50–54. old.)

Kiegészítés

Holnap zárul ez a szemináriumsorozat. Rohamosan közeledik a találkozó. Felkészültél? Isten még egyszer megszólítja a szívedet. Felejthetetlen találkozóban lesz részed. S ha végigtanulmányoztad a szemináriumot, igazolványt is kapsz. Várunk szeretettel!

Megváltóm, mindenem a tied. Te lefizetted az árat a lelkemért, s mindenem, amim van, a Tied.

„Isten folyamatosan ezen élet áldásaival halmaz el. S amikor megkér benneteket, hogy mondjatok le ajándékairól az Ő műve különböző területeinek támogatására, lényegében ezzel lelki javaitokat szolgálja, mivel így elismeritek, hogy Isten minden áldás forrása.” (Ellen G. White)

„Isten munkásokat hív el. Ez személyes hozzáállást igényel. Ám elsősorban megtérésre, s csak az után másokért végzett megmentési munkára van szükség.” (Ellen G. White)

„Senki se becsülje alá a felelősségét. Ha nem is fektettek be dollárokat, csupán néhány centet, ne feledjétek, hogy Isten megáldja a fáradhatatlan szorgalmat. Ő nem nézi le a gyenge kezdeteket. (Ellen G. White)

„Az apró dolgok bölcs felhasználása csodálatos bőséget fog gerjeszteni. Egy bölcsen felhasznált talentum két talentumot hoz Isten számára. A felkínált tőkével arányos kamat várható. Isten elfogadja azt, amivel rendelkezik az ember, és nem várja el azt, amivel nem rendelkezik.” (Ellen G. White)

Szeretnétek örülni javaitoknak? Akkor használjátok arra, hogy áldást szereztek a szenvedőknek. Szeretnétek gyarapítani anyagi javaitokat? »Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jóvedelmed zsenyéjéből. Ekképpen megtelnek a te csüreid elégséggel, és musttal áradnak el sajtód válúi“ (Péld 3:9-10).

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyosságtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

40. nap

A Krisztus és Sátán közötti konfliktus vége

Ma két okból is különleges napod van:

Elsősorban: Az utóbbi 39 napon győztes voltál. Sikerült Isten elé járulnod a nap első óráiban. Hiszem, hogy nem az vagy, aki voltál az elején. Minden bizonnyal értékrended és fontossági sorrended is változott. Ha Isten kerül az első helyre, az élet más értelmet nyer.

Másodsorban: Holnaptól kezdve minden reggel egy új folyamat kezdődik. S ez az új folyamat akkor éri majd el a csúcspontját, amikor találkozunk a Megváltóval, és egy örök-kévalóságon át fog tartani. Most pedig mondd el imában a Szentléleknek, hogy vállalod a kihívást. Aztán pedig mélységes hálaérzettel elmélkedj a mai üzenetről.

Nem lesz több halál, sem fájdalom!

„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21:4)

Sátán és követői örökre elpusztulnak

„Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütő-kemence, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat.” (Mal 4:1)

„A tűz, amely a gonoszokat megemészt, megtisztítja a földet. Elsőpri az átok minden nyomát. Nincs örökké égő pokol, amely a megváltottakat a bűn félelmes következményeire emlékezteti.” (A nagy küzdelem, 674. old.)

Mint győzők, új eget és új földet öröklünk

„Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. [...] Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.” (Jel 21:1,7)

A Golgotán elszenvedett sebek örök emlékeztetőül szolgálnak

„A bűnnek csak egy emléke marad: Megváltónk örökre viselni fogja kereszthalálának nyomait. A bűn kegyetlen munkájának semmi emléke nem marad, csak a sebhelyek Krisztus fején, oldalán, kezén és lábán.” (A nagy küzdelem, 674. old.)

Nyáját mint Pásztor vezeti

„A Biblia »hazá«-nak nevezi a szentek örökségét (Zsid 11:14-16). Ott a mennyei Pásztor élő vizek forrásaihoz vezeti nyáját. Az élet fája minden hónapban megtermi gyümölcsét, és leveleivel a népeknek szolgál. Ott kiapadhatatlan, kristálytiszta vízforrások fakadnak, és a partjukon hajladozó fák árnyékot vetnek az ösvényekre, amelyen az Úr megváltottai járnak.” (A nagy küzdelem, 675. old.)

Örökre megszabadulva a fájdalomtól és a fáradtságtól

„Éjszaka nem lesz» Isten városában. Nem lesz szükségünk, sem igényünk a pihenésre. Senki nem fárad bele Isten szolgálatába és nevének dicsőítésébe. A világegyetem minden kincse kutatásra tárul Isten megváltott gyermekei elé. A halandóság béklyóitól megszabadult ember fáradhatatlanul szárnyal távoli világok felé.” (A nagy küzdelem, 676–677. old.)

Minden képesség fejlődni fog

„Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámitó ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasztosabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit.” (A nagy küzdelem, 676. old.)

Dicsőítő énekek hangzanak örök időkön át

„És az évek, az örökkévalóság éve folyamán még káprázatosabb, még dicsőségebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit, és a Sátánnal vívott nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítattal tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyháfájukat. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában. »Minden teremtmény a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja: A királyi széken ülő, és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké« (Jel 5:13).” (A nagy küzdelem, 678. old.)

Örökre nyilvánvalóvá válik, hogy Isten a szeretet

„A nagy küzdelem véget ért. Nincs többé bűn, és nincsenek bűnösök. Az egész világegyetem megtisztult. A végtelen nagy teremtettséget tökéletes harmónia és boldogság tölti be. Tőle, aki mindent teremtett, árad az élet, a fény és az öröm a határtalan téren át. Élők és élettelenek – a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig – tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a szeretet.” (A nagy küzdelem, 678. old.)

Micsoda öröm lesz utazásunk végén látni Jézus arcát az üdvözültek otthonában! Pillanatnyilag csak egy szeminárium zárult le, melynek során Istennek szentelted életedet, s Vele jártál 40 napon át. Most már egy új szokást alakítottál ki, s az új kihívás számodra az, hogy életed hátralevő részében tartsd meg ezt a szokást.

Jézus visszajövetelének nagy napján Megváltónk kezéből vehetjük át a koronánkat, és örökre Ővele lehetünk.

Egyelőre egy szép igazolványt kapunk majd a találkozón, a szeminárium végén, mely közelebb vezetett Istenhez.

Isten tartson meg téged maga mellett, s ez a szeminárium sose szakadjon meg, hanem hosszabbítsd meg Jézus eljöveteleig. Ámen!

„Akik azonban Isten teljes fegyverzetét öltik magukra, s naponta szentelnek időt az elmélyedésre, az imára és a Szentírás tanulmányozására, azok a mennyel állnak kapcsolatban, és megmentő, átalakító hatást gyakorolnak a körülöttük élőkre. Gondolataik emelkedettek, törekvéseik nemesek lesznek. Világosan megértik az igazságot és Isten iránti kötelességeiket. Vágyakozni fognak az ártatlanságra, a világgosságra, a szeretetre és a többi mennyei adományra.” (Bizonyágtételek, 5. köt., 112. old.)

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Jegyzetek

41. nap A találkozás

Eldöntötted, hogy Istennel jársz 40 napon át, s minden nap első óráit ezen szeminárium tanulmányozására fordítod. Minden reggel megújítottad a fogadalmat, hogy szentül élsz a nap folyamán, s biztos vagy benne, hogy ez folytatódik majd tovább is, és megváltoztatja az életedet. Új lelki szokásokat sajátítottál el. Most pedig, amikor fölébredsz, első vágyad Isten jelenlétében lenni, s megismerni életedre vonatkozó akaratát. Életmódoddá vált immár az, hogy naponta Isten jelenlétében élj. Ő veled tart minden pillanatban, s ez fog segíteni abban, hogy a körülményektől függetlenül örömben és békében legyen részed.

Ma van a találkozás napja. Ez az ünnep és a dicsőítés alkalma, mivel a Szentlélek új lelki szokásokat alakított ki benned, s már nem úgy élsz, mint a szeminárium kezdetén. El tudod képzelni, milyen lenne úgy kimenni a házból reggel, hogy nem időzöl Isten jelenlétében? Úgy elmenni hazuról, hogy nem tudod, mit vár el tőled aznap? Úgy távozni, hogy nem elmélsz Jézusról, és nem tart veled a Szentlélek? Úgy elmenni otthonról, hogy nincs melletted Jézus? Az Ige ereje nélkül távozni? Úgy, hogy nem ég benned a vágy, hogy bemutasd az evangéliumot az első személynek, akivel találkozol?

Adj hálát Istennek, hogy megváltoztatta az életedet, s már nem vagy olyan, mint kezdetben. Már beivódott lényedbe az a szokás, hogy minden reggel, már az első órákban Isten elé járulsz. Életmódoddá vált.

Isten Igéje lett a menedéked, s sosem fogsz már a Szentírásból fakadó erő nélkül élni. Minden biztonnal szíved tervekkel van tele: szeretnéd elolvasni Példabeszédek, Zsoltárok, Ésaías könyveit, János evangéliumát, a *Jézushoz vezető út* című könyvet és a *Bizonyágtételeket*. Szeretnél 365 napot tölteni Istennel, s ebben a Biblia és a Prófétaság Lelke írásainak olvasása segít majd. Bátorítalak, hogy folytasd, mert a lelki érettség egy folyamat, amely időt igényel, s melynek érdekében minden nap dolgoznod kell.

Örül a szíved. Amikor megszólal és kifejezi háláját, tégy bizonyosságot másoknak, hogy mit is jelent egy keresztény ember számára ez a tapasztalat.

Ma van a találkozás. Az a nap, amikor elbeszéljük, hogy mi mindent tett értünk Isten és a Szentlélek az utóbbi napokban.

Már imádkoztál a hét személyért, akiket szeretsz, és akik még nem adták át teljesen magukat Istennek. Meghívtad, és itt vannak veled. Mondd el nekik, hogy jó Isten közösségének, szentségének és szeretetének örülni. Enélkül mi értelme lehetne az életednek?

Írasd be őket egy következő lelki fejlődési szemináriumra. Légy boldog Krisztus mellett és azon személyek oldalán, akiket szeretsz, s akik Isten földi egyházához tartoznak.

Járj minden nap Istennel, mint Énohk, s őrizd meg éberben az elmédben a Megváltóval való dicsőséges találkozás reménységét.

Ma van a találkozó. Az ünnep és a dicsőítés napja, mivel a Szentlélek új lelki szokásokkal áldott meg, s már nem vagy olyan, mint a szeminárium kezdetén.

Isten Igéje lett a menedéked, s sosem tudnál már élni a Szentírásból származó erő nélkül.

Légy boldog Krisztussal és azokkal a testvéreiddel, akik Isten földi egyházához tartoznak.

Isten terve ma az életemben

A következő üzenetet kaptam Istentől a mai napra: _____

Mit vár el tőlem Isten: _____

Isten terve a mai napomra

Reggel: _____

Délben: _____

Este: Korábban térjek nyugovóra, _____

Személyek, akikért imádkozom:**Jegyzetek**

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

